ИЗВОРИ

ЗА

НОВУ СРБСКУ ИСТОРІЮ.

I.

ДѢЛОВОДНЫЙ ПРОТОКОЛЪ

одъ 1812. Маія 21. до 1813. Августа 5.

КАРА-ЂОРЂА ПЕТРОВИЋА.

Р III 56

БИБЛИОТЕКА
МАТИЦЕ СРПСКЕ

МАТИЦА
СРБСКА

БИБЛИОТЕКА
МАТИЦЕ СРПСКЕ

ИЗВОРИ

ЗА

НОВУ СРБСКУ ИСТОРІЮ.

I.

ДѢЛОВОДНЫЙ ПРОТОКОЛЪ

одъ 1812. Маія 21. до 1813. Августа 5.

КАРА-ЂОРЂА ПЕТРОВИЋА,

ВЪР'ОВНОГЪ ВОЖДА И ГОСПОДАРА НАРОДА СРБСКОГЪ.

СЪ ЄДНЫМЪ КАМЕНОРЕЗНИМЪ СНИМКОМЪ.

ИЗДАЛО ДРУШТВО СРБСКЕ СЛОВЕСНОСТИ.

У БЕОГРАДУ

Печатано у Правительственой кньигопечатньи.

1848.

РăуСр III А59.1

ДѢЛОВОДНЫЙ ПРОТОКОЛЪ

одъ 1812. Маія 21. до 1813. Августа 5.

КАРА-ЂОРЂА ПЕТРОВИЋА,

ВЪР'ОВНОГЪ ВОЖДА И ГОСПОДАРА НАРОДА СРБСКОГЪ.

5769
БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ
Ф 552
МАТИЦА СРБСКА

ИЗДАЛО ДРУШТВО СРБСКЕ СЛОВЕСНОСТИ.

У БЕОГРАДУ

Печатано у Правительственой кньигопечатньи.

1848.

Кои годь зна, шта є управо Исторія єднога народа за истый народъ и нѣгово благо, и кои зна, да є Исторія безъ оваковы остатака само єдна гаталица, коя истекла она изъ извора пристрастія или незнаня, мѣсто ползе велику штету народу приноси за све вѣкове, тай ће и овакове прилоге достойно уважавати знати, и причувателѣ овыхъ духомъ признателности радо благосиляти.

Светићъ.

ПРЕДГОВОРЪ.

Лане у єсенъ, кадъ самъ некогъ посла ради дошао къ г. Архимандриту *Гаврилу Поповићу*, показа ми оиъ єданъ старый протоколъ и рече: „ево шта самъ вамъ у монастыру, Враћевшници, нашао. Я самъ овай протоколъ одъ части прегледао и надамъ се, да ћете вы у нѣму наћи доста стварій за нову Србску исторію, о коіой се трудите.“ — Мени є то неизказано мило было, поклемъ важнієгъ писменогъ споменика, Карађорђевы времена, одъ овогъ до онда (ни до данасъ) нисамъ видіо. У нѣму се налази, као што ће се у самой овой кньиги по реду видити, кратко назначенъ свію явны послова, кое є покойный Србскій вождъ и господаръ *Кара-Ђорђе Петровићъ* имао (1812. и 1813. г.) съ народнымъ совѣтомъ и судовима, са своимъ командантима, войводама, капетанима, кнезовима и другимъ лицама различнога реда. У нѣму су или у кратко, или само означаємъ лица, уведене преписке, кое є избавитель Србіе имао съ Русскимъ, Турскимъ и Австрійскимъ властницыма. Свакій предметъ у нѣму има свою нумеру и свой датумъ. Нѣговъ є течай одъ 21-гъ Маія 1812. г. до половине Септембра 1813. г., но овай се край за сада точно опредѣлити неможе, єръ неколико писаны листій у протоколу на свршетку нема: последня є № 1735. подъ 5. Авг. 1813. г.

Прочитавши овай протоколъ, нађо испрва за добро, да найславніе историчке податке изъ нѣга за себе препишемъ, и пошто самъ овако радећи неколико листій прешао, предомыслимъ се, кадъ ми се и оне ствари, кое самъ изостављо, као судейске, економиске и пр. учинище важне и за подпуно познаванѣ станя народа и нѣгове историе потребне — па почнемъ наново протоколъ одъ речи до

речи преписивати, но не оригиналнымъ, већъ обичнымъ, данасъ у Србіи владаюћимъ правописомъ, како да ми є лакше преписати и препись употребљявати.

Кадъ то свршн, онда помыслимъ у себи: садъ има єданъ протоколъ у оригиналу, а другій у мене у препису: ако се єданъ изгуби, другій є на месту. — Но има и осимъ мене людій, кои пишу, и кои ће писати Србску исторію! — И, да є овай протоколъ (као я садъ) при руци имао, у обдѣлаваню нове Србске исторіе многозаслуженый, г. *Вукъ С. Караџићъ*, по свой прилици, пошто бы прочитао у нѣму № 1716., небы се онако строго изразіо за *Младена Миловановића* у житію „Ајдук-Велька Петровића“ *) а єдначно небы положително рекао, да є *Челеби Ефендія* писао „Црноме Ђорђију у месецу Маију (1813.) да још један пут пошаље посланике у Софију“ **) што бы изъ № 1349. протокола, дознао, да є морао писати у месецу *Априлу*. — Нити бы, да є овай протоколъ прегледао, г. *Павле Іовановићъ*, овако изложіо у житію *Југовића*: „Год. 1813. предъ само паденіе Вождъ Ђорђе, све членове Сената и остале чиновнике одъ народны дѣла удали, а Југовићу — заповѣди да изъ отечества чрезъ 24. сата изиће. На изданый оваковый налогъ ноћу између 26. и 27 Августа на 21. данъ предъ самый прелазакъ вожда Ђорђа на Австрійску страну у Земунъ прећe и пр.“ ***) — небы заиста, єръ бы *прво* изъ № 1120. овогъ протокола морао заключити, да є Југовићъ побегао у Немачку месеца Фебруара 1813. г., дакле не „на 21. данъ предъ самый прелазакъ вожда Ђорђа“ него пре тога на осамъ месецій. *Друго*, по № 1134. морао бы истый г. *Іовановићъ*, сумняти, да є Југовићу вождъ Ђорђе запо-

---

*) Даница I. стр. 86.
**) Грађа за Српску Истор. стр. 32.
***) Исторія найваж. догађая у Србіи одъ 1459. до 1813. стр. 96.

ведіо „да изъ отечества чрезъ 24. сата изиђе“, еръ што бы му (по смыслу исте №) писао „да яви, зашто-е отишао тайно ноћу изъ Београда у Земунъ“ — и тако бы се онда именованый историописацъ потрудіо, да намъ ово обстоятелство изясни и противословіе избегне.

И то су примери, кои на првый погледъ у очи упадаю, и кои бы наше историописце просто одъ погрешака сачували; а да колико бы ови прилѣжнымъ читанѣмъ и разсматранѣмъ у протоколу нашли стварій, да већма, временомъ, местомъ и дѣйствующимъ лицама (а то є управъ исторички) опредѣле своє податке, да пронађу загубльене, оживе закопане причине и дѣйства, и обелодане сасвимъ нове и свету непознате истине! — Наравно, да ће овай протоколъ онда истомъ подпуну светлость добити и правогъ толмача стећи, кадъ се сви (не по нумерама, но по своимъ различномъ садржаю и особитости сви) исторички предмети, коє онъ у краће описує, а неке само просто означава, покупе и у своіой обширности на светъ издаду; но при свемъ томъ, што намъ у обште узевши, прилично и безъ ньи дѣла свога времена открива, руководи онъ насъ и показує све редомъ, шта намъ треба и где тражити, да дођемо къ правой и савршеной истории.

Дакле за нужно и полезно нађемъ предложити друштву Србске Словесности, да протоколъ овай у выше екземплара о своимъ трошку на светъ изда. И тако поступивши, у држаномъ 3. Декембра 1847. год. засѣданію, подъ № 67. изиђе о нѣму слѣдующе заключеніе:

„*Да се протоколъ овай у целомъ пространству своме са свимъ верно оригиналу (изузимаюћи погрешке пера, коє се поправити имаю) у* 500. *екземплара изда, а надзиравань са изданіемъ скопчано да се редовномъ члену г. Исидору Стояновићу, кои се самъ*

на то понудіо, вовери; — самый пакъ протоколъ оригиналный, кои в г. Архимандритъ Враћевшничкій Гаврило Поповићъ на молбу друштва овоме уступіо, да се у архиву дружтвену остави.“

Колико самъ се я држао овогъ заключенія, види'ће се изъ слѣдующегъ.

1. У оригиналномъ протоколу нашао самъ 5. различны рукописа, одъ кои є *№* 1. г. *Янићія Ђурића (Димитріевића)*, онда секретара Карађорђева, данасъ у пензіи живећегъ совѣтника; *№* 2. *Паште Радовановића*, секретара Карађорђева; *№* 3. мени непознатъ; *№* 4. г. *Стеве Филиповића*, онда секретара народногъ Совѣта, данасъ члена Суда окружія Београдскогъ; *№* 5. *Стояна Ненадовића*, писара Карађорђева. Неке точке одъ овы рукописа дао самъ снимити (факсимилирати) и на каменорезу печатати, као што ће показати кньиги овой доданый прилогъ.

2. Ниуєдномъ одъ овы рукописа нема слов *ѣ*, поклемъ се іошъ у оно време ніє изумело, и где му се годь гласъ чує, означили су га писари крпарећи и натежући съ *ѣ*. Я самъ за лакше читанѣ, и бовћи се, да ко непогоди правый смысао, уптребіо *ѣ*.

3. У рукопису *№* 1. има свуда у среди и на краю речій *ѕ*. Ово се слово не слаже съ грађанскимъ словима, зато самъ га изоставіо и заменіо съ *у*.

4. У истомъ овомъ рукопису свако *и* има, где треба и где нетреба горе слитну (˘), коя се на млоги мести готово нимало неразликує одъ точке (.). Я самъ є, у реченомъ рукопису, оставіо само онде где іой є место, а у другимъ рукописима, где се неможе узети за правило, да є на свако *и* положена, дошла є онде, где є и у оригиналу.

5. Ни разликующи знакова (interpunctiones) осимъ почивателне (—) и врло редке точке (.),

ни зачалны (велики) слова нема у овомъ № 1. рукопису, а готово ни у рукописима № 2. и 3.; на мести бы пакъ човекъ, гледаюħи на крой и величину слова, рекао, да су ова велика, нарочито *б*, кое се (написано Б) налази и у среди речи. Зато самь за лакше читанѣ и разумеванѣ, судіо за добро, ставити, где ии нема, нуждне разликуюħе знаке, и у почетку смысла и собствены имена, и после точке, печатати велика, а иначе мала слова.

6. У рукопису № 1. после сагласногъ слова, свуда е на краю, негди и у среди речи танко еръ (*ь*) а у рукопису № 2. само на краю дебело еръ (*ъ*); осимъ где га нема ни у печатаномъ протоколу. Будуħи да ово читаню млого несмета, нити смысао отешчава, то самь се у томе држао оригинала. Тако самь радіо и са сложенымъ словомъ *щ*, кое ħе се лако моħи изъ смысла видити, где стои место *шч*, где ли место *шт*.

7. У оригиналу налази се, особито у рукопису № 1. велико *Я* (*ia*), но я самь га изъ оногъ узрока, изъ когъ и слово ѕ, изоставіо.

8. Где самь у рукопису № 5. нашао j, онде самь га и печатао; *) тако и ѳ.

9. Поправіо самь погрешке пера где є годъ могуħе было тако, да се ове или доданымъ лежеħимъ словыма, или ставлѣнымъ подъ *) примѣткама, или смешѣнымъ у затворителной ( ) слоговима

---

*) Дакле и пре проселитисма, кои се због j потвара на неке наше списателѣ, писали су ово слово Срби у Србіи, наравно због тога, што то природа ствари ниште. Изъ овогъ узрока морали су га Грци и Євреи узети одъ Финикияна, а одъ Грка примише га остали Европейски народи, давши му само другіи крой. Но веħа часть Србски, кои пишу Кирилскимъ словима, а маня часть Латински списателя, или болѣ реħи списателя у Латинскомъ єзыку — неħе да га прими, и због тога две службе безъ неволѣ мора да тражи одъ слова і, као што су писари овогъ протокола за неволю чинили са ħ.

и речма, єръ никакове у оригиналу затворителне нема, видити и дознати могу.

10 Где самъ у оригиналу нашао две речи уєдно написане, те самъ у печатаномъ протоколу раздѣлителномъ (-) разставіо; но нисамъ назначіо, где самъ половине речи у єдну саставіо.

11. Писари 1. и 2. № рукописа, нису се знали служити съ ъ, где имъ є требало умекшати *л* и *н*, него су ту употребљавали *ѣ* или само *н* и *л*, на пр. витилѣ место витиль, съ нѣмъ место съ ньимъ, нини место ньини, лажливо место лажльиво и т. д. — И у овоме држао самъ се оригинала, и где ми се нуждно видило, изясніо самъ овакове речи у затворителной, или доданымъ лежећимъ ъ.

12. Слово *е* особито у рукопису № 5. налази се и онде, где бы требало писати є; тако и *а* место *я*.

13. Погрешке противъ грамматике учињене, примѣтіо самъ, где є то смисао зактевао; но различна нарѣчія Србскогъ єзыка, коя се по негди нала зе у оригиналномъ протоколу, осимъ оны речій, кое бы читатель теже разумео, оставіо самъ безъ примѣтака.

14. Да бы већма у очи упали и лакше прегледати се могли предмети овогъ протокола, я самъ собствена и нарицателна имена лица, градова, надлежателства и пр. изложіо раставлѣнимъ словима, коя имена нису у оригиналу подвучена.

Изъ наведены примѣтака, моћи ће читатель видити, да самъ при издаваню ове кньиге две ствари предъ очима имао: прво да кньига, колико истоветніе быти може, представи свой оригиналъ и заслужи праву веру кодъ историописаца; а друго, да се што лакше читати, разумети, прегледати и употребити може. Ради ове друге ствари, саставіо самъ и додао овомъ протоколу пространый *регистеръ*, у комъ самъ по азбучномъ реду неке предмете протокола у краће извео, неке само просто напоменуо, а неке — географичне — послуживши се у томе Речникомъ Статистич. Географ. Србіе, опредѣліо и изясніо. — Да ми є ово быо єданъ посао, и да га нисамъ морао због други званичны (и при-

ватны —) послова выше пута на дуже време прекидати, регистеръ бы овай о манѣ труда краћій и систематичніи изишао. Но я се опетъ надамъ, да ће онъ испытательима нове Србске историе, быти одъ велике помоћи, и да ће имъ за лакшій прегледъ налазећи се у протоколу стварій, млого послужити.

Некима лицама у регистру, додао самъ имена, или презимена, кои у протоколу нема, но за коя самъ знао, или при овомъ раду одъ други разумео. Ал' многима за ова нисамъ могао дознати, и зато у име целогъ могъ Друштва (Србске Словесности) молимъ свакогъ, кои у регистру овомъ недостаточно пописане войводе, капетане, кнезове и пр. по именце познае, да бы ім означіо и послао, како бы по времену у целости могли доћи у другимъ кньигама *извора за нову Србску исторію*.

Ако бы кои или знао или дознао и назначіо што изъ ньиова живота знаменито, ако ништа друго, баръ *кадъ* се кои войвода, капетанъ и пр. (одъ прилике ако не известно) родіо? и *где* се родіо? кои су му *родителѣи* были? и у кое е *време* и *где* умъро или погинуо? — па бы свое бележке именованомъ Друштву послао — тымъ бы іошъ више принео и помогао къ обдѣланю нове Србске историе и већу признателность заслужіо.

Штампарске погрешке, кое самъ при грађеню регистра у овой кньиги примѣтіо, есу ове:

Страна:	*врста:*	*печатано:*	*место:*
1.	13.	квезу	кнезу
7.	20.	*Маћу*	*Маће*
—	31.	*Евендела*	*евендела*
9.	29.	воевова	воевода
14 (16)	1.	16.	14
—	4.	—	7-га
—	27.	Беогдрадъ	Београдъ

Страна:	*врста:*	*печатано:*	*место:*
15.	23.	*Цетру*	*Петру,*
—	—	*Ражинским,* кнезу	*Ражанским* кнезу
16.	11.	*Новаку*	*Новаку,*
16.	12.	*Радовићу, Милићу*	*Радовићу Милићу*
—	19.	*Івану*	*Івану,*
—	28.	7-га	—
19.	22.	11-га	—
23.	11.	явла	*явля*
25.	15.	*Милосаву*	*Милисаву*
27.	34.	—	21-а
32.	8.	селя	села
33.	6.	*Радовановића*	*Радовића*
—	27.	трећега	трећега
—	29.	*Іліи*	*Илии*
34.	3.	диамъ	да имъ
35.	28.	козака	казака
36 (63)	1.	63	36
—	3.	*Петар*	*Петаръ*
40.	22.	*Алекси*	*Алекси,*
41.	8.	свашо	сващо
—	32.	729	829
45.	27.	друта	друга
46.	13.	знез	кнез
48.	26.	*Бранетића*	*Бранетића*
49.	28.	*Ћуприскимъ*	*Ћуприскимъ*
51.	4.	18-га	—
53.	31.	№ 4:	№ 1:
56.	14.	*Магистрато*	*Магистрату*
57.	13.	иема	нема
59.	28.	№ 841.	№ 941.
60.	9.	ккко	како
61.	2.	навредакь	напредакъ
62.	14.	непушаю	непущаю ,
—	15.	пре сели	пресели
63.	13.	она	оно
—	33.	№ 949.	№ 959.

Страна:	*врста;*	*печатано:*	*место:*
64.	7.	ватяю	ватаю
70.	22.	народбу	наредбу
72.	35.	иоеводи	воеводи
73.	32.	натрагь	натрагъ
74.	22.	доскупщине	до скупщине
—	30.	*Еуеотине*	*Ерготине*
75.	11.	са	за
79.	13.	*Цукнћь*	*Цукићъ*
—	27,	№ 1040.	№ 1041.
—	31.	№ 1041.	№ 1040.
80.	3.	мнрие.	мирие
—	—	врати	врата
85.	7.	№ 1608.	№ 1068.
87.	5.	*Нліе*	*Иліе*
96.	22.	*Милосаву*	*Милисаву*
—	23. и 25.	*Таши*	*Тоши*
97.	13.	ризумећеду	разумећеду
100.	21.	учивићемо	учинићемо
101.	21.	и што што	и што
—	22.	цабане	цебане
104.	5.	нотребама	потребама
106.	14.	вонводи	воиводи
—	27.	нћговн	нћгови
107.	2.	ћ9	ће
111.	29.	намири	намири
115.	8.	*Вулићевича*	*Вулићевича*
118.	8.	сирће	сирће
—	21.	каи	кои
119.	5.	*Мнлошу*	*Милошу*
123.	6.	Ужичка	Ужичке
—	10.	*Стоянова*	*Стоянова,*
126.	17.	писал	писали
128.	21.	*Миловановичу*	*Миловановичу*
—	23.	разположеніе	разположеніе
132.	9.	№ 1288.	№ 1298.
136.	28.	дза	два
137.	35.	продали	продали,

Страна:	*врста:*	*печатано:*	*место:*
143.	20.	*Азисъ - бегу*	*Азизъ - бегу*
166.	12.	*Лука*	*Луки*
170.	16.	бунтовчік	бунтовчік и виновник
177 (175)	1.	175	177
178 (176)	—	176	178
179 (177)	—	177	179
180 (178)	—	178	180
—	8.	*Димшитрію*	*Димитрію*
181 (179)	1.	179	181
182 (180)	—	180	182
—	2.	нињу	нађу
183 (181)	1.	181	183
—	28.	съ планине	съ пута у планине
184 (182)	1.	182	184
—	5.	ноима	коима
185 (183)	1.	183	185
—	2.	да дође	дође
—	32.	до	да
186 (184)	1.	184	186
187 (185)	—	185	187
188 (186)	—	186	188
189 (187)	—	187	189
190 (188)	—	188	190
191 (189)	—	189	191
192 (190)	—	190	192
196.	10.	неможс	неможе
197.	15.	Дединград	Делиград
198.	20.	№ 1922.	№ 1622.
—	23.	№ 1923.	№ 1623
204.	32.	Пасато	Писато
223.	7.	№ 1819.	№ 1719.

И слѣдующе примѣтке о протоколу овомъ нашао самъ за добро овде изложити.

1. №№ 640. 1198. 1314. и 1474. налазе се двапутъ у оригиналномъ протоколу, и то 1314. подъ различнымъ, а остале подъ єднымъ датумомъ.

2. У № 641. кодъ „*Антоніємъ*“ требало є да самъ у затворителной додао (Антонієвимъ) поправке ради.

3. У № 710. има у ориг. протоколу оно у другой врсти „отъ“ двапутъ написано.

4. Писмо подъ № 753. види се изъ предидуће № да є Совѣту послано.

5. У № 870. нестои комъ є магистрату писано, па самъ подъ *) метуо Чачанскомъ, но быће писано Рудничкомъ.

6. У № 1016. налази се: *Стоянъ изъ Новога села старый кнезъ*, а у № 1030. стои: *старый кнезъ Петко изъ Новога села;* и нема іи као у прећашньой №, петорице. Тако є у оригиналу.

7. После № 1039. долази (у ориг. протоколу) № 1041. па 1040.

8. Нумере одъ 1100. иду овако: 1101. 1103. 1104. 1102. 1105., па онда редомъ.

9. У № 1132. написано є „Лактовића“ место *Латковића*, као што є подъ № 886 и 1240.

10. У № 1521. погрешно є на краю чланка записано № 1436.. место № 1346.

11. У № 1039. речь *данаши се*, за кою самъ подъ *) примѣтіо, да є нисамъ могао прочитати ни разумети, доцніе самъ дознао, да є „доносили се.“

12. „*Капиће*“ у регистру ове књиге, есть село у окр. Чачанскомъ, ср. Драгачевскомъ; а „*Шашка*“ є потокъ у окр. Гургусовач., ср. Заглавскомъ.

13. Іоштъ нека места у регистру остала су неизяснѣна, што нисамъ могао за њи разабрати.

Речи стране и Србске у овомъ протоколу, многимъ непознате, неке самъ, где є коя дошла истолковао, но овде іи садъ излажемъ за себе подъ гласоудареніяма и неке одъ њи обширніе протолковане.

Адмира̂лъ, вър'овный управитель воены лађа.

А́лія, полѣ.

Атеста̂тъ, писмено сведочанство.

А̀псъ, затворъ; *ѷапсити*, затворити.

Базрђа̂нъ - баша, главный комисіонеръ, кои по добивеномъ праву узима процентъ одъ еспапа; конзулъ.

Базрђа̀нлукъ, такова служба или званіе (пра́во)

Ба̀кшишъ, даръ, поклонъ.

Бегѐнисати, любити, 'тети, радо имати.

Бѐглукъ, правительствено, народно, спаинско.

Бѐса, арнаутски вера.

Бећа̂ръ, човекъ неоженѣнъ; безкућникъ.

Бра̂въ, комадъ овце или козе.

Бурде́льи, земунице по шанцевима.

Ва́да, рокъ, време, терминъ.

Бе́ћа, савѣтованѣ, договоръ.

Визитѝрати, истраживати, прегледати

Вила́етъ, народъ.

Гарнѝзо̂нъ, воинство, кое чува градъ или шанацъ.

Глота, челядъ.

Гѐга, зидаръ, (Цинцаръ, Арнаутинъ).

Да́ва, тужба.

Давѝџија, тужитель.

Дезерти́рацъ, дезентирацъ, тезентирацъ, войничкій бегунацъ.

Декларáција, дикларација, изясненіе.

Дóждъ, киша.

Ђѝле, тане одъ топа.

Ђѝмрукъ, мито, плаћанѣ на уносъ и износъ еспапа.

Ђумрѝџија, кои узима ђумрукъ.

Евендѐлъ, (Евелдѐнъ) одъ евендела, одъ старине; на пр. то е іошъ одъ евендела мое.

Ѐксикъ, неподпуно, штрбо:

Задѐвати, дирати, вређати.

Зайра, рана.

Зимо̀вни̂къ, зимно пребивалиште, зимный квартиръ нарочито за войску.

Ѝзунъ, допуштење.
И́се, део.
Индâтъ, помоћь.
Испрâвникъ, судія.
Ѝштира, данакъ за издржаванѣ войске.
Иштѝрција, кои овай данакъ купи.
Кабâетъ, кривица.
Кàикъ, превозный бродъ, чунъ.
Кàра, топовска цебана на двоколицама.
Кàрнѣтъ, (корнѣтъ) кадетъ, нижій официръ.
Кнѐжина, срезъ, капетанія.
Кньѝге Турске, писма Турска.
Комâнда, управительство, *генералъ-команда* главно (воєно) управительство.
Комàндâнтъ, комендантъ, управитель (града или войске).
Комѝрціе, што вуку рану за войску.
Кѝпакъ, дворацъ, господарскій домъ.
Ко́пія, препись (у протоколу на мести и концептъ значи).
Кѣрчмити, давати на ситно, на мало.
Кѝлукъ, робота.
Кумбàра, бомба.
Кумбарà̀ција, кои біе изъ кумбаре:
Кѝмбусъ, конфузъ, некій родъ велики топова.
Курâръ, скоротеча, татаринъ.
Кусу̂ръ, остатакъ, рестъ.
Лѝповаче, липове мотке за грађенѣ барута.
Магàзѝнъ, магацинъ, стая за рану.
Магистра́тацъ, судія.
Мâлъ, добро, иманѣ.
Ме́зилъ, писмоноша.
Мезулàна, пошта.
Ми́рія, данакъ.
Му́рсайбія, великій везиръ.
Мѝниција, цебана.
Неѝмâръ, der Baumeister..
Нѝрія, парохія.
Отка́зати, (овде) одговорити (а иначе одрећи).
Ордѝнâнцъ, ординанцъ, дневно редованѣ (на пр. съ коли).

Парâда, редъ.
Пасúрати, важити, траяти.
Пѐшкешъ, даръ, (отлично) ябука.
Пòвѣре, тайна известія.
Плòтóни, ватра изъ пушака.
Пòлазка, полазакъ на войну.
Пòлуга, руда, штангла гвожђа.
Пòсулити, намирити, поравнати.
Потôњий, последньій.
Провѝянтъ, ужитакъ (воeный).
Прòводнйци, пратіоци.
Прòцесъ, парница.
Ракéтле, раклѣте, пруштавци.
Рáсписъ, циркуларъ.
Рѐбêлія, буна; ребеліяши, бунџіе:
Резêрва, воeна остава, да се нађе где в нужна.
Рȕба, роба, еспапъ.
Сáборъ, соборъ, скупштина.
Сàлâшъ, овде амбаръ, кошъ, а у Бачкой и Банату станъ.
Сѐнтêнција, сектенција, пресуда (смртна).
Сѐрбесъ, слободно, мирно.
Стàринацъ, староседіоцъ.
Тàблѣ, топовници, батерів на шанцевима.
Тáинъ, рана.
Тáпія, der Grundbrief.
Теслúмити, предати да в нѣгово.
Тòваръ, сто ока.
Тòпъ артів, ризма, рисъ артів.
Топтáнь, товтань, на топтань продавати, на много велико.
Трàнзито, транцито, кадъ еспапъ пролази за другу землю.
Туфѐкција, пушкаръ.
Ћáрити, трговати.
Ћáта, писаръ, секретаръ.
Улâнъ, коплѣникъ на коню.
Упарáдити, уредити, довести у редъ (войску).
Урѐдникъ, капларъ.
Ушгудúрати, прометрити, увидити.

Фѐлдмаршалъ, Фелдмашаръ, въровный генералъ.
Хъ̀рсузъ, Ъ̀рсузъ, крадльивацъ.
Цѝйгхаузъ, цаикаузъ, оружница.
Чѐшице за шаторе?
Чѐтокашкъ,шайка.
Чѝвтъ, паръ.
Ши́итъ, сведокъ.
Шей, еспапъ, роба.
Шѐфъ, началникъ войске.
Шешѐна, штуцъ, пушка.
Шѝндра, дашчице за кровъ.
Я, я́ли, или.
Яба́нацъ, странацъ.
Ябука, даръ.

Найпосле што се вештественогъ састава оригиналногъ протокола Карађорђева тиче, везанъ є одъ погрубе писаће артіе у кньигу тврди корица, но коє су већъ издале. Коло (форматъ) є нѣгово одъ читавогъ листа (као што табакъ артіе савіенъ лежи). Има у нѣму 143. написана листа (осимъ єдногъ чистогъ у почетку) одъ кои су 60-тый и 117-тый іошъ онда, кадъ се на ньима писало, нешто на краю штрби были, а данасъ є 100. 102 и 103-ћій мало задртъ. Изъ почетка є неколико листій у нѣму рубрицирано за нумере и датумъ, но после нема тій рубрика. Предъ свакимъ уведенымъ членомъ стои прво датумъ, кадкадъ съ надписомъ месеца, особито кадъ се овай починѣ, па онда стои нумера. Ако є у єданъ истый данъ изишло выше нумера, то се онда датумъ обычно ніе повторавао, и я самъ где тога нема, у овомъ печатаномъ протоколу ставляо почивателну (—) за знакъ, да є онай истый датумъ.

Іошъ самъ у почетку споменуо, да су у оригиналномъ протоколу на краю неколико табака исчупана, међу коима є морала быти већа часть неисписана. Небы рекао, да є то учинѣно изъ какве

пакости, или да бы се тымъ што прикрило и затаило, єрбы онда могла и морала страдати цела књига, — него се то или по себи због небрежљивогъ држаня и разбациваня, после прелазка Карађорђева одкинуло и изгубило, или га є каква незналица, и кои овакове споменике неуме ценити, видећи да има доста чисте артіє, истргао и на свой какавъ тевтеръ (рачунъ, записку) употребіо; па може бити да ће се іошъ где моћи наћи.

Питаюћи се томъ ако и маломъ надеждомъ, да овай одкидакъ у некомъ краю забаченъ лежи, молимъ свакогъ оногъ Србина, коме є до руке дошао, или коме дође, да бы га ради целости овога на светъ изишавшегъ, *Друштву Српске Словесности* у Београдъ послао, како бы се потомъ на обшту употребу печатати и обнародовати могао.

Исто тако свакога Србина, кои други овога рода писмены споменика одъ Карађорђева (или ранієгъ іошъ а и позднієгъ) времена има, на пр. записака, диплома, писама, наставленія и пр. — да бы іи у оригиналу поменутомъ Друштву или мени на преписъ послати изволіо, па ће му се оригиналъ, ако небы кои желіо да га друштвеной књижници дарує, као што су то неки већъ учинили, безъ икакве повреде верно и поуздано натрагъ вратити.

У Београду 31. Августа 1848.

Исидоръ Стоиновићъ,

Професоръ Обште Історіе, и проч. Секретаръ Друштва Српске Словесности.

ДНЕВНИКЪ ПРОТОКУЛА

1812 года,

Маия месеца 21-го, начето у Тополи.

ПИСАТЬ ДНЕВНИКЪ НАРОДНИ И ПРОКЛАМАЦІЄ

ЯНИЋИЕМЬ ДИМИТРИЕВИЋЬ.

ТНЕВИКР ЦЬОЛОКАУЧ

М А И Я 21-го

(Рукописъ № 1:)

23-га *) №. 598. Писато воеводи Арсенију Ломи, да доведе Николу Булюкь Башу на одьговорь у Тополу за нѣгово преступление, що-е люде био безь заповести —

— №. 599. Потверждено писмо Суда Великога и послато кнезу Євти Левачкомь, да врати изь Маюра све, що-е оплачкао, и у напредакь писато му-е, да се не усуди више онако учинити —

24-га №. 600. Писато кнезу Євти у нѣговомь писму одь насъ како и одь Великога Суда —

25-га №. 601. Писато Магистрату Гургусовачкому, да како смо писали квезу Євти Темнићьцкому, да врати Стевану, що му-е оплячкао.

— №. 602. Писато кнезу Ђуки и кнезу Петру Оташевићу и кнезу Марку у Крагуевацъ, како ће кащиговати — Радивоя айдука изь Петровца, шибомь мертвомь крозь 500 момака 24 пута да проће крозь више речену параду, и да му нѣгову сектенцию очитаю предь парадомь, да нѣгова дѣла покажу, како-е зло градио и ща-е дочекао — и да покупе двадесетога брава беглучка, и да разьрежу 300. говеди на нахию Крагуевачку, и да донесу по 60. кола липовачи на барутане, свака кнежина —

---

*) У оригиналу стои 3-га 4-га 5-га. место 23-га 24-га 25-га, по свой прилици збогъ тесне рубрике.

— №. 603. Писато Совѣту, да разъпишу свимъ старешинама, да снесу жито дететке у градове и у шанце граничне — и да пошлю майсторе искусне у Ужице, да ограде кулу, коя є пала одь воде, да заповеде ондашнѣмь (шньимъ) воеводама, да даду сви за оно грацко дѣло руку помоћи, и да одреде заиру у Ужице, и колико ће кои старешина дати у градь жита а такоћерь и стоке — особито да се запрети свакомь старешини, да непущаю никога у Турску безь дозволения Росискога началства — и да смо примили 1200. гроша за момке Катићеве одь Ристе курира —

— №. 604. Писать пасошь уланскому карнѣту одь уланскаго полка, како походи до своего полка, изь Тополе до Берзе Паланке и обратно — и да му се даю конѣ (коньи) на мензуланама и проводники и потребная пособия свудь на квартирима —

(Рукописъ №. 2:)

26-га №. 605. Писатъ пасошъ на два дана Бећарима, кои су пратили казаке у Ужице: Миленко, Цветко и Мита: походе у Београдъ, и де би дошли у село на конакъ, да имсе да конма зобъ, а нима леба и мрса щосе трефи.

— №. 606. Писато воеводи Николи Карамарковићу, да чесно превати Господина Архимандрита, кои(є) послатъ отъ Г. Главнокомандующегъ, и да га препрати преко Таре: люде да нађе, и да се договори са прочимъ старешинама айдуке да побию, кои ходе по нахии Ужичкой, кои нектене терати, да яви.

— № 607. Писато Господару Алекси Поповићу, наредбу да учини, шанацъ на Брановой Главици у Кремнима да начини и войске у шанацъ

да пошлѣ; стражу да постави на високой главици казаной, у казану (? — да небуде: указану) рану да издає како му редъ доће, 3. бакрача и 2. сикире да имъ да; айдуке наредбу да учини да и' побию до 10 дана, ако не побию и ако нектену терати, да ми яви; коня єднога и човека у магистратъ да пошлѣ, грађу да довуче за кућу магистратску да граде. Писмо Милете Булюгбаше, що су писали и заклетву чинили, да порезъ више одъ 4. гроша недаду, да пошлѣ.

— №. 608. Свидѣтелство и препоруке кнезу Аксентію и кметовом Инковачким писато, за удовицу а жену покойнога Пантелее Янковића, да-е нетераю у войску и на кулукъ, докле деца нѣна подърасту, найдалѣ за 4. године, а порез єднако да дае како и комшие друге, само у войску и на кулукъ да-е нетераю.

— №. 609. Писато воеводи Вулу Илиићу за нѣгова брата, да му неда нища, кромѣ одъ свое волѣ ако му що да, защо каде (є) кодъ нѣга дошао, нища му ни донео ние; а никаква добра ние му ни учинио.

— № 610. Писатъ пасошъ: Илия Стояновићъ Жигерцићъ из Врела, изъ Тополе походи у Београдъ и обратно за 15. дана.

27-га №. 611. Писатъ пасошъ на 6. дана Теши Обрадовићу, да иде у Ягодину с коньм за пушку и обратно натрагъ.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 612. Писато Совѣтницима, депутатима: Г. Сими Марковићу и Г. Якову Нена-

довићу и Г. Михаилу Грујевићу, да дођу к' нама у Тополу на разъговорь —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 613. Писато у Рудникъ Николи Ракићу, да дође у Тополу и да доведе Ристу Гавриловића и Милована Милутиновића и да доведе конѣ, кое су у Ягодину повели, да продаю.

— №. 614. Писато Магистрату Руднич-ком, како-е Алимпие предао тужбу изъ Брезне Рудничке нахие, за неки казанъ, кои-е Митаръ его братъ купио одъ Радоице изъ Коића за 80. гроша, и предъ Господаромъ Миланомъ у Гучи єсу се посулили: садъ синовци Радоичини траже наново казан одъ овога Алимпия — препоручено магистрату, да презову Радоицу и да га суоче са овим, и да даду тапию овем Алимпию, да вине се тай казанъ нетражи одъ нѣга.

(Рукописъ №. 1:)

28-га №. 615. Писато Г. Илии Барактаровићу, да преда диплому Ражанскому воеводи и писма изъ Совѣта, и да непущаю у Турску никога, и да намъ новине являю.

— №. 616. Писато Совѣту за попа изъ Драгачева и за воденицу, да му судъ изъвиде, и да пишу Милована Попу, да се окани онь пресуђиваня коекому, и за онога изъ Милутовца, да му нужду изъвиде, и за бабу, кою-е поарао Яковлѣвићъ и кнезъ Милое —

— №. 617. Писато Проти Валѣвскому воеводи, да намъ опеть новине явля, и да у Тур-

ску осемь чпиюна никога непуща, и да се чува преваре одь Турака; и да имь шалѣмо дипломе, и да намь пошлѣ майстора баруцию за време —

— №. 618. Писато Совѣту, како имь шалѣмо испить Николе убице изь Каоне, кои-е убио брата Милића Радовића изь Каоне, како-е кодь нась показао, и онь одьлази с писмомь; и онога испить, кои-е био на ономь месту: Радивой изь Каоне, — све по два пута питано и пописано и послато у Совѣть, и препоручено, да га у апсу держе до далѣга провиђеня и собора, кадь буде временомь да се састаю старешине — — .

— №. 619. Писато Катићу Воеводи Стевану, да пошалѣ своие 12. момака стари да дођу у Тополу, да им-се исполни нѣово (ньово) прошение. — —

— №. 620. Писато воеводи Милошу, да доведе ђурицу изь Малога Шаня и стрица Маћу Свирачевића и Радоя изь Лужнице, закоимь (є) жена Маћа Свирачевића — и Маћу Свирачевића, и да дође Сава Булюкьбаша: сви да дођу у Тополу —

(Рукописъ №. 2:)

29-га №. 621. Писатъ Пасошъ Стевану Брзаку изъ Тополе изъ Врела на 6. дана, и води дете сакато у Крагуевацъ видару да вида, и обратно, и Риста другъ сего походи у Крагуевацъ.

— №. 622. Писато ђоки Протићу у Гучу за ниве, що отима одъ калуђера и одъ села Карадаглия, кое они одъ Евендела држе, яли да се

окане и да небрани людма, а десетак да узима, яли ако неће, шнима заедно на одговоръ да дође час пре.

29-га №. 623. Писато Воеводи Кара Марку Васићу, да заповеди Єловичким кметовом Соколске нахие на међи Ужичкой и Соколской, око єдне алие, зовоме Глогъ що се тераю са Сѣчанима Ужичке нахиє, да се окану и они и они, оно место Глогъ да остане алия, да пасе стока, да ние ни Ужичко нити Соколско.

— №. 624. Писато Г. Василию Радойчићу то исто, да онъ заповеди Сѣчанима, да одступе одъ Глога и да се више не тераю.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 625. Писато Совѣту, како му шалѣмо сва дѣла, коя є Панта Писарь пописао и узнао, када-е ишао у Ужице, и да одъреде єдног старешину са доста момака да иду у Ужичку нахию, да с оним народом управля; лопове и бунташе да повата, и да све заповести на место Алексино за време исполнява, и бунташе: Милету булукьбашу и проче, коє у писму видиће, поватаю, и я живе я мертве да даду намь у руке; и да магистратъ уреде магистратомь са своме оправомь и пандурима да буде; такођерь и мензулану сигурну да уреди; страже границомь да постави и шанце да ограде и у Турску да никога непущаю безь заповести наше.

— №. 626. Писато воеводи Велку, да изсече и Турке и Сербе оне, кои су изь Адакала изишли да по Краини араю, а онь ихь-е поватао и побио, и оно що-е оставио живи да и оне изсече, и да пошлѣ у Совѣть Косту аранбашу и оне айдуке, кои су у Видинску арали, а све поарано да врати Мула

паши, що-е искао. и да више никога непуща у аранѣ преко Тимока за свой животъ безъ наше заповести, но све да стои у миру на комшилуку —

— №. 627. Писать Пасошъ Сими Суруџии и Мияту и Радовану, да иду у Пожаревацъ посломъ и у гости, и да дођу: ваде посошу за 6. дана —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 628. Писато у Совѣтъ за Казаке, кои нису примили по 5. гроша за неиздату им рану: на 17. казака да пошлю у Ужице, и наредбу да учине за 7: коня, Казаком да се да, кои су им конѣ (коньи) полипсали и изгинули на бою — истога казака Тодора Николаєвића, како се покрпи, да пошлю у Ужице.

— №. 629. Писат Пасош казаку истом Тодору, на два дана до у Београдъ пешке иде, и да му даду, де би на конак дошао, леба и меса, що се трефи ручакъ и вечеру.

— №. 630. Писато воеводи Здравку Крушевачком. да пошлѣ сеиза и коня, кои-е из Прокупля утекао, и да пошлѣ Стевана Поповче и Милоша Булюру, да се суоче овде са Петром Цигерцићом, и да се наплате, що-е ком кои дужанъ.

— №. 631. Писатъ одговоръ Магистрату Ягодинском, да смо примили 6: дуката у 71 грошъ, кое (є) послао воевова Здравко одъ Стевана Поповчета и одъ Милоша Булюре, кои су дужни Петру Цигерцићу, кои (є) садъ овде у Врелу.

30-га №. 632. Писато Совѣту и послато писмо кнеза Аксентиево, кое пише, да-е неки у Ду-

довици дете одъ 10: година силовао, — како му за право нађу и пресуде, да одъпишу Кнезу Аксентию, да га каштигую на оном месту, де-е зло учинио, они народъ да види.

— №. 633. Писато Илии Баряктаровићу, да призове Андрею Живадиновића и Васу Катанче из Кићевца и Милка Щрбића из Смилове и Живка Бошковића из Радошевца, и да им прочита писмо, кое на нћи (њи) се пише, да им усмено каже, да дођу овамо заедно са кнезом Милићем на одговоръ да се суоче и да им се пресуди; ако нектене кои дођи, везане да пошлѣ.

— №. 634. Писато Андреи Живадиновићу и Васи Катанчету из Кићевца и Милку Щрбићу из Смиловца и Живку Бошковићу изъ Радошевца, да дођу заедно са кнезом Милићем на одговоръ; ако нектену, нека иду изъ ове землѣ.

— №. 635. Писато воеводи Стевану Катићу, како-е дато изъ Совћта на стари 12. момака 1200. гроша да поделе, и то капетанъ дванаести, а прочи на ново кои су момци, друго разположение док се учини, яви ће им се на писмено.

31-га №. 636. Писат Пасош Ђури Тувекчии и Николи Цинцару до у Београдъ и обратно у Страгаре, пасош на 5. дана.

Ю Н І Я.

2-га №. 637 Писато Господину Главнокомандующему Чичакову. Смотри копию.

— №. 638. Писато Господину Шефу, да пошлѣ оне майсторе, кои умеду шаторе градити.

— №. 639. Писат Пасош Сави Булугбаши, да доведе айдучкога ятака изъ Лужница.

— №. 640. Писато Проти Валѣвском, да пошлѣ Васу Булюгбашу са описаним дѣлом у Совѣтъ; Турчина, кои є живъ уваћенъ, кои-е у краћу пошао, да обесе на средъ пута, одъ куда излазе да краду и то близу Турака; приятелѣ да шалю у Босну верне; за све да разбираю за обстоятелства и да тврду заповест издаду, да неби од наши кои у Турску ишао, кои поће у айдуке, онића главу изгубити.

— №. 640. Писато воєводи Антонию Пљакићу заповесть, да одъ садъ за живот у Турску незадева, нити кога да шалѣ, и прочимъ воеводам да яви, да се не усуде у Турску прелазити, нити кога айдучки слати, ни какву трговину пропущати за живот; ако би какву трговину уватио, све да узме у беглукъ.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 641. Писать Пасошь Антониемь двама момцима одь Тополе до Карановца, ваде за два дана —

— №. 642. Писато Аџи-Продану, да су примљена говеда беглучка, и заповећено му-е, да непреоде у Турску преко границе безъ наше заповести.

— №. 643. Писато воеводи Милошу Обреновићу, да су примљена говеда беглучка, отправљена куда слѣдуе —

— №. 644. Писато Совѣту. Смотри копию —

(Рукописъ №. 2:)

3-га №. 645. Писато Кнезу Велку Параћинском, да плати кобилу Кнезу Марку Ћуприномъ, онъ и поляци, за узрокъ, що су поляци изъ Ћуприски ливада юрили и затворили, а кнезь Велко, що ние пустио, кад су люди искали, него кобила липсала ждребна.

— №. 646. Писато Г. Илии Баряктаровићу, да изброи ћуладъ и вишеке одъ кумћуза Московски и да пошлѣ репорт, колико има свега ћулади оваки, као що су у Ћуприи.

— №. 647. Писато Г. Милии Здравковићу, да пошлѣ по нѣговомъ момку писмо и ћуле у Делиградъ, да виде, онаки ћулади колико има.

— №. 648. Писат Пасош Илии каплару топчиским, да иде у Кораћицу и обратно, за 2: дана пасира.

— №. 649. Писат Пасош на 5. дана Станку Бугарину и Іовану Пашаилии изъ Жабара: с коли иду у Београдъ и обратно, и да поведу Лазину ташту, покрщеницу у Жабаре.

(Рукописъ №. 1:)

6-га №. 650. Писато Антонию воеводи Плякићу, да онай шанаць неради Єлечки воеводa у горнѣмь Ибру за ово време, и да у Турску нища недира безъ наше заповести, и да неодузимлю села одь Димитрия; ако ли буду почели, а оно да гради.

— № 651. Писато воеводи Димитрию Пазарцу, да се несумля одь кога, да ће му одузе-

ти нѣгова села; и да му шалѣмо 135 гроша за ствари — и да у Турску недираю безь заповести — и да смо ми писали воеводи Антонию, да неградн шанаць у Горнѣм Ибру, ако небуде почео — ако ли буде почео, да му да Димитрие помоћи оградити —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 652. Писато Совѣту за Іована изъ Лепоевића изъ Левча, коега-е похарао и оплењио Стеван и Іованъ Яковлѣвић, а по заповести кнеза Милоя: магистрат (є) Ягодински за право нашао, да врате овем Іовану, а они неће; исто писмо послато у Совѣтъ магистратско, а садъ ови Іован одлази да му Совѣт извиди.

— №. 653. Писат Пасош Стевану Тувекчии, кои-е са 1гумном Морачким до Тополе дошао, натрагъ обратно у Београдъ да иде.

— №. 654. Писато воеводи Антонию Плякићу, да одъ садъ безъ заповести у Турке недира, и владики Пазарском да пише, да овамо изиће.

7-га №. 655. Писато Господину Митрополиту Черногорскому. Смотри копию.

— №. 656. Писато Воеводи Милошу Обреновићу и послат Радое из Майдана за ятаке айдучке: за Срозу из Дренове и Вукашина изъ Красоевића, и Мияила Пеичиновића, воденичара воеводе Милоша, и да му да воевода рукопомоћъ, момке да ове повата и доведе у Тополу.

— №. 657. Писато кнезу Максиму, да у Турску више нешилѣ, нити безъ заповести он

са войскомь да напада; ако би Турци пре на нѣга напали, то онъ да се брани и да им заям враћа.

— №. 658. Писато Господару Вуици Вулићевићу за Богдана, из Крнѣва, кои-е харао и разбияо стасине, да га на муке удари докъ све изкаже ща-е зла починио, и кои-е иоще шниме, и кадъ све изкаже, да оправи у Совѣт са описаним дѣлом ща-е починіо, и Совѣтъ како му пресуди каштигу, опетъ да га врати натраг, на оном месту да се кащигуе, де (є) кое зло учинио.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 659. Писато Совѣту, да смо испратили с писмомь Игумна Морачкога Митрополиту Черногорскому, и да смо нашли за добро одредити Раку Левайца у нахию Ужичку, да буде на место Алексино, да с народомь управля и да злочинце вата, докле Алекса оздрави, и да Совѣть пошлѣ Конду са бећарима, да с Ракомь иду онамо; и да се спремаю за войску що-е потребно —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 660. Писато воеводи Милошу Маринковићу и капетану Милисаву и кнезу Петру, да на Троицу у неделю с войском своимъ дођу на Чумићско брдо.

— №. 661. Писат пасошъ на 6: дана, изъ Паязитова Павлу и Милутину у Беогдрадъ и обратно.

— №. 662. Писат пасош Палићаку и на два друга, кои носе на два коня кременѣ у Београдъ, на 6. дана и обратно у Тополу.

— №. 663. Писатъ пасошь Раку Ружи-

ћу из Белеяше на 4: дана, да иде кући у Ужичку нахию.

— №. 664. Писато Валѣвским воеводама: Єврему, Проти, Грбовићу, Кедићу. Смотри копию.

— №. 665. Писато Вуици Вулићевићу и Вулу Илиићу то исто.

— №. 666. Писато Г. Милии Здравковићу. Смотри копию.

— №. 667. Писато Рудничким воеводамъ Милошу, Мутаву, Дринчићу. Смотри копию.

— №. 668. Писато воеводам Старовлашким: кнезу Максиму, Аци Продану, Шиши, Станою Пуцару.

7-га №. 669. Писато кнезу Вићентию и воеводи Илии Чарапићу. Смотри копию.

— №. 670. Писато Катићу, кнезу Аксентию и Ранку Марковићу. Смотри копию.

— №. 671. Писато кнезу Євти и кнезу Милою Тодоровићу. Смотри копию.

— №. 672. Писато Г. Илии Баряктаровићу и воеводи Петру Ражанским, кнезу Милићу, Николи Нишлии, и Алексиначким воеводам. Смотри копию.

— №. 673. Писато воеводи Антонию Богићевићу и Макси Крстићу. Смотри копию.

— №. 674. Писато воеводи Петру Молеру и Карамарку Васићу. Смотри копию.

— №. 675. Писато воеводи Ђорђу Симићу и Анти Симуновићу, воеводи Павлу Цукићу и Петру Ђукићу, и воеводи Здравку и прочим воеводам, кои се у Крушевцу находе, то исто као прочим.

— №. 676. Писато Г. Луки Лазаревићу и воеводи Стояну Чупићу и воеводи Янку Поцерцу и Сими Прекодринцу, то исто као прочим.

— №. 677. Писато воеводи Антонию Пљакићу, Ђорђу Протићу, Новаку Радовићу, Милићу, Попу Филипу, воеводи Радосаву Єличком, и воеводи Димитрию Кујунции то исто као прочим.

— № 678. Писато воеводи Миаилу Радовићу и Г. Алекси Поповићу и воеводи Николи Карамарковкћу то исто.

— № 679. Писато кнезу Милисаву Црноречком, воеводи Цоди, Івану Крсти и прочим, кои се у Банћи (Баньи) находе. Смотри копию.

— № 680. Пасошъ писат майсторима Ђоки, Станиши и Павлу: походе у Ужицу на 6 дана и обратно.

— № 681. Писатъ пасошъ Милку Бошковићу из Белосавца: с конћм иде у Єлицу у Село Раякъ до сестре у гости, и ваде за 7 дана и обратно.

7-га №. 682. Писато воеводи Тоши Тимочким, кнезу Нини и воеводи Мити Пиротским и кнезу Маринку. Смотри копию.

— №. 683. Писато воеводи Велку Петровићу. Смотри копию.

9-га №. 684. Пасошъ датъ на 8. дана Єремиu Молеру, са нѣгова два момка на конма да иду у Баеваць по алатъ и обратно овамо.

— №. 685. Пасош датъ Севи на 8 дана: иде у Крагуевацъ и обратно, и нѣговъ сынъ Исмаилъ другъ, да дођу у прву неделю.

— №. 686. Пасош дат на 8 дана Цени гоги, да иде до куће у село Бискупъ, Рамку нахию и обратно у Тополу.

— №. 687. Писато писмо Магистрату Крагуевачком за коня, коега-е Раваило изъ Драче познао у Ресави, у некога Янка — да призову калуђера Максу и иоще кметова изъ Драче, ако осведоче да-е Раваиловъ конь, да уапсе Янка, и онъ нека каже, одъ кога (є) купио, и да пошлю за онога, одъ кога-е Янко купио; кадъ они дође, онда да пусте Янка, а они пакъ да каже, ко-е нѣму дао: тако редом док се нађе, ко-е изъ кошаре украо.

— №. 688. Пиçат пасош Івану и Глигорию из Тополе: са два коня иду у Смедерево за со' — пасош на 4 дана и обратно.

— №. 689. Писато Павлу Цукићу, да пошлѣ, или сам да доведе оне люде, кое є поватао, що су давали у Турску со, конѣ продавали — сву плячку, полакъ коня, каве, памука, соли, новаца, що су конѣ продали да донесе, а пусатъ що-е узео у целости да стои, людма да се врати.

10-га №. 690. Писато воеводи Петру Ђукићу, да дође са истим людма овамо и те све ствари да донесе.

— №. 691. Писато Г. Илии Баряктаровићу, да пошлѣ Ражанске Ребелияше, кое му-е преписато и кнеза Милића; у Турску никога да непушаи да вата, кои трговину у Турску носи и овамо да шалѣ кога увати.

— №. 692. Писатъ пасошъ на 7 дана и обратно Стоши и Илии Бугарима изъ Врела, да иду на кумство у Мокри лугъ.

11-га №. 693. Писато Магистрату Ягодинском, да пошлю везана Живана Милићевића из Ратковића, кои-е тео убити Милутина Брблу, и кнеза Милутина и Гаю и Марка и Чолака и Ђуку из Пшелица, да сведоче.

(Рукописъ №. 1:)

11-га №. 694. Писато воеводи Єврему Яковлѣвићу, да границу подькрепи с войскомь и шанце да потверди, и да у Турску недираю ни у що до наше друге заповести, и све оно, оть нась и Совѣта що му-е наложено, нека совршуе —

— №. 695. Писато Совѣту, да ми нисмо примили писмо Г. Горчакова и Г. Недобе, поради одобрения и наредбе за купити жито по Србии, на кое сада одьговарамо, да имь предьложе писмо наше — и да се цена одьгоди прилична и да се рана купуе изь Немачке —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 696. Писато воеводам Пожаревачким. Смотри копию.

— №. 697. Писато Г. Іови Стефановићу и воеводи Живку Костандиновићу то исто.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 698. Писато писмо воеводи Милошу Обреновићу за ради Воденичара и Срозе Радисава и Вукашина, како имъ-е пресуђено, и свою су кащигу примили и одълазе кућама.

(Рукописъ №. 2:)

— №. 699. Писато у Совѣт и послати ови именовати 4. човека изъ Орида: Риста Атанасковић, Анђелъ Трифуновић, Ђорђе Іовановић и Митаръ Крстићъ, и да и изпитаю за свашто.

(Рукописъ №. 3:)

— №. 700. Писатъ пасошъ воиводи Милошу Каменічанину за Ђуріцу изъ Грбица, що е ишао са Свирачевић: да зна: де є онь пріміо кащигу: свою.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 701. Писать пасошь Радивою изъ Ловаца и снѣмь (съ ньимъ) три друге коншие нѣгове, кои походе одь Тополе до Ловаца: ваде пасошу за едань дань —

11-га №. 702. Писато Живку Константиновићу за оне, кои су били цигане, да 'и пошлѣ у Совѣть и да пишу, да 'и непусте безь знаня нашега и заповести, кое су издате по свой держави, да ће онь примити преко Господара Иове Стевановића Поречкогъ.

— №. 703. Писать пасошь Радивою изъ Ужица, одь Тополе до Лужница, ваде за єдань дань — .

— №. 704. Писато Совѣту, да смо писали

Живку у Кладово, да пошлѣ оне Цигане Велкове, кои су били Цигане друге и глобили, и да смо копию нѣову (њиову) за добро нашли, кое су они писали старешинама.

— №. 705. Писать пасошь Стойку Поповићу, изь Стергара, одь Тополе до Корађице и обратно ваде пасошу за 6 дана —

12-га №. 706. Писато Великомь Суду народнѣмь у Београдь за ради Новице изь Стойника, кои-е убио снау свою неотице дерветомь, како га шалѣмо, да му пресуде и що му дѣло донесе, да оно терпи — .

13-га №. 707. Писато Совѣту за ради злочинца Василя Булюкьбаше Молеровога и они бунташа, кои су отишли у судь, да и непусте док се изьвиди све, до кога-е кривица, и да то му совѣтую, да се майстору непротиви, и да узму у Милка кнѣгу (кньигу), да даду Милошу и алатие, и да пошлю у Барутане що-е потребно —

— №. 708. Писато Проти, да смо писали Совѣту за онога булюкьбашу. Василия, и за оне друге бунташе, да 'и неће ома пустити судь велики, докь они нѣова (њиова) дѣла неотьпишу, пакь да имь се из'види, и да имь шалѣмо майстора натрагь—

— №. 709. Писато писмо воеводи Градишкомь Томи, да изьнађе све ствари учителя Георгия, кои-е био у Кличевцу, а сада се находи у Банѣ (Баньи) кодь верховнога Вождa: и све ствари у цѣлости по нѣму да пошлѣ, и Магистрать да му помоћи даде —

— №. 710. Писать Пасошь Учителю Георгию Петровићу изь Банѣ, да отиде оть Тополе

19-го Июния за 10 дана до тамо и обратно, да га нико незадева —

14-га №. 711. Писато Совѣту, да смо согласни на ону разъписку, како-е (су) Гдаръ Яковь и Г. Младенъ уговорили са Г. Горчаковомь за брашно: єдань милиунь одь нахия да се купи.

— №. 712. Писать пасошь Петку Нешовиħу, кои-е био у робству и походи свойой кући у нахию Пожаревачку у селу Дубля, и ваде за два дана — и онь одлази са Вилипомь булюкьбашомь Загорскимь.

— №. 713. Писато писмо кнезу Милисаву Церноречкому, да незабранюе люде Вилипа Булюкьбаше Загорскога, кои седе у Герляни, у Герлицу, у Извору, у Заграцку, но да иду с Вилипомь, да чуваю свою стражу.

— №. 714. Писато Нини. кнезу Тимочкомь, да онь незабранюе Вилипу булюкьбаши, да онь чува свою стражу на Шашки, гди-е и чувао сась нѣговимь людма, и ако кои преступи и у Турску дирне безь заповести наше, да ħе животь изгубити, а онь — Нина — да намь яви све, ако кои преко заповести преħе.

— №. 715. Писато полномощие и наставлѣние Раку Левайцу и Конди Биньбаши, да отиду заповедати кнежиномь Алексиномь и шанце и страже потвердити, лопове и злочинце и убице изь нахие Ужичке да протераю и да побию: ако се неħе предати и яли живи повратити; и писано-е све онамошнѣ воеводе да му даду руку помоħи.

— №. 716. Писато воеводи Раки Левайцу, да иде у нахию Ужичку да прими кнежину Алек-

сину за ово лето, да с нѣмь (ньом) управля, и да сваке заповести одь насъ на нѣга наложене да совершуе, и по оному полномощию да се влада — и нама за сващо явля —

— №. 717. Писато Магистрату Крагуевачкому, да Голубовимь брату Ђорђу даду 63 гроша и по', що-е Голубь дао кирию, а после га верховна власть вратила натрагь у Тополу —

14-га №. 718. Писато Господару Якову и Господару Сими и Г. Младену и Г. Михаилу, да дођу часъ прие у Тополу за важнимь дѣлу —

— №. 719. Писато Проти Матеи Алексићу у Валѣво, дасмо новине разумели одь Босне и да прими онога приятеля Турчина изь Босне—са фамилиомь к нама —

(Рукописъ №. 3.)

— №. 720. Писато Г: Илии Баряктаровићу, да смо задоволни, що су оне люде помирили, онъ и князъ Милићъ.

(Рукописъ №. 1.)

— №. 721. Писато Иови Стевановићу воеводи Поречкомь, да смо примили писма и разумели що намь явля, и да ћемо се старати за оне момке изътражити; и писато-му-е. да се влада по онимь заповестима прие писанимь —

16-га №. 722. Писато Магистрату Карановачкому, да зовну Пайовића Петра изь Каоне кнеза, и да изьвиде ово дѣло и тужбу ове два дошляка изь Каоне, що-и угнѣтава Пайовићь —

— №. 723. Писато воеводи Антонию Пля-

кићу, да увати Петра Пајовића и да га пошљ у Тополу са давуцияма —

— №. 724. Писато воеводи Велку, да се обькоди пристойно с народомь и да народь неугнѣтава, и да се повинуе своему Магистрату и да намь явля новине, и да се незамери кодь Росискога началства — и да премери жито у Банѣ (Баньи), и колико-му изиће, онолико да му даду изь Совѣта —

— №. 725. Писато Ц о д и, да намь яви у каковому се состоянию находи, и да новине явла намь що одь Видина чуе —

— №. 726. Писато пасошь с у р у ц и и Велковомь, да му даю конѣ на мезуланама до Неготине: и ваде за два дана.

— №. 727. Писато писмо Милии Ресавскоме, да шалѣмо капетана Димитрия у Ћуприю, да узме све ствари, що су за Орурком дошле и остале у Ћуприи: ћулета, вишеци, баруть, картач, витилѣ (-тиль) и проче — у Тополу —

— №. 728. Писато воеводи Милою Левачкомь и Магистрату Ягодинскомь, да узму 700. гроша одь Живана и брата нѣгова изь Раткова и да пошлю Милутину за 7 година по 100 гроша ака, и да пошлѣ ему, а одь нѣ (ньи) да узму.

— №. 729. Писато воеводи Милошу Гружанскому, да пошалѣ тобция ище (іоште) 6 — и да овимь пошалѣ потребная, и да пошалѣ майсторе и потребу оградити 4 твора кола за муницию, що скорие да су готова.

17-га №. 730. Писато воеводама Крушевачкимь, да одьвое двадесетаго брава овча и козя и да

непуцаю никога у Турску никакимъ начиномъ, но и що годе увате, да ко що носи, да се у беглукъ узима, и говеда да ударе на цѣлу нахию, 40. говеди и то одъ кои кнежина, кое имаю, а кое немаю да неузимаю —

— №. 731. Писато Димитрию воеводи Пазарскомъ, да кадь поће у Београдь, да доће кодь насъ на *ра*зъговорь — а да нареди на граници, кои ће сматрати да се щета неучини одь непријателя —

(Рукописъ №. 2.)

18-га №. 732. Писато Г. Главнокомандующему Чичагову. Смотри копию.

— №. 733. Писато кнезу Вићи, двоя кола да нареди, да му буду на ординанцу у свако доба готова, и садь да изпрати Господина Полковника и напредь да пошлѣ у Ропочево и у Рипань, кола да нареди да буду готова докъ ова стигну, и момке мудре да нареди, да изпрате овога Господ. у Београдъ.

— №. 734. Писато Г. Якову и Г. Младену, кнезу Сими и Мияилу Груевићу, да гледе наредбу да учине Господина Полковника що скорие да отправе, и да разпишу на старешине, чесно да га свуда дочекаю и проводнике разумне да му даду; и Мияилу Груевићу назначено, за преводъ писмо копию да чува, да неби ником указао.

— №. 735. Писато воеводи Милошу Обреновићу, да увати Станойчића Милованаизъ Брусниче жива или мртва и да пошлѣ у Тополу.

— №. 736 Пасош дат Сави изъ Рековца

на 5. дана: из Тополе походи у Баднѣвацъ дугъ свой тражити одъ Станоя Роксића: и обратно.

19-га №. 737. Писато воеводам Тимочким, Тоши и Нини, да увате Воина Єлашничкога, кои є украо 5 коня и убио човека и жену и садъ (є) у Єлашници и обияо-е подруме, и Младена Булюгбашу да увате, кои-е отишао у айдуке и млоге люде побио и поарали, и опет момке у айдуке послали те апсе люде по планинама за новце (Овде є прекинутъ слогъ, па є подъ истимъ датумомъ и нумеромъ продуженъ на другой слѣдующой страни протокола:) и Драгана булюгбашу Загорскогъ, кои шалѣ айдуке и люде воде за новце по планини, и кнезу Милосаву да яве (да є) и нѣговъ булюгбаша Тоша изъ Грляна посло 40 айдука и тако исто араю сиротиню: и тога кнез Милисавъ да увати и пошлѣ.

20-га №. 738. Писато Магистрату Гургусовачким' и воеводи Тоши и кнезу Нини, за Янка, кои-е служио у Сипићи кодъ Милосава и одъ нѣга отишао а поарао Милована Вуковића изъ Сипића, однео 150 дуката — зато препоручено горе именоватим, како писмо примите, да тога Янка уватe и овамо пошлю безъ свакога изговора, везана подъ стражом.

— №. 739. Писат пасошъ Милосав'у Вуковићу и Іовану Бугарину изъ Сипића, за истога Янка у Гургусовацъ са писмом да иду, и пасош на 10. дана и обратно, и Янка да доведу.

— №. 740. Пасошъ писатъ Стевану Здравковићу из Врела: изъ Тополе на 4. дана походи у Ягодину свой дугъ тражити одъ Боце Прокупчанина — и обратно.

— №. 741. Писато воеводи Анти Симуновићу за оне трговце,кои су протурили на капетана Ђорђеву стражу 60. оваца са яганци и 12· овнова и 3. коня и два товара соли, да'-и повата, оне кои-су терали и оне трговце, и на свака брава овча по грош да пошлю и на три коня 300. гроша, на два товара соли 20: гроша, чини свега 452. гроша и то до 6: дана ако непошлю, послаћу 50: момака и узећу им на свака момка по 100. гроша — и айдуком да забране, да неараю по Турской: 16: магараца, кое су айдуци дотерали, да врате натрагъ.

— №. 742. Писато и капетану Ђорђу Симићу то исто.

— №. 743. Писато кнезу Момиру Лесковачким, да на нине (њине)люде нису говеда ове године порезана, него само 20-га брава овча и козиега да скупи.

— №. 744. Писато Совћту, да нађу гоге, що 'и-е Шунда из Ниша довео, и да-и пошлю час пре овамо, и послат одъговор на ниова писма, *ка*ко-е примнћна шалитра 874. оке. 220 сумпора, 500: ексера, 100: ока соли, и 3 топа артие.

21-га №. 745. Писато у Совћтъ: кои су дошли на тужбу Соколски и Валћвски кметови, на Проту и Молера, да-и презову, а кметове, кои се туже, да задрже, док они дођу и да се суоче, и онога, ко-им-е писао описана дћла Протина и Молерова да га зову и да га питаю, ко-е нћга упутио, да онако пише лажливо, и кад 'и суоче и изъпитаю и пресуде, да ми яве.

— №. 746. Писато воеводи Антонию Пляћу, да пошлћ Пайовића изъ Драгачева везана, и они два сиромашка, кои су даву на Пайови-

ћа чинили, и да спреми 500: товара жита, а тако зоби, и да буде готовъ до друге заповести, куда се заповеди, да се носи — за воеводу Єличкога и за воеводу Димитрие за нине (њине) срезове остаю до друге скупщине; що-е коме дато, то и да држи.

— №. 747. Писато воеводи Димитрию, да приправи 400: товара жита, а тако зоби и да му-е у готовности то до заповести, куда узтребуе, да се носи.

— №. 748. Писат пасошъ на дванаест дана Павлу и Петру Ризнићу изъ Банћ, да иду у Смедеревску нахию, да траже конћ, що су им погублћни — и обратно.

— №. 749. Писато Магистрату Ужичком и воеводи Николи Карамарковићу и Радовићу и Г. Алекси, да купе у чаршии 40,000. ока жита, и полак да-е у брашну а полак у житу, и до неколо дана и я ћу изићи горе и новце изнети и им платити; и то ми за у градъ треба: лепо на єдан кантар!

— №. 750. Писато Раки Левайцу и Конди, да ласкаюћи оне убилце поватаю, найпосле, кои неће се предати, да му дигну сву фамилию и стоку и све овамо дотераю, да пошлћм у Моску, да нису у овой земли; тако и за айдуке исте, и за свашто да ми яве, що се чини по оной нахии.

— №. 751. Писато воеводи Николи Карамарковићу и послата писма Црногорска, коя иду у Црну Гору, да содржи и кадъ време получи, или кои дође изъ Црне Горе по иста писма, да преда однети у Црну Гору.

— №. 752. Писато воеводи Молеру, да о-

не злочинце кое (є) поватао одведе у Совѣтъ и Совѣту преда, и онъ сам собом да иде у Совѣтъ у Београдъ, да се суочи са онима, кои се на нѣга жале, и проче злочинце, кои преко заповести иду, повата и Совѣту преда.

— №. 753. Послато писмо воеводе Молера на прочитание и на провиђение, и опет да га врате натрагъ мене.

— №. 754. Пресуђено Свидѣтелство дато Алимпию Петровиђу изъ Брезне, Рудничке нахие, кои-е се судио за казанъ са Радоицом и Іованом Ћоловом изъ Драгачева, кои казанъ е-сте исти Радоица продао за 80 гроша био, пакъ садъ синовци Радоичини траже казанъ по текаръ — саде (є) њима пресуђено, да казан остае Алимпи-евъ као що га-е и купио, а ови именовати Ћолови нити нини (њини) потомци да немаю тражити тога казана.

— №. 755. Писато Магистрату Руднич-ком за исти казанъ, како-е пресуђено и остае казану сайбия Алимпие Петровиђъ, а Ћолови да ней-маю нища више тражити.

— №. 756. Писато Г. Младену и Г. Якову и Г. Сими и Г. Мияилу Груевиђу, да се саста-ну и договоре за жито, кое є одређено да се ку-пуе, и да призову Горчакова, и новаца да узму, и да разпошлю на магистрате, да купую за у градъ.

(Рукописъ №. 1:)

22-га №. 757. Писато Милиђу Радовиђу, да дође к нама у Тополи, и да доведе она два до-шляка, кои се туже на Пайовиђа.

— №. 758. Писато воеводи Антонию Пла-

кићу и магистрату Карановачкому, да дођу у Тополу и да доведу Петра Пајовића безь свакога изьговора —

(Рукописъ №. 2.)

— №. 759. Писато Проти Милутину Илићу, да се окане више продаваня нива (њива) туђи, и єдну ниву на Троицу що-е продавао, тога да се окане — и Спасою Яковлѣвићу изъ Капица да врати ниву, ливаду, и воденицу, да му незадева, и ниве да му врати све, що му-е одъузео.

— №. 760. Писато Васи Меановићу и Лази Іовановићу у Београдъ на нину (њину) прошбу, да скупе свинѣ и кукурузъ, кои-е у магази покваренъ, употребе свињама, а пасошъ изъ Совѣта да узму и народу све свинѣ да изплате, да неузимаю на вересию.

— №. 761. Писато магистрату Ћуприскому за старца Миленка, жителя Ћуприскога, кои 6: година седи у Ћуприе и тужбу предао, да му Ћура преседателъ Магистрата одъузимлѣ ливаду, кою онъ како-е дошао єсте му дата да коси. Зато Ћура да се немеша, и да врати ливаду, или сено ако буде покосио, овем старцу, и сина изъ апса да пущи старчевога, ако-е за ту ливаду у апсу.

— №. 762. Писато Архимандриту Мелентию Студеничким и Магистрату Крагуевачким, да пошлю врача у Београдъ, и да препишу све ствари, ща има око нѣга, и у Совѣту да му суде, и чашице да пошлю за шаторе.

— №. 763. Писато воеводи Велку Петровићу одговоръ на писмо нѣгово: 50. говеда да пореже и да скупи, и кадъ му одъ насъ заповест или

одъ Совѣта дође, говеда куда да употреблява, и то ве на рачунъ; и одъ границе за сващо да явля.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 764. Писать Пасошь Милутину Савићу изь Гараша, за 10 дана да оде до Степоевца са своимь свињама и обратно, да га неби ко задевао.

(Рукописъ №. 2:)

— №. 765. Писат Пасошъ Милети изъ Ћуприе, кои (є) на жалбу доходио на Ћуру члена магистрата и походи натрагъ у Ћуприю.

— №. 766. Писато воеводи Арсению Ломи, да нешалѣ никога за топъ на границу, кое ако потребно буде одавде топ и цебану прими ће, само да-е готов у свако доба поћи с войском.

22-га №. 767. Писато Совѣту: примљена су писма Господина Главнокомандующега и отправљена, и примљено 12: дуката книгоношама за у Црну Гору, кои ће однети, и то до воеводе Николе Карамарковића отправљено; оданде онъ кога нађе да отпр.

— №. 768. Отправљено писмо воеводи Николи Карамарковићу, кое иде у Црну Гору и послати 12 дуката, да да книгоношама.

— №. 769. Писато Г: Младену и Г. Якову и Г. Сими и Мияилу Груевићу и послато писмо Г: Шефово, по оному разположение да учине, и да разъпишу на воеводе, где прилику нађу за езекцирати войску, и кадъ одъговор одъ воевода дође, на коя места буду разположили, онда Г. Шеф да оправи свое официре войску езекцирати.

— №. 770. Писато Г. Младену Г. Якову и Г. Сими и Г. Михаилу Груевићу и послата писма Нишкога везира и Г. Илие Баряктаровића на расуждение, и да приопще Г. Недоби, ако за добро нађете, и Г. Полковнику Полеву, и како за добро нађу за одговоръ или не, що скорие да яве.

23-га №. 771. Писато Совѣту, да како дођу Соколски неки кметови тужити воеводу Молера да и уапсе, и да пошлю за кнеза Милутина да дође, и воевода Молер — и да Милутина уапсе чрезъ що буну и леберию диже, како гласи писмо ондашнѣгъ ниногъ магистрата и войводе Молерова, коя су иста писма у Совѣтъ послата —; и послатъ Радован Симић, кои-е из Цесарие прешао и овде без пасоша дошао, да му суде, за що онъ иностранн човекъ безъ знаня Совѣта, без писма по вилаету иде.

24-га №. 772. Писато воеводи Молеру, да дође у Београдъ.

— №. 773. Писато воеводи Димитрию Кулумции, да дође у Тополу и да држи Іошаницу, у Горни Ибаръ да се немеша.

— №. 774. Писато Совѣту, да пошлю артие за вишеке, що може 30: товара цебане савити и да одъговоре за топчие, каким начином наредба да се учини за одело, да се одеваю.

25-га №. 775. Писато воеводи Шиши Старовлашком, добро позоръ да има, и да се чува преваре, и преко границе никога за живот да нешалѣ, у Турке да незадева, ако би они пошли, на бусия да чека и да бие.

— №. 776. Писато воеводи Стрели Леско-

вачком одъговоръ на нѣгово писмо, да су примљни трое коня, кое су били у Турску на продаю потерати, препоручено му найдалѣ до 5. дана да повата и оне люде да пошлѣ, кои су конѣ водили да продаю Турком.

26-га №. 777. Писат Пасош на 6: дана Максиму Поповићу изъ Драгачева, изъ селя Лопаша, да иде у Београдъ до свога отца, видити и обратно.

(Рукописъ №. 1:)

27-га №. 778. Писато воеводи Янку Цинцару и воеводи Паулю Матеићу, да часъ прие иду с войскомъ на границу Делиграду, и помоћь да даду Гургусовцу, и дау Турско безъ наше заповести недираю —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 779. Писато кнезу Єфти и кнезу Милою Левачким, да часъ пре войску изтераю, потонѣга човека у Гургусовацъ, и да се добро чуваю да-и Турци непреваре и у Турску, за свой живот да нешалю харати нити у Турке задевати, и то да појаве и прочим: Тбши воеводи, Маринку, Мити и свима булюгбашама, да се кои неби преварио у Турке дирати; ако Турци пођу пре, да-и добро чекаю и бию, индата одъ Делиграда да ищу.

— №. 780. Писато воеводи Велку Петровићу, да таки заповеди на скели, и да мотре за старца Глигория и синове нѣгове Раку и Николу да увате, кои су убили Марка Тодоровића изъ Стргара, и да да помоћ войске Гургусовцу, ако би нужде било.

— № 781. Писато воеводи Живку Константиновићу то исто.

(Рукопись №. 1:)

— №. 782. Писато Совѣту, како имь шалѣмо Милића Радовановића и Петра Пајовића изь Каоне и Пајовића давуцію и Магистрать Карановачки, да имь пресуде и жестоко да-и кацигую за преступления —.

(Рукопись №. 2:)

28-га №. 783. Писато Совѣту за езекциръ; како су они за добро нашли капларе, капетане, младе воеводе, и воевода неке синове да езекцираю и разположение, овицире на такова места да разпошилю, де езекцираю, и Шефу да яве; кадъ войска на границу изиђе, онда и повише могу се езекцирати. На рудничкой нахии 500: говеди, да издаду 150. отлакшато; воеводи Молеру правосудие да учине. Писато воеводам Янку Поповићу, Паулю Матеићу, да час пре с войскомъ у Деліградъ иду; тако и Совѣт свим да пише, да су войске готове до далѣ заповести, куда се коя одреди да пођу и воеводам. 20. риса артие примлѣно; йоще єдно писмо воеводе Молера послато.

— №. 784. Писать Пасошъ изъ Рамаће Миливою и Милована, са три коня до Смедерева иду, коня трећега воде Милою Капиции — на 4. дана пасош.

— №. 785. Писато писмо Г: Іліи Барякторовићу и послатъ одъговор Рушит-паши у Ништъ, да он отправи; да смо нѣгово писмо примили и разумели що пише, и да шниме разговора нема сад за насъ, и тако се стара к миръ учиниити и кав-

гу; и писато прочим свим воеводам, како Г. Илии, диамъ яви, потонѣга човека (да) у логоръ изтераю и Гургусовцу помоћи даду ако нужно буде и Турци нападну, и у Турке недираю пре, док Турци у наше кавгу непочну.

— №. 786. Писато Г. Младену Г. Якову и кнезу Сими Г. Миаилу Груевићу како и общим Совѣту, кое ћеду за све разумети, и послато им писмо Г. Подъполковника Полева, да провиде и що с ємy треба на оно одъговорити, да сочине, а нам на потверждение пошлю.

— №. 787. Писато воеводи Црноречким Милисаву и воеводи Івану Банскимъ и Крсти Сврличком, да войску потонѣга човека изтераю у Баню у логоръ, и добро да се преваре чуваю, страже далеко нареде, и ако Турци нападну у Гургусовац, помоћ да даду, како изъ Делиграда; у Турке пре да недираю, него они задену кавгу.

— №. 788. Писато воеводи Петру Цоди то исто како Црноречким и Банским воеводам.

— №. 789. Писато Г. Илии Стошићу, да час пре войску скупи и у Вржогрнце иде брже, и помоћъ Гургусовцу да, ако би Турци напали прежде, они нигде ненападати на Турке за живот.

— №. 790. Писат Пасош на 6: дана Лази Булюгбаши из Врбице: одъ Тополе до Ягодине и обратно иде за жито донети, кое му-е Чоча купио, и наредбу Чоча кола да нареди до Крагуевца да донесу.

— №. 791. Писато воеводи Арсению Ломи, да су отишли убилци из Стргара, кои су Марка убили у Щавице кодъ нинога Таста Миаила

и кодъ родбине, зато ему препоручено, добро да онде чува и да-и повата.

29-га №. 792. Писато Г. Илии Баряктаровићу, да одъпише везиру одговоръ, що му-е писао за 30: чивта волова, що су айдуци отели на друму, да ће му се волови вратити, само ако нѣгова войска небуде страже наше попалила и два човека уватила у Сврличкой. Ако буду то Турци учинили, то се неће враћати; ако небуду, ови ће, кои су преко заповести, без узрока отишли, каштиговани бити, и волови везиру вратити се натрагъ.

— №. 793. Писато Совѣту и послата писма воеводе Анте и Цукићева, и Совѣтска, кое (є) Совѣтъ писао Ристи Исаиловићу, да врати паре Савиним брату, кои су ортаци били у дућану, и дућан им се похарао и поара иста пронашла, пак онъ, Риста, неће да врати; тако исто за ливаде що одъ сиротинѣ исти Риста отима, да извиде и законѣ; и процесъ Анта са воеводама що тера, да извиде, да ми недосађую.

— №. 794. Писато Магистрату Гургусовачким, да яве Маринку, Мити Пиротским и кнезу Милою, да волове, кое су отели од ищирциия, неразтураю ни єднога вола до мое далѣ заповести.

— №. 795. Писато Поручику Уланскому Лисовском, да оправи 40: козака и улана са Петром Булюгбашом до Гургусовца: и сутра до подне да су готови.

30-га №. 796. Писато Совѣту и препоручено, да даду официру Топчиским що му треба, да прави раклѣте.

— №. 797. Писато Магистрату Гургусовачким и воеводам, кнезовом, и послат Петар Булюгбаша са писмама, да им прочита у Магистрату и да види єсу ли Турци щету и страже попалили; ако небуде щете, да врати волове, кои-су похарани одъ рабация турски; убилце, злочинце, кои иду у айдуке, Митуи Маринка Пиротского да доведе на одговоръ, що-су слали айдуке, давали со и конѣ у Турску, и оне све айдуке да повата и убилце да доведе.

— №. 798. Писато Г. Вуици Вулићевићу за Іована Бабадайче, кои-е дужан попу Живку изъ Медошевца 60: гроша, да га презове и да узме то 60: гроша и пошлѣ овамо. Ако би исти Іованъ рекао, да ние дужанъ, то да га пошлѣ овамо, да се суочи с попа Живкомъ.

ЮЛІЯ.

(Рукописъ №. 1:)

2-га №. 799. Писато Подьполковнику Поливу у Београдь. Смотри копию.

— №. 800. Писато Господару Якову и Г. Сими и Г. Младену и Г. Груевићу, како имь шалѣмо писмо, одьговорь Г. Подьполковнику Поливу — да му даду, и да разьпишу они на старешине за брашно, по разьпису первому да преуготовляваю.

— №. 801. Писато Магистрату Гургусовачкому и Тоши и Нини воеводама Тимочким, да оне злочинце предаду моему Петру Булюкьбащи, и онога Янка да даду, що-е украо човеку 150. дуката, да они ономь човеку даду, а онога злочинца да увате и одь нѣга да наплате —.

3-га №. 802. Писато Стояну Чупићу, да оцече 30 каика япие, колико му (є) Совѣть писао — и да пошлѣ порезь, що на нѣму има, да пошлѣ Совѣту.

— № 803. Писато Совѣту за писмо Чупићево, да га ома отъправе у Мачву Чупићу —

— №. 804. Писато Магистрату Крагуевачкому, да предерже Милоя, кои-е насилие детету учинио, у апсу, доке имь доѣе одьговорь изь Совѣта.

— №. 805. Писато Капетану Ђорђу Симићу у Крушеваць, да людма подели ливаде, и да каже Ристи воеводи Прокупачкому, да Радовану ливаду даде и оному ортаку своему пола пара, що су нашли у лопова одь нѣовога (ньовога) мала, и да намь онь све повѣре казуе, како-е на граници и ща раде воеводе друге —.

— №. 806. Писато воеводи Анти Симоновићу, да се обькоди добро и пощено, и да онаке плячке као до сада нечине —

— №. 807. Писато воеводи Ристи Прокупачкому у Крушеваць, да даде ливаду Радовану изь Ясике и своему ортаку полу пара, що су нашли одь свое рубе у лопова и да се пощено —

4-га №. 808. Писато Совѣту за ради онога Милоя изь Лужнице, да одьговоре Магистрату, каку ће кащигу дати за преступления нѣгова и насилия детету, да га међу народомь кацигую —.

— №. 809. Писато Совѣту, како-имь шалѣмо писма Г: Илие Барактаровића, да ра-

зумеду за Турска преуготовления у Нишу, и Рушить-Пашино писмо да виде и да сообще Г: Недоби и Г. Подьполковнику, и да одьпишу и нама и своему началству за све, како ћемо (се) владати, и да появе копию, кою смо Рушить-паши писали —.

(Рукописъ №. 3:)

— №. 810. Писато Г: Илии Барякторовићу, да смо примили писмо нћгово и Рушитпашино, и разумели що пишу, и да смо писмо Рушить пашино послали у Београдь, да яве Русиском началству, па кадъ они нама одговоре, онда ми нћму да пошлћмо одговоръ — и писали смо, да собере войске що више може и заире у Делиградь да преготови, и за свашто да намь явля, и опетъ да шилћ чпіюне у Турску да разбираю.

— №. 811. Писато воевод: Янку Поповићу и войводі Павулію Матеићу, да ако небуду отишли у Делиградь с войскомъ и са заиромъ како смо имъ пре писали, а они садь да иду часъ пріе.

— №. 812. Писато Г. Илии Стошићу, да ако небуде отишао у Вражогрнце Цоди с войском и са оправом, да иде часъ пре, какосмо му пре писали.

— №. 813. Писато войводи Раки Левайцу у Ужице, како смо нћгова писма прімили и разумели, да-е некакве злочинце поватао и суду предао; писали смо му да устане с вилаетомъ: да разтера оне айдуке и да побие кои се неда уватити, и кадъ све то свьрши, онда да намь сва дћла они айдука одпише, и да потврди страже и шанце и да истури войске на границу що више може.

— №. 814. Писато Милошу Обреновићу: како му шилѣмо єдно писмо, онимь Поручику, кои се находи кодъ они казака у Ужицу, и да пребави још єдну стотину солдата, онимь другимь да обучава.

— №. 815. Писато Г. Милии Здравковићу у Ћупрію за оне заповести, що смо му двапутъ писали, що неисполнява, да безъ посоша никога непропушћя на скелу одъ сад! да тврђу заповестъ и уредбу начини, и да никога непревози безъ посоша на скелу, и да потврди градь добро и войске да сабере доста у градь и заире: и да пошлѣ мало войске у Делиградь помоћи ради како и досадь що -е —

— 816. Писато Г: Бинбаши Конди у Соколску нахію, како смо прімили нѣгово писмо и разумели да се онь находи у Соколской поради аідука, и да опеть у напредакь вата и предае; кои се неда уватити, да га убию, и кадь сва та дѣла сврши, да намъ одпише са Ракомъ Левайцомь дѣла они айдука, да имь одпишемо за какву су кацигу —

— №. 817. Писано Кнезу Євти и Кнезу Милою, да ако небуду отишли у Гургусоваць са войскомь: како имъ є пре писато, да иду чась пре са своимь управомь и да понесу са собомъ заире що више могу одь десетка.

— №. 818. Писато Капетану Ђорђу Симићу и свим старешинама Крушевачкимь: да саберу войску у гомилу на -едно место и заиру нека преготове, ако би било де нужде, да буду у помоћь: докъ стигне помоћъ друга, и да чуваю одъ преваре Турака у Нишу —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 819. Писат Пасошъ Казацима Сербскаго полка; походе до Београда: Петар Русъ и Ђорђе Кажокаръ — конѣ мензулске и лебацъ ручак, вечеру до Београда.

— №. 820. Писано воеводи Антонию Плякићу, воеводи Димитрию, и воеводи Радосаву Єличком и воеводи попу Филипу, войску потонѣга човека да изтераю у логоре и езекцираю, шанце да потврде що болѣ могу и путове да прокрче; до друге заповести мое да на Турке неиападаю.

— №. 821. Писато воеводам Старовлашким то исто.

5-га №. 822. Писато Г. Вуици, войску да спрема, заповест да изда: сви да су готови, до друге заповести како се заповеди да пођу, и да заповеди мензулима, да писма у сели неоставляю, и кнезъ селски писмо никаки да неприми.

— №. 823. Писато Магистрату Ужичким и воеводам Г. Алекси Радовићу и Карамарковићу за новце одъ нахие ниове да купе жита 400 товара, и да даду воеводи Николи одъ десетка 6000 ока за нѣговъ трошак, топчие и момке, кои градъ чуваю, да рани.

— №. 824. Писато воеводи Николи, да прими 6000 ока жита одъ десетка и топчие да рани.

— №. 825. Писато воеводи Раки Левайцу и Конди, айдучке ятаке, сву фамилию жене, децу, стоку, све да пошлю овамо.

6-га №. 826. Писато Капетану Ђорђу Симићу и воеводи Анти и Цукићу и прочим во-

еводам, кои су у Крушевцу, да смо писмо примили и разумели що пишу, да су -и Арнаути звали на предаю. да и -е везиръ послао, и да су им явили за ищиру, да се носи у Куршумлию иу Нишъ; то им-е одъговорено, да се не сумняю, него войске доста да изтераю, заире да приуготове, и често за свашо да являю и преваре да се чуваю.

— №. 827. Писато Совѣту одъговоръ, да смо разумели за све, що пишу за Господина Графа Орурка и за разположение места за логоре, да ние угодно у Полянищи, него де на друго место, где за добро нађемо, са Г. Графомъ нађем. (Овде є слогъ прекинутъ, па є наставлѣно на другой страни подъ истомъ:)

— №. 827. Копию и разписку на воеводе що-е писато за брашно примили єсмо: одговорено и то нису добро уредили, що на єдне нахие више, а на єдне, веће кое су, манѣ; но да разположе за то како-е найболѣ; и Миянло да дође, и пре да яве кад ће Г. Граф Орукъ изъ Шабца овамо доћи.

— №. 828. Писато кнезу Максиму одговорь на нѣгово писмо за Аци Бродана, да се шниме лепо живи, макаръ 5: села да му (є) отео, и за сващо да нам явля. Одъ Турака, що се купе, да се не сумня: ако би напали, да се брани; воеводам прочим да пише, у помоћъ да му дођу; кои неби дошао, ће кащигованъ бити. Аци Бродана питаћу кадъ се састанемо зашто онъ заповести преступлюе.

— №. 729. Писато воеводи Аци Бродану, да се несваћа са кнезом Максимом, него у любави да буду; шанацъ да потврди, войске да изтера што више, и добро преваре да се чува; ако би Турци на кои шанацъ ударили, у помоћ да буду єдан другоме; често за сващо да явля.

— №. 830. Писато воеводи Милошу Обреновићу и Милићу Дринчићу за ливаду Аци-Абдину, кою-е држао Стоян из Бершића у Майдану: одъузета и дата дошљацима; а ливада друга дата му у Лочевци, кою-е држао воевода Милошъ. Зато Милошу писато, да се у ливаду у Лочевци немеша и руке да дигне, а себе другу да тражи.

— №. 831. Писато Магистрату Пожаревачком, що-е посеяо жито Іва Момировићъ у Лучици, да му се немаю мешати, що одъузимати, као що су разговоръ имали, него да му наредбу учине, оно село одъреде, оно жито да му пожню, проче ако буде що по сели посеяо, то да пожню воеводи Янку за нѣгову потребу.

— №. 832. Писат Пасош ђоки Майстору изъ Бершића, кои-е овде до свога брата у Тополи био, садъ походи обратно у Бершиће.

— №. 833. Писато Николи Карамарковићу, да нађе верне люде тайно и Вую Павосавића са писмама да отправи у Црну Гору, и одговор да донесу одъ Г: Владике.

7-гъ №. 834. Писато Магистрату Гургусовачким, да смо писмо нино примили, за Маринка и Митy разумелисмо що пишу — писато, да-е послат Петар Булюгбаша, живе яли мртве да -и повата и проче злочинце.

— №. 835. Писато Петру Булугбаши за Маринка и Миту Пиротскога, жива яли мртва да доведе.

7-гъ №. 836. Писато Совѣту за Петра Молера и Соколяне ребелияше, да им пресуде. али оне старе погрешке Молерове, кое су одъ почетка биле до скупщине, да нетраже, него одъ ове скуп-

ицине, що-е преко заповести мое учиниио, да му суде, а оне кои стару пизму казую, да-и пошлю са Молером заедно у Тополу: и оне маде (вальда младе) Молерове, що су казивали, ако и' буду пустили изъ Совѣта, таки живе яли мртве опетъ дасе доведу, яли они на нино место; и за Іовчу, кои-е из Банѣ послат, кои-е два човека убио, ако су га пустили, да га опетъ увате и доведу жива яли мртва, яли они, кои га-е пустио, на нѣгово место дође.

8-га №. 837. Писато ђорђу Симићу и воеводи Анти и Павлу Цукићу, како-е Цветко изъ Биволя кодъ Крушевца кои седе, а изъ Прокупачке наие (—?) да им отима Риста и Нешко ливаде, кое они ово 4: године косе — да ове войводе прекажу Рисги и Нешку, без свакога изговора да се окану сиротиискн ливада.

— №. 838. Писато Магистрату Рудничком, како су Арнаути изъ Бранетића предали тужбу за ливаду, кою им-е дао воевода Дринчићъ, да им садъ отима Трнавацъ Милисав и Марко и есу покосили найпре що су ови крчили — писато да презову Милисава и да му кажу, да се окане те ливаде без свакога изговора, и сено, кое су покосили, да-е ови Арнаута; ако се оканути неће, да га пошлю овамо у Тополу.

— №. 839. Писато Магистрату Крагуевачким за Милоя ђурђевића из Лужнице, кои-е дете силовао, да-е Совѣт одъговорио, да се пошлѣ девойче и исти злочинацъ у Београдъ и сведоци, да се суоче. Али мене су явили, да су се они помирили: исти момакъ окумио детинѣга оца. Зато одсуђено му-е, да му ударе 100 батина врући, да му се каже да-е онъ заслужио животъ изгубити, али кад су се окумили, зато му се опраща животъ.

10-га №. 840. Писато Господину Главнокомандующему Чичагову. Смотри копию.

— №. 841. Писато Г: Проти Алексићу, да пропусти Пешкир агу, кои-е дошао са Ацибегом, да дође овамо до мене, кои-е одъ везира послат; и да истера више момака у езекцир и прочим воеводам да яви: Єврему, Грбовићу и Кедићу; и да яви магистрату валѣвском за попа Янка, да га у апсу држе и решение одъ Совѣта чекаю, како му пресуде, да га каштигую.

10-га №. 842. Писато Совѣту за Симу изъ Стргара, кои-е погинуо: и за какви узрокъ, що-е побунио войску, те ние на заповест дошла у Октомбру месецу, кадсмо на Дрину пошли. Пре 3: године био-е у айдуци, то му-е било опрощено, пак кадъ (є) такове речи говорио и побунио народъ, зато-е погинуо. Нѣговъ отацъ и браћа, тераюћи пизму убию каплара, кои (іи є) у войску терао. Зато послато у Совѣт за пресудствие нѣино (њино) сектенцию да пошлю, на оном месту, де су каплара убили, да и они отмасте.

— №. 843. Писато воеводам Банским, Ивану и Крсти, да кадъ дође войска Русиска у Баню у логор на Превалацъ, да разпусте войску изъ Банѣ кућама, само одъ сва 3: воеводе 150 люди да оставе, прочи да чине изметъ с колима Русиской войски.

— №. 844. Писато и кнезу Милисаву у Црноречким, у Поляницу кадъ дођу, место да каже, де ћеду конѣ пасти, и исто за измет да чине и що потреб. буде

— №. 845. Писат[illegible] пасош Майору Крапавицкоме, кои одъ Тополе походи до Дуная:

препоручено свакой власти Србской, конѣ и потребная да му даю: и обратно.

— №. 846. Писато Петру Булюгбаши, Іокићу у Гургусовацъ, да доведе Миту и Маринка и све оне злочинце, кои су зло чинили кое буде поватао, кое небуде, само да-и попише и оним старешинама наручи, да-и ватаю.

11-га №. 847. Писатъ пасош писару Лази Тодоровићу, одъ Тополе до у Шабацъ; конѣ на свакой мензулани да му даду.

— №. 848. Писато писмо Г: Вуици Вулићевићу, да пошлѣ у Суботу до подне 8. кметова.

12-га №. 849. Писато Магистрату Крагуевачком, да пошлю давуџие све, кои се имаду на кнеза Саву жалити.

— №. 850. Писато Петру Булюгбаши Іокићу, Маринка и Миту Пиротскога да доведе и злочинце, кое есте поватао доведе; со да запечате, подъ печатом 2000. ока да стои до далѣ заповести; порезске новце да остави у Магистрату, що-е узео одъ Маринка, Мите, Нине и Филипа, и да им заповеди, одъ кога узели нису, да покупе све и да теслиме сваки свое у Совѣт.

— №. 851. Писато воеводи Велку Петровићу, да увати Дилу и нѣгова 4: друта, кои су харали и люде глобили и човека убили, живе яли мртве да повата.

12-га №. 852. Писато воеводи Лазару Мутаву за Мрчоевачке кметове и за Павла Єрића булюгбашу, що-е кметове поапсио, да-и пусти и спреми са описаним дѣлма све са Булюгбашом заедно у Совѣтъ.

13-га №. 853. Писато воеводи Димитрию одговоръ, *ка*ко-е он тужбу предао на воеводу Радосава Єлечкога, да-е послао 200 момака и недао копати землю 4: товара за цркву, коя потребуе, и то-е писато, док се суоче, онда да им се суди.

— №. 854. Писато Воеводи Єлечком, кадъ ние дао копати воеводи Димитрию 4: товара оне землѣ, то садъ час пре 6: товара да изкопа и попълѣ.

14-га №. 855. Писато Магистрату Крагуевачком, да-е садъ Сава кнез, членъ Магистрата, а знез Веса да-е кнез варошки; писара Іову да изтераю, а за писара да приме Милоша, Савина сина из Трнаве.

— №. 856. Писато Раки Левайцу и Кондѝ, да айдуке кое є поватао, потура у апсъ, ятаке, злочинце све да позатвора до мое заповести, и послато писмо, да преда Тучу айдуку, да слободно дође на веру де му драго. Бабу и ћеръ, коя-е напустила айдука, те убила свога човека, да тури у апсъ, и да дае повластицу, да би що скорие повратао ятаке и айдуке предао. За ћоку Протића явлѣно, да му-е писато и он да вата и тера айдуке и ятаке да стеже: ако нектене, би ће лишен свога старешства; кадъ соврши, повата и преда злочинце айдуке, да одъпише, и решение чека одъ нас.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 857. Писато Совѣту народнѣму, да смо примили писма и пресуждения великога Суда, да се смертномъ кацигомъ кацигуе Старацъ Глигорие и синови нѣгови, що су своеволно убили уредника народнѣга Марка, и они оно пресуждение примаю на ономъ месту, ди су га убили.

(Рукописъ №. 2:)

15-га №. 858. Писато воеводи Живку Константиновићу из Адакала, никаке трговине да нема на стражи, и добро да мотри, да га непреваре Турци. За волове, да не арчи без заповести; ситну стоку да колѣ и топчияма таин да дае; млади момака да одреди, да се езекцираю непрестано по Московски.

— №. 859. Писато Г. Іови Стефановићу, Іосифа Бошняка, кои-е онде у апсу да пошлѣ у Совѣт и момака млади за езекциръ да одреди, по Руски да се езекцираю.

— №. 860. Писато Г. Вуици Вулићевићу за *е*зекцир: нѣговъ брат Никола и синовацъ Илия да се уче *е*зекцирати, и ове недељ да разпусти солдате, пак у неделю опетъ да му дођу, да се *е*зекцираю, и сву потребу воену да спрема.

— №. 861. Писато Г. Милии Здравковићу, да пошлѣ свога сина Милосава и 50: момаса у Поляницу, да се *е*зекцирати уче по Руски; — и без пасоша никои у войску и из войске иде, непуща, — тако и у воденицу, кои иду, да непуща: све да затвори, кои иду без пасоша; и брашно одређено 1300: товара да приуготовлява, како заповест дође да се носи у магазинъ, и онде ће сваки за свое, новце примати.

— №. 862. Писато воеводи Паулю Матеићу одговоръ за два топчие, кои су му утекли, да дотера сву браћу нѣиову (ньіову) на топчилукъ, да уче, саме очеве кодъ кућа да остави, и да појави свим воеводам, сваки своим войникомъ пасоше да даю из Делиграда и обратно, тако и кои у воденицу иду; без пасоша у другу нахию да неиду, и кои иду, да ватаю и подъ апсом да држе, а одакле

є, оном старешини да яве, кадъ одговоръ дође, да га одъпусте.

— №. 863. Писато Магистрату Ягодинским за пасоше, исто да яве народу, да неиду никуда без пасоша.

16-га №. 864. Писато воеводи Вулу Илићу: жене и децу из Стргара, коя се находе кодъ њега — кола нареди и єдногa момка, одъ села до села да-и дотера у Тополу.

— №. 865. Писатъ Пасошъ Петру Вересии, да иде за ту живину у Смедерево и обратно са живином да дође.

16-га №. 866. Писато Магистрату Крагуевачким, да пошлю Іована, писара бившега у Магистрату, рубу, и да му новце изваде, кое су му на дугу остале и да му пошлю у Београдъ.

— №. 867. Писато воеводи Милошу Маринковићу, да недопусти жени Станики венчати се до провиђеня и докле Г. Митрополитъ дође: коя є зимусъ одпущена силом одъ човека, кое сад он тражи.

— №. 868. Потврђено писмо, како су кметови и Совѣт у великом Суду потврдио за ливаду, кою отима Маријъ Мияило одъ Марка и Миду, Милосава, Рудничке нахие, изъ села Бранетића, да се Марић Мияило нема мешати више за живот: тако-е пресуђено, иста ливада у Брезама да -е Маркова и Милосављева.

— №. 869. Потврђено Арнаутима из Бранетића, кои су се населили, ливадакъ и трлина и кључъ, ко-е им-е воевода Милићъ оделио, да држе, докле годь седе у истом селу, и магистрат потврдио у Чачку, кое опет Милићъ продао други

пут Милована Лучићу за 5: дуката, пакъ после опет дао Марку и Милосаву, потврђено єсте моим печатом, да ливада остае ови Арнаута, докле годъ они онде седе, да им се нико неима мешати.

— №. 870. Писато Магистрату *) за исту ливаду, да-е потврђено, да-е ови Арнаута, Марко и Милосавъ да се немешаю за животъ, докле годъ у истом селу седе, они да држе, тако исто и за ливаду у Брезю, кою Марићъ Мияило отима одъ Марка, да-е Маркова и Милосављева: потврђено да-е ливада Маркова во вѣки.

— №. 871. Писато воеводи Дринчићу за исте ливаде, како-е коме пресуђено и потврђено, онако да буде, и да врати Лучићу 50 гроша.

— №. 872. Писато воеводи Стевану Катићу одговор за попадию попа Павлову из Буковика: за кога-е пошла своеволно, да-е слободно венчаю; и солдате на 10: дана да разпусте да раде, пак опетъ на єзекцир дођу.

17-га №. 873. Писато воеводи Радовану Грбовићу, да єзекцира войску и проча сва да му -е готова.

— №. 874. Писато Петру Булюкбаши у Гургусовацъ, како дѣла соврши, коя су му наложена, таки да иде овамо.

— №. 875 Писато Магистрату Ягодинским, Ђуприскim и Параћинским за Илию Дукатлию, да га пошлю са фамилиом овамо, и Цветку Лесковчанину да наплате 160: гроша.

— №. 876. Писато Господину Главнокомандующему. Смотри копию.

— №. 877. Дато наставлѣние Г. Якову, Ненадовићу. Смотри копию.

*) Чачанскомъ.

— №. 878. Дато полномощие Г. Якову. Смотри копию.

— №. 879. Писато Совѣту и потврђено полномощие и наставлѣние и писмо Г. Главнокомандующега и що скорие да иде Г. Яковъ Главнокомандующему, и да ради и говори, како му у наставлѣнию гласи; и за кнеза Симу, ако дошао ние у у Београдъ да пишу, да дође; диплома потврђена и послата Марку воеводи Соколске нахие.

— №. 880. Писато Великом Суду вилаетском, да намире Глишу из Маслошева и Аврама из Остружнице.

— №. 881. Писато Соколским Магистрату, кнезовима, кметовима, да приме Марка Костића, Цинцарина, за воеводу на место Молерово и да га слушаю као старешину свога.

— №. 882. Писато воеводи Раки Левайцу, да уређуе кнежином Г: Алексином, войску на границу да изтури, страже да нареди, шанацъ да утврди, у Турску никога да нешлею (нешалю) за живот, да недираю у Турке нити да араю; момака да изберу добри за езекциръ и да езекцираю по Руски. Тако и прочим воеводам ову заповест да яви; айдуке да предае, кои се предати оће добро, кои неће, да натури чете и да побие; ятаке оне да поапси све и кадъ све соврши, да яви.

— №. 883. Писато Марку Костићу и послата диплома, и да иде у Баурићe, на место Молерово да буде воевода и онем народом да управля; и писато и кнезовом, кметовом, да га слушаю, за старешину приме.

18-га №. 884. Пасошъ писат: два казака и два Молдована, походе одъ Тополе до у Поляни-

цу са 6: коня, и да им се дае потребная зобъ конма и имъ лебъ и месо и проводника.

18-га №. 885. Писатъ пасошъ Іовану Илићу, писару Магистрата Крагуевачкога, кои-е изъ службе изишао са допущенѣм: с колима и свою богажію носи до у Београдъ: пасош на два дана.

— №. 886. Писато Магистрату Валѣвском, како су намъ предали тужбу Радован, Томићи и Антоние изъ села Латковића, нахие Валѣвске, кнежине Грбовића — на кнеза Аксентия и на Радована Грбовића, да су им почели терати неку пизму одъ 20 година и пизму и глобу неку, одъ ни искали новце, они новаца нису имали, него у согласию Аксентие и Грбовићъ узели им 12: вепрова и цело-е село онда страдало и затворато. Зато писато-е Магистрату, да призове воеводе и кметове, и да-'и суоче све и да извиде, ако буду воеводе неправедно поступали, све да врате, що су узели одъ люди.

— №. 887. Писато Г. Вуици Вулићевићу за Кусатчане, коима-е заповедио да дођу у Тополу, да им нища неговори, само да-и зна кои су. За Петка, кои-е слепце поарао, я налазим за добро, да сазове вилает, пак да му очи извадите, а да пише Совѣту, пак одъ Совѣта како заповестъ дође и пресуждение, онако да уреди.

АВГУСТА.

1-га №. 888. Писато свим старешинама по држави нашои: 15-га овога (месеца) да дођу у Врањевщицу кодъ Светога краля: у речени данъ на скупщину:

— №. 889. Дато наставление депутатом, кои походе у Стамболъ. Смотри копию.

— №. 890. Дато полномощие депутатом, Г: Стеви Євтићу Г. Іви Протићу и кнезу Милићу Ражанском. Смотри копию

— №. 891. Писато у Нишъ Рушитъ Амет паши. Смотри копию.

— №. 892. Писато Челеби Ефендину Софию то исто.

— №. 893. Писато Г. Елчии Русиском Италиском у. Смотри копию.

— №. 894. Писато Господину Италиском у, за новаца депутатом нашим позаимати, колико они узищу.

4-га №. 895. Писато Совѣту и послато писмо Г: Илиино, да виде ща пише за трговину, коју (є) везиръ допустио 17 кола и єсте заустављна, како найболѣ за добро нађу час пре да одъговоре, коим начином или да пусте или не, до повратка наши депутата: и послато писмо воеводе Стояна Чупића, да извиде тяготу нѣгову и да му пишу, да дође са оним да се суоче у Врањевщици; и послато изпитание айдучко, кои су се предали у Ужицу кодъ Раке Левайца и за садъ єсте им опроштено.

— №. 896. Писато воеводи Вулу, да пошлѣ Якова и Николу изъ Вранова, кои су Стойшину девойку отели и по лугу водили, и кодъ нѣга на сокровище отишли, везане оне са девойком да пошлѣ.

— №. 897. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да пошлѣ кмета изъ Вранова, да одъсведоче, како су ови два отели ту девойку.

— №. 898. Писато Радовану Грбови-

ћу, Спасоя Івковића и Стевана Веселиновића изъ Славковаца и Гаю изъ Хржаниће (да) доведе и све кметове изъ обадва села ова, кои се тераю за ливаде, кое су на мећи Рудничкой и Валѣвской, кое Василие изъ Поломa држи ово 100: година: садъ ови отимаю. Зато-е писато воеводи Радовану, да те доведе, да се суоче у Врањевщици.

— №. 899. Писато Магистрату Крагуевачкому одговоръ, кое питаю за дугъ Раке Левайца, кое су му дужни изъ Баднѣвца и изъ Шливовца: ако има Рака облигације, то без свакога изговора они да мораю на облигације платити.

(Рукописъ №. 4:)

18-га №. 900. Генералмаіору Графу Орурку за примлѣну од Маіора Горчакова (сумму одъ) 1000. дуката. Смотри копию. —

(Рукописъ №. 1:)

— №. 901. Писато Илии Баряктаровићу, како ћемо послати Дукића, да терговину отворе са обе стране до Парапћина —

— №. 902. Писато Дукићу наставление, како ће ићи у Парапћинь, да сматра на терговине и да онде са обе стране усталяю се и продаю —

(Рукописъ №. 4:)

— №. 903. Адмиралу Чичагову. Смотри копию —

— №. 904. Графу Салтикову. Смотри копию —

(Рукописъ №. 4:)

— №. 905. Писато Г. Графу Орурку и Главномандующему Чичакову и. Смотри копия.

— №. 906. Писато Фелдьмашару Николаю Ивановићу Салтикову. Смотри копию.

22-га №. 907. Писато Магистрату Валѣвскому, да пошлю Керсту, Трифуновога брата овамо на судь, и да даде ћата магистратски писма, коя-е узео одъ Трифуна и сада му неда —

23-га №. 908. Писато Совѣту, како отьправлямо Савића с писмомь Италиском у, и како нашимь по овому нища непишемо —.

— №. 909. Писато Совѣту да кнеза Максима, кадь дође, учине онако по договору у Врањевщици и да га уапсе за преступления, и да намь одьговоре све ща су совершили и одь нась рѣшение да чекаю.

24-га №. 910. Писато Совѣту, како шалѣмо кнеза Максима и да с нѣмь (ньим) соверше по первому писму.

— №. 911. Писато Совѣту заради Андрие Крушевачкога, да му изьвиде за ради воденище, ко-е да му даду, ко-е ли да Капетану старомь оставе —

25-га №. 912. Писато Алексию Дукићу, да держи ћату Ягодинскога за време и да уређуе онако, како що му-е речено и по наставлѣнию, и да безь нашега изуна никога нешалѣ далѣ одь Параћина у Турску наше, а тако Турске у нутра у Сербию далѣ да неиду одь Параћина. Ако кои иде остати на векь у поданство кодь нась и са свойомь вамилиомь — онога да пустите — и да содержанѣ, таинь узимаю одь Илие Баряктаровића.

— №. 913. Писато Илии Баряктаровићу, да дае таина оть стоке беглучке Дукићу и

момцима, а тако леба, зоби одь десетка, и да се стара да стегу чини, да никомь неби ништа валило. А кои у Турску пређу да араю, гди кога увати, онде да обесе — гди ће вићети Турски люди —

— №. 914, Писато Магистрату Ягодинскому, да Бошковића писара Петра за времe даду Дукићу, да му устрои протокуле — и да уреди како треба —

— №. 915. Писато Митрополиту Леонтию у Крагуевацъ, да разъпише — по свой япархии (епархіи), да держе бдения по манастирима и по церквама за побѣду нашега неприятеля рода Славянскога — и да престане дождь.

27-га №. 916. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо Аци Бегово писмо и Генерала Червенке Земунскога, да провиде и да се договоре, како ћемо имъ одьговорити —.

— №. 917. Писато воеводи Антонию Плякићу, како смо му разумели новине, и за ради робля како ће -и менати — и да яви Горнѣ-Ибранима, да дођу у Београдь, да свою нужду појаве.

— №. 918. Писато Алексиначкимъ воеводи Стояну, да граде зимовнике око Алексинца и сена да косе, а да се несеие (несеє?) иоще доке наши депутати дођу изь Стамбола.

29-га №. 919. Писато Совѣту, како смо писмо писали Аци-бегу заради терговина и одь писма копию и Аци-бегово писмо и да ћемо послати Проту Алексића Матею на разьговорь Аци-бегу и да отворе терговину и стоку сваку да допусте и у Ћесарию како и у Турску; и да имъ

шалѣмо потверждена наставлѣния, да отъправе наше люде на скеле границомъ.

— №. 920. Писато Совѣту за ради Наун а Ичкоглие, да се договоре и да му отькажу (одговоре) да онъ зна, поколико ће се узимати одъ денькова за ђумрукъ и проче, и како смо му дали, да-е онь са Стевомъ Євтићемъ ортакъ у томъ базерђанлуку —

— №. 921. Писато Проти Матеи Алексиђу, да онь иде Аџи-бегу на разьговорь и да му пошлѣ писмо Аџи-бегу ома, и какавь разьговорь с нѣмь (ньим) уз'има да намь яви — .

— №. 922. Писато Магистрато Ужичкому, како смо писали воеводи Шишу, да даде онога вола Стевану изь Ужица, ако онь шаите доведе, да-е во нѣговь, ако познаду — да се закуну и да га узме Стеванъ.

— №. 923. Писато воеводи Шиши, да врати пушку жени Керсмановой изь Пониква.

29-га №. 924. Писато Совѣту, како кнеза Максима дѣло разумевамо и окончание нѣгово, како остае онь, да се више на команду недопуща нигди из'одити на границе, но онь и Борисављевиђь, да се с вамилиями доселе у внутрь землѣ наше — и како ми даемо писмо Аџи-Продану, да онь предь онимь кметовима и свима очати и да за време с ономъ управля — и да имь одь онога писма копию шалѣмо — и писмо Рецепово и копию, щосмо Рецепу писали, и да се соль за сада непуща у Турску.

— №. 925. Писато писмо Аџи-Продану на кнезове и на кметове и да сви слушаю Аџию, како онь заповеда одь насъ, да они онако слушаю—

— №. 926. Писато Новаку Драгачевскому воеводи, да више никомь недае пасопа у Турску да иду, за животь.

— №. 927. Писато Милићу Радовићу, да узме Дмитра Старовлашанина и да иде с нѣме (ньиме) у магистратъ Карановачки, да се онде посуле —

— №. 928. Писато Магистрату Карановачкому, да ће доћи Милићь Радовићь с Дмитромь Старовлашаниномь, да се суоче и да се посуле предь нѣма (ньима), и ако буде као що Милићева писма гласи, тако да пема нища тражити одь Милића, Старовлашанинь Дмитарь; ако ли му буде Милићь скоро казань узео, да му мора вратити —

30-га №. 929. Писато Магистрату Ужичкому, да призову попа - Симу и да му кажу, да онь врати калуђеру — Пайсию Доволскомь паре, щто му-е дужань све подьпуно, да врати 40: дуката и 40: гроша пара манастирски безъ свакога изъговора —.

— №. 930. Писато капетану Ђорђу Симићу, како му шалѣмо писмо Совѣтско, да види и да га опеть нама врати — и ако буде овако, како-е Андрия у Совѣту показао за воденице, а оно овако да буде, како-е Совѣть нашао за право и овако да буде: имаде и обоици доста; ако ли-е другочие, да яви —

СЕПТЕМБРА. *)

2-га №. 931. Писато воеводи Николи Карамарковићу и воеводи Раки Левайцу, да разьположе и да стегу учине, да се преко заповести недаю Туркомь стоке и проче и продаю Тур-

*) У оригиналу стои погрешно „Августа“.

комь, и да се неара и да айдуке ватаю, Туркомь да враћаю що се цете учини, а оне да вешаю, кои оно преступаю.

— №. 932. Писато Магистрату Гургусовачкому, да смо по свидѣтелству нѣовомь (ньіовом) и кметова оправданию Ђорђа-Ђурковића (— ?) и како су правога на врать примили, онако и я престаемь и безьвредно га опралямь на трагь с кметовима —

— №. 933. Писато Илии Баряктаровићу, да се влада по заповести нашой и да уређуе, да се по наставлѣнию Дукићу датом владаю — и да се мира ненаруши, и кои наруши, да намь яви, а да онога ома обесе на граници, особито терговину да пропуща и у Немачку да пролази —

— №. 934. Писато Митрополиту ради нѣговога дѣла, да онь по закону ради и управля са свещеническимь и монашескимь чиномь, да му нико нестае на путу —

2-га №. 935. Писато Совѣту, да смо потвердили диплому Кости и оно писмо народу, и да смо имь писали, да одь воеводa народу наплате, що-е кои комь узео одь собора, а прие що-е, то да ненаплаћую —.

4-га №. 936. Писато Аџи-Продану Старовлашкомь, да добро сматра на Борисављевића Тимотия, да неби имао какве тайне разьговоре с Туркомь или са Старовлашанима каку већу међу собомь, и ако опази, да намь яви.

— №. 937. Писато Совѣту, да смо разумели за оправлѣне комисие и да ћею доћи други на потверждение и да се отьправе, и за Раку Левајца, що ће учинити са онимь брашномь Беглуч-

кимь, да людма одьговори — и за повратити онимь глобе, що-и-е Алекса и Булюгьбаше нѣгове глобили; и за посеяно беглучко жито, ко ће га обрати, да се совѣтую и намь да яве; и да смо отьправили писмо Земунскомь Генералу Червенки, и како-е Совѣтьза добро нашао за Толмача, онако да буде, и за аци Арсения да иде у Боговађу.

— №. 938. Писато Совѣту за Тимотия, како се онь изьговара и оправдава, да ние ни с кимь имао тайне разьговоре, нити с Туркомь, нити са Старовлашанима, и доказателства нема, за то онь остае да седи ди-е и седио до далѣга разьположения.

— №. 939. Писато Цинцару Янку воеводи Пожаревачкомь, да узме момака млади за езекцирь пешака одь кнежине свое и коняника; такођерь и кои му се оть люди узме у то противити, да онога нама подь стражомь пошлѣ.

— №. 940. Писато Раки Левайцу воеводи Ужичкомь, да добро чува границу и да се мирно обькоде с Туркомь, и вреда да неби никомь чинили, и да чека другу заповесть одь нась заради жита беглучкога пакь да людма отьговори — и да недира оно беглучко, що-е Алекси сеяно, до наше друге заповести, и да неповрађа одь Булюгьбаша и одь Алексе, що су кога глобили люде, до наше заповести да чека.

— №. 841. Писато Генералу Червенки у Земунь, да ћемо имь вратити све тезентирце и жене изь Београда и проче кадь се нађу, за кое се чини та наредба, и пише се Совѣту, да то врате, и Толмачь да може самь ићи безь наше страже до Совѣта и Агенту Рускомь и у Магистрать, а далѣ по вароши да неиде самь по кућама, но ща оће, све Совѣть да му оно изнађе —

— №. 942. Писато Капет*ану* Ђорђу Симићу, да недозволява терговцима купити стоку безь изуна Совѣтьскога, и що би уватио, да све узме у беглукь, а са Андриомь да немаю никаква замѣшателства о другимь, но како-е Совѣтъ нашао за добро, онако да буде — а нѣве (ньиве) и ливаде како су поделѣне на воеводе, онако да буде —.

— №. 943. Писато Совѣту, ккко имь шалѣмо кнеза са Горнѣмъ Ибромъ кметови, да покажу нужду свою на Димитрия воеводу, и како тамо суоче се, да намь яве све писмено що-е и како-е, а после люде да отьпусте, а ми посовѣтуюћи се с нѣма (ньима) между собою, како за право нађемо, онако ће мо имь судити и людма правицу изьвидити.

7-га №. 944. Писато Совѣту, како имь шалѣмо писмо Велка Воеводе изь Неготина и пасоше, кое-е Велко узео одь непознати официра на разьсмотрение и на разьсуждение, и како за добро нађу, онако да буде, само да намь яве ща-е и ко-е, и како начине, я на оно согласань бићу.

(Рукописъ №. 2:)

8-га №. 945. Писато Г. Илии Баряктаровићу, да яви трговцима у Нишъ, да овамо немогу се новци примати пощо у нѣи (ньи) иду, него како кодъ насъ иду, онако, и послато писмо паши, да пошлѣ у Нишъ, кое писмо Грчко писато на трговце у Серезъ.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 946. Писато Алексию Дукићу у Параћинь ћумрукции, како смо примили писмо и рачунь и паре одь Павла момка нашег, и да смо

имь препоручили онако и у напредакь да се стараю совершавати — и како ће ћумрукь узимати —

— №. 947. Писато воеводи Раки Левайцу, да се у судейске послове немеша, и да Алекса обере жито, що-е по сели сеяо беглучко и да невраћа людма, що-е Алекса и булюкбаше нѣгове люде глобили, но нека люди суда траже; и да жирове како и до сада наплати: одь своие люди одь нахие Ужичке да узима по 4 паре на свинче, а одь ябане по мариящь, а ћутуре пощо се погоде с кимь. За жито у градь що-е донето, премериће магистрать и плати ћемо, а що донето ние, да каже людма да неносе више, но нека еду и продаю сваки свое.

— №. 948. Писато воеводи Велку Петроћу, защо необраћа путомь старимь терговину и како-е и било, и за що неизьполнява оно що му ми пишемо, и защо насилия чини по нахии Кладовской — да намь на то одьговори, и онамо путь да поће на аду —

— №. 949. Писато воеводи Живку Константиновићу у Кладово, да смо Велку писали, да се онога дѣла окани и да ће опеть путь се отворити куда-е и ишао, и да му више неће Велкови люди досаћивати, — а он намь да яви за свашто, що се случава онамо.

— №. 950. Писато Совѣту за ради Раке Левайца, да смо му писали, да Алекси недира у жита и да нема власти онь узимати одь Алексе ни одь Булюкьбаша нѣгови плячку и людма давати, що су имь отели они, нека люди одь суда потраже, а нѣгово дѣло оно ние, и да ће се наплатити вилаету жито, кадь Магистрать премери, а друго да неносе, ние намь нужно за у градь, и жирове прода и паре у касу народню да донесе у Совѣть.

14-гъ №. 951. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писмо никога Базерѣанбаше за ради пара, оћемо ли подигнути пощо-е и у Турской; и за скелу на Моравици да се отвори.

— №. 952. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо копие одъ писма Мула паше Видинскога и Рецепова и Базерѣанбаше Видинскога, и писмо ньима ако бегенишу да имъ оправе у Видинъ.

(Рукописъ №. 2:)

14-гъ №. 953. Писато Г. Генералу Графу Івеличу. Смотри копию.

17-га №. 954. Писато у Совѣтъ за кнеза Максима Старовлашкога, да га непушаю на трагъ да пресели свою фамилию, и у Крагуевцу да неможе седети, него у Рипню да му нађу баштине, и ту кућу да гради. За кнеза Милорада послато-е писмо Аџи-Броданово, да виде како пише за нѣга; и писмо Графа Івелића, ако послали нису да нешилю, защо-е друго ючеръ по куриру послато.

— №. 955. Писато Совѣту одъговоръ за новце дизанѣ, да се недижу, докле одъговоръ одъ Мухурсайбие недоће, и тако Попу Мики да се одъговори, да везиру пише наставлѣние, и книга за юмрукцию на Моравици коега одъредимо Г. и писаръ имена послаћемо у протокулу да ставе. Како су писали Рецепу, Мула паши и Базрѣанбаши у Видинъ, єсте за добро нађено, потврѣено и послато. Послато-е писмо Г. Червенке на Србски да преведу и овамо пошлю. Господару Милии Здравковићу писаћемо, нѣгове люде изъ Делиграда да дигне; за Анту и ђукића що се тераю за винограде десетке да Анта узима одъ нѣгови люди, а у кнежини ђукићевой како-е писато да се Анта нестављя у то, тако свим да се разпише, да

се нестaвляю и да се нетераю: где є що у коиой кнежини, они старешина и да узима.

(Рукопись №. 1:)

19-гъ №. 956. Писато Совѣту, како шалѣмо люде изь Иошанице Пазарске да покажу свою нужду, кою су одь Димитрия воеводе терпили —

20-га №. 957. Писато Совѣту, да смо примили тариву, тевтерь, наставлѣние и пресуждение и изьпитание обиде и проче воеводе Димитрия; писма Мула паши, Рецепу, Базерѣанбаши, попу Мики; и да смо она за ѣумрукь потвердили и послали Ации Продану и писали попу Мики, да онь яви Алипаши, и Али паша да пише новому Мурьсаибиu — ако иду по 13 гроша дукати по своль нѣовомь (ньіовомь) царству, тако и ми да примамо и да даемо — и како су Совѣть за добро нашао, онако писма шалѣмо у Видинь. За Димитрия записато-е овако: да онь у апсу стои, докле се за право наће; имѣние нѣгово колико на писму шалѣмо да се разьположи и прода и да се поплаћа тужителѣмь нѣговимь, кое є онь одь собора починио одь 1809 года, а прие що-е било, оно на страну, а после ни онь ни синови нѣгови да небуду више народнѣ старешине за преступления нѣгова, а брать нѣговь Коста да буде воевода, да се небатали, єрь на Косту никаке даве нема.

20-га №. 958. Писато Господару, и послато потверждено пресуждение Суда великога и Совѣта за Якова изь Вироваца, за преступления да изгуби животь —

— №. 949. Писато Господару Якову, да границомь противо Сокола запти да се с Турскомь Соколяномь тайно безь дозволения нетергуе,

и да онакове вата и шиба, а све у беглукь що нађе да узме, и да зато и Ацибегу пише, за Соколяне да учини наредбу —

21-га №. 960. Писато Совѣту и послато писмо Генерала Червенке да оне дезентирце ватяю и да одъговоре; и послать Ефта с писмомь Магистратскомь, да узме паре изь Совѣта, да плате вилаету жито, що-е у градь снешено; и являмо имь за магистрать и за воеводу Ужичкога града, како смо писали Ужичкимь, Старовлашкимь воеводама и Драгачевачкимь, да даду како магистратьцима сено, жито, брава, плату Суруцияма и проче за мезулане да се содержаваю, како-е и наређено, и да даде Ужичкимь воеводи Николи одь Ужичке 100: товара дерва, сто сена, 50: товара жита разьличита, 100: брава одь беглука стоке ситне — за воеводу, тобџие грацже и войнике и момке воеводине за содержанѣ, и Драгачевска 50: товара жита разьличита, 100. товара сена а сто дерва и брава овчи 100, а Старовлашка 60: брава 50: товара сена, а 50: дерва — то све за грацке потребе да изьдаду —

22-га №. 961. Писато воеводи Милою Левачкомь заради калуђера Атанасия Любостинскога, како-е предао тужбу на перняворце, да нити га слушаю, нити десетка даю, нити воюю, да онь онима заповеди, да едно, я оно я друго реде — и за ради Николе изь Медвеђе, да му воће остави и родь да да и да зна, како смо за све ово писали Магистрату, да дуовнику Атанасию изьвиде правицу и да оне люде призову, да оно покажу що смо имь препоручили —

— №. 962. Писато Магистрату Ягодинскомь за ради калуђера Атанасия Любостинскога, да призову све оне люде, кои держе воденице на землѣ (земльи) манастирской и да имь кажу, да

одь воденица даю Манастиру десетакь — и тако оне люде, кои сею по землѣ (земльи) Манастирской, да даю десетакь Манастиру — Николи изь Медвеђе да кажу, да истави руку изь воћа манастирска, и що-е родь обрао да врати и да га за оно кащигую, що ние послушао писмо Магистратско — и да кажу Іовану ђогату, да да калуђеру воденицу, а да узме одь калуђера, що-е потрошио градећи на месту Манастирскомь, и да кажу перняворцима, да манастирь служе, или да воюю — .

— №. 963. Писато Совћту, даћемо учинити наредбу, да се сасели кнеза Максимова Фамилия изь Старога влаа у Рипанѣ (Рипань); и за Дукића, да ћемо тайнимь образомь разуметн за нѣгово обхождение, како-е — .

25-га №. 964. Писато дозволѣние ђумрукции Карановачкомь и послато са 24 листа, да може безь изуна пропуштати стоку и изунско узимати особито, у онай дозволѣни тевтерь записивати, а ђумрукь у Совћтски —

27-га №. 965. Писато Совћту и новине и писма одь Ниша послата, и да на ово све що се шалѣ учине разьположение: Велково писмо и новине; и да у Кладово пошлю войске — и да се Велку пише, да неби онь прие у Турке дирнуо.

(Рукописъ №. 2:)

28-га №. 966. Писато Г. Якову Ненадовићу за убилца, кои-е момка убио, що-е репу копао, кад су прошће носили за шарамповъ — да пише у Совћтъ, пакъ како изъ Совћта пресуждение (доће), я ћу потврдити.

— №. 967. Писато Г. Василию Преседателю, да презове Іоксима Попадића и Симеуна

Іванишевића, и да им пресуди, и више Симеунъ у воденицу да се немеша.

(Рукописъ №. 1:)

30-га №. 968. Писато Совѣту. Смотри копие —.

— №. 969. Писато Раки Левайцу, да вата айдуке, Обрада Шадана изь Лужница, кои садь-е разбио карвань у Турской и 16 люди Серба зато обешени, и да вата и друге айдуке, кое опази, а намъ да яви.

— №. 970. Писато Петронию Шиши, да яви айдуке Раки Левайцу одакле су, и да намь яви одакле-е кои, кои у Турску преоде —

ОКТОБРА.

2-га №. 971. Писато Совѣту, како имь шалѣмо писмо Рецепово и Дукићево, у коимь да разумеду новине — и да се онимь одьговори, ако-е за одьговорь —.

— №. 972. Писато Господину Недоби, Колежкому Совѣтнику, да намь явля що годе ново и ща се одь Росиске стране разумева, и да незаборавля насъ као до сада. но за свашто да насъ извѣшћава —.

4-га №. 973. Писато Живку Константиновићу у Кладово, да ће му доћи Стошићь у помоћь, и да ће Живко Шлѣвићь (Шльивићь) послати потеру у планину на Рецепове айдуке, и являмо му, да ће и Велко послати тако потеру, но и онь тако да пошлѣ и да подькрепе Берзу Паланку с войникомь —

— №. 974. Писато Живку Шлѣвићу (Шльивићу) да одъреди 100 момака у потеру са Велковимь заедно за айдуцима Рецеповимь, а себе да изь нахие више войске у Текию доведе —

— №. 975 Писато Велку Петровићу, да подькрепе Берзу Паланку, и да одъреди сто момака у потеру одь Берзе до реке Поречке за Рецеповимь айдуцима, а друмь да-е мирань одь насъ, и прие Турака да наши недираю ниущо.

— №. 976. Писато Євти Савићу на Берзу Паланку, да се крепи за кои дань, и да се чува одь айдука Рецепови, и да ће му доћи помоћи, 50 момака одь Велка. а тако одь Живка изь Кладова —.

5-га №. 977. Писато Совѣту, како смо писали у Параћинь Дукићу, да прекине. да непродаю Турски терговци рубу на керчму на ситно, но на товтань, и како имь шаљмо писма попа Мике и Г: Илие Баряктаровића, и како смо Велку и Живку Шлѣвићу (Шльивићу) и Живку у Кладово писали за айдуке Рецепове, како ће се владати — .

— №. 978. Писато Или Баряктаровићу у Делиградь, да укрепе болѣмь (больомъ) войскомъ градь, и да намь новине разъбираю и являю, и да стане кодь нѣ (ньи) стока, коя-е послата за у Нишь, пешкешь, до далѣга провићења, а наше момке да намь врате — .

— №. 979. Писато Дукићу ћумрукции у Параћинь, да запти Турскимь терговцима, да неда керчмити на ситно рубу, но на топтань нашимь да продаю, и да се своеволно неразъговараю и немешаю, а кои ове заповести преступи, да му се узме шей у беглукь.

— №. 980. Писато Магистрату Параћинскому, да нам одьпишу, єли Дукићь пресекао недопущати терговцима Турскимь наситно нашимь шей керчмити, да знамо и да се своеволно немешаю.

6-га №. 981. Писато Магистрату Београцкому, да отьпечате собу попа Петрову и да предаду попа Петрове ствари Митрополитовимь човеку Костантину, да носи Митрополиту у Крагуеваць.

— №. 982. Писать Пасошь Митрополитову Костантину, до Берзе Паланке, да му-е слободно проћи и да га пропусти свака Сербска власть—

— №. 983. Потверђено свидѣтелство Чочи, кое му-е дао покойни Милое Петровићь, комесарь народнѣ (народный), да баба Милица по онима свидѣтелима нема ништа више за виноградь одь Чоче тражити.

— №. 984. Писано воеводи Велку у Неготину, да смо примили писма, нѣгово и Базерћанбашина изь Видина, и да ћемо имь одьговорити док се посовѣтуемо са Совѣтомь, и да онь друмь добро чува одь Тимока до Текие, и да ће му помоћи Шлѣвићь (Шльивић) изь Текие и Живко изь Кладова, и да друмь мирно иде; айдуке да бие гди опази, чи били да били.

— №. 985. Писато Совѣту, како имь шалѣмо писма Видинскога Базерћанбаше и Аци Ибиша и Велково на разьсмотрение, и да одьговорь начине и нама да пошлю, и ми да имь оправимо —

11-га №. 986. Писато Или Баряктаровићу у Делиградь, да запти сиротиню, да небе-

га за време овамо, докь се уговори међу нама и Турцима, како ће бити.

— №. 987. Писато воеводи Велку, да отьправи писма Базерђанбаши и ђумрукции и Видинскомь; смотри копию — и да друмь сигурань иде, и да они чете нареде, да одь айдука Рецепови карване чуваю.

— №. 988. Писато воеводи Антонию Плякићу, да смо примили арештанца Деспота и да смо га послали у Совѣть са нѣговимь момцима —

— №. 989. Писато Совѣту, како ћемо приписати копию за у Видинь Базерђанбаши и Аџи-Ибиш-аги, и послати — и да ћемо Дукићу и Или писати, да законѣ уставе, недавати више у Турску, и што-е транцито денѣкова (денькова) изь Немачке, да онь пропушта у Турску, а да ђумрукь неузима, єрь они даю у Београду, и да ћемо сиротинѣ (њи) тайно казати, за сада да небегаю к нама —

— №. 990. Писато Алексию Дукићу ђумрукции у Параћинь, да намь яви, ако се конѣ (њи) добри и лоши млого продаю у Турску, да намь яви, и да се устави, и да кажу тайно сиротинѣ (њи) да небегаю за сада изь Турске.

— №. 991. Писато Милою Тодоровићу у Гургусоваць, да яви преко приятеля тайно у Турску сиротинѣ (њи), да за ово време ненавалюю овамо, но да се претерпе за време —

— №. 992. Писато Аџи Продану у Стари Вла, да допусти купити момку кнеза Максимовимь дугь нѣговь с пасошомь нашимь, и да неузима нишца домаће кнежево, но све да му даде.

14-га №. 993. Писато Совѣту, како имь шалѣмо писма Главнокомандующега, да разьвиде и да одьговорь напишу по мнѣнию нашему, како смо имь ми послали, и намь да пошлю на разьсмотрение, и да нађу другога на место Милошево на цайкауза (цайгхауза), и да одьпишу Живковићу у Букорестъ — на писмо Янићиево за цебану.

— №. 994. Писато Недоби. Смотри копию.

— №. 995. Писато Или и Баряктаровићу, за *ради* планине, кою отима одь Кривовираца, да ако стари люди неодьсведоче да (є) Илина, да имь неодузима.

15-га №. 996. Писато Живку у Кладово воеводи, да наредбу учини, да оне айдуке Рецеповете тера и бие, и да намь явля новине.

— №. 997. Писато Совѣту, како имь шалѣмо писмо воеводе Велка и Живка Константиновића изь Кладова и воеводе Яковлѣвића Стевана на разьсмотрение, и Велку да одьговоре како знаду за терговину, и да учине нарсдбу за Яковлѣвића; и явлѣно имь, да ми Живку одьговарамо, и да дозволе сину Димитриеву свести жену у Београдь.

30-га №. 998. Писато Совѣту, како смо одобрили и приписали писмо Ац и-бегу и послали — и друго писмо послалисмо имь, що-е намь дошло одь приятеля изь Турске — на разьсмотрение.

— №. 999. Писато Г. Проти воеводи Валѣвскомь, како му шалѣмо писмо да пошлѣ Ац и-бегу и даму врати одь онога, що-е пренео шешану Ац и-бегову Карамарку, да се врати Ац и-бегу, и да намъ яви новине, и да врати Турчина роба за нашега роба.

4-га №. 1000. Писато Славному Магистрату Ужичкому, да наплате одь попа Симе Плѣвляка 40: здрави дуката и 40: гроша поздраво, и да даду калуђеру Доволскомь Пайсию безь вишега изьговора.

6-га №. 1001. Писато Магистрату Ужичкому, да знаду, како смо писали свимь воеводама Ужичкимь и Старовлашкимь, да (се) састану и да одьреде момке свое, и да намь пошлю све айдуке везане у Тополу, и даимь яве, да-е са знанѣмь нѣовимь (ньовимь), и да друге ватаю, кое нису поватали, или ће они на место нѣово (ньово) пасти —.

— №. 1002. Писато Магистрату Ужичкому, како смо примили 700: гроша одь Иовице Поточанца, що су послали, що-е одь Євте Дробняковића узето, кои-е узео одь удављнога Максима изь Крагуевца, терговца, и даемо жени и деци Максимовой, а одь Євте да нема нико више Максимовь тражити —

— №. 1003. Писато Николи Карамарковићу, да сазове воеводе Ужичке и Старовлашке и да се договоре: да одьреде момке, по коима ће послати айдуке, кои (коє) есу поватали по заповести нашой, те везане да-и пошлю у Тополу, и да друге ватаю, кое нису досада уватили, а кои се неда уватити, да га могу слободно убити; и да пошље Никола оставу Симе ковача, и ковача кадь дође изь Турске: и кои би айдука пустио, да ће онай на место онога пасти на суду кодь нась —.

— №. 1004. Писато Илии Стошићу, да се за кнеза Иована Омолскога претерпи до скупщине, и да ћемо му онда судити за буну, коюе учинио по народу —

— №. 1005. Писато Станою Старовлашкому воеводи, да дође Карамарковићу Николи у Ужице на заповесть, и да наредбу учине, да пошлю айдуке подь стражомь у Тополу, и да се договоре, кое нису поватали, да и оне поватаю, а кои се неда уватити, да га убию — .

— №. 1006. Писато Живку воеводи у Кладово, да нечини онь никака прођеса са Велкомь, и да запрети нѣговомь булюкьбаши Пресулу, да вине небие момке Велкове, а када се на скупщину дозову, да и Пресула доведе да имь онда судимо, ща-е међу нѣмь (ньимъ) и Велкомь помешано, а донде да се претерпе и да се владаю по заповести нашой —

— №. 1007. Писато Карамарку у Рачу, да смо примили Дермоню и онога Ђуру, що-е превозио крадомь айдуке у Турску и скелу крао и за новце превозио, и да пошлѣ она три айдука, що су кодь нѣга у апсу остали, и да пошлѣ пасошь айдучки, да видимо, ко имь -е дао; и за Ђиласа и Янка являмо му, да смо писали Марку воеводи и Янку Магистратцу, да-и увате и нама пошлю, и да онаке више непримаю себе, и да намь одьговоре, защо су баряктара Карамаркова ктели убити, и да за скелу у Совѣть пише, и да опеть вата айдуке, кои узьпрелазе, и кои се неда уватити, да га слободно убие, и да намь за сващо явля — .

— №. 1008. Писато Раки Левайцу у Ужице, да се састане са Карамарковићемь, и да нареде момке, да пошлю айдуке, що су-и поватали и да ватаю и друге, кои нису поватани, а кои имь се неби дао уватити, да га могу слободно убити.

— №. 1009. Писато ноеводи Велку у Неготину, да смо му примили два писма, єдно с но-

винама, а друго явля за Прула Булюкьбашу Кладовскога, кои му бие момке ди срета, и да онь неби у Живка, нити у онога Булюкьбашу дирао, но ми смо зато писали и одьговорь одь Живка ищемо, и да ћемо кащиговати и Живка и Булюкьбашу Прула ако буду криви, а онь да така займа невраћа Живку за животь, но да се до собора претерпи — и онда ћемо све изьвићети.

— №. 1010. Писато Мияилу Радовићу у Ужичку нахию, да се састане са Николомь Карамарковићемь и да наредбу учине, да пошлю айдуке, кое су поватани (ли) везате подь стражомь у Тополу, и друге, кое нису поватали, да се стараю ватати, и кои се неби дао уватити, да га убию слободно — .

— №. 1011. Писато Марку воеводи Цинцару у Бауриће и Янку Магистратцу, да увате Ђиласа Николу и Янка айдуке и да-и намь пошлю, и да више онакове изь други войводлука неузимаю подь защиту свою, и ако-и неповатаю, они ће на место нѣово (ньиово) пасти, и да намь одьговоре, защо су баряктара Карамаркова момци воеводе Марка Цинцара сопсали (спопали?) кодь стоке и ктели га убити и талирь у кеси пробили, кои-е ономь баряктару животь одержао, и да намь оне момке на одьговорь пошлѣ, или ће онь одьговарати на собору — .

— №. 1012. Писато Славному Совѣту народнѣму у Београдь, како имь шалѣмо писмо Алипаше Нишкога и Челеби-Евендие на провићение и да намь га опет врате иатрагь, и ако що пристойно буде, да имь одьговоримо; и писмо Велково и Г. Илие Баряктаровића шалѣмо, да виде ща се догађа међу Велкомь и Живкомь Кладовскимь, и међу Карамаркомь изь Ра-

че и међу Маркомь Цинцаромь изь Бауриħа воеводомь, да знаду и да имь и они пишу що знаду, да се онакие дħла далħ чуваю.

— №. 1013. Писато воеводи Шиши Петронию Старовлашкому, да отиде Николи Карамарковиħу у Ужице, и да се договоре и да наредбу учине, да поплю айдуке, кое су повадали, и у напредакь да ватаю айдуке, кое (-и) іошь нису поватани, а кои се неби дао уватити, да га слободно убию —

7-га №. 1014. Писато Господару Илии Барактаровиħу, да смо му примили новине и писма Алипашина изь Ниша и Челеби-Евендина, и заповедили смо му, да се договараю међу собомь са Пауломь и са Янкомь, да войске подьпуно держе у граду, и да врате Туркомь паре одь робинħ.

— №. 1015. Писато воеводи Велку у Неготину, да смо му послали писма чрезь мезула и одьговорили за Живка у Кладову, да се снħмь (ньимъ) непротиви, но доскупщине да се претерпи и да ħемо имь онда судити — и онога булюкьбашу Прула звати на одговорь.

— №. 1016. Писато наставлħние Петру Булюкьбаши, коега шалħмо Петру Цоди, да доведе петь ребелияша: оборь кнеза Петка Дулкана, Иову изь Брестовца и Стояна изь Новога села, старога кнеза и Здравка Булюкьбашу изь Еуготине и Добру изь Звездана — да-и доведе или добримь или коимь било начиномь, и да поучи люде онамо по заповести нашой — .

— №. 1017. Писато писмо Петру Цоди воеводи, како му шалħмо Петра Булюкьбашу са момцима и са наставлħнияма, да му преда ребелия-

ше у руке коимь било начиномь, а после да-и ћемо имь изьдати међу народь друге заповести.

8-га № 1018. Писато Совћту за ради брата Раице воеводе покойнога и сина нћговога, да ако они за добро нађу, да наслѣде братино место, тако ми одобрисмо, да до скупщине ономь командомь владаю и кнежиномь, а од онда како за добро нађемо, да ће се онако совершити; и да Совћть пише онимь людма у команди нћовой (нћговой) да га признаю са своега старешину, Петка, као що су и Раицу, додалѣ наше заповести; да тако нареде у Совћту.

(Рукописъ №. 2:)

13-га №. 1019. Писато Г. Недоби. Смотри копию.

— №. 1020. Писато Совћту и послато писмо Конзула изъ Букореща, ако що за добро нађу да одпишу; и послато писмо Живка Константиновића на разсмотрение и како се усовћтую, онако Живку да одъпишу и по оному да се влада, защо пише изправникъ изъ Чернеца, даоће скела одъ Кладова да се дигне ниже и изъ Влашке стране оће Контромацъ да буде; и послата копия, що смо Недоби писали.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 1021. Писато воеводи Живку, да наредбу, коя за скеле на мияну и на контроманаць (?) како наредба буде по Влашкой, да се неможе противити и да онь с нашимь знанѣмъ све може радити, а самь не, и да покупи све каике по сели око Дунава на єдно место, и да пошлѣ и онъ айдуке; да чине Рецепу щету, како и Рецепови нама.

— №. 1022. Писато Совћту, да смо дали

заповесть Живку у Кладово, да пусти айдуке у ону страну, да затвори путь Рецепу, и до самога града да араю и бию що може.

14-га №. 1023. Писато свимь кнезовомь и кметовомь у нахию Соколску у кнежину Карамарка воеводе, да уступе сви старинци одь земаля и села, коя су Турска била, а да даду дошлякомь све.

(Рукописъ №. 2:)

— №. 1024. Писато воеводи Карамарку, да сазове све кнезове и кметове мало и велико одъ нѣгове кнежине, и предъ свима да прочита писмо, кое е подъ №. 1023. и да им закаже, да сваки старинацъ Турску землю недржи, него воеводa све дошляцима да подели, и кои би старинацъ мимо ову заповестъ, да га воевода увати и да га овамо пошлѣ у Тополу; и за Нешка Янковића, кои-е Іовану Цвеи кућу запалио, да воевода Нешка увати и дупло кућу да плати Іовану и 50: батина каштиге да прими.

19-га №. 1025. Писато Совѣту и послато писмо Протино из Валѣва и Ацибегово на смотрение, и како за добро нађу да одпишу Аци-бегу и на потверждение да пошлю; и Прот и наставлѣние да сочине, како ће у разговоръ ступити одъ садъ са Аци-бегом; и послато писмо одъ Голубачке нахие, и кметови, кои Петка нехоћеду за старешину: кое како за добро нађу, нека ове совѣтую, а Петка ненаодим, да се изключи садъ ома.

(Рукописъ №. 1:)

24-га №. 1026. Писато Магистрату Ягодинскому, да ограде џамию за магацинь у Ягодину и да купую свма, що се више може за паре.

25-га №. 1027. Писато Милою Теодоровићу у Гургусоваць, да дође кући до идуще суботе и да намь готи (готови?) потребна по Левчу за проћи тамо и провидѣти несогласия жителя Левачки.

26-га №. 1028. Писато Совѣту, како смо писали Живку у Кладово, како що-е и Совѣть писао, да непуща чету у ону страну Влашку, да тера айдуке, но на нашой страни да-и чека, и шалѣмо Совѣту копия (-е) одь писма Г. Недобина и одь писма Алипашина и Челебиевендина на провиђение, и писали смо имь, да негубе времена, но да намь ома одьговоре, како ћемо с Туркомь поступати у разьговору: или с писмама, или да се пошлю опеть депутати. —

— №. 1029. Писато Господину Недоби, Колежкому Совѣтнику у Београдь за сва дѣла наша, како су окончавали наши депутати у Станболу и довде нища окончали нису, нити се Турци скланяю на мирь, нити на наша прошения; и да онь яви Росискому Началству, и да нась совѣтую, како знаду, а нама неостае далѣ нища, но да тражимо покровителя, и да се биемо с Туркомь (Турцима) до последнѣ каплѣ крови.

29-га №. 1030. Писато Совѣту, како имь шалѣмо ребелияше Церноречке: Иову изь Брестовца и Здравка булюкьбашу изь Ерготине и сарога кнеза Петка изь Новога села — и Добру изь Звездана, да-и предерже до скупщине у апсу; шалѣмо имь и писмо Шодино — на провиђения.

— №. 1031. Писато Марку воеводи Баурићскому и Янку у Магистратцу, да ће намь на скупцини одьговарати за дѣла нѣова (ньова), що су они узимали айдуке подь защиту свою и що су баряктара Карамаркова ранили и коня нѣгова — .

(Рукописъ №. 5:)

17-га №. 1032. Писато Г. Комесіонеру Константин Рости у Букаресту при конзулу Россійскому. Смотри копію.

17-га №. 1033. Писато Г: Недоби. Смотри копію.

(Рукописъ № 1:)

23-га №. 1034. Писато Совѣту, да смо примили новине и писмо, кое є писато Г. Главнокома: Чичагову брагодарность, и да смо разумели, да ће доћи Г. Филиповићь, да га шалѣмо у Русию, и да ћемо по нѣму сва писма послати и прошения, а по Гаговићу ништа нешалѣмо, и да они дођу на уречено место о маломь Божићу, и да донесу све протокуле потребне и клучеве одь Совѣта — а да нареде, кои ће онамо сматрати до возьвращения нѣова (ньіова); и да доведу Милоша Сарановца, коега ћемо са скупщине послати на войводство —

(1813 ГОДИНЕ)

ЯНУАРІЯ:

(Рукописъ №. 5:)

5-га №. 1035. Писато Г. воиводи Вуици Вулићевићу, да извади руке са свим и да се више ништа немеша од оне стране Раля, и сва села и землѣ од оне стране Раля да припадну Вулу Илићу, и он више ништа да нетражи, и Вуица у свему да се влада по оному писму и по заповести.

6-га №. 1036. Писато воиводи Вулу и явльно све, што му -е дато наново да држи под своіом

командом, то ест сва села и землю до Раля, а више ништа да нетражи, и у свему да се влада по ономе писму и по заповѣсти. —

(Рукописъ №. 1:)

6-га №. 1037. Писато Милошу Сарановцу, да у Цукићево ништо недирне, но даму све даде, що-е нѣгово, и да изъзими у Крушевцу у кули, и да се рани до ђурђева дна — себе да узме 2000 ока вина с комином — а Павлу що-е дато, оно да му жени и деци буде — особито да узна све тамошнѣ обьстоятелство и нама да яви що-е Павле Цукнѣв сакрио одь нась, и да прими цебану и проче народнѣ, що има у Цукићевой кући—

— №. 1038. Писато Стояну Чупићу, да смо примили нѣгово писмо и на оно нѣгово одьговорили, да се онь окани онога зла умишления и да се влада по писму оном, како смо му писали, и да ћемо послати комесию, да имъ изьвидимо распре и несогласия, коя имаю међу нѣмь (ньимь) и Мачванима.

(Рукописъ №. 5.)

6-га №. 1039. Писато попу Николи у Шабац, да изађе из Шабца и да иде у свою нурію, и да се окани протопопски дѣла, а све новце, што-е узео од владикине мирие, да врати владики. —

6-га №. 1040. Писато В. славному Суду Народнѣму, да претегну Обрада трговца и да наплате од нѣга дугъ, што-е дужан Живку Шабчанину, како за право нађу.

6-га №. 1041. Писато Луки Лазаревичу, Команданту Шабачкоме, да заповѣди Николи попу, да изађе из Шабца, и да се остави више дѣ-

ла протопопски и да иде у свою нурію, и све новце, што-е узео од владичине мнрие, да врати владики . —

8-га №. 1042. Дато свободно писмо Милићу Марковићу из Богдана Н: Левачке за преступленіе нѣгово, што-е конѣ крадене продаво, ко-е му-е опроштено, и ако би у напредак наново преступіо, да ће свои живот изгубити, а сада за више речено нѣгово преступленіе нико да га незадева. —

8-га №. 1043. Дато исто свободно писмо Янићію Неделковићу, за исто преступленіе, како год и под №. 1042-ом. —

20-га №. 1044. Писато воиводи Лазару Мутаву, Милошу Обреновићу, Милићу Дринчићу и Арсенію Ломи, да пошлю момке за капларе у Чачак, да их екзекцира Г. Капетан Ђурковић, и то воивода Милошъ, да пошлѣ 50 момака, воивода Мутав такођер 50: мом., а друга двоица по 20. момака, да пошлю сви до 5. дана.

Под истом нумеромъ писато воиводам нахіе Ужичке, Николи Карамарковићу, Михаилу Радовићу и Раки Левацу, да и они свое капларе у Чачак пошлю, да се уче ексекциру. Тако Никола да пошлѣ 12: момака, Михаило 25:, а Рака 25: ито Никола до 8 дана, а други до 10 дана да пошлю свое капларе, и заиру до два месеца да пошлю. —

22-га №. 1045. Писато Магистрату Ягодинскому, да купую ечамъ, на кое послато имъ -е 500 гроша и препоручено, кусуръ што имь више затреба, да узму од Алексія Дукића, и препоручено да яве, колико су пасуля узели. —

— №. 1046. Дато писмо Тоши Булюк-

баши, да наплати 1500 гроша од свога друства, за похару, што су похарали терговце Турске; и од овога Тоше за исту похару узето-е 1000. гроша, и препоручено-е у овому писму воиводи Вельку, воиводи Милисаву и кнезу Євти, да даду сваку рукопомоћ овому Тоши, да наплати 1500: гроша од њиови момака, кои су били нћгово друство, или ако они сами буду узели, а онн да му одма именовату суму новаца предаду.

23-га №. 1047. Писато воиводи Милошу Обреновићу, да опреми еднога свога момка к' Михаилу Радовичу, да му однесе писмо, и са едним Михаиловим момком да дотера Видоя из Горобиля к Милошу, а Милош да га пошлѣ у Тополу.

23-га №. 1048. Писато воиводи Михаилу Радовићу за истога Видоя из Горобиля, да га ухвати и да га пошлѣ к Милошу по момку Милошевом и по едним нћговим момку. —

26-гъ №. 1049. Писато воиводи Вуици Вулићевићу, да задержи и далѣ у апсу Богдана из Крнћва, кои е похарао жену Стану, сестру воиводе Станоя Главаша, и када му дође од великога Суда сентенција, да обеси именоватога Богдана у Паланци, и у свему да изверши како сентенција показуе. —

27-га №. 1050. Писато и явлѣному Великому Суду за Богдана из Крнћва, како га е ухватио воивода Вуица и Станое Главашъ, и даму начине сентенцію за сва нћгова зла дѣла, кою да пошлю воиводи Вуици и Станою, и да им препоруче, да скупе доста народа у неки дан празнични, и када прочитаю народу сентенцію, да га онди у Паланци обѣсе пред народом. —

3-гъ №. 1051. Писато воиводи проти Матеи Алексићу, да намири трговце едне и друге стране, кои су на Сикирић скели трговину водили, и да има добро позорствованѣ по граници, да се неби какова штета учинила. —

4-гъ №. 1052. Писато воиводи Михаилу Радовичу, да побіе хаидуке Радоицу, Чамціію, Мушу и Леку, кои су побегли у Турску у аидуке, и да се стара ухватити Видоя из Горобиля, за кога му є и пріе писано. —

4-гъ №. 1053. Писато високославноме Совѣту и явлѣно, како им шалѣмо Ристу Бояниħа изъ Смедерева, кои е дошао из Ниша пређе две неделѣ у Параħин, и казао се да-е сѣдіо у Смедереву, и да га Вуле добро познае, и препоручено е Совѣту, да призову нѣгове ортаке из Смедерева, кое он покаже, и да их испитаю, да покажу све, что знаду за овога Ристу. —

4-гъ №. 1054. Писато високославном Совѣту и явлѣно, како им шалѣмо писма Г. Главнокомандующаго Чичагова и писмо Г. Архимандрита Филиповича, и препоручено е да и Недоби предаду оба ова писма на прочитаніе, а потом да их пошлю овамо натрагъ, и явлѣно за Алексу Дукиħа, како-е он одговоріо, да-е ђумрук наплаħивао по тарифи од Бечки трговаца, а за транзито ніе ни знао —

4-гъ №. 1055. Писато воиводи Шиши Петронію, да пошлѣ Єздимира ђоковича, Божу ђоковиħа и Богдана Вукелиħа, кои су крали коньѣ, и с њима да пошлѣ сва три коня, што су украли, и ако кои небуде ухваħен, да се стара да га ухвати и одма да га пошлѣ овамо у Тополу. —

Писато у согласію кнеза Іована, Петра Булюк: Панте писара —

4-гъ №. 1056. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да се и он стара уватити Видоя согласно с Радовићем. —

4-гъ №. 1057. Писато Г. Недоби и явлѣно, да смо нѣгово писмо съ великом радостію примили и разумѣли за побѣду над врагами вѣре православне, за кое смо Благодареніе Творцу всевишнѣму чинили, и нѣму благодаримо, што е насъ о таковим срећнима поступцима воинства Російскога извѣстіо, и явлѣно му, како шалѣмо писмо Г. Чичагова и Архимандрита Филиповича у Совѣт, и он да изволи примити од Г: Совѣтника на прочитаніе. —

4-гъ №. 1058. Писато воиводи Вулу Илићу и одговорено, да недаду Кубрешчани нѣговима людма да сѣку ньиову планину за свою потребу. —

4-гъ №. 1059. Дата квита Ристи Куріеру, да смо примили од нѣга хиляду и триста гроша, что су Г: Совѣтници послали на мѣсто они новаца, кои су овди дати момцима Катићевима —

10-га №. 1060. Писато воиводи Чолак-Анти, да врати Луки и Милисаву 11 говеди, 20: коза, едну кобилу съ ждребетом, едне мале пушке, што им е узео за делбу, будући да-е оделѣнога шибао, а другима по 50 и 150 батина ударіо, и то су кметови осведочили да-е тако било. — Писато у согласію съ кнезом Іованом Маринковичем.

10-га №. 1061. Писато воиводи Милошу у Гружи, да призове дужника Неделькова из Липовца, што му-е остао дужан 24: гр. од брашна, и како за право нађе да их намири. —

12-га №. 1062. Писато воиводи Ђоки Протићу, да смо примили Петра Милосављевича аидука и лопова из села Церове, кога е он по момцима нђговима послао. —

12-га №. 1063. Писато Магистрату Ягодинскому, да пошлю девоику, коя се-е два пута просила и кою е трећи пут біо испросіо Арсеніе за свога сина Живана, и она нехотћла поћи, и ову девоику послао е Илія Баряктарович Господару у Тополу, она дошла до Ягодине и далђ нехотћла ићи. —

12-га №. 1064. Писато Магистрату Ягодинскому, да пошлю девоику Цвету, кћер Кривошину, и съ њоме да пошлю сина Кривошина и обое да дођу у Тополу. —

14-га 1065. Писато воиводи Ілій Баряктаровичу, да набави коля и прућа, и да се стара, да шанац оправи и утверди како наиболђ може, и явлђно му, да смо писали воиводи Милій Здравковичу, да му помогне съ Ресавцима извући грађу; и явлђно му, да смо писали воиводи Здравку, да и он Тополяк оправля, и Илія Баряктаровичь да му даде сваку рукопомоћ; и препоручено му, да набави заире доста од десетка у шанацъ, и да поправи куће и бурделђ, што-е изгорело и покварило се. —

14-га №. 1066. Писато воиводам Янку Поповичу, Павлу Матеићу. Петру Ђорђевичу и кнезу Милићу, да се и они (постараю) коля и прућа набавити, и да скаки свое мћсто у шанцу попраляю и утврђую, како наиболђ могу, и да навуку заире колико више могу, и у свему да се владаю, како им воивода Илія Баряктарович заповеди —

14-га №. 1067. Писато воиводи Здравку Крушевачком, да се стара да потверди шанац како наиболѣ може, и да иште сваку рукопомоћ од воиводе Иліе Баряктаровича, и да набави заире у шанац што више може од десетка. —

14-га №. 1608. Писато воиводи Милою Теодоровичу, да остави на мѣсто нѣгово еднога човека, кои ће солдате екзерцирати, а он да иде у Гургусовац, да настои да се све лепо по шанцу оправи и утверди, и прочима воиводама онога мѣста да заповѣди, да точно изполняваю заповѣсти, и да се добро чува, да се неби каква превара учинила, и заире да навуче у град што више може од десетка — и воиске доста да држи.

14-га №. 1069. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да потаино пронађе еднога човека поузданога, кои би могао провести другога човека у Црну Гору, ако другога наћи неможе, а он да нареди Симу Ковача и да провиди, може ли се у Црну Гору проћи, и за све што скоріе да нам одговори. —

14-га №. 1070. Писато воиводи Маринку Пиротскоме, да скупи бећара што више може из Влашке и Турске стране, а из наше државе да некупи бећаре или какове кућевне люде, и што годи ново чуе, да нам одма обяви. —

14-га №. 1071. Писато воиводи Милій Здравковићу, да опреми 20: кола и педесет люди у Делиград воиводи Ілій Баряктаровичу, да му помажу опремати шанацъ. —

14-га №. 1072. Писато Алексію Дукићу, да дође на заповѣстъ —

14-га №. 1073. Писато воиводи Цоди Петру и явлѣно, да смо разумели за новине што нам пише, и препоручено му, да се стара шанац укрепљавати и твердити, воиске подоста да држи и заире у шанац да навуче — и явлѣно му, да смо од они люди, кое е послао у Београд зауставили само Іована из Брестовца, а друге смо све послали свакога своеи кући, и кнеза смо одпустили; и препоручено му, да се добро съ людма обходи, и да их непсуе онако грубо, како смо разумѣли, а кривца свободно да кащигуе.

15-га №. 1074. Писато воиводи Милошу Сарановцу и явлѣно му, да смо нѣгово писмо примили, и разумели како за волове и овце буглучке, тако и за десетак вински, што-е више нашао, и препоручено му, да скупи кметове, да покажу есу ли те овце вилаетске, или нису, и ако се осведочи, да су вилаетске. онда можете и одузети, иначе не, и вински десетак, што-е више нашао и друго, што-е приказано, да прода, и новце у касу народню да пошлѣ, и да испита кметове, ели Цукић имао свога собственога вина, што-е куповао за себе, и за све друго да испита, што-е вилаетско, што-лі-е нѣгово, и да нам яви, како се осведочи, и да закаже Арнаутима, да-е од нас Беса (вера) тверда, само они да покажу, имаюли тверду Бесу и обѣщаваю ли да ћеду мирни бити; и явлѣно му за звоно, да сада тому време ніе, будући да на граници ионт ништа извѣстно незна се, а да ћесе съ временом начинити.

15-га №. 1075. Писато в: славном Совѣту и явлѣно им, како шалѣмо писмо воиводе Петра Цоде, писмо Иліе Баряктаровича, писмо Милоша Сарановца, писмо Г. Янићія, што су му Турски посланици послали, кои су у Дели-град доходили, и писмо Живана Цукића и

Пліе Стошића, из коих писама разумћћеду што нам пишу, и да испитаю Цукића по писму Милошевом, да им покаже рачун, куда су му новци од волова беглучки, и да наплате све, и за овце да га испитаю и за све друго — и явлћно им како смо препоручили свима воиводама, да шанчеве поправляю и укрепляваю, и препоручено им, да се и они за сваки случаи стараю и да расуждаваю —

15-га №. 1076. Писато Высоко Славноме Совћту, и явлћно како им шалћмо атестатъ Николе Θеодоровича, и препоручено им, да промисле, треба ли му дати атестат, и на какову руку треба да му се даде, и ако му начну давати, они наипре од нћга да ишту писмено да им даде, како-е он с нама у свему задоволян. —

15-га №. 1077. Писато воиводи Милою Тодоровићу, да призове Филипа Дмитровича, и да наплати од нћга сав трошак и сву штету Павлу, кога-е он био и пребіяо. —

16-га № 1078. Писато В. С. Совћту, како им шалћмо атестатъ Николе Θеодоровича, о ком како благоразсуде да уреде. —

16-га №. 1079. Писато В. С. Совћту, како им шалћмо мерице за добоше на два коня, и на ове конћ по возвращенію да натоваре шалитре, да се на барутане донесе, и препоручено им, да опреме еднога капетана из Београда, да дође у Тополу за неки данъ —

16-га №. 1080. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да пошлћ маисторе Осаћане чисте недељ великог поста. —

16-га №. 1081. Писато воиводи Кара Марку Васићу исто как и под №. 1080. —

18-га №. 1082. Писато В. Славному Совѣту, како ми неодобравамо, да се пошлѣ писмо Г. Стефану Живковичу, и да ми нећемо више Турцима писати, но нашему Покровителю, кому смо и до сада писали —

18-га №. 1083. Писато воиводи Живку Константиновичу, да се од Господара и од Совѣта писмо послати неможе Гици аранбаши, но он да се завѣри и за Господара и за Совѣт, да му нећемо ништа учинити, ако своевольно дође, и да му Живко покаже ово писмо, што му пишемо—

18-га №. 1084. Писато потаино воиводи Живку Константиновичу, да се стара премамити Гицу аранбашу на вѣру да дође, и када му дође, онда да нам обяви. —

18-га №. 1085. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо разумѣли за новине, што нам явля, и препоручено му, да добро мотри на Турке, да се неби какова превара учинила, и што ново прочуе, да нам одма яви, и бећара да купи что више може. —

18-га №. 1086. Писато воиводи Ходи, да смо разумѣли за новине, что нам пише, и препоручено му, да се стара и у напредак непріятельска намѣренія дознати, и что чуе, да нам яви, и препоручено му да се добро у свему тверди и спрема. —

18-га №. 1087. Писато воиводи Здравку, да се стара опремати шанац и тверди се што болѣ може у свему, а што чуе, да нам одма яви. —

18-га №. 1088. Писато воиводи Милою Теодоровичу, да иде у Гургусовацъ, да настои, да се шанац оправля, и у свему што болѣ може да се спрема, и што ново чуе, да яви. —

18-га №. 1089. Писато воиводи Илiи Баряктаровичу, да наложи воиводама Гургусовачкима, да у напредак незадержаваю Турске посланике, и да се стара укреплявати шанац и у свему спремати се, что болѣ може, и что ново чуе да нам одма яви. —

18-га №. 1090. Писато В. Славном Совѣту, како смо сва писма натраг послата примили, и за Турчина и новце, како су за добро нашли, онако и да буде, и одобрено-е ньиово мнѣніе, да се заире доста у шанац намелѣ, и они да разпишу свуда, и явлѣно, како им шалѣмо писмо воиводе Велка и Иліе Баряктаровича, и ако за добро нађу, да пошлю барута у Шабац и у Кладово —

19-га №. 1091. Писато Совѣту и послата писма Турска из Иниша на провиђенѣ, и да начине одговоръ. —

20-га №. 1092. Писато Магистрату Ягодинскому за Іована Левчанина, да призову Жупанце, и да им кажу, да одступе од старине Іованове, и да даду Іовану съ колико може живити, а друго дошляцима. —

21-га №. 1093. Писато воиводи Илiй Стошиђу, да се стара екзерцирати солдате, и да му се кнез из апса іошт одпустити неможе; да призове к себи люде свое из Кладова —

21-га №. 1094. Писато воиводи Антонiю Плякиђу, да се явля, када му буде од потребе за цебану и пр. да му се донесе, а он да раздае кому треба, и препоручено му, како запости, да иде у Крушевац, да ємчи момке за Цукиђеву похару, што су га похарали, и када се пронађе, да нам яви. —

21гъ №. 1095. Писато Магистрату Параћинскому, да призову Стоянку жену, сестру Стоиче, папуџіе из Београда, и да іои даду облигацію, што ће им Петаръ Спасоевич показати, и да іои кажу, да око ђурђева дана дође овамо у Тополу, да іои се дуг наплати. —

23-гъ №. 1096. Пасато воиводи Илій Баряктаровичу, како ће се преселити Дукић из Параћина у Делиград, да држи ђумрук у нѣговом ану, и он да му дае сваку рукопомоћ, и да се у свему владаю по заповести. —

23-гъ №. 1097. Писато воиводи Вуици Вулићевићу, како смо допустили Ливадичанима да пређу у Орашѣ и да онъ съ њима разполаже. —

23-гъ №. 1098. Писато воиводи Янку Поповићу, да допусти Ливадичанима, да пређу у Орашѣ, и да их неби никто задевао. —

23-гъ №. 1099. Писато Магистрату Ужичкому, да призову еднога Неимара, и да му наложе, да све проче Неимаре сазове, и да дођу са свом преправом у Тополу. —

23-гъ №. 1100. Писато Николи Карамарковичу и явлѣно му, како иде кнѣму Владике Црногорскогъ Синовац, и препоручено му, да нађе људе, кои ће га испратити у Црну Гору. —

23-гъ №. 1101. Писато воиводи Шиши Петронію, ако има што тражити од Дрмонѣ и терати га, да иде у Совѣт, да га тужи; а онъ се находи у апсу. —

23-гъ №. 1103. Писато воиводи Милою Ѳеодоровичу трећи пут, да иде у Гургусо-

вац, ако небуде отишао, и да се стара укреплявати шанац, и да се у свему влада како му-е писато. —

23-гъ №. 1104. Писато Г. Добрићу, да сада време непозволява держати общу касу терговачку, и да се веће тога окани. —

23-гъ №. 1102. Писато В. С. Совѣту, како смо примили наша писма, коя су натрагъ послали, и копию попу Мики преписали и послали, и явлѣно им, како смо наредили, да се само на едном мѣсту у држави нашой, у Делиграду ћумрук држи, и тамо смо Дукића послали, и препоручено им, да Дрмоню нипошто из апса непуштаю и проча. —

23-гъ №. 1105. Писато Стояну Чупићу, воиводи, да се у напредак болѣ влада, и да добро мотри, да се неби люди по граници съ Турцима састаяли и што у Турску давали, или из Турске што примали. —

24-гъ №. 1106. Писато Г. Митрополиту Черногорскоме и явлѣно му, како му иде Синовац, воивода Станко, и препоручено му, ако Турци на насъ пођу, а он да се покаже Арнаутима противан, да неби могли сви на насъ поћи —

24-гъ №. 1107. Писато воиводи Радовану Грбовићу, да иде у село Поповиће, да увати Богдана Вукетића и да га пошлѣ овамо у Тополу. —

24-гъ №. 1108. Писато Милисаву Црноречкому, да увати убилца Стояна и да га пред народомъ обѣси; ако ли га уватити неможе, а он да га убіе, и онако мертва пред народом да га обеси, но пріе народу да писмо наше прочита. —

24-гъ №. 1109. Писато Магистрату Ужичкому, да пошлю еднога човека у нахію Соколску у Рачу, да извиду баштину Радована изь Раче, кога ми к њима шалѣмо. —

24-гъ №. 1110. Писато воиводи Маринку Пиротскоме, да смо разумѣли за новине, что нам явля, и явлѣно му, да смо заповѣдили Милисаву Црноречкому, да му даде едан салашъ кукуруза —

24-гъ №. 1111. Писато Шиши Петронію, како смо примили аидуке, Єздимира Ђоковића и Божу Ђоковича, и три коня, што нам-е послао.

24-гъ №. 1112. Писато Живку Константиновичу воиводи, како смо писали у Совѣт, да му пошлю цебане, и препоручено му, да сву заиру од десетка у град снесе, и шанац да тверди —

24-гъ №. 1113. Писато воиводи Милошу Обреновићу, да пошлѣ свога момка Михаилу Радовићу, да увате Видоя из села Рупелѣва я мертва я жива. —

24-гъ №. 1114. Писато Совѣту и явлѣно, како имъ шалѣмо писма воиводе Маринка Пиротскога, из коих ћеду разумѣти за новине, что нам пише, и препоручено им, да пошлю цебане воиводи Живку у Кладово, и да му препоруче, да закру сву од десетка снесе у град, и воиске прилично да држи.

24-гъ №. 1115. Писато воиводи Михаилу Радовићу, да иде съ момкомъ Милошевим у село Рупелѣво, да ухвати Видоя жива или мерт[ва].

26-га №. 1116. Писато воиводи Антонію Плякићу, да отреди люди од кнежине Трстеничке съ колима и са секирама, да иду Здравку воиводи, да му помажу Тополякъ опраляти, и препоручено му, да закаже капетану Симићу и воиводи Анти, да и они пошлю помоћи Здравку, да се Тополяк оправля. —

26-га №. 1117. Писато Капетану Симићу и воиводи Анти, да пошлю люди, колико-е потребно са колима и сикирама, да иду Здравку воиводи, да му помажу Тополяк оправляти —

26-га №. 1118. Писато Илій Баряктаровичу и кнезу Ђуки и явлѣно имъ, како смо писали капетану Симићу и воиводи Анти, да пошлю помоћи Здравку, да му помажу Тополяк оправляти, и препоручено им, ако би Здравко іошт помоћи потребовао, да и они помажу и да му буду мукает; и они да се стараю Делиград прочистити и твердити; колико сваке цебане имаю, да нам яве, и колико топова свега имаю, да яве —

26-га №. 1119. Писато Магистрату Ягодинскоме и явлѣно имъ, како смо примили єчам и пасуль, что су нам послали, и препоручено им, да и (у) напредак купую и єчам и пасуль, и ако им нова-ца нестане, да се яве. —

26-га №. 1120. Писато В. Слав. Совѣту, како смо разумѣли да-е Югович побегао у Немачку; и разумѣли смо, да ће доћи к' нама Теодоровић, и ми ћемо се знати съ њиме разговарати се; и что намъ пишу за аидуке Репепове, явлѣно имъ, да смо ми воиводи Живку писали, да се он добро чува како аидука, тако и друге какове преваре; а када осети, да му треба помоћи, да нам яви, да му се пошлѣ; и явлѣно им, како

смо разумѣли, что намъ пишу за Добрића и Орловића; тако препоручено имъ, да онако буде, како су они за добро нашли; и за проче злоумишлѣне люде, нека наредбу учине како знаду, а Добрића да недираю до нашега разположенія; и явлѣно им, како смо по налогу њиовом свуда по граници наредбу учинили —

27-га №. 1121. Писато Г. Недоби, како смо нѣгово писмо примили и разумѣли што нам пише за Теодоровича, за кое смо ми Совѣту и препоручили, да се о оному стара, и явлѣно му за обстоятелства наша —

27-га №. 1122. Писато Совѣту, и препоручено, да извиде рачун между Теодоровичем и Релићем, и да им пресуде како за право нађу, и да зову Недобу, да и онъ буде у присудствію, и да се яви Г. Младену, да наплати коня Теодоровичу, што су му узели, и ако би почели атестатъ давати Теодоровичу, да му даду на овай начинъ, како се -е онъ поштено код насъ владао и мисмо съ њиме задоволни, тако исто да узму одъ нѣга свидѣтелство, како-е онъ съ нама біо задоволян, и како ние никакву обиду одъ насъ терпіо. —

27-га №. 1123. Писато воиводи Антонію Богићевићу, да смо разумѣли за новине, что нам пише и препоручено му, да пошлѣ что скоріе еднога човека у Травник, да дознае Турска намѣренія, и что се дозна, да нам яви одма: и препоручено му, да преселява Сербе Прекодринце из Босне, кои дођу съ кућама, а да недира нити у Турке, нити у какови малъ Турски до наше заповѣсти, и шанацъ што скоріе да укреплява и да гради, и за џебану да пише у Совѣт, да му се пошлѣ, колико му треба.

27-га №. 1124. Писато Г. Недоби, и явлѣно му, како шалѣмо едно писмо воиводе Антонія Лозничкога, из кога ће разумети, что нам за новине од Босне пише, и препоручено му, да насъ у заборавности неостави, но да пише кому знаде. —

27-га №. 1125. Писато воиводи Николи Карамарковичу и препоручено му, да онога човека, кои-е к нѣму отишао, сигурно у лепо време опреми да иде куда надлежи, и писма, коя смо му пріе послали, да их у Црну Гору опреми, и будући да их іошт ніе послао, тако да 'и сада по овому истому човеку опреми; и явилисмо му, да смо разумѣли что нам пише за воиводу Михаила Радовича, и ми смо му препоручили, да се у напредак болѣ влада, а за новине что нам явля, да се Турци спремаю, а незна се хоћеду ли на насъ или на Дробняк, зато му-е препоручено, да се он добро спрема, да буде на сваки случаи готов, а за новине что разбере, да нам яви. —

27-га №. 1126. Писато Совѣту и явлѣно, да смо њиово писмо примили и разумѣли что намъ пишу да ми пишемо, да иде кнез Євта и Г Милое Теодоровић съ воиском у Гургусовац; на кое одговорено имъ, да смо ми већ три пута Милою писали, да иде у Гургусовац, и он нам ніе ни на едно писмо одговоріо, а све-е код куће біо; и явлѣно им за Илію Стошића, да смо му писали, да буде спреман, и на другу заповѣст да иде съ воиском у Кладово — за заиру что су писали, да се из Влашке купуе, одговорено имъ, да би болѣ и нуждніе било, да се десетакъ Тимочки сѣвуче у Гургусовац, а воиводама да се за садержанѣ њиово остави, тако савъ десетак Црноречки да се сѣвуче у Неготину и у Вражогрнце, а проче све да се унутра задержава, а кад би узтребало, може се лако пренети; и препоруче-

но имъ, ако за добро нађу, да пишу воиводама, да сваки свои десетак сноси, а между тимъ и нама да яве, да и ми разпишемо; и явлѣно имъ, како им шалѣмо копію писма воиводе Антонія Богићевића Лозничкога, из кое разумеђеду, что нам пише за новине из Босне, и явлѣно им, да смо и Г. Недоби такођер послали оно исто писмо, что нам-е воивода Антоніе Богићевић послао, да и он разумѣ и да пише кому знаде. —

27-га №. 1127. Писато воиводи Михаилу Радовичу и явлѣно му, како смо разумѣли, да он ніе прошедше наше налоге извершіо, и последну нашу и Совѣтску заповѣстъ ніе изполніо, да навуче како заире у град, тако и све друге преправе воене; на кое препоручено му-е, да се у напредак болѣ влада и точніе заповѣсти наше да извершуе, и што ніе уредіо, да одма уреди, и да нам неби дошла више тужба на нѣга, да заповѣсти неизполнява, и препоручено му, да ухвати Видоя из села Рупелѣва я жива я мертва. —

28-га №. 1128. Писато воиводи Милосаву Црноречкому, да наплати Таши булюкбаши 240 гроша за аидуке Милоика и Раика, кое-е он пріе оплячкао, и да истому Таши наплати 480: гро. за айдуке Младена, Іона, Стоика и Паруна, кои се сада код нѣга находе, и то се сада наплаћуе за ону похару, што су именовати аидуци у Турскои страни преће учинили, и то ако неби наплатіо, да зна да ће под одговор доћи. —

28-га №. 1129. Писато воиводи Вулу Илићу, да небаца плотоне съ людма, кои се екзерцираю, до наше заповѣсти. —

28-га №. 1130. Писато воиводи Радовану Грбовичу, да смо примили ајсенике, Богдана

Вукотића и Ивана Томовића, кое-е нам послао. —

28-га №. 1131. Писато воиводи Марку Костичу и явлѣно, да смо разумѣли за новине, что нам явля, и препоручено му, да сав десетак у шанацъ свуче, и шанац да тврди, и воиске подоста да држи, и да разбира и у напредак за новине и да нам явля что чуе —

28-га №. 1132. Писато Совѣту и явлѣно имъ, како имъ шалѣмо писмо воиводе Грбовича и писмо воиводе Петронія Шише, и Магистрата Валѣвскога, из коих писама ризумеѣду за лопове, Єздимира ђоковича и Божу ђоковича из Старовлашке, и за Ивана Томовича. из нахіе Валѣвске, из села Лактовића, какова су зла дѣла и похаре учиили, и како за право нађу, да им пресуде, и пресуђенѣ да намъ пошлю. Особито препоручено им-е, да пишу воиводи Грбовићу и кнезу Аксентію, и ониће им за сва злочинія именоватога Ивана показати, кое и нѣму да пресуде, и да му пресуђенѣ к' нама у Тополу пошлю, и мићемо га послати, да се у ономе мѣсту казни, гди-е преступіо; и явлѣно им, како им шалѣмо копію писма воиводе Марка Костића, да разумѣду за новине что нам пише, а мисмо му писали, да шанацъ укреплява и воиске подоста да држи — а и Недоби такођеръ послали смо оно исто Марково писмо —

28-га №. 1133. Писато Г. Недоби и явлѣно му, како му шалѣмо писмо Марка Костића воиводе, из кога ће разумѣти што намъ пише за новине из преко Дрине. —

28-га №. 1134. Писато Г. Юговићу у Земун, да яви, зашто-е отишао таино ноћу из Београда у Земунъ. —

2-га №. 1135. Писато Совѣту и явлѣно, како иде к њима Петроніе Шиша, да свои дугъ од Дрмонѣ, кои се у апсу находи, наплати, и да пошлю присужденія за коньокрадице, како им -е препоручено —

2-га №. 1136. Писато Магистрату Ягодинскому за Ђорђа, кои-е неотице из пушке убіо Милисављево дете, из села Рековца, Нахіе Ягодинске, да Ђорђе Милисаву наплати оним истим начи*номъ*, како му Милисав зактева, а после да га пусте из апса —

3-га №. 1137. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо сва писма натрагъ, что су намъ послали, и явлѣно имъ, да ћемо ми писати воиводи Раки Леваицу, да иде у Београд у суд, и да поведе момке свое, на кое е тужба у Београду у суду предата; за апсенике что су нам писали, явлѣно им, да апсенике держе подуго у апсу, и после да их на шибу мету. —

3-га №. 1138. Писато воиводи Раки Леваицу, да иде съ момцима своима у Београд у суд, на кое е тужба у Београду у великому Суду предата.

3-га №. 1139. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да се ниочему судити неможе, ни-ти се наплатити може, што-е било пріе наше краине, будући да-е еданпутъ речено, да се ниочем несуди, што-е било за Турака; зато се и нѣговому кнезу судити неможе, што му се е прѣже наше краине догодило.

3-га №. 1140. Писато воиводи Антонію Плякићу и препоручено му, да допусти Іовану и Іоксиму, да помажу маистору Симеону правити мерице за добоше. —

3-га №. 1141. Писато Совѣту и явлѣно имъ, како имъ шалѣмо едно Турско писмо из Ниша, на кое да они начине одговоръ, и да пошлю нама на потвержденіе, и препоручено им, да пошлю Живку воиводи у Кладово цебане, ако небуду послали. —

4-га №. 1142. Писато воиводи Чолак Анти и капетану Симићу, да пошлю помоћи, люди и кола Здравку воиводи, да му помажу Тополяк оправляти, и да иде сам капетанъ Симић съ людма —

4-га №. 1143. Писато воиводи Живку Кладовскому и явлѣно му, како нам е Али-паша и Ефенди Челеби писао за Фортуну, и препоручено, да оно дѣло у напред под камен закопа, да се далѣ нечуе, и писмо од Ђорђа Булюкбаше да узме, што-е узео и дѣло совершіо, и да га пошлѣ овамо у Тополу. —

4-га №. 1144. Писато воиводи Ілій Баряктаровићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли что нам пише, и явлѣно му, да ће му се на оно Турско писмо одговоръ послати, и препоручено му, када Делиград оправи, да иде к Здравку воиводи, да му помажу Тополяк оправляти. —

(№-е 1145. НЕМА У ПРОТОКОЛУ)

5-га 1146. Писато Совѣту и явлѣно, како смо разумѣли за новине что нам пишу, и за разположеніе, да се по 100: ока заире на воиника самелѣ разумѣли смо, и тако смо учинили наредбу; и препоручено им, ако за добро нађу, да се снесе десетак сав Црноречки у Неготин, и да извуку два велика топа из Пореча овамо на суво; и ако буде потребно, да пошлю два мала топа у Пореч, на мѣсто они велики. —

5-га №. 1147. Писато воиводи Милою Теоровићу, како смо разумѣли за новине, что нам-е явіо, и препоручено му, да люде Белоградчичке, кои су под нашу стражу прешли, добро чува, да се неби ником ни наименя штета учинила, и съ яслама новима да утврди дуваръ на граду, и Стояну, стрицу Мите Пиротскога да даде пасошъ, да дође у Београд, да тражи свою похару, ако ли Стоян оваи седи у Турскои страни, да му неда, и препоручено му да се по заповѣсти влада. —

5-га №. 1148. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо воиводе Велька и Мула Паше из Видина, да разумѣду за новине, что пишу, и Недоби да яве, и мисмо све одговорили, и за свашто наредбу учинили. —

5-га №. 1149. Писато воиводи Антонію Плякићу, како смо примили нѣгово писмо и да ніе Цукићеву похару нашао, и за кнеза Нешу и Момира и кнеза Максима и за браћу Цукићеву что пише разумѣли смо, за кое учивићемо наредбу. —

5-га №. 1150. Писато воиводи Вельку Петровичу, да смо разумѣли за новине что нам явля од Влашке и Турске стране, и да ми чинимо разположеніе за све, и препоручено му, да очита копію, кою му шалѣмо на Мула пашу, пред Мула-пашиним човеком да очита онди у Неготини, и да яви лепо за све што-е писато. —

6-га №. 1151. Писато Ілій Баряктаровичу, да опреми писмо у Нишъ, кое се шалѣ, и препоручено му, да разбира за новине из Турске стране, и что дозна да яви. —

6-га №. 1152. Писато кнезу Ђуки, да се воивода Милисав Црноречки поврати у Баню на свою команду, гді-е и пріе сѣдіо. —

6-га №. 1153. Писато воиводи Анти Симоновићу и капетану Ђорђу Симићу и свима воиводама Крушевачкима, да одпущаю люде из Пазарске нахіе, из Ибра и Іошанице, да иду своима Старешинама и тамо да слушаю —

6-га №. 1154. Писато воиводи Здравку, да шаљ люде у Турску страну, да разбираю за новине, и что се дозна да нам яви —

6-га №. 1155. Писато Томи Милиновичу, Пушколею, да начини едан кунбусъ као что -е онаи у Г: Якова, само да буде съ чеперка дужи —

6-га №. 1156. Писато воиводи Живку Константиновичу, како смо нѣгово писмо примили и разумѣли за новине что намъ пише, и прѣпоручено му, како ће солдате екзерцирати, и како ћемо му помоћи послати када буде нуждно, и препоручено му, да се стара аранбашу Гицу Рецепова предати, и да пошлѣ ђулета у Пореч, коя се немогу на нѣгове топове ударити и топовска парчета, и што што ново чуе да нам яви, и явлѣно му, како смо у Совѣт писали, да му пошлю цабане —

6-га №. 1157. Писато Совѣту, како смо примили копію одговоръ на Турско писмо, кое-смо одобрили и послали у Ниш, и што нам пишу, да Стошић иде съ воиском у Кладово у помоћ, одговорили смо, да смо ми Стошићу писали, да он буде свагда сасвим готов, и када се промѣне обстоятелства, онда ћемо му писати и онѣе одма отићи, и писали смо кнезу Ђуки, да поврати Милисава у Баню на свое прежднѣ мѣсто, и онди да се тврди, а никуда да неиде на другу страну, и рѣшеніе и сентенцію Суда Великога примили смо, и писма Чичаговлѣва, и копію, и разумѣли смо, да -е оно копія била, кою су они од Груевића тражили, и явлѣно им, како смо препоручили Живку

у Кладово, да пошлѣ сва она ђулета, коя се на оне топове ударити немогу, и парчета топовска — све да пошлѣ у Пореч, код воиводе Іове, а он да пошлѣ у Совѣтъ, да се преліе и маня ђулета да се начине. —

6-га №. 1158. Писато Магистрату Крагуевачкоме, да задерже сто седамдесет и петъ гроша бећара, кои -е умрео у Крагуевцу, и ніе имао никакога сродника, да их задерже у каси, и ако се кто появи од нѣгови сродника, да му се даде, ако се непоояви, да узме у кассу; и препоручено им за жену почившега Янка, коя се тера са братом Янковим, да их испитаю и како за право нађу, нека им пресуди и нек се соверши.

6-га №. 1159. Писато кнезу Момиру, да се у напредак болѣ влада, и да слуша свога воиводу, а да му се непротиви, и да нечини коекакве плетке и несогласіа, и ако се овога неокани, да ћеду се друге мѣре против нѣга узети.

6-га №. 1160. Писато кнезу Нешку Прокупачком као и под №. 1159-том.

9-га №. 1161. Писато Совѣту, да начине мундиръ на добошаре и да нам пошлю два добошара —

9-га №. 1162. Писато Г: Луки Лазаревичу и препоручено му, да надгледа границу од Саве уз Дрину до Лознице и Лозницу, и явлѣно му, како смо га поставили Комендантом над свима воиводама на нѣговом краю, да он съ њима управля, на кое даће му се потвержденіе писмено, када се воина отвори, и препоручено му за дошляке, гди се кои нашао онди и нека сѣди, и чине сав кулук народни како год и староседеоци, а на

воиску када се пође, они ћеду сваки код свог воиводе воевати. —

9-га №. 1163. Писато воиводи Стояну Чупићу, да призна Г. Луку Лазаревича за свога команданта и да слуша нћга, што му заповћди и да живи съ њиме у любови, а да му се непротиви — и препоручено му за дошляке, гди се кои нашао, онди и нека сћди, и да чини сваки кулук, како год и старинци, народу, а када буде воина, да воюю сваки код свога воиводе —

9-га №. 1164. Писато воиводи Антонію Богићевићу, да призна Г: Луку Лазаревича Команданта за свога старешину, кои ће съ њиме у време воине управляти, и он да съ њиме живи у любови и у слоги да буде, и да га слуша у свему, што му заповеди. —

9-га №. 1165. Писато воиводи Сими Прекодринскому и кнезу Івану, и явлћно им, како смо писали Г. Луки Лазаревичу Команданту, да сви дошляци онди пребуду, гди се кои и застао, то ест Прекодринци нћгови люди, и да чине сав кулук народньи, што и старинци чине, а кад буде време воеваню, они ће сви к нћму дошћи, тако да их он неби ништа задевао, а в прочему писано му како год и под №. 1164-том.

9-га №. 1166. Писато Янку Поцерцу како год и под №. 1164-том.

9-га №. 1167. Писато Совћту, како смо ми писали Г. Архимандриту Хаџи-Мелентію, да намире попове, Янка и Ристу као што смо му писали; ако их намирити неби хотћо, да га призову и да га суоче съ поповима, и шта дознаду, да нам яве. —

9-га №. 1168. Писато воиводи Илій Стошићу, да се несумня ништа за кнеза Іована, и он се без нашега знаня, из апса изпустити несме, и препоручено му, да буде готовъ са свима потребама военима, и како му дође заповѣст, да иде у Кладово, онога минута да пође, и воиска да екзерцира —

10-га №. 1169. Писато Совѣту, како смо разумѣли да су и они за добро нашли, да се Црноречки десетак у Неготин снесе, на кое препоручено имъ, да разпишу на воиводе Црноречке понаособ, да сваки свои десетак раздѣли на три еднаке части, од коих едну да остави себи за содержаніе, другу да снесе у шанац свои, а трећу да однесе у Неготин, и када разпишу да и нама яве, да и ми разпишемо — и явлѣно имъ за писмо жене Милошеве из Земуна и за топове Поречке, како су они за добро нашли, онако исто и ми за добро налазимо, да се на писмо ништа неодговара у Земун, а топови ако се извући немогу, а они нека стое у Поречу — и разузумѣли смо за случаи, како су Немачки Солдати нашега човека ранили на води у чамцу, за кое препоручено им, да пишу на Обер-команду, зашто они нам толика безчестіа чине и нападеніа, када ми тому никакав узрок дали нисмо, и што одговоре да нам яве; и писато, како смо разумѣли, да су они предали Г. Недоби писма Вельково и Мула-пашина, и Недоба одговоріо, да смо ми добро съ Мула-пашом поступили, и тако валя да поступамо, то ест ласкаво обѣщавати му пріятелство, а до другога обстоятелства недавати му воиску у помоћ — явлѣно им, како им шаљмо писмо Г. Луке Лазаревића, из кога ћеду разумѣти за новине, что нам пише од Босне, и писалисмо Г. Луки, да надгледа границу од Саве уз Дрину до Лознице и Лозницу, и да управля

са свима воиводама онога края уз Дрину — и явлѣно им, како смо писали Г. Луки за дошляке, гди се кои застао, онди и нека сѣди, и кулук народньи око шанчева и прочека (прочега), да чине како год и старинци, и овако смо писали и свима воиводама онога края за дошляке, особито писалисмо воив. Сими Прекодринскоме и кнезу Івану да смо писали Г: Луки и воиводама онога края, за дошляке, гди се кои застао онди и нека сѣди, и кулук народньи око шанчева чини као и старинци, а када буде време воеваню, онда ћеду сви съ ньиме на едном мѣсту у гомили воевати — и явлѣно им, да смо писали и воиводи Стояну Чупићу, да све оне лађе и чунове на оном истом мѣсту сокранява, као што-е комессіа наредила, да неби Прекодрински люди, ишли у Турску страну и да неби коешта Турцима доказивали. — И явлѣно им, како смо примили сва писма, коя су нам натрагъ послали на сокраненіе —

10-га №. 1170. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писма воиводе Николе Карамарковича и Раке Леваица, из коих ће разумѣти, како пишу за кнеза Василія, да-е он неку ребелію чиніо и кметове подбунюе, да тужбе предаю на воиводе, на кое препоручено имъ, да суоче кметове съ воиводом Раком и кнеза Василія, и за све како се дозна и осведочи (да) нам обяве. —

11-га №. 1171. Писато воиводи Павлу Матеићу, да смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише за новине и за разположеніе са солдатима, и препоручено му, да онако и у напредак разположеніе чини, и да се спреми са свима потребама на воину и солдате да екзерцира — —

11-га №. 1172. Писато воиводи Илій Баряктаровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо, што-е Везир Нишки говоріо код ћоке, нѣговога шурака, и препоручіо му, да яви Г. Илій, и оно све нама-е Г. Иліа явио, на кое

мисмо препоручили Г. Илій, да му по истому ћоки изяви, да му ми благодаримо за све, што-е нам препоручіо, али ми нипошто нећемо нашу реч покварити и Султана увредити, да имъ паино (тайно) превару учинимо, и препоручено му, да му изяви, ако Везиръ само буде съ наше стране, и ако се нашъ посао оконча онако, као што смо ми од Цара просили, нћму ће од насъ ябука непрестано ићи у свое време, гди біо он да біо, а што ми наше шанце спремамо, то е само из узрока, што се преваре чувамо, ако би ко на насъ напао, да се бранимо —

11-га №. 1173. Писато воиводи Еврему Ненадовичу, да екзерцир неправи съ ватром без наше заповћсти.

11-га №. 1174. Писато воиводи Живку Кладовскоме, како смо разумћли что нам пише за Гицу аранбашу, како се предао, а такођер и ми му за нћгове досаданћ погрћшке опраштамо, и препоручено му, да прочита писмо опроштено пред народом, кое му шалћмо, а после ради болћга верованя да га Гици преда, и съ нашим знанћм, да му допусти, гди год хоће да сћди —

11-га №. 1175. Писато Совћту, како смо примили нћиово писмо и воиводе Живка Кладовскога и копію Добрићеву од нћговн писама, што-е у Турску на трговце слао, без нашега знаня, за кое да га призову, да му по дћлу суде, како год и другоме что би судили — Изъ писма Живкови разумћли смо за Гицу аранбашу, да-е дошао Живку на веру и предао се, на кое мисмо Живку препоручили и послали ублажителио писмо, да прочита пред народом, како-е и Гици аранбашн и нћговим друству, кои су се предали, и кои се предаду, све опрощено, што су до сада погрешили, и да их нико незадева, нити што од ньи да тражи, а у на-

предак, ако што скриве преко заповѣсти, они ћэ одговарати, и кад се ово опрощено писмо народу прочита, после да се даде Гици, ради болѣга увѣренія, да му е опрощено, и да се ништа небои; и вратили смо им писмо Живково. —

11-гъ №. 1176. Писато Магистрату Ягодинскому, да призову Павла из Горнѣ Волявце, и Филипа из Стоиника, и да их намире у њиовом процессу, како им-е пресуђено —

12-гъ №. 1177. Знати се како доће оваи именовати Дмитаръ Иванович из села Сталаћа Крушевачке нахіе съ пасошомъ Ђорђа Симића, да купи 3: вола, и дошао своима роћацима у Тополу, Бугарима Савви и Вельку — и на то му-е дао дозволеніе кнез Іован Маринкович.

12-гъ №. 1178. Писато Лазару Мутаву и Милошу Обреновичу, воиводам, да пошлю десет маистора у Ягодину, да простругую шиндру за магазин ћамію (џамію). —

12-гъ №. 1179. Писато Совѣту, да купе 6000. ексера шиндрали и да пошлю у Ягодину, да се покрива џаміа за магазин, и да пошлю 20: ока гвожђа за скеле —

12-гъ №. 1180. Писато воиводи Вулу Илићу, да нам обяви за човека, што држи кантар у Смедереву Г: Янков, да обяви кто-е оваи човек и има ли кога, и препоручено му да у напредак слуша Совѣтске заповѣсти. —

12-гъ №. 1181. Писато Проти Матей Алексићу, да изађе съ неколико воиске на границу у шанчеве, и ако би му више затребало, после када већ отиде, и у нуждном случаю, препоручено му, да узме іошт од воиске од Валѣва —

12-гъ №. 1182. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да забрани и прекине мешанѣ и састанак и трговину сваку съ Турском страномъ, и кога би уватіо, да яви, и препоручено му, да сам таково нечини, и од люди Ерцеговачки, кои нису под нѣговом командом да неузима ни десетак ни дацію, кад буде давати се, но све ово од њи да узима њиов воивода Ђоло, и сви съ њиме да иду на воиску и на стражу, а кулук народњи едном и другом да чине.

12-гъ №. 1183. Писато Ђоки и Милићу, Драгачевским воиводам, да неузимаю од люди Ерцеговаца, кои нису под њіовом командом, да неузимаю десетке и порезе, и да их нетераю они на воиску, него да даю и десетке и порезе њиовом воиводи Ђоли, и съ њиме да иду на воину и на стражу, када време буде — а што се тиче народњга кулука, то могу и њи*ма* и своме воиводи чинити —

12-гъ №. 1184. Писато Петронію Шиши и Станою Пуцару, воиводам Старовлашким, како год и под №. 1183-ћом, и іошт препоручеио им, да забране сваке састанке, мешанѣ и трговину на граници съ Турском страном, и таково сам да нечинн, ако се на коме опази, да се одговорити неможе. —

12-гъ №. 1185. Писато воиводи Раки Леваицу, како год под №. 1183. и 1184: —

12-гъ №. 1186. Писато воиводи Кара Марку Васићу, да забрани свако мешанѣ и тргованѣ съ Турском страном, и таково сам да нечини, кое ако се прочуе, да таково незабрани и да сам іошт таково чини, одговорити се неможе, када му изиђемо —

12-гъ №. 1187. Писато воиводи Марку Костићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише за новине из Турске стране, и

явлѣно му, да смо писали Г. Проти Матей у Валѣво, да изиђе к нѣму на границу съ нѣколико воиске, да се бране, ако би кто на њи напао, и препоручено му, ако види да ће Турци ударити, а онъ да крене сав народ гранични овамо у нутра, да се роблѣ неотера, и да се добро преваре чува, и чрез пріятелѣ да дознае Турска намѣренія —

12-гъ №. 1188. Писато кнезу Аксентію, да пошлѣ 20: товара кукуруза, а 10: товара пшенице од десетка на барутане, другоячіе да ніе учиніо —

12-га №. 1189. Писато Михаилу Радовичу, воиводи за Видоя из Рупелѣва села, да гаја жива увати, я мертвом главу да пошлѣ; писато му за ово сада по трећи пут, в прочемъ писато му како год и под №. 1183: и 1184 и іошт, да се у напредак болѣ влада, зашто ако му изађемо, неће се моћи одговорити. —

13-гъ №. 1190. Писато Петру Бошковичу, писару М. Ягодинскога, да дође у село Милутовац, да прочита писмо кметовима, кое шалѣмо по баряктару Раићу. —

13-гъ №. 1191. Писато Алекси Дукићу, да мотри да увати Дмитра Іовановича из села Сталаћа Нахіе Крушевачке, ако дође да претера три вола у Турску страну, и ако га увати, да везана пошлѣ овамо у Тополу — и препоручено му и заповеђено, да више непропушћа конѣ и волове у Турску страну, и да непропушта люде коекакве из Турске стране у нашу страну, а одовуд да неда да иду наши у Турску страну —

13-гъ №. 1192. Писато Совѣту. Смотри копію —

13-гъ №. 1193. Писато Совѣту, како смо

примили нѣово (њиово) писмо и разумѣли что иам пишу за новине од Босне, и явлѣно имъ, како смо ми писали Проти Матеи Алексићу и Єврему, да изађу на границу съ неколико воиске, и да оставе у шанчевима да се могу бранити, ако би какове чете Турске нечаяно напале. —

13-гъ №. 1194. Писато воиводи Аврамy Лукићу, да спреми заире колико може од десетка за сада, а када буде воина, сваки воинник да себи заиру од куће носи, и да се стара люде регулати, а што има старога десетка да се съ оним содержава —

14-га №. 1195. Писато кнезу Вићентію, да пошлѣ плугове и 20: крчіоца съ будацима и троя кола за сено, све да пошлѣ у Белосавце на радъ. —

14-га №. 1196. Писато воиводи Вуици Вулићевићу, да пошлѣ плугове и 5: кола у Белосавце на рад —

14-га №. 1197. Писато воиводи Янку Поповичу, да одпусти сина Петра Михаиловича, Милоша изъ Пораде, и да га нетера ни на воиску ни на кулук никуда, тако исто и Петра никуда да нетера, будући да-е сакат, од пушке раніо се на Баньи; и писато му, да одпусти Краину, сина Петра Павловича, а из села Пораде, да га одпусти из добошарлука, а да га тера на стражу и на воиску и на кулук са селомъ, и

14-га №. 1198. Писато воиводи Илій Стошићу, да недира у добра монастира Горняка и село монастирско да незадева, да га нетера ни на кулук ни на воиску, него што-е монастиръ и пріе држао, то и сада да држи. —

15-га №. 1198. Писато воиводи Арсенію Ломи, како смо примили аидучку главу, што нам е послао, и препоручено му, да друство овога аидука вата, по своіои кнежевини, а када их претера у другу кнежевину, да яви другому воиводи, да их онъ далѣ по своиои кнежини вата, и тако далѣ, док се год неувате, и кои би воивода оставіо, да ће своіом главомъ за њи платити —.

15-га №. 1199. Писато воиводи Радовану Грбовичу, да увати аидука Илію из Струганика, нѣгове нахіе, или да му мертвом главу пошлѣ, и ако то несоверши, да се одговорити неможе, и да ће он еданпут платити за све аидуке нѣгове кнежине, када се нестара да их фата —

15-га №. 1200. Писато кнезу Вићентію Петровићу, да пошлѣ Саву из Іванче везаного под тврдом стражом, кои-е убіо воденичара у истому селу, да га пошлѣ овамо у Тополу, и да попише имена кметова, кои су се подємчили, да Максим топціа ніе біо у овому дѣлу са Савом, и да яви гді-е біо у оно време, када-е воденичар погинуо, ако се кметови неподємче, и нѣга да пошлѣ. —

17-гъ №. 1201. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, да неиздтеруе воиску на границу за сада, као што е сам за добро нашао, да се неби што Турци поплашили, а да разбира одъ пріятеля за Турке, и ако би што опазіо, онда може лаго (лако) съ воискомъ изаћи; и писато му, да иамири дугове и Турске и наше стране, што имаю между собомъ у трговини, и на то да ище люде такове од магистрата тамошньи, кои имаю што у Турску или давати или примати; и явлѣно му, да смо ми Магистрату Валѣвском писали, да му такове люде преда, а такођер и магистрат Соколски и Ужички — Препоручено му, да он одпише Аџи-бегу, како му, за сада немамо шта писати, и да се никакве прева-

ре од насъ неплаше, ербо ми против царске волѣ поступити нећемо, и покварити реч, кою смо дали, и да се ми непрестано царскои милости надамо, и ако буде нам милост од Цара, да почнемо Цару давати што смо обећали. —

17-гъ №. 1202. Писато Илій Баряктаровичу, коменданту, да опреми писмо у Ниш Везиру, кое му шалѣмо, и да призове кнезове Банъске, Стоика и Іована, и да им закаже, да се у напредак неби усудили онако распру међу собом имати, и едан над другимъ старій (старіи) показивати, него поштено да се владаю, ер ћемо узети друге мѣре против њихъ —

17-гъ №. 1203. Писато Магистрату Валѣвскому, да преда одма люде, кое од њи Г. Прота Матея Алексић поиште, кои имаю што или давати, или примати из Турске, кое да изверше без свакогъ изговора —

17-гъ №. 1204. Писато Магистрату Соколскому како год и под №. 1203-ћом.

17-гъ №. 1205. Писато Магистрату Ужичкому како год и под №. 1203-ћом.

17-гъ №. 1206. Писато Совѣту, како смо примили сва наша писма, коя су намъ натрагъ послали, съ коим и писмо ваше примили єсмо и разумѣли што нам пишу за Добрича, како ніе Г. Недоба задоволян, но иште да се явно кацигуе, за кое писато имъ, да онако учине, како за право нађу, и явлѣно имъ, како смо разумѣли, да су писали, да дође воивода Пауль и коњокрадице и Магистратъ Пожаревачки, и како им се извиди, да ћеду намъ явити. Писато како смо примили и диклерацію (декларацію) Россійску, и разумѣли шта гласи; и явлѣно, да су добро учинили што су писали на Генералъ-Команду поради

убитога нашега човека; и добошаре да нам нешилю до друге наше заповѣсти; и како смо ми извидили и пресудили Калуђеру из монастира Горняка; и што нам пишу, да-е кнез Іован Омолски остао у апсу, то су добро учинили; и како смо примили обе копіе одговор Везиру и попа Мики у Нишъ, и послали смо; и разумѣли смо что нам пишу за Раку Леваица и за кнеза Василіа и кметове, да ће их испитати, и што буде да ће нам явити — и како смо имъ послали два Чивутска писма на провиђенѣ, и разумѣли смо како су за остави (незнамъ шта є ?) листъ Милисава воиводе, по коему даћеду му воени потреба, што од њи поищте.

17-га №. 1207. Писато Алексію Дукиђу, како смо примили рачунъ од 1-га Марта до 15-га истога, што-е послао по Павлу, момку нашему, и примили смо таи рачун од ђумрука, и два писма Чифутска што-е послао примили смо, и послали Совѣту на провиђенѣ, и препоручено му, да и у напредак добро мотри, да увати такова писма, и да у Турску непродае конѣ и волове, а друго све може, и добро да мотри, да се неби наши люди съ Турцима, и Турци с' нашима састаяли —

17-га №. 1208. Г. Луки Лазаревичу, да претегне Ивана, дужника Милисава капетана из нахіе Крагуевачке, да наплати сав дуг од нѣга и да преда Милисаву, ако ли неузима Иван готови новаца, да Г. Лука и воивода Стоян Чупић наплате Милисаву, а после да узму од Ивана у чему могу —

17-га №. 1209. Писато воиводи Михаилу Радовичу, како смо разумѣли, како пише да све наше заповѣсти исполнява, на кое одговорено му, када он тако наше заповѣсти точно исполнява, као

что пише, камо му у граду воиници, жито, заира, дрва, сено, заире топціама — зашто то све онако недае, као што му е од насъ и од Совѣта заповѣћено; и препоручено му за *а*идуке, што су претерали на ону страну Лима, между коима біо е и Видое, да их и онои страни обяве, да их и они тераю —

(№. 1210 нема.)

18-га №. 1211. Писато Стеви Євтићу, да пошлѣ едан сандук ексера и 5„ полуга гвожђа и друго што кочіяши покажу —

18-га №. 1212. Писато воиводи Стояну Чупићу, да добро мотри на команду, и да забрани свима дошљацима, да се несастаю съ Турцима, нити што примати и давати у Турску страну да имъ дозволи, и да поступи онако съ Прекодринцима, као што му-е комесіа препоручила, и као што смо му у последнѣму писму писали. —

18-га №. 1213. Писато кнезу Вићентію, како смо примили Саву из Иванче, кога нам'-е послао везана под стражомъ, кои е убіо воденичара у воденици —

18-га №. 1214. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писмо воиводе Вула, из кога ће видити што нам пише, и мисмо му одписали на ово писмо, да он држи свои воени ред, и да дигне Радивоя, члена Магистратского и Писара Магистратского, а на ньово мѣсто да друге из вилаета постави съ договором Вуице Господара —

18-га №. 1215. Писато Магистрату Шабачкому, да Станко член ньиовога Магистрата поврати коня без свакога изговора Петру Назлобрзу, што е од ньга узео и предао другому човеку —

18-га №. 1216. Писато воиводи Вулу Илићу, да држи свои воени ред као што-е и држао, и да тера онога момка на екзерциръ, што кантар у Смедереву држи, и да промѣни Писара Магистратского и члена Радивоя, ако су му неугодни, а на мѣсто ньиово да постави друге из вилаета съ договором Г. Вуице Вулнѣевича, и да пошлѣ Ђуру Гогу, маистора са свим алатом овди у Тополу —

18-га №. 1217. Писато Совѣту, како одавде походи к ньима Г. Хаџи Мелентіе, и препоручено им, да суоче и нѣга и попове, Янка и Ристу, из Шабца, и да им пресуде како за право нађу. —

18-га №. 1218. Писато Павлу Топчибашци, да пошлѣ маисторе цигленіе овамо у Тополу.

18-га №. 1219. Писато Магистрату Ягодинскому, да призову капетана Гаю, из Штипля, нахіе Левачке, и да наплате од нѣга Павлу Радовановичу казан, што му-е изгубіо —

18-га №. 1220. Писато Магистрату Рудничкому за Милоя из Врбице и Марка из Бранетића, да призову кметове из Бранетића и да их испитаю за бащине ньиове, и како за право нађу да им пресуде —

18-га №. 1221. Писато воиводи Арсенію Ломи, како смо одпустили Веселина из Живковаца и опростили смо му за кабаетъ, што е поарао свога комшію, и препоручено му, да га за ово преступленіе незадева, а у напредак, ако би што скривіо, за оно ће одговарати. —

19-га №. 1222. Писато воиводи Ілій Баряк-

таровичу, да пошлѣ еднога искуснога топчію у Крушевацъ, да учи друге топчіе —

19-га №. 1223. Писато воиводи Анти и капетану Симићу Ђорђу, како имъ шалѣмо капетана Косту, да имъ солдате екзерцира и препоручено имъ, да сва потребна даю —

19-га №. 1224. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, да за сада ніе нуждно воиску на границу изтурати, и да се стара да намири и нашу и Турску страну съ дуговима, и Аџи-бегу да одговори, као што смо му писали под №. 1201-м, и препоручено му, да отиде на границу и да шанчеве све визитира —

(Рукописъ №. 2:)

19-га №. 1225. Писато воеводи Милићу Дринчићу одговоръ на нѣгово писмо, кои-е послао Стевана Брковића и Іована, кои се тераю за свою нѣиву (њиву) са Ђерасимом Ковачевићем изъ Теочина; на то им-е пресуђено, да Іованъ за ову годину да Ђерасиму ниву да оре, и Стеванъ полакъ, а до године да се Ђерасим немеша у оне нѣиве (њиве) и да се на зиму изсели оданде изъ нѣиве (њиве) на друго место, и воевода са кметовима место да му нађу, гдеће се онъ преселити.

(Рукописъ №. 5:)

19-га №. 1226. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо разумѣли за новине что нам пише, и препоручено-му, да ище од Совѣта Наставленіе, да му яве, како ће бећаре издержавати, и за људе нѣгове, кои се по Пожаревачкои находе, да их далѣ недиже, него гди се кои застао, онди и нека сѣди, и препоручено му, да яви Мула-Паши, да

смо ми њгови истинити пріятельи како што смо и били —

19-га №. 1227. Писато Совѣту, како смо примили копію од писма Немачкога, и разумѣлисмо њиов лажни одговоръ, и препоручено имъ да опетъ пишу у Немачку, да покажу истинити узрок штете, коју су нам учинили, и да им препоруче, да у напредак нам таково нечине, ер ми њима тому никакови повод дали нисмо; и разумѣли смо за комессію, како су и они за добро нашли, да се пошлѣ, и препоручили нама, да ми такову пошлѣмо, будући да они немаю такови врсни люди; и явлѣно им како смо разумѣли, да су на друго писмо Г. Проте и воиводе Ефрема, писали, да изтуре воиску на границу к Ядру, и како нису они заповѣдили кнезу Ђуки, да Милисав Црноречки, шанацъ у Заечарима гради —

20-га №. 1228. Писато Алексію Дукићу, да претеслими анъ нашъ у Параћину Г. Илій Баряктаровичу за 524: гроша, кое новце или ои да прими од Иліе, да нам пошлѣ, или самъ Иліа да пошлѣ —

20-га №. 1229. Писато воиводи Хаци Продану, како смо примили нѣгово писмо, и добро-е учиніо, што-е предао воене потребе на оном краю воиводи Аврааму Лукићу, и кнезови ако опет почну бунити се, да их у Суд преда, и запре на воиника сва (?) колико може да самелѣ од жита пшеничча, и да набави вѣрни и врсни момака, и границу добро да чува, а похара гди се пронаѣе, онди и да се наплати, као што смо им писмено у Крагуевцу о скупщини дали и нѣму и воиводама Драгачевскима.

20-га №. 1230. Писато Г. Младену Миловановичу и Кавалеру, ако за добро нађу да пре-

месте воиводу Цоду из Вржогрнаца код воиводе Милосава, и да буде шанац у Заечарима главни, а у Вржогрницима само стража да се држи, и ако за добро нађу да им пошлю 2: топа —

20-га №. 1231 Писато воиводи Милошу Сарановцу, да смо примили сирће и вино, што нам-е послао, и явлѣно му, како смо писали Г. Илій Баряктаровичу, да пошлѣ еднога топцію у Крушевац, да обучава Крушевачке топчіе, тако и он да свое топције пошлѣ, ако нема тко да му у Карановцу учи —

20-га №. 1232. Писато Г. Илій Баряктаровичу, да прими од Дукића анъ у Параћину, а да пошлѣ 524„ гроша, или Дукићу да преда.

20-га №. 1233. Писато Радисаву Вучитрнскому, да пошлѣ Іована из села Милутовца под тврдом стражом овамо у Тополу, и да се стара уватити Тодора момка из истога села, каи е побѣгао из Крагуевца из апса, и нѣга да пошлѣ под твердом стражом овди у Тополу —

20-га №. 1234. Писато воиводи Лазару Мутаву и Милошу Обреновичу, да одпусте Капетана Ђурковича у Београд, а капетани наши и каплари, да обучаваю воиску сами, и, ако за потребу буде, да разпусте капетане и капларе за едно неделю дана, а после да скупе сву њиову воиску и да се екзерцираю. —

20-га №. 1235. Писато Капетану Ђурковичу, да иде у Београд, да се вида, будући да му се е рана отворила, а капетани наши и каплари, кое е он учіо', нека сами прочу воиску обучаваю, будући да сами већ добро знаду —

20-га №. 1236. Писато кнезу Вићентію, да избере три четири кмета из села Иванче, и съ њима да дође у Тополу у слѣдующу неделю —

20-га №. 1237. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да се премести на команду у градъ Ужички, и да држи и град и кнежевину Раке Леваица, а на команду нѣгову да се премести воивода Никола Карамарковић, на кое да нам одговори, хоће ли тако престати или неће. —

20-га №. 1238. Писато Совѣту, како смо примили њиово писмо, съ коим и сва испитаніа и признаніа Суда Великога примили смо, и разумѣли смо свирѣпо и безбожно поступанѣ воиводе Раке Леваица и нѣгови момака съ людма нѣгове кнежевине, на кое препоручено им, да момци воиводе Раке трпе апсъ по годину дана, а да наплате одма людма, што су од њи коешта поузимали — воивода Рака да се лиши старешинства, и он да наплати све, што-е од кога преко заповѣсти отузео, и да га задерже при себи, док нам одговор од воиводе Милоша дође, хоће ли он престати онако, као што смо му писали, по њиовой препоруки, ако престати неће, ми ћемо тражити другога на Ракино мѣсто, а съ Раком ћемо разположеніе учинити. —

20-га №. 1239. Писато Радовану Грбовичу, како смо примили нѣгово писмо и разумели што нам пише, како-е разпослао чете за аидуком Илијомъ из Струганика, и то-е добро учиніо, и препоручено да се стара, каковим год начином или жива да га увати, или мертвом главу да пошлѣ. —

20-га №. 1240. Писато кнезу Аксентію, да даде абаръ кући Ивана Томовића у Лактовиће, да му дође брат Радован или на колима, или

на коню, да однесе кући овога Ивана Томовича, ербо е човек на смерти остао у Тополи од кашиге и од страха —

23-га №. 1241. Писато воиводи Янку Поповичу, да од десетка издержава себе и свое момке и топчіе, а друго да стои у шанчевима, и да се чува за нуждни случаи, а сада воиници сваки себи заиру да од куће свое носи; и да обяви на кою -е руку до сада десетак тражіо, и како су се воиници издержавали, а ред воени да држи као што е држао. —

23-га №. 1242. Писато воиводи Илій Баряктаровичу, да од десетка издержава саме себе и момке свое и топчие, а друго да стои у шанчевима, и да се добро чува, да се може у нуждном случаю употребити —

23-га №. 1243. Писато воиводи Матеићу Павлу, да од десетка издержава себе и свое момке, и топчіе, а друго да стои у шанчевима, и да се чува, да се може у нужди наћи и употребити, и да яви, на кою е руку до сада десетак трошіо. —

23-га №. 1244. Писато Совћту, како им шалћмо писмо Раке Леванца, да разумћду што пише, и како говори, да-е кнез Василіе велики узрок њиовога кабаета; и препоручено имъ, да суоче кнеза Василіа съ Раком, и да га питаю, да покаже за оно, што е у Крагуевцу код Раића баряктара казао, да-е Рака побіо неке Французе, и отео им благо, и кнез Василіе не само да се дигне из Магистрата, него на оном краю више да не буде; съ Раком и момцима њговима да поступе, како смо им у писму препоручили под №. 1238-мом; и явлћно како им шалћмо писмо везирово из Ниша, да начине на њга одговоръ по препорученом начином (-ну) од насъ, и да пошлю нама на потвержденіе.

24-га №. 1245. Писато Совѣту, како имъ шаљмо писмо Г. Илiе Баряктаровича, кое е писао у согласiю съ воиводом Павломъ Матеићем, да разумѣду, како пишу за онога Николу Грка, кои е бiо конѣ из Београда у Турску потерао, и кои се сада у апсу у Београду находи; при свем том препоручено им, будући да смо им и прiе ово дѣло на волю оставили, како за право нађу, онако и да буде, тако и сада оставлямо им на волю, и како они заключе и соврше, нама ће бити поволно. —

24-га №. 1246. Писато воиводи Радовану Грбовићу, како смо примили аидука Илiю из Струганика, нѣгове кнежине, кои е бiо у аидуцима, и кога-е он уватiо и нама послао, и препоручено му, да се стара и у напредак, ако би се кои у аидуцима появiо, да га увати и суду преда.

24-га №. 1247. Писато Совѣту, да пошлю Матiю, стрица аидука Илiе из Струганика, кои се код ньи у апсу у Београду находи, да га суочимо съ овим Илiом, за коешта да покажу —

24-га №. 1248. Дата Сентенцiя Савви Гавриловићу из Иванче, кои е убiо Неделька воденичара из истога села Иванче, по коиои сентенцiй да прими равну кацигу и оваи Сава на оном истому мѣсту, то ест да буде обешен —

24-га №. 1249. Писато воиводи Милићу Дринчићу, да призове кметове и да посули ђеросима дошляка съ Iованом старинцем, и да одузме од Iована едну нѣгову стричевину, и да преда ђеросиму, да на ньои седи и да ради на вѣк, и ако би се Iован Плачић више именовати штогод узпротивiо, да му удари сто батина, и опет стричевину нѣгову да преда ђеросиму, оба из села Теочина. —

24-га №. 1250. Писато воиводи Вельку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли за новине од Турске стране что пише, и препоручено му, да се добро што болѣ може у свему приуготови, и у шанцу да начине згоде, гди би могао цебану од кумбаре сакрити, и Радуевацъ добро да укрѣпи, и топове да намести, и фишека доволно да спреми, и ако би Турци на нѣга напали, да се постара юначки их дочекати, и добро опаприти, у први путъ, да после несмеду слободно наступати, и ако би Мула-Паша поручіо, да пошлѣ кога да се извади из Видина, да му на то одговори, да се он ништа небои, и град неупуща, а ми ћемо на Турке ударити, док первом приликом готови будемо, и што ново чуе, да нам одма обяви за свашто. —

31-га №. 1251. Писато воиводи Кара-Марку Васићу, да у напредак и он и нѣгов брат народ неугнѣтаваю и добро съ народом да управля, а за случаи, што су люди хотѣли брата нѣгобога убити, ми ћемо призвати люде и свакоме ће Суд по дѣлу судити, а булюкбаша да буде и у напредак, као што е и біо, коие съ оним людма біо.

31-га №. 1252. Писато воиводи Шиши Петронію, да се стара да повата аидуке и трговце, кои односе коеща у Турску страну, те продаю, и кои су односили рану преко Лима Турцима и сиплю у анбар, кои-е начинѣи преко Лима, и ако кога увати, да га везана под стражом тврдом овамо у Тополу пошлѣ. —

АПРИЛА.

1-га №. 1253. Писато воиводи Крсти Свричкому за села, коя се близу Турака находе, да за сад буду онако као што су и била, до другога разположенія, и да се добро спрема, а у Турке ништа да недира, и што ново чуе, да нам яви, и ка-

да буде нуждно за цебану, да се яви, да му се пошлѣ, а за сада да пребуде са оно цебане, што има. —

2-га №. 1254. Писато Високославному Совѣту, како им шалѣмо бабу Єку из Ужичка нахіе, кнежине воиводе Радовића, коя има сина Стояна, кои се находи сада у Београд код њи у апсу, тако препоручено им, да извиде сва дѣла Стоянова сина ове бабе, и по дѣлу да му пресуде, и вообще како они за право нађу, онако да уреде. —

3-гъ №. 1255. Писато воиводи Павлу Матеићу, како смо примили нѣгово писмо и разумили за десетак что пише, на кою га руку троши, и препоручено му, да и у напредак нѣга и момке и топчіе и добошаре од десетка издержава и по заповѣсти да се влада.

3-гъ №. 1256. Писато воиводи Янку Поповићу, да е добро са десетком разположіо, и у напредак онако исто да издержава самога себе и момке нѣгове, и топчіе и добошаре од десетка, и топчіама, кои су побегли били да удари свакому по сто батина, и Тобошару Немачком, кои е біо побегао, да удари сто батина, и нека далѣ обучава наше тобошаре, а да га добро чува даню, а ноћу под апсом да га држи —

3-гъ №. 1257. Писато Г. Илій Барјактаровичу, како му шалѣмо писма Турска, да их опреми куда надлежи —

3-гъ №. 1258. Писато Г. Милошу Обреновичу, да иде у нахію Ужичку, да уреди све по налогу нашему и високослав. Совѣта, да люде обучава и воиводама план да покаже, како ћеду заповѣсти извершивати. —

3-гъ №. 1259. Писато воиводи Чолак Анти, и Капетану Симићу, да ударе онима людма, кои су конѣ у Турску водили да предаду, обоици по сто батина да ударе, а коня, кога су отели, да узму момци, кои су га и отели, и 12: тестета и 300: кременя, што-е од њи отето да предаду момцима, кои су отели. —

4-га №. 1260. Писато воиводи Милошу Гружанскоме, гди се на воскресеніе у церкви потреви, да обяви народу, да-е од насъ и од Совѣта такса за маисторе и надничаре опредѣлена: кои маистор ради код човека, а рани се од свое кесе, да му се плаћа по петдесет пара надница; кои под рану ради, да му се плати само тридесет пара, више нити люди да даю, нити маистори да ищу и да узимаю, и кои би преко ове таксе више платіо, или од маистора кои приміо, онолико ће глобе дати и велику кащигу претерпити, а надничарима польскима да се плаћа само 25: пара, више не. —

4-га №. 1261. Писато кнезу Петру Оташевићу како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1162. Писато кнезу Марку како год и под Нумером 1260-том. —

4-га №. 1263 Писато капетану Милисаву како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1264. Писато капетану Димитрію како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1265. Писато капетану Гарашанину како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1266. Писато кнезу Ђуки како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1267. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и ра-

зумѣли што нам пише за новине од Турске стране, на кое препоручено му, да на Турке, преко наше заповѣсти нипошто за живот и чест свою, неудара, а да буде добро спреман, ако би кои на нѣга напао, да се од онога брани, и Мула-Паши ласкавим начином помоћи да обећава, а да му неда за живот, нити споля помоћи, нити у град да му шалѣ, и да непушта люде да у Видин одлазе; за шпіюне Турске, кое е ухватіо, писано му да их и далѣ у апсу задержи, и ако би их кои поискао, да каже, да ніе знао зашто су дошли, а нама одма да яви; и ако би му абар дошао од царски Турака, да се они насъ бое, да им одговори, да он неима заповѣсти на њи ударати, а кои би на нѣга ударіо, од онога да се бране и да га дочека, како узможе, а нама одма и за ово да яви —

4-га №. 1268. Писато Совѣту, како смо разумѣли како су Вельку одговорили, и мисмо му онако исто одговорили, и за разположеніе са бећарима за рану што су учинили, добро су учинили; и писато им, како смо дозволили магазаціяма, да предаю сол из наше стране у Немачку страну Немачким трговцима за гвожђе, шалитру и сумпоръ, и они да настое, да магазаціе само ону трогодишню црну сол продаю и да мотре, колико ћеду предати; и што су разположеніе за Антоніа Лозничкога учинили и съ Лозничким кметовима поради њиови давіа, како су разположили, добро су учинили. —

5-га №. 1269. Писато Совѣту, како пооди Іован баруџіа к њима у Београд, да коеща погради, тако и они да му у свему помогну —

5-га №. 1270. Писато Живку Константиновичу, воиводи, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли све по реду за Магистратъ и бећаре, тако препоручено му, да бећаре издержава съ

мрсом од они беглучки говеда, што има, и явлѣно му, да ћемо ми писати Совѣту, да магистрат болѣ уреде, да буду после у согласію. — И препоручено му, да забрани, да лађе Турске изходе под град или варошъ, ер могу Турци какову штету учинити, и да забрани, да неиду по две трговачке лађе уз Адакале, зашто ће нам Рецепъ повратити заямъ. —

5-га №. 1271. Писато Г. Младену Миловановичу, како ће доћи Іоца, член Магистр. Кладовскога, тако да га он призове, и да му заповѣди, да се у напредак болѣ влада, зашто ће главу своју изгубити, и ако види да се тога оставити неће, да га пошлѣ овамо у Тополу. —

5-га №. 1272. Писато Совѣту и явлѣно, да изверше онако за кнеза Іоцу, као што смо писал Г. Младену, и да уреде магистрат, и послато им писмо воиводе Живка, да виде како смо му писали, и они онако од њи да му пишу, и за све друго што-е нуждно. —

5-га №. 1273. Писато воиводи Антонію Плякићу, ако се може друго све зауставити, може само мед и масло, и коже у Турску давати, а друго ништа, и да призове Марка Здравковича булюкбашу, и попа Радосава Ботунскога, и да их совѣтуе и да каже, да у напред буну у народ нечине, као што су били почели у Петра Ђукића воиводе кнежини, и ако он неможе их помирити, да 'и пошлѣ овамо у Тополу обадва. —

6-га №. 1274. Писато кнезу Вићентію, да пошлѣ сутра сѣяче у Белосавце и 20: люди съ будацима, да крче около њива. —

6-га №. 1275. Писато Совѣту, да изиђу или од њи вдан, или ми да изиђемо до границе, да

се шанчеви свуда по границама прегледаю, и разположеніе съ воиском да се учини, и резерве да се поставе свуда по граници; и послата им писма воиводе Милоя и Маринка, и препоручено им, да пишу Милою, како ће шанчеве у Заечарима уредити, и Маринка да изваде с нѣговим воиницима нѣгде у резерву. —

7-га №. 1276. Писато Милою Теодоровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли за новине и за шанац у Заечарима, што нам пише, и явлѣно му, како смо писали у Совѣт и нѣгово писмо послали, и како му Совѣт одговори и наложи, онако и да поступи —

7-га №. 1277. Писато воиводи Ивану и Крсти, и Стоику и Крсти, Баньскима, да више за живот у напредак туђа писма неодпечаћаваю, и да их незабачую. —

7-га №. 1278. Писато воиводи Мити, да у напредак зле и неваляле речи неговори за Маринком, и да га небезчести пред народом, него лепо у любови и у слоги съ њиме да живи. —

7-га №. 1279. Писато воиводам Драгачевским, Новаку и Ђоки Протићу, да се у напредак болѣ владаю и заповѣсти да совершую, и одма у Совѣт на одговор да иду без свакога одговора, и што су Совѣту дужни да понесу и да наплате, и како им Совѣт наложи, онако у напредак да се владаю, а другчіе не. —

7-га №. 1280. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Господара Милоя Теодоровича, из кога ћеду разумѣти шта пише за шанац, и препоручено им, да они отговоре Милою како за право нађу, а ми му пишемо, да смо нѣгово писмо у Совѣт послали, и како му они одговоре, онако

да се влада; и препоручено им, да учине наредбу са воиводом Маринком Пиротским, макар да га поставе негди у резерви да буде старѣшина, и шалѣмо им писмо нѣгово, да виде како пише за воиводу Митy Пиротскога, и да учине съ Митом разположеніе. —

9-гъ №. 1281. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Г. Иліе Баряктаровича, да разумѣду за новине што пише, и явлѣно да смо ми писали Г. Милою Теодоровичу, да наложи старѣшинама нѣговога края, да сваки свои народ съ границе у планине уклони, и да се добро од Турске воиске чуваю, и Г. Илій писали смо, да се и он преваре Турске добро чува, и предложили смо, ако за добро нађу, да се шанац у Радуевцу заравни, а воиска унутра да се измакне; — и да задерже люде оне, кои су доходили тужбу предавати, у апсу, и да пишу Кара-Марку да дође и он.

9-гъ №. 1282. Дать план Г. Младену Миловановичу, како ће воиску по шанчевима и по граници разположити, и препоручено му, да нде одма по воскресенію, да таково разположсніе учини.

9-гъ №. 1283. Писато воиводи Милою Теодоровичу, да наложи и яви старѣшинама нѣговога края, да сваки свои народ роблѣ у планину уклоне, да им неби Турци какову превару учинили, и препоручено му, да стражу добру на граници постави и да се добро чуваю, и шанац у Заечарима да неправи док Г. Младен неизиђе тамо к нѣму. —

9-гь №. 1284. Писато воиводи Кара-Марку Васићу, да иде у Београд, и да са собом поведе све оне люде, кои су буну чинили, и булюкбашу Петра и Янка из Магистрата, и да избере едно-

га врстнога човека, на нѣгово мѣсто да остави, кои ће границу и народ чувати, док се он поврати, и препоручено му, да поврати Турцима два вола, што -е од њи одузео, и Турчина да преда, кои се код нѣга находи, а што има наше код њи, да ище да му предаду. —

9-гъ №. 1285. Писато Г. Илій Баряктаровичу, како смо разумѣли за новине што нам пише, и писмо Турско нѣгово, што нам-е послао примили смо, на кое препоручено му, да Турцима одговори, да од насъ одговор очекуемо (очекує) за њиово прошеніе; а ми ћемо имати разговор са Совѣтом, и ако допустимо стоку предати им, колико су искали, ми ћемо му одма обявити. — И да постави страже тверде и добро да се чува од Турака. —

9-гъ №. 1286. Писато воиводи Єфрему Ненадовичу, да распусти солдате сада о воскресенію кући, и да учини наредбу, да се опет на 10 дана по воскресенію скупе. —

9-гъ №. 1287. Писато Капетану Симићу, да удари стражарима по сто батина, кои су испустили оне люде из апса, кои су конѣ у Турску предавали, а њи ништа да незадева, будући да су се на веру опет предали и кметови се за њи подемчили — и Радосава Матеића да узме исе од иманя движимога и недвижимога добра, што се оделіо, а њиовой (вальда нѣговой?) браћи и све друге што -е одузео да поврати. —

9-гъ №. 1288. Писато Атанасію Раићу баряктару, да поврати овце Анѣелку, што-е од нѣга одузео 92: главе. —

9-гъ №. 1289. Писато Магистрату Ягодинскому, да наплате маисторима, када соврше

магазу, по 30, пара, и да нам яве, колико има свега надница, и данаилисе *) и имали єчма и другога жита на продаю, и колико су єчма свега узели, и новаца од насъ примили да яве, и момак њиов Влаико може у Ягодини седити, и нико га задевати неће. —

9-гъ №. 1290. Писато воиводи Здравку, да не тражи Влаика човека и да га незадева, нека сѣди у Ягодини —

9-гъ №. 1291. Явлѣно Магистрату Ягодинскому, како шалѣмо 150, гроша, да исплате єчам, што су на вересію узели, и явлѣно им за єксик дукате, да могу по народу свуда ићи, само да люди непримаю од трговаца, кои стоку трговцима продаю, зашто трговци све єксик дукате донесоше. —

10-га №. 1292. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо воиводе Милоша Обреновича, из кога ћеду разумѣти, што нам пише за люде кнежине Ракe Левaица, и препоручено им, ако би они люди к њима дошли, да их поапсе и нама да яве, а ако би к нама дошли, ми ћемо се знати съ нима разговарати и њима ћемо явити.

10-га №. 1293. Писато Илій Баряктаровићу коменданту, да смо примили нѣгово писмо и разумѣли за новине што нам пише, и препоручено му да воиске из они околни шанчева скупи и да држи кодъ себе, и ако би Турци гдигод преко границе унутра ушли и штету какову учинили, да одма потрчи пред њи и да се од њи брани и біе, а нама да яви —

11-гъ №. 1294. Писато Совѣту, како им шалѣмо три писма, из кои ће разумѣти шта се у њима од новина содержава, и явлѣно имъ, да ми

*) Немого прочитати ни разумети ову речь.

на Турке полазити и наступати неможемо, док они наипре на насъ неударе, и препоручено им да изађу сада по воскресенію, Г. Младен да изађе, и да учини разположеніе са шанчевима и воиском пограничном, као што смо им и препоручили и план дали —

11-гъ №. 1295. Писато Г. Іови Поречкому, да нам пошлѣ Кумбарацію сада уз белу неделю, кои-е код насъ біо, и препоручено му да се добро са свима потребама военима спреми, и преваре Турске добро да се чува. —

11-гъ №. 1296. Писато воиводи Милошу Гружанскому, да смо примили паре за винске десетке, и да пошлѣ она два апсеника, а за проче злочинце писато му, да ћемо учинити наредбу сада по воскресенію. —

11-гъ №. 1297. Писато Г. Милою Теодоровићу, да воиске доста скупи, и роблѣ у планине и стоку да уклони, и страже тверде и подалеко да постави, и ако би Турци прошли преко границе унутра, да изтрчи пред ньи, и да се съ ньима біе и помоћи од они околни шанчева може узети, и явлѣно му да остаю они стари шанчеви у Заечарима и у Вржогрнцима, као што су и били, и да се и болѣ утверде. —

11-гъ №. 1298. Писато Г. Велку Петровићу, да се добро од Турака чува, зашто смо разумѣли да ћеду сада, на воскресеніе, на насъ ударити, и воиске доста да скупи, и тверде страже да постави, и роблѣ и стоку съ пута у планине да уклони, и народ добро да чува, и ако Турци преко границе унутра уђу, да истрчи пред ньи, и да се съ ньима біе, а нама да яви, да му и више помоћи пошлѣмо. —

11-гъ №. 1299. Писато воиводи Петру Цоди, како год и под нумером 1298-мом и іошт явлѣно му, да се шанац стари нѣгов у Вржогрнцима кварити неће, него да гледа да се и болѣ утверди —

11-гъ №. 1300. Писато воиводи Милій Здравковићу како год и под №. 1298-мом.

11. № 1301. Писато воиводи Милисаву Црноречкому, како год и под №. 1288-мом. и явлѣно му іошт, да ће шанац у Заечарима онаи стари остати, и онъ да га тверди іошт што болѣ може —

11-гъ №. 1302. Писато кнезу Євти, како год и под №. 1298-мом.

12-гъ №. 1303. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да скупи воиску у `перви дан по воскресенію у понедеоник, и да пошлѣ люде за топъ и кару да му однесу, и пред воиском да покаже — .

12-гъ №. 1304. Писато кнезу Євти, да буде съ воиском готов, и роблѣ и стоку съ пута у планине да уклони, и ако би га позвао Г. Иліа у помоћ, онаи часъ до последнѣга да иде, а и сам гди би чуо да Турци ударе, да одма пред њи изађе —

12-гъ №. 1305. Писато Г. воиводи Антонію Плякићу, да буде са свом воиском готов у идущи понеделник и вторник уз белу неделю, како ће моћи поћи куда потребно буде противъ Турака. —

12-гъ №. 1306. Писато Г. Илій Барактаровићу, воиводи Янку Поповићу и Алекси Дукићу, да тверде страже и подалеко поставе, и да се добро од Турака чуваю, и роблѣ и стоку с пута у планине да уклоне, и явлѣно им како смо ми писали воиводи Милій Здравковићу, кнезу Євти и воиводама Крушевачкима, да одма пођу у

помоћ, ако би гди Турци ударили, тако ако им помоћи потребно буде, да ищу од именовати воиводa, и они ће по налогу нашему њима и сами у помоћ доћи, како осете да су Турци ударили. —

12-га №. 1307. Писато воиводи Милошу Сарановцу и Петру Ђукићу, да им воиска буде готова, и нека част да остане у шанцу, а друго све да иде у Крушевац, и од њи еден, и ако би осетили гдигод Турци да ударе, онога часа сами да потерче на њи, особито ако би их Г. Иліа Баряктар. позвао у помоћ, да пођу до последњега —

12-га №. 1308. Писато воиводам Баньским Ивану и Крсти, и кнезовима Стоику и Крсти, да страже тверде и подалеко поставе, а роблѣ и стоку одма съ пута у планине да уклоне, и гди чую да су Турци ударили, онога часа пред њи да потрче и да се съ њима бію док им и више помоћи дође —

12-га №. 1309. Писато воиводи Лазару Мутаву, да буде съ воиском уписном готов, уз ову белу неделю у Понедељник да воиску скупи и у гомили да држи до друге наше заповѣсти. —

12-га №. 1310. Писато воиводи Милошу Обреновићу, да буде с воиском готов у вторник уписном, и да му буде воиска у гомили уз ову белу неделю на екзерциру до друге наше заповѣсти —

12-га №. 1311. Писато воиводи Милићу Дринчићу, да воиску скупи сада у идущи понеделник и у вторник, и да му буде воиске у гомили и на екзерциру до друге наше заповѣсти —

12-га №. 1312. Писато воиводи Арсенію Ломи, да скупи воиску уписну сада у понедеоник и да буде воиска спремна и на екзерциру до далѣ наше заповѣсти —

13-гъ №. 1313. Писато Капетану Димитрію, како прими наше писмо, они минут да скупи сву нѣгову воиску уписну и неуписну, и часъ пріе што скоріе може да дође овамо к нама у Тополу. —

13-гъ №. 1314. Писато воиводи Милошу Маринковићу и кнезу Петру Оташевићу и капетану Милисаву, да скупе сву њиову воиску и уписну и неуписну, онога минута како ово наше писмо приме, и да дођу овамо у Тополу часъ прие съ воиском.

14-га №. 1314. Писато воиводи Антонію Плякићу, да скупи воиске повише и од оне неуписне, и да учини наредбу, или сам собом да иде у Крушевац к воиводам Крушевачким, и да претераю народ из Жупе преко Мораве, и око воиводе Радосава, и воиводе Аћима око Іошаница и по другим мѣстом (мѣстима) што на путу има народа, све скупа у нутра да уклоне, а после воиску на границу да изтуре и добро од Турака да се чуваю. —

14-га №. 1315. Писато Милошу Обреновићу, да дође на заповѣст, а наредбу међутим да учини, да му се воиска купи —

14-га №. 1316. Писато воиводи Милошу Маринковићу и кнезу Петру Оташевићу и капетану Милисаву, да за сада волове за топове нетераю, него само воиску што скоріе да скупе и да дођу овамо у Тополу. —

14-га №. 1317. Писато Совѣту, како им шаљмо писма Г. Милоя Теодоровића и Г. Иліе Баряктаровича и проча, да разумѣю што нам пишу за новине од Турске стране, и препоручено им да иде Г. Младен незадржано на гра-

ницу и наредбе свуда да чини, као што-е и заключено. —

14-га №. 1318. Писато кнезу Вићентію, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти.

14-га №. 1319. Писато воиводи Илій Чарапићу, да буде са воиском готовъ и на екзерциру до друге наше заповѣсти. —

14-га №. 1320. Писато кнезу Аксентію, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти —

14-га №. 1321. Писато воиводи Стеви Катићу, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти. —

14-га №. 1322. П. Г. кнезу Сими Марковићу, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти. —

14-га №. 1323. Писато Г. Илій Баряктаровићу, да скупи воиске подоста и да се добро од Турака чува, и препоручено му да преда у Турску Емин-паши десет чивта волова и Асизъ-бегу пет стотина кое овнова, кое ярчева —

14-га №. 1324. Писато воиводи Ивану и воив. Крсти и кнезу Стоику и кнезу Крсти Баньскима, да добро укрѣпе Баню, и да се твердо од Турака чуваю —

14-га №. 1325. Писато воиводама Крушевачкима Анти, капетану Симићу и прочим воиводама Крушевачким и кнезовима, да претераю сав народ преко Мораве у нашу страну и све робль и стоку съ пута унутра да уклоне, а после воиску на границу да изтуре, и добро од Турака да се чуваю, и воиске подоста код себе да имаю, и ако би Г. Иліа Баряктаровић помоћи од њи поискао, да му одма пошлю —

14-га №. 1326. Писато Г. Милою Теодоровићу, да роблѣ сво и стоку што има око Тимока у нашои страни на путу, да уклони съ пута у Црноречке и Банске планине, и воиске подоста да скупи, и у шанчевима само онолико воиске да стои, колико могу шанац чувати, а прочу воиску да разпошлю, по клисурама и по бусіяма, да добро мотре да Турци гдигод унутра непроћу, и ако би гдигод Турци ударили, да пред њи изаћу и съ њима да се бію, и роблѣ добро да чуваю, а шанац у Заечарима и у Вржогрицима да остане како што-е и біо- —

14-га №. 1327. Писато Магистрату Крагуєвачкому, да изтраже наша четири вола од Белошевчана и да их пошлю незадржано овамо у Тополу. —

14-га №. 1328. Писато Милошу Сарановцу, да даде сваку рукопомоћ Живану брату Цукићеву, да се наплати Цукићев дугъ што скоріе, зашто и он има Совѣту новаца давати, и нѣгове собствене овце да одвои из вилаетски и да преда Живану. —

14-га №. 1329. Писато Г. Вуици, како му шалѣмо топ и кару, коју да прими и народу да покаже, и воиску у гомили да држи до друге заповѣсти, и на екзерциру. —

14-га №. 1330. Писато Магистрату Ягодинскоме. како им шалѣмо наша дза момка, Мину и Яниһіа съ кантаром, а за њима ће доћи 150, коня, кои ћеду єчам донети, и они да премере єчам и да поплю на овим коњима, и да опишу и поплю сав рачуи, то ест колико су свега єчма примили и купили, и колико су свега новаца од насъ примили, и колико има свега маисторски надница и све друго —

15-га №. 1331. Писато Совѣту, како смо ми били заповѣдили, да се ништа живо од стоке у Турску непредаю (-ає) и преко наше заповѣсти почели су неки трговци купити по свима нахіяма, да продаду у Турску, на кое су пасоше узели од Магистрата, и явлѣно им како смо ми наше момке разпослали, гди год кога трговца нађе (-ђу) да-е стоку за Турску страну скупіо, а нема пасоша од Совѣта, да му стоку одузму и нѣга и стоку к нама у Тополу да дотераю, и они су неколико трговаца и стоке трговачке догнали к нама, и трговци су показали нам све магистратске пасоше, тако препоручено е Совѣту, да призову све оне магистрате, кои су пасоше за стоку давали и да их питаю, ко им-е дао ту властъ, да они такове пасоше даю, или су им они заповѣдили или ми, или су сами од свое памети, и после да им по дѣлу суде и препоруче, да у напредак болѣ поступаю, и да се непротиве воиводама, када они свое воинике за кривицу воену кацигую; и препоручено им да начине и пошлю свакоме воиводи наставленіе, како ћеду воинике држати и кациговати, и како за све уреде, да намъ обяве; и копію од писама магистратски, како им заповѣде да се владаю, да нам пошлю, и такођер да намъ пошлю и копію од наставлѣніа воиводскога, да разумѣмо за све како су уредили — и явлѣно им како имъ шалѣмо пет пасоша трговачки, што су магистрати давали на стоку, и писмо како им шалѣмо да разумѣду за имена, кои су трговци били, и колико е кои стоке узео —

15-га №. 1332. Писато Магистрату Ужичкому, да призову Павла и Радоя из села Чаетине нахіе Ужичке, и да наплате од ньи кобилу, кою су украли и продали Петру из нахіе Београдске, и то у чему могу да наплате и да предаду наплату овому Петру, ако ли тако извершити немогу, да их поватаю, и овамо к нама у Тополу

пошлю; и явлѣно им како им шаљмо писмо воиводе Стеве Катића и болѣ да се за оваи случаи извѣсте. —

16-га №. 1333. Писато воиводи Антонію Плякићу, како смо примили и разумѣли нѣгово писмо, и препоручено му да му воиска буде готова, и да чини наредбе све као што му-е писато и под №. 1314-том, и да изађе на границу и шанчеве добро да прегледа и да утверди, и народ из Жупе, и око воивода Радосава и Аћима, ако има робля и стоке на путу, да уклони све с пута, и Жупу сву да претера преко Мораве, а гди (бы) опазіо да Турци ударе, да трчи пред њи и да се біе.

16-га №. 1334. Писато Совѣту, како ће доћи к њима Милошъ Обренович, по нашои заповѣсти за оне люде од Ужичкога краја, кои су к њима у Београд дошли, и препоручено им да пронађу оне перве бунташе, кои су буну чинили и друге на буну навраћали, и да им свакоме по сто батина ударе и у апсъ мету, до другога разположенія, а оне, кои су навраћени на буну од бунташа, да их одпусте и совѣтую их, да престану на сваку заповѣстъ како им заповѣдимо, и за све друго казаће им воивода Милошъ Обреновичъ —

16-га №. 1335. Писато кнезу Вићентію, да изкрчи кладе по лугу Марковачкомъ и добро све да отреби и очисти, као што смо му и устмено препоручили прѣје. —

17-га №. 1336. Писато Г. Вуици, да умори Вучу Бугарина из велике Плане оном истом смертію, као што-е он убіо Ћор-Євту из истога села, нахіе Смедеревске, и послата му сентенціа да очита пред народом, зашто се оваи Вуча

кащигуе; и воиску да екзерцира до неделѣ идуще, а после да пошлѣ еднога момка нѣговога на заповѣст овамо у Тополу. —

18-га №. 1337. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да се стара люде Ужичкога края Раке Леваица добримъ и благим начином себи скланяти, а мисмо наредбу за оне бунташе учинили, кои нећеду нѣга за воеводу свога да признаду — и препоручено му да допусти брату Іована Дрмонѣ, и іошт неколико другара съ ньиме да пошлѣ, за кое се Іованъ Дрмоня подемчи (подємчи), да никакво зло у Турскои страни како Турцима тако и Сербима учинити неће, но само роблѣ да узму крадом, и времена петъ дана да имъ остави, и ако би штогод штете Турцима или Србима у Турскои страни учинили, да Іован Дрмоня животъ изгуби, и сви они други како се поватаю, — и препоручено му, да преда Дрмоньи кою ньиву и ливаду и од бащина, да може живити. —

19-га №. 1338. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нами пише за новине, и явлѣно му, да ће Г. Младен Миловановић к нѣму доћи, и он да извершуе све оно, што ће му Г. Младен наложити; и да яви Мула-паши у Видин, да се добро држи и град да неупушта, а ми ћемо до неколико дана на Турке ударити, и нѣму ћемо сигурну помоћ послати. —

19-га №. 1339. Писато Г. Илій Баряктаровићу, да пошлѣ едан мали калуп из Делиграда или из Банѣ воиводи Велку Петровичу, да пошлѣ незадержано. —

20-га №. 1340. Писато Магистрату Крагуевачкому, да призову Янићія из Годачи-

ца и да одузму од нѣга коня, и да предаду Милићу из Богдања, а Милић нѣму да плати 20„ гроша, што му е за коня остао дужан, и да ударе Янићію сто батина, што ніе своіе 20, гроша тражіо од овога Милића, него украо коня од Апостола, што му е оваи Милић дао —

20-га №. 1341. Писато воиводи Милошу Маринковићу, да даде еднога вола барутчіама од беглучкіе говеда. —

20-га №. 1342. Писато воиводи Лазару Мутаву, да пошлѣ они два трговца, Васу и Симу, да се съ ньима разговоримо, и явлѣно му, да сада стоку продати неможе како ніе продао кад е време било за продаванѣ опредѣлено.

20-га №. 1343. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да одпусти пола воиске, да иду сваки своіой кући да раде, а другу полу да држи у гомили и на екзерциру код себе, и после неделю дана или како он нареди да они дођу, а ови други опетъ да иду сваки своіои кући да раде. —

21-га №. 1344. Писато и послато писмо кнезовима и кметовима и свима другима, кои се у кнежини Ядранскои под командом воиводе Антонія Богићевића находе, како смо ми разумѣли да-е умрео, и они су сада без старѣшине остали, и явлѣно им, како смо ми сина Бојю воиводе Антотоніа за старѣшину ньима отредили, и писали смо Г: Луки, да постави еднога нѣговога булюкбашу да сѣди у Лозиици са Бојомъ — тако препоручено им-е, да ову именовату двоицу за старѣшине свое припознаду, и да буду ньима покорни, и све онако да се владаю и да се држе съ ньима, као и съ воиводом Антоніемъ што су били, и ако би кои почео на страну теглити, и неби хотео у ред пре-

сти и по заповѣсти владати се, да ће таково свое преступленіе животом платити —

21-га №. 1345. Писато Г. Луки Лазаревичу, како смо разумѣли из писма нѣгова за смерт воиводе Антоніа Лозничкога, и препоручено му, да се он у свему за онаи краи и оно мѣсто стара, и да избере еднога нѣговога поузданога булюкбашу, и да га постави да сѣди у Лозници са сином почившега воиводе Антоніа, и заедно да управляю до далѣга нашега разположенія, и да прочита писмо народу под командом воиводе Антоніа почившега, кое им ми шалѣмо, како смо наредбу съ њима учинили. —

21-га №. 1346. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Г. Лукино, из кога ћеду разумѣти за смерт воиводе Антоніа Лозничкога, и явлѣно им, како смо ми наредбу учинили, да буде воиводин син, Бојя старешином у Лозници до далѣга нашега разположенія, и како смо ми писали Г. Луки, да постави еднога поузданога булюкбашу, да буде съ Бојомъ у Лозници до далѣга разположенія, и препоручено име, да они узму ово дѣло на расужденіе, и оће ли овако добро бити као што смо ми разположили, или да тражимо другога каковога човека за воиводу на оно мѣсто, или из они люди, или овамо одкуде изнутра, и како за наиболѣ нађу и уреде, да нам обяве. — И явлѣно им, како имъ шалѣмо Милоша из села Мишара нахіе Шабачке, кои-е код насъ без пасоша дошао, и казивао да имаде нѣку распру съ кнезомъ сеоским, зато да призову кнеза Мишарскога, и да га съ њиме суоче, да се извиди какову распру међу собом имаду, а међу тим овога Милоша да уапсе док кнез дође.

21-га №. 1347. Писато Совѣту, како им

шаљмо писмо Прекодринаца, кои сѣде у нашои страни у Црнои бари, у коме ћеду разумѣти, како предаю тужбу на Црнобарце, како су им баще посѣяне погорели и спалили. — Тако препоручено им, да иде еден член из великога Суда, Г. Велисав, или Павле Поповић, да изаће горе, и да нагна Старобарце, да дошляцима Прекодринскима наплате и поврате сву штету, што су им изгорели у бащама, и да обяве Црнобарцима и прочима, да све дошляке Прекодринце претерпе за ово лѣто код њи да буду, а на єсен да ћемо их одма преселити, гди су и они други дошляци, у Лѣшницу, — тако да неби се усудіо никакав од старинаца у што дошлячко дирнути, него све да им стои и њиве и ливаде, ако би када била нужда да се поврате, да могу опет на готове свое бащине сѣсти и радити — и да закаже дошляцима, кои се нису одселили, да одлазе у Лѣшницу, да сваки себи како за кућу мѣсто увати, тако и за ливаде и за бащине, и да летосъ куће граде, а у єсен одма да се одселе — и явлѣно им, како им шаљмо човека Милоша из села Мишара, нахіе Шабачке, кои-е овди код насъ без пасоша дошао, и показивао намъе, да он води некакву распру съ кнезом Мишарским, и хотѣо га убити, тако препоручено им да овога Милоша уапсе одма, а да пишу да дође кнез Мишарски, да се суоче, и како се осведочи, онако и да пресуде. —

21-га №. 1348. Писато Магистрату Краговачкому, да намъ обяве, кои су трговци наимали слуге и слали у мѣсто себе на воиску, и да их к нама пошлю. — За наднице маисторске онако да буде, као што-е оцечено (одсечено), а кои би више платіо, или кои би од маистора више поискао или приміо, да одузму све оно, што више новаца узму, и да им по сто батина ударе; или к нама да такове пошљѣте.

21-га №. 1349. Писато Совѣту, како им шаљмо писмо Турско Челеби-Евендіе, да разумѣду што нам пише, и како зактева, да ми опетъ пошљмо наше посланике к њима, да верше нашу послу, и явљно им, или они овамо к нама у Тополу да дођу, или ми к њима у Београд да идемо. —

21-га №. 1350. Писато Г. Младену Миловановичу, када дође код воиводе Велка, да одпусти оне Турке, кое-е Велко поватао, и да им неби една копча погинула, и препоручено му, да учини наредбу, како ће се воивода Велко у овакови случаима владати и у другима, и у напредак тако да нечини — и препоручено му, да и проче све наредбе по наставленію, како наиболѣ зна да учини. —

21-га №. 1351. Писато воиводи Илій Баряктаровичу, како смо разумѣли за новине што нам пише, и препоручено му, да пошљ Емин-паши 10„ чивта волова, а Азисъ-бегу 500„ глава овнова и ярчева, колико су и искали, и да опреми Турско писмо одма у Нишъ по оному истому човеку, што е из Ниша писма донео, и ако га штогод Турци запитаю. зашто смо ми воиску скупили, да им одговори: бояли смо се и разумѣли смо да ћете на насъ сада о воскресенію и у плячку ударити, и Везир нови долазіо-е съ воиском чакъ на Грамаду, тако боялисмо се, да нам не учините какову превару и штету, зато смо народ по граници, уклонили, и воиску на границу изтурили: — тако да им одговори —

21-га №. 1352. Писато воиводи Велку, да ніе добро учиніо што е оне Турке поватао, кои су низ Дунав у Видин ишли, и како прими ово наше писмо, да их одма одпусти, и да им неби ни длаке од наши люди погинуло — и явљно му, да смо

писали и Г. Младену Миловановичу, да уреди за ово дѣло, ако небуде из Неготине изишао — и у напредак Турцима да закаже, да нашом страном нипошто непролазе, него њиовом одъ Влашке, и то све даню, а ноћу не, и да им се зна-де гди ћеду свраћати и являти се. —

22-га №. 1353. Писато воиводи Лазару Мутаву, да пола воиске распусти, а пола да код себе у гомили и на екзерциру држи, и после недељу дана, или како он уреди, да ону распуштену полу скупи, а ову другу да распусти, и тако еднако да се до друге заповѣсти меняю, да би се сви екзерциру обучили. —

22-га №. 1354. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, да воинике градске и у напредак у граду држи и да чуваю стражу у граду, а од воиске, коя се у кнежевини находи, едну полу да распусти, да сваки своеи кући иду да раде, и после недељ дана, или како он нареди, да се она перва пола скупи, а ова друга опет да се распусти, и тако све да буде до даљ наше заповѣсти. —

22-га №. 1355. Писато кнезу Вићентію, да пола воиске разпусти да иду сваки своіой кући да раде, и после недељ дана, или како он уреди да се опет скупе, и да буду на екзерциру и у гомили, а ону другу полу опет да распусти, и тако да буде до друге наше заповѣсти. —

22-га №. 1356. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да пошљ оно десет волова, што -е од Гружана узео. —

22-га №. 1357. Писато Вулу Илићу воиводи, да пола воиске одпусти, а пола да држи у гомили и на екзерциру, и после неделю дана, да оне распущене скупи, а ове друге да распусти, и да

учини наредбу да буду сви готови, како ћеду на другу заповѣст поћи куда се заповѣди, и тако све да их држи, до друге наше заповѣсти. —

24-га №. 1358. Писато воиводи Іови Поречкому, како шалѣмо Николу кумбарацію к' нѣму у Поречъ, да узме потребе што потребуе око кунбара, и што он заиште, то да му Іова преда, и одма да га пошлѣ да овамо дође. —

24-га №. 1359. Писато кнезу Вићентію, да обяви по кнежини, ако би се гдигод Павле Цукић и Молеръ появили, да имъ обяви, да слободно и без наиманѣ сумнѣ овамо к мени у Тополу дођу. —

24-га №. 1360. Писато Милошу Сарановцу воиводи, да наплати дугове Павла Цукића од люди и да преда Живану брату Цукићеву, а они люди нека траже од Цукића, што су му дали, а стока нека стои у цѣлости, будући да су капетани и кнезови осведочили и на душу узели, да-е стока вилаетска, а не собствена Цукићева, и да мотри, ако би се гдигод Павле Цукић и Молер появили, да им каже, да слободно овамо у Тополу дођу, и тако да яви свима старѣшинама Крушевачкима, да им обако обяве, ако их гдигод опазе. —

25-га №. 1361. Писато воиводи Янку Поповичу, да ону воиску и пешаке и конянике за неки дан екзерцира, што е из нахіе скупіо, а после неколико дана да распусти, и да иде у Делиград, и оно воиске што има у Делиграду да непрестано екзерцира, и друге када се измѣне, а дугове свое да тражи преко Совѣта да наплати — и оној воиски, кою разпусти, да закаже, да буде опет сасвим готова, да може одма на заповѣст поћи куда потребно буде.

25-га №. 1362. Писато воиводи Вулу, да-е добро учиніо, што-е воинике распустіо да иду свакн своеи кући да раде, а конѣ топчйске што скоріе да набавля и све друге потребе воене. —

25-га №. 1363. Писато воиводи Милій Здравковичу, да и у напредак што болѣ може град укреплява, и да попише коньике, да му се знаде, кои ће му коньикъ бити, и нека сваки себи како седло тако и све друге потребне ствари набавляю, и да су сасвим готови, да могу одма поћи, куда потребно буде.

25-га №. 1364. Писато Г. Павлу Поповичу, да се спреми и да иде доле у Кладово, да прими команду од воиводе Живка Константиновича и да чиній све наредбе, и добро границу да чува док се Живко опет натрагъ на свое мѣсто поврати, а после да команду остави и да иде у Београд у суд. —

28-га №. 1365. Писато воиводи Живку Константиновичу, да спреми све нуждне ствари воене и да преда све Г. Павлу Поповићу, кои ће по нашои заповѣсти примити нѣгову команду, и кад учини наредбу, да се после спреми и дође часъ пріе овамо у Тополу. —

(№. 1366. нема у протоколу).

28-га №. 1367. Писато Євти Савићу у Брзу Паланку, да остави Вука Стефановича на свое мѣсто, и да му покаже начин како ће се у дѣлу владати, и съ Влашком страном да се добро што болѣ може обходи, и никакови противни повод да им неподае, а када тако наредбу учини, после да се спреми и минут пріе да овамо к нама у Тополу дође. —

30-га №. 1368. Писато Совѣту, како им шалѣмо воиводе Драгачевске, Ђоку Протића и Новака, и препоручено им да их суоче и што тко од старога пореза давати има, нека одма наплати, и да их питаю, зашто се по заповѣсти невладаю, и явлѣно им, како ми за право налазимо, сматраюћи на њиова дѣла, и на поколебанѣ онога края њиовога, ми за право налазимо, да се еден човек главни пошлѣ да сѣди у Драгачеву, и да се стара народ у ред довести и научити народъ, како ће моћи заповѣсти исполнявати, а воиводе Драгачевске да поврате людима све баштине што су од њи узели, и да иставе из свега руке, само да держе свою стару очевину, и онди да сѣде, а у заповѣст съ народом да буду покорни старешини, кои се од насъ на онаи край пошлѣ, и ако они за право нађу, да они у напредак опет у власти буде, тако да се пише воиводи Антонію или старешини, кои се од насъ пошлѣ, да они њи под заптом држе, и да мотре на њи нека се добро у свему и по заповѣсти владаю. —

30-га №. 1369. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да распусти сву нѣгову воиску на 10, дана, да иду сваки своеи кући да раде, а у 10 (-тый) дан да-е опет скупе (-пи), и да буду у гомили на єкзерциру за три дана, а после три дана да их опет распусти, и тако све да их меня, и нека и код куће раде, и да се опет сви науче. —

30-га №. 1370. Писато воиводи Лазару Мутаву, да распусти сву воиску на 10: дана и у десети дан опет да се сви скупе, и да буду у гомили и на єкзерциру за три дана, а после опет да их распусти, и тако све да их меня, нека се и уче, и нека код куће раде. —

30-га №. 1371. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да распусти сву нѣгову воиску на 10:

дана, и у десети дан да му се сва воиска скупи, и да буде у гомили и на єкзерциру за три дана, а после три дана да их опет распусти, да иду сваки своєи кући да ради, и тако све да се меняю. —

МАІЯ.

2-га №. 1372. Писато воиводи Илій Стошићу, да разсели село Ясиково, и да поврати њиве и ливаде людима из села Горњана, да они держе, као што су и держали, и он више сасвим у оне њиве и ливаде да се немеша. —

2-га №. 1373. Писато воиводи Іови Поречкому, како смо заповѣдили воиводи Илій Стошићу, да се више немеша у њиве и ливаде, кое принадлеже селу Горњанима, и ново село сасвим да разсели, Ясиково, што е код они њива населіо біо. —

2-га №. 1374. Писато Совѣту, како смо примили писмо Недобино, што му е Конзулъ из Букареста послао, и разумели смо што му е писао — и явлѣно им, како смо ми повторително остръшшу заповѣст на воиводе граничне издали, да съ Турцима у миру и добром поразумію буду, и у Турке за свои живот ништа да незадеваю, а преваре од њи да се чуваю добро —

2-га №. 1375. Писато воиводи Антонію Плякићу, да нам болѣ обяви за злочинце, кое е он поватао, и ако кои буду из нахіе Крагуевачке, да их овамо пошлѣ, ако ли буду из кнежине нѣгове, то да их задержи, а нама да описана сва њигова зла дѣла на писму пошлѣ, и како му после од нась наставленіе доће, онако съ њима да поступи. —

2-га №. 1376. Писато воиводи Антонію Плякићу, како смо се ми непрестано до данась

трудили миръ съ Турцима учинити, и тако сада ћемо имати скоро састанак и разговоръ съ Турцима о миру, и надамо се да ћемо цѣли и тверди миръ заключити — тако препоручено му, да съ Турцима у миру и у доброму поразумію буде, и да се у Турке ништа незадева, и да им ни наименьи какови противни повод непокаже, него съ њима у миру и пріятелски да живи, преваре од Турака у свако доба добро и твердо да се чува, и воиске доста у гомили код себе да држи, и ако би кои на нѣга пошао, да се од онога брани и съ њим слободно да се біе, и кои би се усудіо ову нашу заповѣст преступити, да зна да ће сваки за таково свое преступленіе и непослушаніе животъ свои изгубити, без сваке милости, и кои біо да біо. —

2-га №. 1377. Писато Макси Крстићу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1378. Писато Г. Луки, како год и под нумером 1376-том.

2-га №. 1379. Писато воиводи Стояну Чупићу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1380. Писато Марку Костићу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1381. Писато воиводи Радосаву Єлечкому како год под №. 1376-том.

2-га №. 1382. Писато воиводи Петру Ђоди како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1383. Писато воиводи Милисаву Црноречкому, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1384. Писато воиводи Петронію Шиши, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1385. Писато воиводи Хаџи-Продану, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1386. Писато воиводи Милошу Сарановцу и воиводи Петру Ђукићу, како год под №. 1376-том.

2-га №. 1387. Писато воиводи Боіи Антоніевичу Лозничкому, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1388. Писато воиводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу и прочим Крушевачким воиводама како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1389. Писато воиводи Михаилу Радовичу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1390. Писато Николи Карамарковићу воиводи како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1391. Писато воиводи Филипу Студеничанину како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1392. Писато воиводи Здравку у Тополяку, како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1393. Писато воиводи Милою Теодоровичу како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1394. Писато Господару Илій Баряктаровичу како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1395. Писато воиводи Велку Петровичу, како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1396. Писато воиводи Станою Пуцару како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1397. Писато воиводи Аврамуу Лукићу, како годъ и подъ №. 1376-том.

5-га №. 1398. Писато Кара-Марку Васићу, да отиде съ нашим Посланицима у Рачу, и да преда пред њима сву воену муницію и цебану Благоју Петровичу, а после да дође у Валѣво и онди да сѣди, а никуда на другу страну да неиде, а кад буде време за воеванѣ, онда може съ нама на воиску ићи. —

5-га №. 1399. Писато кнезовима, кметовима и свим вообще, кои се находе у Соколскои нахіе, кнежине горнѣ, бивше *) под воиводом Кара-Марком, писато им, како им шалѣмо другога новога воиводу, и препоручено имъ да га за воиводу приознаю, и да му буду покорни и послушни, а он ако би имъ почео какав зулумъ чинити, да могу слободно доћи и овди показати; шалѣмо им за воиводу именоватога Благоя Петровича, момка нашега. —

5-га №. 1400. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, како ми шалѣмо наше люде к нѣму на границу, кои ћеду му за све наредбе устмено показати, и он да се влада у свему како му они закажу.

5-га №. 1401. Писато Г. Илій Барјактаровичу, да се постара и люде свое да разпошлѣ, да поватаю аидуке или да их побію, кои су се появили на нѣговому краю, и тако да яви у Турску страну у Нишъ, ако би прешли к њима, да их поватаю и да и побію, чій били да били. —

5-га №. 1402. Писато Милою Теодоровичу, да се постара аидуке поватати или побити, кои су се на њиовому краю появили, и да яви Турцима, ако би се гдигод у њиовои страни какови аидуци появили, да их одма побию, кои били да били.

*) Ово бы требало ставити у дателн. падежу.

5-га №. 1403. Писато воиводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу и прочима воиводама Крушевачкима, да се постараю повата-ти или побити аидуке, кои су се на њиовом краю появили, и да яве Арнаутима, да они гоне у њиовои страни, ако се какови аидуци појаве, и да их побію, кои били да били. —

5-га №. 1404. Писато воиводи Антонію Плакићу, да пошлѣ еднога вѣрнога свога човека у Крушевац, да закаже воиводи Анти Симоновичу и воиводи Милошу Сарановцу, ако би дошао к њима Павле Цукић и Петар Молеръ, да их живе из руку неодпусте, но да их поватаю, и ако би се они у њиовои кнежини появили, пак би их испустили живе, да сами своим животом плате, и да држе у таинности, кад им се за оваи случаи яви, тако ако би се прочуло, од кога се прочуе да живот изгуби, и препоручено му, да се и он сам постара, ако би могао више речену двоицу пронаћи, и да их узме на веру да дођу слободно, и да им се завѣри да им нећемо никаква вреда учинити, и ако дођу на вѣру, да их одма к нама доведе, ако ли недођу, да им главе к нама у Тополу пошлѣ. —

6-га №. 1405. Писато Совѣту, да даду Ристи куріеру пасошъ да иде у Тріестъ своме стрицу; и како смо разумѣли за новине од Російске и Француске стране. —

6-га №. 1406. Писато Томи Милиновичу, да саліе едан кунбусъ, кои да буде како год и оваи последни, само три прста да буде дужи, на кое добиће 10: дуката бакшиша. —

6-га №. 1407. Писато воиводи Милошу Маринковичу, како му шалѣмо нѣгове топчіе и

конѣ топовске, и он да нађе гди има лепе траве, и конѣ на трави да држи, а да учини наредбу, да чуваю конѣ или топчіе или они, кои су и овди чували, или напоследку како он сам нареди, само да буде сигурно.

6-га №. 1408. Писато капетану Димитрію како год и под №. 1407-том.

6-га №. 1409. Писато Капетану Гарашанину како год и под №. 1407-мом.

7-га №. 1410. Писато Г. Проти Валѣвскому, да се постара Павла Цукића и Петра Молера, кои су из апса из Београда побегли, да се постара, да их на вѣру к себи дозове, ако неби хотѣли доћи, да се постара каквим годѣ начином може, да их повата яли живе яли мертве, и ако му се яве, или ако их нѣгде пронађе, пакъ неби их поватао или побіо, да после самъ своим животом плати. —

7-га №. 1411. Писато воиводи Антонію Плакићу и препоручено му повторително и твердо за Павла Цукића и Петра Молера, да сам собом на границу изађе и да разпошлѣ свое вѣрне момке, у кое се поуздати може, да ћеду ово дѣло како год и он совершити, и к тому да закаже Радосаву воиводи Ѥлечкому и Вулићевићу и Петру Ђукићу, ако би код њи Павле Цукић и Петар Молер дошао, да их поватаю яли живе яли мертве, и ако им се обяве, пак их неби повратали, или побили, да сами животом своим такови плати, и препоручено му да се онъ сам собом ове бѣгунце постара повратати, или живе, или мертвим главе да пошлѣ. —

7-га №. 1412. Писато воиводи Лазару Мутаву, да остави Раки едно село, да га кое у че-

му послужи, и да му одвое одакле год едан салашъ жита да се прерани —

7-га №. 1413. Писато Кара-Марку Васићу, како-е доходіо нѣгов момак и мисмо разумѣли нѣгов устмени разговор, и из писма што нам пише разумѣли смо, и препоручено му, да ствари народнѣ преда све новому воиводи, на мѣсто нѣгово поставлѣному Благою Маринковичу, а свое што има собствено све код себе да задержи, и да сѣди или у Валѣву или у Соколской нахій гди хоће, а кад буде време воеваню, съ нама да воюе заедно, и за друго све показаће му нѣгов момак Миле, кое да му има вѣровати. —

7-га №. 1414. Писато воиводи Іови Поречкому, како-е дошао Кумбарація нѣгов к нама, и препоручено му да се добро съ Немачком страном обходи, и лепо съ Немачким людма да живи.—

7-га №. 1415. Писато воиводи Милићу Дринчићу, како му враћамо топчіе натрагъ и кад му пишемо, да их онда пошлѣ —

8-га №. 1416. Писато Настоинику у конаку Г: кнеза Симиному Борку, како му шалѣмо 28„ брава свиня да прода трговцима за 300„ гроша, а што више узму, то њиово да буде. —

8-га №. 1417. Писато воиводи Станою у Паланци, да оре слободно колико може са нѣговима плуговима и са нѣговима момцима, а у сиротиню да недира и да нетера Глоговчане и Порадинце себи на кулукъ —

9-га №. 1418. Писато воиводи Радовану Грбовичу, како су дошли маистори, 8. маистора и 2 неимара, кое-е послао по заповѣсти нашои.

10-га №. 1419. Писато Совѣту, како им шаљмо писма Турска из Ниша и из Софіе, да разумѣду што намъ пишу, и препоручено им да опреме Посланике, кои ћеду ићи у Софію, да дођу овамо к нама часъ пріе, и сва писма и настављніа и полномоћіе и разговоре, и то што скоріе да пошлю съ Гајом, када овамо пође. —

10-га №. 1420. Писато Магистрату Крагуевачкомъ, да пошлю маисторе цигляре са свимъ алатом овамо у Тополу —

10-га №. 1421. Писато Г. Илій Барјактаровичу, да оправи писма Турска у Нишъ, коя ми шаљмо, и да нам обяви, ели предао ону стоку у Нишъ Турским началницима, како што смо му писали, и да нам пише за све што се тамо случава. —

10-га №. 1422. Писато Г. Проти Матеј Алексићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо што нам пише, на кое смо му одписали, ако би до нужде било, и ако они бѣгунци дођу к нѣму без нашега писма, да изверши како што му и налажемо. —

10-га №. 1423. Писато воиводи Велку Петровичу, да се обходи пріятелски и мирно како съ Турском тако и съ Валахійскомъ страномъ, и за животъ никакови противни повод да им непокаже, и да може слободно одвоити 20-га брава, како од нѣговіе люди по команди, тако и од они трговаца, кои се находе у нѣговои команди са стоком; и како смо писали Г. Павлу Поповичу, да повата оне аидуке, за кое нам пише. —

10-га №. 1424. Писато Г. Павлу Поповичу, да призове кнеза из села Брлога нѣгове нахіе, и да га испита за оне аидуке, кои су се яв-

ляли у селу Брлогу, и после да га уапси, а свое добре люде да пошлѣ да гоне оне аидуке, и да се стараю каковимъ годе начином да их повата ю, или да ихъ побію, и гди кога увате, онде да га обеси —

10-га №. 1425.

10-га №. 1426- Писато Г. Велисаву, како ће доћи к њима Кепић аранбаша и нѣгови 8, другу доћи ћеду, да им покажу нѣке люде, кои су их глобили и харали, тако препоручено имъ, све оне, кое оваи именовати Кепић покаже и нѣгово друство, све оне да призове, и да их суочи, и испита, и штогод се осведочи, да су од ови имемовати узели коепца од њиове собствености, то све од они да одузму и овима свакому свое да предаду, а што им-е отето од похаре, што су и они од другога отели, то да немогу узети, за што они су едне арали, а њи-е други, и то едно за друго бива — и препоручено имъ, да призову Іована Мићића булюкбашу Михаила Радовича, и да му закаже да поврати одма оне аидуке, кое е послао он сам у Турску да продаю конѣ, и друго коепца да чине, и ако их неповрати, да зна да ће он за њи нѣговом главом платити. —

10-га №. 1427. Писато Г. Велисаву, Петру Булюкбаши и Панти Писару, како смо ми звали воиводе Драгачевске, Ђоку Протића и Новака Бошковића на одговоръ, и за њиово непослушаніе и неисполненіе наши зоповѣсти и Совѣтски, и угнѣтеніе народа, и неодговаранѣ на наша и Совѣтска писма, єсмо их старешства лишили, но у овим обстоятелствама и за пређашнѣ њи-

ове заслуге, єсмо их опетъ у чести оставили; но будући да се на њи поуздати твердо неможемо, тако поставлямо воиводу Антонія Плякића комендантом Драгачевским, како и Карановачкимъ, и да буде како Ђока и Новак, тако и Милић Радовић под нђговом властію, и ништа без нђговога знаня да неизверше; тако препоручено им, да отиду у Драгачево у Гучу, и онди ће воив. Антоніе доћи; и да учине наредбу и од Ђоке и Новака, штогод су имали Турскіе милкова, њива, ливада и бащина, све да им одузму, и сиротиньи да раздаду да ужива, а њима да одвое по едну добру њиву и ливаду и бащину у Драгачеву или у Пожеги, и сва њиова старина, што су под Турцима держали, то и сада да држе, а од десетка да се содержаваю и свое момке да издержаваю, а своеволно да немогу ништа учинити, него све са знањем и по заповѣсти воив. Антоніа, а да буду пред воиском, као што су и били, и сада одма Ђока Протић да скупи 300, добріе и за єкзерцир способніе воиника, и съ њима да иде у Београд да чува стражу за месецъ дана, и онди да єкзерцира свое воинике, и када изиђе месецъ дана, да скупи Новак и Милић 300, воиника, и да иде да измѣни Ђорђа у Београду; Ђорђе Протић када изађе у Драгачево, да разпусти свое воинике, да ради сваки код свое куће, а они у Београду да се єкзерцираю, и тако све у напредак таковим начином да се єкзерцираю они, кои су у Београду, а ови, кои су код куће, да ради сваки себи, и тако да се меняю на месец дана, и едан од њи двоице да буду свагда са своима воиницима у Београду — а у време воине, едан од њи двоице да буде у Београду на стражи са цѣлом своіомъ командомъ и град да чува, а други да буде са цѣлом своіом командом на войсци; и тако све да препоручите, и да закажете кметовима да е такова наредба, и све по налогу нашему да соврше.

10-га №. 1428. Писато Совѣту за ову исту наредбу, кою смо учинили съ воиводама Драгачевским, Ђоком и Новаком и Милићом, и послали смо имъ копію писма воиводе Антоніа Пљакића, да разумѣду сву наредбу, кою смо учинили съ Драгачевским воиводама, и како смо нѣга поставили комендантом Драгачевским, како год и Карановачким; и явлѣно им како смо расписали воиводама пограничнима, да одвое 20-га брава и да содержаваю съ тим себе, страже, добошаре и топчије, и то све съ приликом да троше, а да добро штеде, да им се за нуждни случаи нађе, и да нетргую као што су лани съ оваком стоком — трговали, и не само од лани, него од почетка — и явлѣно им за наредбу, кою смо учинили са Кепићем аранбашом и са нѣговим друштвом —

10-га №. 1429. Писато Конзулу Букарестскому Кирику и препоручено му, что би онмоліо Княза Букарестскога, да настои за наше дѣло са Султаном и съ великим Везиромъ. —

10-га №. 1430. Писато воиводи Аврааму Лукићу, да преда кнеза-Максимову собственост одговеда, коня и друго што ако има, да преда момцима нѣговима, кои ћеду к нѣму доћи, и што буде да однесу кнезу Максиму, и сав дугъ к. Максимов, што су му дужни люди, да даде сваку рукопомоћ овимъ Момцима, да дугъ к- Максимов изваде, и како за оваи случаи уреди да нам яви, и колико е дуга извадіо и стоке предо момцима к. Максима, то све да яви —

10-га №. 1431. Писато Совѣту, да пошлю сва писма, наставленіе, полномоціе и разговоре све, што ћеду Посланици са собомъ носити и Г. Га-

вру и Г. Євту да пошлю што скоріе, и они да понесу ова писма. —

10-га №. 1432. Писато Г. Младену Миловановичу, како му шалѣмо писмо Ичкоглiе базерђанбаше, да разумѣ што нам пише, и препоручено му да после учини наредбу, да неизлази Ичкогліа на єкзерциръ, него момак нѣгов, и да истражи они 20. трговаца, кое Ичкогліа каже да неизлазе на єкзерциръ —

11-га №. 1433. Писато Г: Милою Теодоровичу, да одвои 20- брава, и съ тим да содержава воинике по стражама и кои се у гомили находе и топчіе и добошаре, и све съ приликом да троши, а да щеди и за нуждно време, и писато му за Милисава Дробняка из Рековца, да му штогод опредѣли за содержанѣ, и у некои чести да га придржи. —

11-га №. 1434. Писато Г. Илій Баряктаровичу, како шалѣмо наше Посланике, и како кнѣму дођу, да их опреми да иду у Нишъ, и да одма пише у Нишъ Емин-паши, да и они њиове люде пошлю да наше Посланике дочекаю, и да их оправе у Нишъ; и писато му да одвои 20- брава, и да содежава воинике по стражама, и проче, кои се у гомили находе, и топчіе и добошаре, и да чува за нуждни случаи. —

12-га №. 1435. Писато Генералу Червенки Коменданту Земунскоме, да нам пошлѣ еднога маистора цигляра, а єднога маистора, кои зна добро кречом помазивати. —

12-га №. 1436. Писато Антуну у Контумацу, да оправи ово писмо Генералу Червенки, кое му шалѣмо. —

12-га №. 1437. Писато воиводи Илій Чарапићу, да пошлѣ еднога булюкбашу на едну страну съ момцима, а другога на другу, по кнежини нѣговои да иду, неби ли пресрели гдигоде Павла Цукића и Петра Молера, и гди их опазе, одма да их побію, и ако куда побегну, за главу да их неоставляю, него да их тераю док их непобію, и тако он самъ да се постара оваи налогъ извершити и свуда по селима добро да мотри, неби ли их гдигод опазіо да их одма побіе, и да закаже кметовима, код кога се яве, да дѣу одма да му яве, кои неби явіо, изгубиће животъ. —

12-га №. 1438. Писато кнезу Вићентію, да се и он постара Павла Цукића и Петра Молера убити, ако се гди у нѣговои кнежини появе, и да закаже кметовима по селима, код кога се яве, одма да му кажу, и тако кои неби явіо, изгубиће живот, и свое момке да разпошлѣ по селима да сматраю, неби ли их гдигод опазили, и како их опазе, одма да их побію, и у кога би старешине кнежину дошли и явили се, пак би их живе испустіо, изгубиће живот сваки такови, и тако да се постара совршити, како му-е и писато. —

12-га №. 1439.

12-га №. 1440. Писато воиводи Арсенію Ломи, како се (су) е (се) Павле Цукић и Молер ономадне являли у Крагуевцу, и сада ћеду поћи преко нахіе Рудничке у нахію Валѣвску; тако наложено му е, да се постара каковим год начином да

их побіе и главе к нама одма да им пошлѣ — и ако би дошли и явили се у нѣговои кнежини, пак би живи изашли, он ће својом главом за њи платити, и сву наредбу другу да учини, како што му е у писму назначено. —

12-га №. 1441. Писато воиводи Милићу Дринчићу, да се и он постара бунташе, кои су из апса побѣгли, Павла Цукића и Молера побити, главе да им къ нама пошлѣ, и ако би се у нѣговои кнежини явили, пак би живи изашли, он ће својом главом за њи платити, и тако сву наредбу да учини, као што му е и писато —

12-га №. 1442. Писато Милошу Обреновичу воеводи за Павла Цукића и Молера, ако би их гдигод опазіо, да их одма побіе, и да се натури сам собом да их тражи, и ако би се у нѣговои кнежини явили, пак би их живе испустіо, он ће на њиово мѣсто доћи.

12-га №. 1443. Писато Г. Проти Матеи Алексићу четврти путъ, да не само ако би Павле Цукић и Молеръ нѣму се явили, пак неби их побіо, него ако гдигод у нахій Валѣвскои появе се, пак их неби побіо, но побегну, да ће он после на њиово мѣсто главом платити, и препоручено му да се постара и по прећашњим писмама наредбу съ овим бѣгунцима и бунтащима учинити. —

12-га №. 1444. Писато воеводи Радовану Грбовичу, како ће Цукић Павле и Молер прећи у нахію Валѣвску, тако наложено му, да их свуда по своіои кнежини тера, и гди их опази, да их одма побіе, и ако би се појавили у нѣговои кнежини, пак би живи на другу страну изашли, он ће после на њиово мѣсто доћи, и тако свуда по селима да мотри и кметовима да закаже, да и они мотре, и кои

би их гди год опазіо, пак му неби одма обявіо, изгубиће живот. —

12-га №. 1445. Писато Милошу Маринковичу, да разпошлѣ момке свое по селима нѣгове кнежине, да мотре свуда неби ли гдигод пресрѣли Павла Цукића и Молера, и ако их гдигод опазе, да их одма побію; тако и он сам да се намете ову двоицу тражити и побити, а главе нама да им пошлѣ, и у чіой би се кнежини появили, пак би их онаи старешина живе испустіо, такови ће главом своіом за њи платити. —

12-га №. 1446. Писато воиводи Лазару Мутаву и наложено му за Павла Цукића и Петра Молера, да мотри свуда по селима по нѣговои кнежини, и момке добре да разпошлѣ, неби ли ову двоицу гдигод пресрѣли — Цукића и Молера — и ако би их опазили, да их одма побію, и главе да им овамо у Тополу пошлѣ, и ако би се появили у нѣговои кнежевини, пак би их живе испустіо, он ће на њиово мѣсто доћи, и кметовима свима да закаже, кои би опазіо гдигод ову двоицу, пак неби одма незадержано обявіо, изгубиће живот свои. —

12-га №. 1447. Писато капетану Димитрію Парезану како год и под № 1446-том.

12-га №. 1448. Писато воеводи Николи Катићу како год и под №. 1446-том.

12-га №. 1449. Писато кнезу Аксентію Миладиновичу како год и под №. 1446-том.

12-га №. 1450. Писато воеводи Антонію Плакићу, да пошлѣ кнеза Момира овде у Тополу са два своя момка, и да пише Крушевачким воиводама, да нам обяве и друге нѣгове кабавте ако имаю какови, осим они што е Стреля являо —

17-га №. 1451. Писато Г. Проти Матей Алексићу и воеводи Єфрему Ненадовичу, како-е код насъ дошао Павле Цукић и Молер, и ми смо им опростилй њиовй (-ве) досаданѣ кабаете, и шалѣмо сваког к своей кући да сѣде и код свое жене и деце, тако препоручено им да Молер сѣди у Валѣву код свое куће, на своіои бащини, и код свое жене и деце, и да му даду сваку рукопомоћ и заире, и да обяве прочим тамошњим воеводама, да сваки каже млађим и старіймъ своим, да имъ неби штогод противно говорили и безчестили, него у чести да буду и на ову руку да живе до далѣга разположеніа и награжденіа нашега, и нико да их незадева за досаданѣ погрѣшке, нити што од њи да тражи.

17-га №. 1452. Писато воеводи Антонію Плакићу за Павла Цукића како год и под №. 1451-вом.

17-га №. 1453. Писато воеводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, како е код насъ дошао Павле Цукић, и ми смо му опростили све њиове кабаете, и шалѣмо га нѣговои кући, жени и деци у Крушевац, да онди сѣди до далѣга нашега разположеніа и награжденіа, а нико да га неби задевао за досаданѣ нѣгове погрешке, и да му неби нико што противно говоріо и безчестіо —

17-га №. 1454. Писато Совѣту, како-е дошао Павле Цукић и Молер, и обявлено им за њи какову смо наредбу учинили како год и под нумером 51-вом (№. 1451.) сего Протокола —

17-га №. 1455. Писато Г: Павлу, како смо разумѣли да ћеду 70„ лађи из Видина у Адакале поћи у име соли да носе, а да ћеду их воиске на-

пунити, и преваром Кладово да узму — тако препоручено му добро да мотри на те лађе, и како их опази, да одма градске капіе затвори и сигурно град да држи кад прођу, а под Кладово у нашу страну да их непуща никошто, и добро и твердо сваке преваре да се чува.

17-га №. 1456. Писато воиводи Живку Шљивићу за ове лађе, и препоручено му да чува свое мѣсто — како год и под №. 1455-том.

17-га №. 1457. Писато воиводи Іови Стевановичу и препоручено му да чува свое мѣсто: како год и под нумером 1455-том.

17-га №. 1458. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише за оне лађе, кое ћеду из Видина у аду поћи к Рецепу, тако препоручено му да се од њи чува: како годъ и под №. 1455-том.

18-га №. 1459. Писато воиводи Илій Чараићу, да пошлѣ неимара Дмитра са цѣлим нѣговим друштвом и са алатом, да дођу овамо у Тополу. —

18-га №. 1460. Писато Магистрату Ужичкому, да пошлю све оне маисторе и неимара са алатом, да дођу овамо у Тополу, кое е неимар Арсеніе съ њима заедно пописао —

18-га №. 1461. Писато воиводи Ђоки Протићу, да и он пошлѣ нѣгове маисторе и неимара њиовога, са алатом да дођу у Тополу —

18-га №. 1462. Писато воиводи Радовану Грбовићу. да и он пошлѣ 25 маистора и неимара, са алатом у Тополу да дођу —

18-га №. 1463. Писато воиводи Станою у Паланки, да пошлѣ Арсенїа*) Андрею неимара са цѣлим друштвом да дође овамо у Тополу и са алатом.

18-га №. 1464. Писато Совѣту, да пошлѣ Петрића Саву неимара Гогу, да дође са цѣлим иѣговим друштвом, из Новевароши кои су, да дођу у Тополу и са алатомъ —

18-га №. 1465. Писато Г: Раки Леваицу, да се послужуе са оним людма како може, а ако му више устреба, да му даде воив. Мутав из другога села люди, да му помогну у нуждном случаю, а оне солдате, кое Мутав тера на єкзерцир и на воиску, да недира —

18-га №. 1466. Писато Лазару Мутаву воиводи, да се Рака съ оно пола люди помаже, а солдате да му недае да му чине кулук, него нека их он тера у єкзерцир, као и до сада, и кад буде време воевати съ њиме и да воюе, а Раки у нуждном случаю и из другога села люди да даде, да га послуже, а он ако небуде задоволянъ, он ће све изгубити — препоручено му за аидуке из Лунѣвице, да разпошлѣ за њима чете и нипошто да их неоставля, него да их еднако тера, док их неповата или непобіе. — Явлѣно му за Павла Цукића и Молера, да су код насъ дошли, и ми смо им опростили све досаданѣ кабаете, и отишли да живи сваки код свое куће и код свои жена и деце, и нико да их незадева. — Тако сада већ ние нужднo никакове наредбе за њи чинити —

18-га №. 1467. Писато кнезу Аксентію, како смо примили иѣгово писмо и разумѣли што нам пише за Цукића и Молера, на кое явлѣно му, да-е Цукић и Молер к нама дошао и ми смо

*) Ово прво име: Арсенів, рекао бы да є погрешно и као да є тео Писаръ превући (побрисати).

опростили све њиове досаданѣ кабаете и отишли су честно да живе сваки код свое куће, код свои жена и деце, и нико да их незадева — Тако ніе нуждно већ наредбе за њи чинити да се ватаю. —

18-га №. 1468. Писато воеводи Милошу Обреновичу, како походи к нѣму Лука за ливаду неку, кою-е са Трифуном купіо од Турака, и на кое и тапію од Турака има, како ће му и Лука све устмено за ову ливаду показати. Тако ако узхотѣ купити ливаду, може держати, ако се непогоде и некупи, да Лука ливаду преда, а он шта му драго после —

18-га №. 1469. Писато Г. Павлу Поповичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли шта нам пише, на кое явлѣно му, да смо ми писали и наложили воиводи Илій Стошићу, да му дође съ воиском у помоћ да град чуваю; тако поручено му, да страже добро утверди, и ябанске терговце и Сербе и Турке у град да непуща, и добро да мотри на оне лађе, кое ћеду из Видина у Адакале пролазити и да их везетира (визитира), али подалеко од града, и добро да се чуваю (да) неби Турци учинили какову штету, и да неби у град ушли, и да не пропушта више лађи у еданпут да иду, но само по две и наивише по три лађе — и ако би му штогод Рецеп писао за ове лађе, да му одговори, како ніе іошт међу нама и њима цѣли и тверди миръ учинѣн, и наши су посланици отишли сада у Софію, и надамо се да ће цѣли и тверди миръ учинити, и онда ћемо бити сербесъ; а сада имамо такову заповѣст од наши старій (старіи), и тако морамо исполнявати, а у васъ несмемо се задевати, зашто ћемо главу изгубити, и такову заповест имамо. —

18-га №. 1470. Писато воиводи Велку Пе-

тровичу, да мотри добро на оне лађе, кое ћеду из Видина у Адакале ићи, и како их опази, да шанац добро чува, и да их везетира (визитира) и сваке преваре Турске добро и у свако доба да се чува — ако бига што год запитао Рецеп или кои из Видина, зашто он лађе уставля и визитира, да им одговори овако: будући да іошт ніе на твердо ништа заключено, тако ми имамо заповѣст од наши старій, да се чувамо, а сада су наши посланици отишли у Софію к већилима Честитог Султана, да раде о миру, и надамо се да ће цѣли и тверди миръ учинити, и онда ћемо бити сербесъ, и сваки ићи куда хоће слободно — и явлѣно му, како смо препоручили и Г. Павлу Поповичу, да град добро чува од сваке Турске преваре, и препоручено му да се добро обходи како съ Влашком тако и съ Турском страном у овим обстоятелствама, а што ново дозна, да нам яви —

19-га №. 1471. Писато кнезу Вићентію, да дођу му копачи сада у идущу неделю, да копаю кукурузе у Белосавцима, и явлѣно му како ћемо ми тамо к нѣму доћи, и после ћемо отићи съ њиме заедно у Ропочево к маисторима кад граћу оцеку (одсеку) и показаћемо имъ гди ће кошару, гди ли конак градити, и онда ћемо наредбу учинити, да вилает съ вуче (свуче) япію; а за ярам топовски што пише да му пошлѣмо, ми тога немамо, него сам да начини. —

19-га №. 1472. Писато воиводи Илій Стошићу, како прими наше писмо и разуме, онога минута да иде са пола свои люди у Кладово, да град чува, и да понесе заире и све друге згоде, и лепо у паради съ воиском да машира. —

19-га №. 1473. Писато Совѣту, како смо примили њиово писмо и разумѣли за све што нам

пишу, и явлѣно им како смо и ми писали воиводи Илій Стошићу, да иде съ воиском у Кладово да град чува, и како смо у свему, согласно њиовом писаню, и ми писали Г. Павлу Поповичу и воиводи Велку, и како смо іошт наиболѣ знали, єсмо им за сваки случаи претвердили —

19-га №. 1474. Писато Совѣту и явлѣно имъ, какову смо наредбу учинили с воиводама Драгачевским, тако ако ђока Протић небуде већ пошао, он ће скоро поћи и измениће Драгачевце, кои су се у Београду на стражи застали, и тако да им закажу, да се мало претерпе док они дођу. —

19-га №. 1474. Писато Магистрату Крагуевачкому, да задерже и далѣ у апсу оне аиндуке до далѣга нашега разположенія, а када буде воиска у гомили и на єкзерциру наша, онда ћемо им кацигу опредѣлити, а донде добро да их чуваю да неби побегли.

19-га №. 1475. Писато (и) датъ пасошъ Милисаву Мићићу, да му е слободно продати сто и двадесет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1476. Датъ пасошъ Николи трговцу, да му е слободно продати сто и двадесет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1478. Датъ пасошъ Іови Добрачанину трговцу, да може слободно продати сто и десет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1479. Дат пасошъ Андреи Іоковичу из Тополе, да може слободно продати сто и двадесет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1479. Писато Магистрату Ужичком, да призову Глишу булюкбашу, и да одузму од њега алат туфекџіе Стеве, и да предаду Стеви, а Стева што е дужан Глиши, то да му наплати.

19-га №. 1480. Дат пасошъ Стеви, да му е слободно до Магистрата Ужичкога отити и обратно —

19-га №. 1481. Дат пасош Богићу, да му е слободно отићи до Магистрата Параћинскога, да му наплате дуг од Спасоя касапина — и обратно да дође —

19-га №. 1482. Писато Магистрату Параћинскому, да призову Спасоя касапина из Параћина и да наплате од њега сто и десет гроша, што-е остао дужан овому именоватоме Богићу, и Богићу да предаду, и да га пошлю овамо к нама да дође —

20-гъ №. 1483. Писато Совћту, како походи у Београд Ђока Протић са свои 300„ момака да град чува и да буде на єкзерциру, и ми смо му све наредбе показали и поучили га, како ће се у напредак болѣ владати и заповести совершивати; тако како он у Београд дође, Новац (Новак) съ своим прочим да изађе у Драгачево, и сваки код свое куће да раде воиници, а кад изађе време буде, онда Новакъ са своіе 300„ момака да иде у Београд да буде и на стражи и на єкзерциру, а Ђорђе да изађе, и тако да се све таковим начином меняю и воинике у граду под запгом да держе, да неби коецца по граду мутили, крали и разбіяли, и ако би се кои такови уватіо, да се одма обеси —

21-га №. 1484. Писато Совћту, како е дошла код насъ коммесіа: Г. Велисав Станоило-

вич член великога Суда, Петар Іковић булюкбаша и Панта Радованович, кои су ишлй за разсмотрити границу и учинити различите наредбе по граници и међу народом, и што су и какове су наредбе учинили разумћеду из протокола комесіе, а и Г. Велисав за све показаће им устмено. — И воиводу Благоя Маринковича єсу поставили на команду бившега воиводе Кара-Марка Васића. и народ е біо контен и обећали се заповћсти нћгове радо совершивати, и нћму покоравати се, и питали су люде да покажу зла дћла Карамаркова, но они нису могли ништа показати, и што су пріе показивали све су лагали, и другоячіе се-е код комесіе осведочило, и лажни дава предавати на Кара-Марка, біо е перви бунтовчік Милошъ Милишевич, кои заслужуе велику кащигу да прими, или тешким боем или дугим апсом — За разположеніе за уживленћ Карамарково, како-е комесіа уредила, да онако и они разположе, и за оно што су на наше расужденіе оставили, и да нам пошлю оно писмо Карамарково, што-е оставіо, да више воивода бити неће, када-е из Београда побћгао, да само разумћмо како е написато· За жену Анну, супругу Лазе почившега, како они за добро нађу и уреде онако да буде — Іована кнеза од Омоля да пусте из апса на ємце и да пишу воиводи Стошићу, да се кнез више у народнћ послове немеша, а другога кнеза да избере и да постави у вилаету. —

21-га №. 1485. Писато Совћту, како му шалћмо Стояна Константиновича из Ягодине, кои ће им показати, како-е он лани држао мезулану и ове године о свом трошку, и воиводе обећали се да му трошак наплате, ербо њиова-е дужност мезулане држати, а сада трошак неће да му наплате; тако препоручено имъ да пишу кнезу Євти и кнезу Милою, да му трошакъ наплате,

и у напредак сами мезулану да держе, као што и друге воеводе свое мезулане держе, као што-е и наредба учињена на собору да сами держе. —

21-га №. 1486. Писато воиводам Крушевачким, Милошу Сарановцу, Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, како смо разумѣли из њиовога писма за два аидука, кои су из Турске к њима дошли, и препоручено им, како приме наше писмо и разумеду, да их одма оба обесе пред народом без сваког далѣг одговора, и да яве после Турцима, да су их по нашои заповѣсти обѣсили, и у напредак да ћеду све тако зле људе ватати и вешати — Съ овим истим писмом послата и сентенціа истим аидуцима Вучи и нѣгову другару; и препоручено им да упараде њиову воиску и тако пред воиском и пред народом да прочитаю сентенцію, да разумѣду зашто се ови двоица вешаю, и да узму себи за примѣр, да они онакови зли и неваљали људи непостану.

22-га №. 1487. Писато Г. Илій Барјактаровичу, како смо примили нѣгово писмо и писмо наши Посланика из Ниша послато, и разумѣли смо что пишу за айдуце, кои су у Турскои побіени, и препоручено му да яви Турцима, како смо ми два аидука обесили, кои су овамо к нама побегли, и да закаже Турцима, ако се опет какови аидуцй появе, ми одовуд, а они одонуд да их терамо да й поватамо или побіемо, да неби било зли људи међу нама, да нам чине кавгу на комшилуку — За волове, кое е искао Емин-паша, препоручено му да скупи онаке исте воле и да му теслими поузданом приликом, како ће нѣму у руке доћи, а не као што прей (пре є) у име нѣгово другоме воловe предао — и ако небуде одвойо 20-(гъ) брава, да сада одвой, и да закаже Баньскима и Церноречкима воиводама, да и они одвое. —

22-га №. 1488. Писато кнезовима и кметовима Лесковачким, како смо примили њиово писмо и разумѣли што нам пишу за кнеза Момира, на кое одговорено им, да ћемо се ми старати, да им више кнезъ Момир недосаѣуе, и њима ће скоро познато бити, како ће се съ њиме уредити —

22-га №. 1489. Писато воиводам Крушевачким, Милошу Сарановцу, Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симоновичу (Симићу), како смо примили њиово писмо, и разумѣли што намъ пишу, и дозволено Мйлошу Сарановцу да начини куђу у Кожетину на команди или гди они нађу за наиболѣ, и после да досели жену и децу из Београда к себи, и препоручено им, у напредак сваке погрѣшке добро да се чуваю —

23-га №. 1490. Писато воеводи Іови Поречкому, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише, на кое одговорено му, да благодари Немцима, што нам дозволяваю да можемо слободно сваке ствари њиовом страном проносити на лађама уз воду, и да им докаже, да ми желимо съ њима пріятельи бити; и препоручено му да разбере за ону многу Немачку заиру, што проносе низ Дунав, гді-е отовараю, или у Адакале, или у Оршаву, или у Видинъ, и како разбере да нам одма обяви; и явлѣно му да смо разумѣли за аидуке што нам пише, да су се пѣки у Морави появили, на кое писато му, да ћемо ми учинити наредбу за оне аидуке, ако се истинито буду появили, а он како-е учиніо наредбу да се лађе низ Дунав ходяще под Гребеном заустављю и визитираю, тако исто и у напредак да буде, и добро да се чува сваке преваре, а у лађе, кое Немачком страном иду, да недира нипошто —

24-га №. 1491. Писато Марку Костићу

воиводи, да увати онога трговца, кога-е стоку нама послао, овце и козе, и да га пошлѣ овамо к нама, и явлѣно му како е сва стока к нама дошла, и ми смо е примили —

24-га №. 1492. Писато воиводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, да нам обяве има ли какве киселе воде гдигод у Банъи, и препоручено им да прочитаю писмо Стрелъино оно пред нъиме, кое му шалѣмо, и после тога, ако небуду прећашню нашу заповѣст извершили, да е изверше. —

24-га №. 1493. Писато Совѣту, како су дошла три кмета из нахіе Лесковачке и предали су код насъ и писмено и устмено на нъиовога кнеза Момира тужбу, и явлѣно им, како им шалѣмо писмо кметова, да разумѣду шта пишу за кнеза Момира, и после тога да учине наредбу како знаду. —

24-га №. 1494. Писато кметовима нахіе Лесковачке, како смо примили нъиово писмо и разумѣли тужбу нъиову на кнеза нъиовога Момира, и явлѣно им да смо ми и нъиово писмо и кнеза Момира у Београд у Совѣт послали, и да ћемо учинити наредбу, да им више кнез Момир недосаѓуе. —

24-га №. 1495. Писато воиводи Стрелъй, како смо разумѣли што нам пише за аидуке, и явлѣно му како смо ми разумѣли све за оне аидуке, како су они по Турскои аидуковали — Тако писали смо капетану Ђорђу Симићу, воеводам Милошу и Анти да их извешаю, и он да им неби што забраньивао. —

14 (24)-га №. 1496. Писато воиводй Антонію Плякићу, како смо примилй нѣгово писмо и разумѣли што нам пише, да-е четири наша писма примію и да-е разуміо што му пишемо, на кое пре-

поручено му, да се онако исто и влада како што емо му писалй — и да закаже маисторима, да нам оцѣку (одсеку) за церкву іошт 600. плоча, да се патоше —

14 (24)-га №. 1497. Писато Милій Здравковичу воиводи, да може слободно поћи к Свя-тому кралю, и за таково могао е и непитати. —

26-га №. 1498. Писато воиводи Благою Мариикковичу, да се сам постара и да изда заповѣст сиротиньй, да се поватаю они лопови, кои су се одметули у аидуке, и ако их немогу повата-ти, да их побію; и явлѣно за Кара-Марка Васиħа, шта е нѣму за содержанѣ опредѣлено, и оно све да держи и нико да га незадева, и тако да буду обоица задоволни до далѣга нашега расположеніа, и да неби било међу њима какови распра и несогласія, него у любавй и братски да живе. —

27-га №. 1499. Писато капетану Димитрію Парезану, да скупи нѣгову кумпанію и да екзерцира сада уз белу неделю, а пред покладе у суботу да опет распусти, и топчіе све нѣгове да пошлѣ к нама у Тополу на поученіе. —

(Рукописъ №. 1:)

27-га №. 1500. Пасошь дать Радовану, моему момьку, како походи до Господара Луке нашимь посломь, за 8 дана вада, и обратно у Тополу. —

(Рукописъ №. 5:)

27-га №. 1501. Писато Милићу Дринчићу воеводи, да воиску екзерцира, а топчіе да пошлѣ овамо у Тополу на поученіе. —

27-га №. 1502. Писато воиводи Милошу О-

бреновичу и воеводи Лазару Мутаву да воиску єкзерцираю сада уз ову идущу белу неделю, а пред покладе у суботу да распус.

27-га №. 1503. Писато воиводам Крушевачким, Милошу Сарановцу, Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, како смо примили њиово писмо (и) разумѣли да су извешали оне аиндуке по нашой заповѣсти, и то су добро учинили, и у напредак да се стараю тако точно нашу заповѣст извершивати —

27-га №. 1504. Писато Совѣту и явлѣно им, како смо разположили са Кара-Марком Васићем, и препоручено им да одпусте момке Раке Леваица изъ апса; и явлѣно им како шалѣмо им писмо воеводе Єфрема, да разумѣду што нам пише за нѣке харсузе, и ми смо му одговорили, тако, да ніе нуждно да му они више одговараю. —

27-га №. 1505. Писато кнезу Аксентію, да скупи воиску да єкзерцира сада у идущу белу неделю —

28-га №. 1506. Писато Авраму Лукићу, да напише едно писмо од народа нѣгове кнежине и у кньизи да напише 4,, кесе и 300,, гроша, што е вилает дао за мезулске конѣ, и ту кньигу да нам пошлѣ, а ми ћемо послати кнезу Максиму, и момци кнеза-Максимови да покупе само дугъ Максимов, што-е он кому из руке дао, и ако има што од нѣгови собствени кућни стварй, или од нѣгове стоке, то да му предаду, а у вилаетско ништа да недираю. —

28-га №. 1507. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, да прочита оно писмо, кое смо воеводи Єфрему послали, из кога ће разумѣти за сву наредбу, што смо му препоручили за нѣке харсузе,

и тако да буде у помоћи Єфрему, да се оне наше наредбе соверше, и да скупи воиску на єкзерцир, и ако небуде почео одваяти 20-га брава, да сада одвои, и да закаже воиводама под њговом командом да сви одвое, и то све съ приликом да троше стоку, а да штеде за нуждни случай да се нађе —

28-га 1508. Писато воеводи Єфрему Яковљву Ненадовичу, како смо разумѣли за аидуке, Петка и Груицу што нам пише, на кое препоручено му, да их извепа и послата му сентенціа, да прочита пред народом, зашто се кащигую, и да учини наредбу, да пошлѣ момке свое пред оне Турке, да их побію, кои ћеду доћи по уговору ови харсуза у планине, да приме од њи коњ; и све друго што смо му писали, точно да соверши. —

28-га №. 1509. Писато Г. Вуицй, да скупи воиску и да држи три четири дана на єкзерциру, а после да распусти.

28-га №. 1510. Писато воеводи Вулу Илићу, да скупи воиску на єкзерцир за три четири дана, а после да распусти. —

29-га №. 1511. Писато воеводи Милошу, да призове Борчане и да им закаже, да се више неусуде стоку апсити кметова из нахіе воеводе Лазара Мутава, него сваки свою ливаду да огради, кои има у планини, или да батали, а стока и едне и друге стране да иде слободно по планини, и они ако би почели опет стоку апсити и люде бити и пушкама гађати, да знаду да ћеду сву прећашню глобу наплатити, што су од люди узели, и сваком ће се ударити по 100,, батина. —

29-га №. 1512. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да одвои 20-г брава десетка —

30-га №. 1513. Писато Вићентію, да наредй сада у идущу белу неделю неколико люди съ колима, да свуку заоставшу япію за конак у Ропочево, и да одвои 20-га брава од десетка — и пріе на едан дан да нам яви него што люде нареди, да имъ пошлѣмо едан товар вина напоинице.

30-га №. 1514. Писато Г. Павлу Поповичу, да чува добро град, и никога од ябански люди у град да непуща, него да се ћари съ ябанцима подалеко од града, и добро да се чува сваке преваре, и никога к себи у град на разговор од ябанаца да непуща, него да изаће сам у варош и у вароши да се разговара, и лаће да вйзитира као и до сада, и све наредбе да учинй, као што смо и преће писалй. —

30-га №. 1515. Писато Совћту, како смо разумѣли што им е воевода Єфрем писао за нѣке харсузе, и како су они нѣму одговорилй, онако смо исто и ми Єфрему писали да учини наредбу за оне харсузе, и тако еднога смо сасвим мнѣніа били — и препоручено им, да начине іошт едне чакшире и капу Господару, и тако да се састави цѣли кат альина —

30-га №. 1516. Писато Г. Илій Баряктаровичу, како смо разумѣли што нам явля за новине, и писато му да дозволи Турцима да пролазу мимо нашу стражу да сѣку дрва, али само да их непушта да пролазе далеко у нашу страну. —

30-га №. 1517. Писато кнезу Аксентію, да пошлѣ 20,, кола и люде, овде у Тополу да дођу на покладе, да вуку камен уз белу неделю. —

30-га №. 1518. Писато воеводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и ра-

зумѣли што намъ пише, да се влада по заповѣсти, и препоручено му и у напредак онако исто да чине сваке наредбе по заповѣсти нашой, и да свеже контракт трговачки съ Рецепом како наибољ зна, само да буде све мирно. —

30-га №. 1519. Писато воеводй Илій Стошићу, да како прими наше писмо, онога минута да иде са свом воиском нѣговом у Кладово, или башъ ако неће ићи, а он да нам одговори, оће ли или неће —

30-га №. 1520. Писато воиводи Іови Стефановичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо што нам пише, на кое препоручено му, да се и у напредак онако влада, и у миру да буде, и пріятелски да живи како с Влашком тако и са Нѣмецком и Турскомъ страном, и политически съ њима да се обходи, и што ново добіе да нам обяви —

31-га №. 1521. Писато Совѣту и явлѣно им, какову смо наредбу учинили у Лозници, и кога смо поставили на мѣсто воеводе почившега Антоніа Богићевича, то ест нѣговога сина Бојю, и писали смо Г. Луки Лазаревичу, да одреди еднога нѣговога способнога Булюкбашу, да буде съ Бојом у Лозници, како ћеду разумѣти из писма нашега, кое смо им писали под №. 1436. 21„ числа Априла.

31-га №. 1522. Писато Г. Павлу Поповичу, како смо примили нѣгово писмо, на кое препоручено му да добро чува град, и у свему да поступа као што смо му писали под № 1514-том, и ако небуде Рецепу писао, да му и непише. —

31-та №. 1523. Писато воеводи Николи Карамарковичу, да увати Саву я жива, яли мертвомъ главу да му пошлѣ, кои-е убіо свога оца у нахій Рудничкой. —

31-га 1524. Писато воеводи Лазару Мутаву, да разпошлѣ момке и да се постара уватити Савву из нѣгове нахіе, кои-е свога оца убио, или да му мертвом главу пошлѣ овамо у Тополу. —

31-га №. 1525. Писато Милошу Сарановцу и капетану Ђорђу Симићу, да смо примили њиово писмо и разумѣли смо што нам пишу, на кое одговорено им, да Милошъ гради кућу у Кожетину и да досели своју децу и жену из Београда, — и капетан Ђорђе Симић да слободно Арнаутима дозволи да долазе до наше страже са стоком, и нико да их незадева. —

31-га №. 1526. Писато Магистрату Шабачком да призову дужнике *)

31-га №. 1527. Писато воеводи Лазару Мутаву, да призове кметове из они пет села, коя граниче око планине Борчанске и около Борчана, и да им закаже да пречуваю њиову стоку док Борчани ливаде њиове покосе, пак после могу слободно по планини стоку пущати, а на есен кои загради од Борчана свою ливаду, добро, а кои незагради, онога ће ливада бити баталъ —

31-га №. 1528. Писато Г. Илій Баряктаровичу, како смо примили њиово писмо и разумѣли што нам пише, на кое одговорено им, да одузме оно пола њива од старинаца, и да преда дошлянцима, кои су и пріе оне поле орали.

31-га №. 1529. Писато нашима Послани-цима, да сврате из Крагоевца у Волявчу, и тамо ће бити и Господар —

*) Нема ништа далѣ у овой нумерн.

2-га №. 1530. Писато воеводи Радовану Грбовичу, да закаже Сави стариицу, да извади руке сасвим из крчевине маистора, кои су код насъ на тужбу доходили, и Савва да дигне кућу што-е почео правити на крчевини овихъ маистора, и ако Савва непослуша, да нам само обяви.

2-га №. 1531. Писато капетану Димиитрію Парезану, да екзерцира воиску до петка, а у петак да распусти, и да им закаже, да на другу заповѣст буду готови са свим згодама, са заиром и са топовским воловима, како ћеду одма поћи на другу заповѣст.

2-га №. 1532. Писато воеводи Николи Карамарковичу, да пошлѣ люде у Турску страну на пріятелѣ, да разбираю за Турска намѣренія, и што год ново дочуе, да и нама одма обяви —

2-га №. 1533. Писато Г. Якову Ненадовичу, да иде што скоріе из Валѣва у Београд —

2-га №. 1534. Писато Г. Милою Теодоровичу, да разбира за Турска намѣренія што болѣ може, и како што дозна, да и нама одма обяви. —

2-га №. 1535. Писато воеводй Антонію Плякићу, да разбира за Турска намѣренія, и да се добро сигура, и она два момка, кои су дошли из Сереза, да задержи код себе као и проче свое момке, и да закаже Милошу Сарановцу, што буде Цукићеви собствени код нѣга оваца, да му преда, и оно 63, брава да му сада одма преда, а кусуръ што више буде, од десетка да му даде. —

2-га №. 1536. Писато Господару Проти Матей Алексићу, да се постара што болѣ може и люде да шалѣ у Турску страну на пріятелѣ

онакове, кои ћеду му вѣрно показивати што се у Босни случава, и да се постара вѣрне пріятелѣ пронаћи, кои ће му истинито за Турска намѣренія показивати, и таковима да дае добар бакшиш, кое ће од насъ получити, и тако да буде са свим згодама готов —

2-га №. 1537. Писато воеводи Николи Карамарковичу, како му шалѣмо момке бившега воеводе Раке Левашца, кои су били у апсу, и он да их прими, да у напредак буду код нѣга момци, и да их онако држи као и проче нѣгове момке, а они што су узели од кога глобе, да одма поврате, и како к нѣму дођу, да их обрія браде.

3-га №. 1538. Писато Г. Илій Барякторовичу, да разбира за новине из Турске стране, и да се стара вѣрно дознавати за намѣренія Турска, и што ново дозна да одма и нама обяви —

3-га №. 1539. Писато воеводи Крсти Сврльичкому како год и под №. 1538-мом.

3-га №. 1540. Писато кнезу Аксентію, да єкзерцира и коньике како год и пешаке да науче наипре пешачкй єкзерцирь, пак ћемо онда учинити наредбу да се и на коньима єкзерцираю. —

3-га №. 1541. Писато воеводи Велку Петровичу, како год и под №. 1538-мом и явлѣно му іошт, да ћемо учинити наредбу за Гицу. —

4-га №. 1542. Писато Магистрату Ћупријскому, да призову Іову Влашића из Свиланица њиове нахіе, и да наплате од нѣга сав дугъ, што-е остао дужан Станоики удовици, снахи нѣговой, и ако се осведочи, да е Іова снаю нѣгову Станоику біо, као што-е она овди код насъ показивала, и да е од Суда одвраћа, они и нѣму да

ударе кащигу боя што за право нићу, и од милка и бащина што доће на исе Станоикино, да плати Іова Станоики у новцу за нћне милкове, како за право нађу, а она да се ништо онди више немеша, него да сћди у селу, у нахій Пожаревачкой, Ореовици, и што онди има, оно и да држи. —

4-га №. 1543. Писато капетану Милисаву, да закаже людма по нћговой кумпаній, да увате едну срну лане, и кои увати да донесе овамо у шарампову, на кое доби ће онаи велики дар, кои то уреди, и препоручено и самом нћму да се тому постара, ер нам е нуждно да пошлћмо на пешкеш едному човеку. —

4-га №. 1544. Писато капетану Димитрію Парезановичу како и под №. 1544-том (1543-ћом).

4-га №. 1545. Писато воеводи Антонію Плякићу, како смо разумћли за новине што нам явля, и явлћно му да ће бити война, и да ће Турци на насъ скорійм временом наступити, него да се спремй и сигура што болћ може, и войску да скупи, и народ унутра съ границе да уклони, и тако да закаже свима старешинама под нћговом командом и Крушевачким свим, да скупе войску и са свим згодама да буду готовй, како ћеду одма пред Турке изаћи ако гдигод наступе. —

4-га №. 1546. Писато воеводи Милошу Маринковичу и капетану Милйсаву, да войску распусте, како писмо прйме, и да закажу воисци да буду сасвим спремни и са заиром, съ промћном с обућом, и волове топовске да спреме, и сада у идущу неделю да дођу са свом воиском овамо у Тополу, како ћемо моћи у понедеоник одма поћи куда потребно буде —

4-га №. 1547. Писато Г. Вуици Вулиће-

вичу, да буде са свом воиском и са свим згодама готов, како ће одма поћи на другу заповѣст куда буде потребно. —

4-га №. 1548. Писато воеводи Милићу Дринчићу, како му шаљмо топчіе натрагъ, и опетъ да их пошлѣ у идущу неделю, и да закаже воисци да сваки себи заире спреми и по-едне опанке и коцулѣ и топовске волове, и тако да буде са свим згодама готов, како ће на другу заповѣст одма поћи куда се заповѣди, и воиска да му буде до неделю на скупу и у гомили —

8-га №. 1549. Писато воеводи Николи Карамарковичу, како му шаљмо цебане 6„ буради, а за воиску и све проче явлѣно му, како смо му писали из Београда у писму 6-га Юніа сего года —

8-га №. 1550. Писато Господару Илій Бапяктаровичу и препоручуемо да оправи писмо Емин-пашино и Челеби-Ефендіе у Нишъ по нѣговому какому човеку, и онай човек да донесе од Емин-паше одговор, ели приміо наша писма, коя им шаљмо, и да се прияви нашим пріятельима, да му покажу за новине што знаду за Турску страну; и препоручено му да се добро спрема и воиску да купи што више може, и заире да спреми и топове и град да осигура са свим згодама, и све да соверши како му (є) у писму 6„ сего месеца писато из Београда; и народ съ планине да уклони. —

8-га №. 1551. Писато воеводи Шишй Петронію, како смо примили нѣгово писмо и дали смо нѣговому момку пусат, и явлѣно му да сада коня неможе од Турака извадити, будући да су се обстоятелства промѣнилй, и да недопуща людма да иду у Турску страну преко Лима да муте коеща, а за она два момка одказаће (одговориће) му Милош воевода, кад изиће тамо —

8-га №. 1552. Писато воеводй Милисаву Милићу, како смо разумѣли из нѣговога писма за аидуке што нам пише, и главу аидучку донели су люди, по поима е он послао, и препоручено му да се постара и чете да распошлѣ да и оне аидуке поватаю, кои су осталй, а онога ятака да ударй на шибу, и да му закаже како нѣму тако и другим по селима, код кога би дошлй айдуци, пак неби обявіо, да ће главом своіом за њи платити — и препоручено му да град спрема и укреплява што болѣ може, и да буде са свим згодама готов. —

8-га №. 1553. Писато Магистрату Параћинскому, да закажу онима людма, што су им коньи у путу покрадени, да они сами свое конѣ траже, па кад пронађу ко им е конѣ покрао, онда да нам яве, пак ћемо ми лако од њи конѣ извадити; и люде, кои иду без пасоша и конѣ купую, да кацигую апсом и боем, и да закажу преко телала, кои би у напредак куда без пасоша пошао и конѣ куповао, да ће морати ићи у Тополу Господару на одговор —

8-га №. 1554. Писато Господару Милою Теодоровичу, да учини наредбу да се япія за шанац у Ягодину оцѣче (одсече) и свуче, и да све изверши проче наредбе, као што смо му писали у Београду, у согласію са Совѣтом под числом 6„ сего месеца, и када се оцѣче (одсече) и свуче япія у Ягодину, одма да нам яви, пак ћемо ми едан доћи, или Господар или Янићіе, да наипре уштудирамо како ћемо и на кою руку шанац градити, а сами нипошто ништа да не започиню. —

9-га №. 1555. Писато Господару Вуици Вулићевићу, да воиску распусти нека иду сваки своіои кући да коеща прираде, а уписнике да остави у логору да чуваю заиру и топове, и да закаже людма, како добію заповѣст, одма сваки у логор да

да дође незадержано — и тако явлѣно му, када буде нуждно да се кренемо на воиску, онда ћемо му свити по мензулу да воиску скупи, и куда му пишемо, онуда ће и поћи —

9-га №. 1556. Писато воиводи Стрельи, како-е, доходіо онаи човек съ нѣговим писмом и предао е тужбу на воеводу Анту за неке пиштолѣ, и ми смо му одказали (одговорили) да се мало претерпи док ми изађемо тамо ко Крушевцу, и онда ћемо учинити наредбу, а сада се неможе ништа совершити без Анте —

9-га №. 1557. Писато Аврамy Лукићy воеводи, како смо примили нѣгово писмо и писмо Турско, што му е послао Ашин-бегъ, и разумѣли смо све што се у њима содержава, на кое препоручено му да се и у напредак онако исто добро и твердо од Турака чува, а съ њима све ласкаво да се обходи, и да разбира за Турска намѣреніа, и што ново дозна да намъ обяви, а за проче све наредбе писато му е у Београду, у согласію са Совѣтом, у писму под числом 6„ сего месеца, и препоручено му све онако да совершue, и явлѣно му како му шалѣмо копію, како ће одговорити Ашин-бегу на нѣгово писмо, кою како прими да препише и да пошлѣ. —

9-га №. 1558. Писато воеводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли что нам пише за новине и проче, и препоручено му да се како с' Турском тако и съ Влашком страном у миру находй и за Турска намѣреніа до разбира, и што ново дозна, може и нама обявити, а за проче наредбе и за воиску явлѣно му, да смо му писали из Београда, у согласію са Совѣтом, у писму под числом 6„ сего месеца, и препоручено му да све онако и совершue, и добро да

се чува сваке Турске преваре, и ако би к нѣму додошао Таша аранбаша аидучки, или ако би га гдигоди опазио, да га увати и нама да яви, пак ће добити од насъ заповѣст, како ће с ньиме поступити.

9-га №. 1559. Писато воеводи Милисаву Црноречкому, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише за Ташу аранбашу аидучкога, на кое препоручено му, да се постара и да га каковим ласкавим начином премами да дође кнѣму, и после да га свеже и уапсъ мете, а нама да яви — и препоручено му да стоку и народ съ пута у планине уклони, и десетак жито из кошева све у шанчеве да свуче; и за све проче наредбе явльно му, да смо му писали из Београда, у согласію са Совѣтом, у писму под числом 6„ овога месеца, и препоручено му да онако све и совершуе. —

10-га №. 1561. Писато Іоксиму Карамарковичу, да како прими наше писмо, онаи час да се постара новце 30„ хиляда гроша састависй и у кассу сам собом да носй да положй, што-е остао дужан од скела, и то без свакога изговора да новце састави и у кассу да положй, и у напредак да се болѣ влада, да неби на нѣга тужбе доходило, и ако се неоканй, да зна, да ћемо писати людма да га свежу и везана у Суд да га пошлю, или да га у путу самй убію.

10-га №. 1561.*) Писато воиводи Новаку Бошковичу, да се постара и новце у кассу народню одма да положи, како наше писмо прими, другоячіе да неучини, и без свакога изговора да новце скупи, и у Совѣт у кассу народню да пошлѣ 4000„ гроша, што е остао дужан —

10-га №. 1562. Писато воеводи Іови Поречкому, да начини едан мали шанац около свію кућа у острову, и да начини плот съ едног човечіегъ боя, и едан у дну острова да начини, како ће стати у нѣга 50„ люди, и како ће се моћи

*) По другій путъ иста нумера 1561-ва.

туђи доле низ Дунав, а еданъ у верху острова да начини, из кога ће се моћи бити уз Дунав, а трећи на среди острова, из кога ће се моћи бити управо по Дунаву великом, и да га начини баш на обалй, и топове све да нареди по овим шанчевима, и велике да постави гди е за њи мѣсто, а мале опет гди е за њи мѣсто, и тако да се постара да се оно мѣсто укрепи, да небуде башъ онако отворено, као што-е пріе било —

10-га №. 1563. Писато воиводй Милићу Дринчићу; да буде съ воиском готов и са свим другим потребама, како ће моћи одма поћи на другу заповѣст, и када му воевода Милошъ Обреновичъ пише, одма к нѣму съ воиском да иде, а топова за сада нѣму бити неће, из узрока што оправни и готови немамо, и топчіе нѣгове ићи ће ду съ нама, а кад му топове пошлѣмо, онда ћемо му и топчіе послати —

10-га №. 1564. Писато Господару Младену Миловановичу, како му шалѣмо планъ, по коему ће се владати у време када се воина отворй, и препоручено му све оне наредбе, кое се у плану содержаваю точко (точно) да изверши у време воине, а сада да закаже сваком воеводи, и кои су у плану назначени, и кои су под нѣговом командом, да сваки онолико воиске искупити мора, колико-е на кога у плану разположено, и препоручено му да изађе сада одма на границу, да народ съ пута унутра далеко уклони и шанчеве да прегледа, а особито да настои, да се добро шанац у Ягодини начини и укрѣпи, и ако за добро нађе, да само съ неколико воиске изађе, а прочу сву воиску да остави у нахій на едном мѣсту и у гомили са свом военом муниціом. —

10-га №. 1565. Писато Совѣту, како е овамо сва внутреня воиска готова и находи се у ло-

горима са свима потребама военима, и ми за болѣ находимо да се воиска іошт на границу некреће, и расписали смо воиводама, да сваки свою воиску у логору на едному мѣсту са свом муниціом военом држи, а кад би било нуждно на границу поћи, онда ћемо одма заповѣсти издати и сваки ће, будући готов, одма моћи поћи, кое оставлямо и на њиово расужденіе и договоре, и како за најболѣ нађу да нам обяве. — И явлѣно им за цебану, како ми ненаходимо за добро да се у Београд шалѣ, него кои дође у Београд за цебану, а они да га овамо к нама пошлю, пак ће од насъ примити, из узрока што -е овди цебана и мѣсто на средоточію, и тако свакому се може пріе однети, него из Београда —

10-га №. 1566. Писато воиводй Милошу Обреновичу, како ми за болѣ находимо, да он у Ужицу и на границу изађе съ неколико воиске, а проча сва воиска да му остане у нахій у логору са своимъ муниціом военом, и међу воискомъ да остави Брата нѣговога, заповѣдника, кога-е и до сада осталяо, а он да иде на границу и наредбе све да чиній, као што му е и препоручено; и препоручено му да пошлѣ три четири кмета съ писмом оовамо к нама, а ми ћемо их послати у Београд, да се подємче за она три бунташа пређашня из њиови села, и тако да се пусте из апса —

10-га №. 1567. Писато Стеви Євтићу, како му шалѣмо конту различити фарби, кое су нам за церкву потребне, и препоручено му да пише на молера Димитріа у Земунъ, да му узме онакове вине фарбе, и то што скоріе да соверши, ер нам е од потребе. —

11-га №. 1568. Писато Господину Недоби и явлѣно му за наша саданя обстоятелства, и препоручено му да пише кому знаде за наша саданя овакова обстоятелства. —

11-га №. 1569. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, како му шалѣмо план, по коему ће се владати и наредбе чинити у време, када се воина отвори, а за сада само да закаже да сваки воивода онолико воиске мора истерати, колико-е на кога у плану разположено, и народ и стоку што се на путу находи, да съ пута уиутра уклони одма —

11-га №. 1570. Писато Господару Луки Лазаревичу како год и под №. 1569-том.

11-га №. 1571. Писато Господару Антоніо Плякићу, како год и под №. 1569-том.

11-га №. 1572. Писато воеводй Арсенію Ломи, да буде готов сасвим, и кад буде време за топове да му се пошлю, онда ћемо му явити, а сада да нешалѣ волове за топове.

11-га №. 1573. Писато капетану Ђорђу Симићу и воеводи Анти Симоновичу, да закажу Арнаутима, да ми њима никакове преваре учинити нећемо, и они нека се нимало неплаше од насъ, нити да се што год и сумняю, но нека сѣде гди су и сѣдили, ако хоћеду, пак ако што осете од њиове стране, онда нека нам одма яве, и ми ћемо њима опет явити.

11-га №. 1574. Писато Г. Вуици Вулићевичу, да нам обяви, куда-е прећашню цебану потрошіо, што му е доношена онолика цебана, и мисмо давали толике новце, те е из Немачке преносіо. —

12-га №. 1575. Писато воеводи Іови Поречкому, како іошт ніе дошао к нама Никола кумбараціа, кога-е он послао из Пореча съ кумбаром, тако препоручено му да разпита за њга, и да пронађе гди-е сада, и да нам одма обяви. —

12-га №. 1576. Писато воеводи Вулу Илићу за истіи случай како год и под №. 1575-том.

12-га №. 1577. Писато Господару Илій Баряктаровичу, да разбира за Турска намѣреніа, и што дозна, да нам одма обяви, и препоручено му, да онога човека, кои-е намѣравао стоку преко заповѣсти у Турску продати, испита наипріе, од кога е он видіо да стоку претеруе у Турску преко заповѣсти, и ако кое покаже, да их увати и у апсъ мете, а онога уваѣенога да обеси, или на мертву шибу да га удари, а стоку, кою е одъ нѣга узео, и што се сада код нѣга застало, оно да потроши за конак свои и на воинике, а што-е дао момцима, кои су га уватили, то-е добро учиніо. —

12-га №. 1578. Писато Совѣту, како им шалѣмо два писма, едно Г. Иліе Баряктаровича, а друго воеводе Велка Петровича, да само разумѣду што се у њима содержава, а ми смо на све одговорили; и препочено им да чине све наредбе по граници, и гди буде нуждно, како што им е и препоручено у писму, кое смо им послали под числом 10-тим сего месеца №. 1565-том.

(Рукописъ №. 1:)

16-га №. 1579. Писато Г. Иліи Баряктаровиѣу да нешалѣ Турскога курира к нама, но да га устави у Делиграду, а писма да намъ пошалѣ по своему куриру — ако ли би Турчинь био, да га може послати, но само напредь да яви. Друго: да ѣе доѣи к нѣму Г: Младень, да се договоре за све наредбе и народь да уклоне у планине и воиске да нареде подьпуно у шанце и у резерве како-е речено — и то да смо новине разумели одь нѣга.

— №. 1580. Писато Антонію Плякиѣу, како смо примили три писма нѣгова, и да смо му

послали цебану, кою зактева одь насъ, нѣму 20 товара пушачке и 4 бурета топовска, и Радосаву воеводи 8 товара пушачке, а Радовићу 5 — товара, а воеводи Новаку 5 товара пушачке, а Филипу 6: товара пушачке, и послали смо му наставлѣние за главнокомандующега потврђено са оба печата; и препоручено да отиде границомь свуда, коя є подь командомь нѣговомь, народь да прегна у планине, и шанце да утверди — и тако да намь за сващо явля, и да препоручи старешинама да цебану чуваю — и да пошлѣ (за) патось плоча 500.

— №. 1581. Писато Г. Младену, да войску устави у Ягодини, пешаке, а онь с коняницима да иде по граници, и да чини оне наредбе, кое су му у плану назначене, и народь да уклони, и послато му наставлѣние за главно началство, да му-е сигурние комендирати одь Делиграда до Дунава и проче.

— №. 1582. Писато Ђорђу Симићу и Анти, воеводама, да ће имь доћи воевода Антоние Плякићь, и све наредбе с нѣма (ньима) да учини, и они сви да слушаю — и шанце да потверде, и народь да уклоне —

— №. 1583. Писато Проти Метеи Алексићу, да смо примили писма нѣова (ньіова) и све новине, и тако да смо имь и опет препоручивали, да що разьберу одъ Туреке стране, да нама являю, и послато єму наставление, потверђено са оба печата, за главно-началника да управля одь Лознице до Раче и да народь уклони, и шанце да потверди и войску на купу да держи.

— №. 1584. Писато Г. Луки Лазаревићу, да смо му примили писма и новине, и опеть препоручили, що би одь Босне разумео да намь явля, и приятелѣ да шалѣ єднако у Босну; и посла-

то му наставлѣние за главнога начальника одь Саве до Лознице да управля, потверѣено са оба печата за болѣ (-лю) сигурность владаня нѣговогь; и да народь уклони унутра, и воиску на купу да держи, а на границу да неиступа до далѣ заповести — .

— №. 1585. Писато воеводи Филипу, да му шалѣмо цебане 6 товара и да слуша воеводу Антонія Плякиħа.

— №. 1586. Писато воеводи Благою у Рачу, да смо одь нѣга новине примили, и да намь опеть явля що чуе, и да е с воискомь готовь, и да слуша све заповести Господара Проте Валѣвскога, кои є нѣма (ньима) главнокомандующи — и народь и стоку да у планине уклоне.

— №. 1587. Писато воеводи Марку Костиħу, да смо и одь нѣга новине примили, и опеть препоручено му, да намь онакове явля, и да слуша Г: Проту нѣовога (ньіовога) главнокомандующега, и да народь и стоку уклоне.

— №. 1588. Писато Г. митрополиту Леонтію, да разъпише свуда по япархіи (епархіи) нѣговои, да чине попови и калуђери бдения и богомолство за побѣду надь непријателѣмь, непрестано да тако чине за ово време саданѣ —

— №. 1589. Писато воеводи Милошу Обреновиħу за ради Кепиħа и дружства нѣговога, да яви онамо свимь воеводама, да незадевају Кепиħа, и ница од нѣга нико да нетражи, єрь смо му све досаданѣ опростили — .

— №. 1590. Писато Кепиħу и дружини нѣговои свидѣтелство с печатомь, да е слободань

одъ свакога за досаданя преступления и нико одъ нѣ (ньи) нища да нетражи —

— №. 1591. Писато Магистрату Крагуевачкому, да када дође нѣова (ньіова) кунпания, онамо, да шибаю онога момка, кои е овце изъ Драче покрао —

— №. 1592. Писато Г. Аџи-Мелентию, да разъпише по япархии (епархіи) нѣговои по церквама и манастирима, да се чини богомолство и бдения непрестано за побѣду надъ неприятелѣмъ, и да се и онъ находи по граници, народъ и воеводе да храбри.

— №. 1593. Писато воеводи Живку у Кладово, да ће Рецепъ сада воду затворити, но да каже терговцемъ, да се чуваю преваре од Рецепа — и да намъ ново доказуе; и що му е писато, да у Влашку пише Бояромъ.

— №. 1594. Писато Г. воеводи Иови Стевановићу у Поречъ, да смо примили нѣгово писмо и новине, и разумели да ће Поречъ укрепити по заповести нашои, и како ће му за то дѣло и нашъ посланикъ Панта казати; и да ћемо Совѣту писати за брашно, да му даду; и да-е дошао кумбарация —

17-га 1595. Писато Совѣту, да како имъ шалѣмо писма Велково, Ацино, Илие Баряктаровића и Ходино, изъ кои ће разумети новине; и да намъ пошалю наставление за Г. Симу, кои ће с воискомъ поћи на Дрину; и явлѣно имъ є како смо и проча наставлѣния послата с плановима на главне началнике (?); и како смо писали Велку, да у Турско и у Влашко недира прие, но що би Турци дирнули — да немаю узрока — и да смо имъ явили, да смо писали Г. Младену: да устави воиску гди га наше писмо затече;

и да пошлю Иови у Поречь 20„ хиляда ока брашна — и за чпиюна, да се обеси у Делиграду; и проче наредбе да соверше са Г: Младеномь; и како є послать Панта писарь по наредби нашои од Пореча редомь границомь до Заечара — .

— №. 1596. Писато Проти Матею Алексићу за ради Молера, да му даде заире и стоке неколико жени и деци, кою буде преместио у Кадину Луку кодь стрица —

— №. 1597. Писато воеводи Велку, да онь неби у Турке дирао нити у Влашку безь наше заповести, и да скелу затвори, да терговци наши немуте по Влашкои, и да исполни све оне наше заповести, кое смо му послали преко Панте нашега секретара усмено по наставлѣнію — и проче.

17-га №. 1598. Писато Г. Или*и* Баряктаровићу, да обеси онога шпію*на* и да га за коєща изьпита, и за оне кнезове да покаже, кои су се предавали Туркомь у Ћуприи 1808 года; и да ради да би поватао и она два шпиюна, и укрепити шанце и проче са Господаромь Младеномь; и да народь и стоку уклони с пута.

18-га №. 1599. Писато Совѣту, како смо имь примили писма нѣова (ньиова) изь (съ) коимь и Рецепово, що пише за терговца да се намири, кои е одьнео благо изь Видина у Неготину; тако да Совѣть пише Велку и Живку, да дозову оне терговце одь Рецепа и онога одь Велка и да и намире — и явлѣна Совѣту сва разьположения наша; и такођерь за Велка, како смо му писали, да неби ни у Турско ни у Влашко нища дирао, а наше терговце и Влашке да непуща ни онамо ни овамо, да нешпиюне; и послато имь писмо Антониево, да разумеду новине.

— №. 1600. Писато воеводи Антонию Пля-

кићу, како смо примили писмо нѣгово, у коимь да смо разумели новине и нѣгово разъположение одь Моравице до Тополяка, и да смо све за добро нашли како за воене управе тако и за народь, да е добро учинѣно све по плану нашему —

(Рукописъ №. 5:)

20-га №. 1601. Писато Господару Проти Матей Алексићу, како смо примили нѣгово и Ацибегово писмо, и разумѣли смо што нам се пише за Турска намѣренія; и препоручено му да чини нуждне наредбе по плану послатому, и народ да уклони унутра што болѣ може, и воиска да му е сва готова; и явлѣно му како ћемо ми писати свима воиводама под нѣговом командом, да сви припознаду нѣга за свога управителя, и сваку нѣгову заповѣст да исполняваю, и колико воиске од њи зайште, онолико да сваки мора дати; и да разбира за Турска намѣренiа, и што год ново дозна да намъ одма обяви.

20-га №. 1602. Писато Г: Луки Лазаревичу, да чини нуждне наредбе по плану послатому и шанце све да осигура, и воиска да му е готова, и народ све да уклони унутра што далѣ може, и да разбира за Турска намѣренiа, и да нам обяви што дозна; и явлѣно му да ћемо ми писати воеводама под нѣговом командом, да буду к нѣму у послушанію, и колико воиске од њи зайште да му сваки онолико дати мора, и сваку нѣгову заповѣст да совершуе —

20-га №. 1603. Писато Совѣту, како смо примили оба њиова писма и разумѣли смо што нам пишу, и явлѣно им како им шалѣмо едно писмо од Проте, а друго од Ацци-бега, да разумѣду за Турска намѣренія — и како смо ми онако исто за

добро нашли оно њново учрежденіе поради наши трговаца, како су они писали и уредили доле у Кладово; и явлѣно имъ како смо ми нуждне наредбе по граници нашои уредили —

20-га №. 1604. Писато Стояну Чупићу воеводи, да буде у послушанію Г. Луки, и по заповѣсти нѣговой да се влада, и колико од нѣга Г. Лука воиске заиште, да му онолико мора подпуно дати, и ако би се почео противити, неможе се после одговорити.

20-га №. 1605. Писато воеводи Янку Поцерцу како год и под №. 1604-том. —

20-га №. 1606. Писато Г. Милою Теодоровичу, да задержи оно 60„ овнова код себе, да се за трошак нађе, и да пронађе оне трговце, кои су те овнове у Турску потерали били; и препоручено му да оцѣче (одсече) дирекe за таван у џамію, гди ће топови стаяти, и тай таван да се начини, и шанац у Ягодини да што скоріе може оправи, и да нам обяви у кое е сада доба —

20-га №. 1607. Писато воеводи кнезу Сими Прекодринскоме и кнезу Ивану како год и под №. 1604-том. —

20-га №. 1608. Писато воеводи Бой Антоніевичу како год и под №. 1604-том.

20-га №. 1609. Писато Г. Проти и воеводи Єфрему, да народ што берже могу са границе у дубину уклоне што далѣ могу; и особито Г. Проти препоручено, да чини и совершуе послате му наредбе. —

20-га №. 1610. Писато воеводи Радовану Грбовичу, да буде у послушанію Г. Проти

Матеи Алексићу, и да се води по нѣговои заповѣсти, и колико воиске од нѣга заиште, оволико да му дати мора, и ако би му се наименѣ противан показао, неможе се одговорити.

20-га №. 1611. Писато воеводи Єфрему како год и под №. 1610-том.

20-га №. 1612. Писато Миливою Тадићу како год и под №. 1610-том.

20-га №. 1613. Писато Г. Младену, ако небуде воиску око Штипля или око Ягодине разположіо, а он сада да разположи пешаке, а са конѣницима да иде на граници, да чини нуждне наредбе, и препоручено му особито народ далеко у нутра да уклони, и у Дедиград да отиде, и онди све да утверди, а да се постара и шанац у Ягодини да се што скоріе начини — и да нам одма обяви, гди се находи и шта-е до сада уредіо. —

20-га №. 1614. Писато кнезу Аксентію, да буде у послушанію Г. кнезу Сими, и што год му он заповѣди, оно да ради; и да буде са свом воиском готов, и явлѣно му, да ће бити сада ове недељ пред Петров дан полазка.

20-га №. 1615. Писато воеводи Шиши Петронію, како смо разумѣли што нам за новине явля, и препоручено му и у напредак да разбира, и што дочуе да и нами яви, и явлѣно му да смо му момку дали пусатъ. —

20-га №. 1616. Писато Николи Карамарковичу, да се немеша у люде воеводе Ћоле, и да неузима од нѣгови люди десетак. —

(Рукописъ №. 1:)

21-га №. 1617. Писато Митрополиту ради попа Живана из Вражогрнаца, како е

буну учинио међу народь: да се неукланя с пута Турком; и да ће га Пода к нѣму послати, а онъ нама да яви када га доведу —

— №. 1618. Писато Г. Сими, да одьведе 1000 воиника у Београдь, а онь прочу воиску да купи и да буде готовь, и явили смо му за Немачка намѣрения.

— №. 1619. Писато воеводи Здравку у Тополякь, како му шалѣмо цебану 4. сандука вишека и два бурета барута —

— №. 1620. Писато Магистрату Крагуевачкому, да отиду с Петромь Булюкьбашомь у Паисиевиће да разьдѣле Янково имѣние, и кому за право нађу дати.

— №. 1621. Писато Макси Керстићу, какосмо му новине примили, и опеть препоручили да нам явля, и да чине они наредбе како ће имь Г: Прота казати, и народь с пута да уклоне —

— №. 1922. Писато воеводи Вулу, да одьреди за у градь воиску, а проче све да е готово да пође са Г: Вуицомь, да се саедини —

— №. 1923. Писато Г. Луки, да све оне наредбе чини по плану, и како му шалѣмо прокламације да чита пред народомь; и явили смо му, да смо писали свимь воеводама, кои су подь командомь нѣговомь, да га слушаю — .

22-га №. 1624. Писато Милошу Обреновићу, како му шалѣмо прокламацию, и како смо и прочима онога края писали, онако и да га слушаю што ће онь заповедити —

— №. 1625. Писато Г. Сими, како му шалѣмо прокламацию, и являмо му за воину, и да е готово,

до четири дана да пође на Дрину — и да чини она разположения како му-е у плану дато и у наставлѣнию; за свашто тамо са Господаромь Лукомь и прочимь воиводама (?) —

(№. 1626 и 1627. нема у протоколу.)

23-га №. 1628. Писато Антонию Плякићу, како му шалѣмо аберь да е воина, и да шалѣмо прокламације и другимь воеводама онога края, кои су подь командомь нѣговомь, и да нареди воиске и на Янкову клисуру —

— №. 1629. Писато Г. Луки, да смо му примили новине и да намь и опеть явля — и да разположи како му-е писано за воиску.

— №. 1630. Писато Милошу Обреновићу, да смо разумели новине, и да му шалѣмо прокламацию и прочимь онога края воеводама, и да знаду да е воина, и да е дошао веће послѣдњ (последньи) одговорь —

— №. 1631. Писато Проти, да смо примили писмо нѣгово и Ацибегово, и да смо му казали да учини оне наредбе како е по волѣ (вольи) онога.

— №. 1632. Писато Совѣту, како смо разъпослали прокламације; и писали смо имъ, да смо намѣрени оне Турке између нась дићи изъ Београда у Адакале, само ако они одобре, и да сочине одьговорь Везиру за то и за послѣдњ (ньи) одьговорь уєдно — да се сочини, и да намь ома пошалю да оправимо у Нишъ.

24-га №. 1633. Писато воеводи Ђоди, да пошлѣ попа Живана Митрополиту у Крагуеваць са два момка своя, а ми ћемо с нѣме (ньиме) учинити разьположеніе —

— №. 1634. Писато Г. Младену, како смо примили нѣгово писмо изъ Делиграда, и да смо разумели све нѣгово разъположение, како е с воискомъ учинио, и отишао границомъ да разъполаже — како му е у плану дато.

— №. 1635. Писато Г: Илиu, да предержи онога човека везировa изъ Ниша доке дође одъ насъ одъговорь да носи —

— №. 1636. Писато Совѣту, како смо примили нѣово (њиово) писмо и проча Карамарковића и Протино и Євремово и Стоићево — и да смо явили њима, да смо ми на сва она одъговорили да знаду, но само они да се стараю оградити кои топъ Поди и Милисаву и Стоићу, и що скорие да пошлю —

(Рукописъ №. 5:)

25-га №. 1637. Писато Николи Карамарковичу, како му ми сада суму новаца 1000„ гроша послати неможемо, нити доволно знамо зашто -е потрошио, и ако буде за табле на граду Ужичкому трошіо, явлѣно му да-е комесія наша одредила на тамошнѣ воеводе, колико ће кои табли начинити, пак маисторе и трошак од куд му драго да набави, а маистора има доста у вилаету: тако препоручено му, да се тако и уреди, и батал топове на граду да удари на какове год дрвене кундаке, и да окуе старим ушима топовским кундаке подъ ушима, како ће само (у) граду стояти и пуцати; и препоручено му да топове съ града нескида, кои су на граду били, они на граду да и стое, а кои су до сада на граници били, они и сада на границу да се истераю —

25-га №. 1638. Писато Г. Милошу Обреновичу, за ово исто дѣло подъ №. 1637„ и пре-

поручено му, да нам обяви за кои узрок Карамарковичь ište оно 1000„ гроша, и да нам яви шта е правіо; и препоручено му да сваки воевода табле начини колико е на кога опредѣлено, а сада се плаћати неможе; и како се никакови топови из Београда тамо послати немогу. —

25-га №. 1639. Писато Господару Вуици Вулићевићу, да се крене са войском и да иде уз Ресаву на границу к Делиграду, и да остави еднога главнога човека са неколико момака да пребива у нахій. —

25-га №. 1640. Писато воиводи Вулу Илићу, да се крене са воиском, и да пређе на скели на устію Мораве, и ступа далѣ у Пожаревачку на Пожаревац к граници, и да се састави са Г: Вуицому Ресави са свом воиском. —

24-га *) №. 1641. Писато воеводй Живку Константиновичу, како смо разумѣли за све из нѣговога писма што нам е писао, и препоручено му, кад нужду опази, да измакне воиску из шанца, кои се на Сипу находи, и да чини нужна расположенія како наиболѣ зна, и како му е нашъ Посланик препоручіо. —

24-га №. 1642. Писато Г. Младену Милошевичу, како смо примили нѣгово писмо из Полянице послато, и разумѣли што нам пише; и препоручено му да чини наредбе по граници по плану послатому, и народ да уклони у планине; и Турчина из Турске стране к нѣму пришедша да непушта нипошто у шанчеве, него да га пошлѣ нека у Видин Турцима иде, ако узктене, или како он за наиболѣ нађе, онако и да уредй. —

24-га №. 1643. Писато Господару Илій Баряктаровичу, како смо примили нѣгово писмо и

*) Подъ овымъ су числомъ (м. Юнія) све слѣдующе нумере до 1649.

разумѣли што нам за новине пйше; и препоручено му, да се он само добро укрѣпи, и да буде сасвим азуран, а наша е воиска сасвим готова, и кренућемо се са свом воиском и згодом сада у идуци четвртак или петак; и препоручено му, да оправи ово писмо (?) Везиру у Нишъ, како к нѣму дође. —

24-га №. 1644. Писато воеводи Арсенію Ломи, да дође са свом воиском и са свом згодом овамо к нама у четвртак на конак —

24-га №. 1645. Писато Г. Милою Теодоровичу, да скупи што скоріе воинике нѣгове, колико е назначено, и да иде одма у Гургусовац, и сву воиску да незатвора у град, него колико е назначено, а резерве да стое све на полю. —

24-га №. 1646. Писато воеводи Благою Маринковичу, како смо разумѣли за нѣгову тужбу на Кара-Марка предату, и писато му како ћемо ми то извидити како се гдигод састанемо; и препоручено му да у напредак гледа да се добро укрѣпи и народ у планине уклони, а да се оставе коекакви теранки, него да се владаю како е Комесія уредила, и како смо их ми поучавали и совѣтовали: —

24-га №. 1647. Писато Кара-Марку Васићу, да у напредак немеша се у послове народнѣ, и да незадева воеводу Благоя, него да се влада како-е Комесія наредила, и како смо га ми учили, и што му е Комесія дала, оно да држи, и свою собствену работу да гледа, а за сада никакова промѣна бити неможе —

24-га №. 1648. Писато Г: Илій Барякторовичу, како ће доћи єдан топ *) велики у

*) У оригиналу стои прогрешно поп.

Деліград, тако да неби далѣ прошао, него у Деліграду да га заустави, и шанац онаи на брду иза Деліграда да оправи и да га утверди, и бунаръ да оправи за воду, и то што скоріе да соверши. —

25-га №. 1649. Писато воеводи Милій Ресавском, како ће доћи тамо к нѣму еданъ врло велики топъ, тако препоручено му, ако га далѣ од ћуприе потераю, да се управо у Деліград тера, а на другу страну нипошто, ако ли буде наређено да се овамо нѣгде унутра остави, а оно нека онди и стои.

25-га №. 1650. Писато Г. Младену Миловановичу, како смо ми разумѣли за еданъ врло велики топь, да су га преко Паланке претерали, а ніе нам ништа' извѣстно куда ће и како ће, тако да нам обяви, и да га на границу неизтура, него овамо нѣгде у нутра да се намести; и явлѣно му како смо ми разсудили и за добро нашли, да се шанци они по граници покваре и сасвим разоре, а народ и сва муниціа воена и заира да се у планине уклони, и после да узмемо позицію преко планина, и тако ћемо моћи лакше против непріятельске силе дѣиствовати, ер ако се кои воевода умуасери, неможемо му помоћи никако доћи (вальда дати) нити ћемо му ми слати онамо, а овамо празна земля да остае, да непріятель штету учини; тако препоручено му да и он за ово дѣло промисли, и да призове тамошнѣ воеводе, кои се на оном краю находе, и да се съ ньима разговори, и како се за добро нађе да се што скоріе соверши, ер времена много неимамо.

24-га *) №. 1651. Писато Совѣту, како смо примили ньиово писмо и разѣмѣли смо за све што су нам писали, и одговор на везирово писмо примили смо и писали у Ниш к Везиру; и разумѣли

*) Ово в (24.) число у протоколу.

смо за Турке из Београда, како они за добро находе, да се никуда некрећу, и тако исто и ми за добро находимо; и како смо примили муницію военну, што су по Павлу Топчибаши послали — и явлѣно им како ће сва наша воиска на границу сада у идущи четвртак или петак поћи, то єст данасъ или сутра; и да нам обяве коков су топ велики к граници послали и на кое су га мѣсто опредѣлили — и явлѣно им како смо разумѣли за старца Ђоку, кои е скоро из Турске прешао, и разумѣли смо из писма Магистрата Београдскога нѣгов како облик, тако и одѣло како му е, и препоручено им да га и далѣ у апсу задерже, а ми пишемо Магистрату Ягодинскоме, и шалѣмо оно ньиово писмо и писмо Магистрата Београдскога, да разумѣду за одѣло и обликло нѣгово, и како ћемо ми явити у Турску да нам се докаже єли тай старац од они шпіюна, пак ако буде, онда ће мо знати съ ньйме уредити —

26-га №. 1652. Писато воеводи Радовану Грбовичу, како смо разумѣли што нам пише да е пріміо нашъ совѣт, и прокламацію да е пред народом очитао, и да су сви радо слушали и благодарили, и препоручено му да и у напредак наредбе све чини, и да буде у послушанію к Г. Проти. —

26-га №. 1653. Писато Господару Іови Стефановичу, како смо разумѣли да е Рецеп послао свое лађе у Варадин, да му се цебана и ћулета донесу, тако препоручено, да добро мотри и да разбира одъ пріятеля кад ћеду одозго поћи.

26-га №. 1654. Пасато воеводи Илій Чарапићу, да люде из они три села, коя су ћумур у Београд носила, искупи, и да их тера у воиску како и проче, а из Вишньице да одреди 15„ люди, да буду на четокаицима и да патролираю без

измѣне, ер и воиници, кои на воини буду, нећеду се менати —

26-га №. 1655. Писато Совѣту и явлѣно им за наредбе, кое смо писали Г: Живку у Кладово и Г. Іови у Порече (Поречъ), да запте воду сасвим, и да се постараю Рецепу вратити срамоту нама учинѣну, и явлѣно им за случай, кои се код Г. Живка случіо, и како е Рецеп превару учиніо; и како смо одредили и писма воиводи Милићу Дринчићу, да иде са нѣговом воиском и да се састави са кнеза Симом, и онамо на Дрини да воюе; явлѣно им како смо из њиовога писма разумѣли што нам пишу, како су на писмо воеводе Чарапића одговорили, и добро су онако уредили, и ми смо онако исто воеводи Илій Чарапићу писали.

26-га №. 1656. Писато Господару Вуици Вулићевићу, да се крене са воискомъ и да машира полако уз' Ресаву, пак после да се састави са Г: Вулемъ —

26-га №. 1657. Писато Г. Іови Стефановичу, да мотри да непроћу Рецепове лађе доле низ Дунав, и да разбира од пріятеля за њи, пак гди буду од Голубца до Пореча на конаку, да пошлѣ врсне момке, да иду аидучки и оне Рецепове лађе да отму са ћулетима и са цебаном, кое да се соверши у вече, и ону исту ноћ да лађе дотерате буду у Порече (Поречъ), и после да се све извади што у њима буде, а лађе да замете за Пореч, да нису на очима, люде пак кои се на лађама потреве, без наименѣга вреда да предерже доле негде испод Острова, а да их у шанчеве непущаю.

26-га №. 1658. Писато воеводи Милошу Обреновичу, како су дошла сва четири кмета,

коя е он послао по препоруки нашой, и ми смо их послали у Совѣт да се подемче за она три апсеника, кои се доле у апсу находе, и после да се одпусте. —

26-га №. 1659. Писато воеводи Живку Константиновичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо што нам пише за случай, како су Турци Рецепови роблѣ наше отели и 4„ села свега, што су на њиову страну претерали, и Сип шанац отели, и са нашима се били, и два наша момка убили; тако писато му и препоручено, да у напредак роблѣ живину неукланя покрай Адакале близу, него на Брзу Паланку преко Поречкіе планина друмом да сек Поречу и овамо к Пожаревачкой нахій укланяю; а за повратити Рецепу учинѣну срамоту, препоручено му да воду сасвим затворй, и гдигод што Рецепово опази да отме или у батал учинй, и да пошлѣ едно 40„ или 50„ момака поуздани, да отиду у село Рецепово Цаврань, и што год нађу живо, мужко било, женско било, да исѣку (изсѣку), село да попале, и све што нађу да оплячкаю; и ако имало буде іошт каковіе села, што Рецепа послужую, сва да попале и побію и оплячкаю: едном речію препоручено му, да Рецепу чини наивећу штету и пакост од кое год руке зна. —

26-га №. 1660. Писато Вулу Илићу воеводи, да отиде на скелу Мудаву, и лађе кое онде буду Рецепове да отме и у Смедерево да догна, а у Немачко ништа да недира. —

26-га №. 1661. Писато воеводи Іови Поречкоме, да добро мотри на сваке ствари Рецепове, и гди год што опази, да отме или да у батал учини, ако отети неможе, и воду сасвим да затвори. —

26-га №. 1662. Писато воеводи Живку Шљивићу, да добро мотри на Рецепа, да му (овай) какову штету неучине (-ни), и што год Рецепово увати да отме —

26-га №. 1663. Писато кнезу Вићентію, да се крене са свом воиском и да дође овамо у Тополу. —

26-га №. 1664. Писато Г. Илій Барјактаровичу, да оправи писма Турска у Нишъ, коя му шаљмо. —

27-га №. 1665. Писато воеводи Стояну Чупићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише: да е приміо наше заповѣсти, кое смо му на писму послали, и препоручено му, да онако се стара и у напредак вѣрност и храброст свою Господару и отечеству (?-); и явлѣно му како смо ми писали воеводи Сими Прекодринскому, да он забрани и да истреби оне лопове, кои хараю сиротиню, и досаду чине и Прекодринцима и Мачванима. —

27-га №. 1666. Писато воеводи Сими Прекодринскому, да истреби и побіе оне лопове, кои хараю Мачване и своѐ люде, и тако да то соверши да неби било херђави и зли люди међу њима, ако мисли да носи на себи старество и да му се чест неповреди —

27-га №. 1667. Писато воеводи Іови Поречком за живину Текіянску: Власе, кои су попли на лађама некуда, пак неће нигде да изађу; тако препоручено му, да оне лађе отме, и глоту сву да уклони иза Пореча, и да их претера чак овамо к Пожаревачкои нахій, и тако да воду сасвим запти, да ништа непролази, но само нѣгове чете водом лађама да одаю, а други никто, но све

лаће да прекупи к себи у Пореч, и онди да их чува.

27-га №. 1668. Писато воеводи Велку Петровићу, како смо примили нѣгово писмо и разумели што нам пише, даће да ударе (-ри) на Турке, и да се е кренуо на Флорентин; тако препоручено му, ако неудари на Турке пріе нашега писма, да после нипошто на Турке неудара, ер време сасвим іошт ніе почело да се воина обяви —

27-га №. 1669. Писато воеводи Лазару Мутаву, да се састане с Милошем Маринковичем, и са свом воиском да буде заедно са Гружом на едному мѣсту, и онди да воиску непрестано єкзерцира до далѣ заповѣсти. —

27-га №. 1670. Писато Совѣту, како смо примили оба нѣиова писма, и како смо разумѣли из первога писма, што нам пишу за кнеза Янка и Іована Милишевића из Соколске нахіе, кои се у апсу находе, како они за право находе, да се одпусте; тако препоручено им, да их найпре обоицу совету и поуче, пак на ємце да их одпусте; и кнеза Янка из Магистрата да истераю, као што су и они за право нашли — и явлѣно им како им шалѣмо два коня, да нам пошлю за фишеке артіе, и то што скоріе. —

28-га №. 1671. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо како (є) налог наш совершіо, и како се находи са воиском у Борку; и како су протерали градскога Писара, кои е из Немачке пришао, и на мѣсто нѣгово нашега писара поставили; то су све добро учинили. —

28-га №. 1672. Писато Г. воеводи Милошу Обреновићу, како ћемо послати одавде конѣ и люде у Београд по џебану, да му се донесе, ер код насъ готове нема. —

28-га №. 1673. Писато воеводи Милій Ресавскоме, да онаи велики топъ, за кога смо му прећје писали, сада одпусти одма, да иде гди-е пріе расположен био, то єст у Неготину. —

28-га №. 1674. Писато воеводи Милошу Обреновићу, како му шалѣмо едно писмо Владике Црногорскога, а друго Гаврилу Шибалій, да их одма оправи по сигурнои прилици, и препоручено му да нађе способне люде за оно дѣло, што нам е писао, пак кад му ми заповѣдимо, да онамо иду- —

28-га №. 1675. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, да се крене са свом нѣговом воиском и одма на назначену му границу да изађе, и да на Турску силу добро мотри, куда већа сила Турска пође, да и нѣгове резерве могу све пред ону велику силу изаћи и разбити, и опет сваки свою позицію да чува, и проча расположенія да чува, као што му е и на плану послато —

28-га №. 1676. Писато Г. Луки, како (ће) Г. кнез Сима изићи на границу са свом воиском, и препоручено му да чини наредбе, кое су му познате, а за све проче препоручено -е Г. кнезу Сими Марковићу. —

28-га №. 1677. Писато Владики Черногорскому, да заплаши мало Арнауте, да неби могла сва Арнаутія на насъ поћи, и да би ми могли наше дѣло лакше окончати, и за сва саданя наша обстоятелства обявлѣно му е, шта Турци од насъ зактеваю, кое ми до капльи (лье) крви предати нећемо. —

28-га №. 1678. Писато воеводи Черногорском Гаврилу Шибалій, да заплаши мало Колашинце, да неби они на насъ поћи могли,

и да би на нами маня сила била, и явлѣно му за саданя наша обстоятелства. —

28-га №. 1679. Писато Совѣту, да разсуде како ћемо са онима Турцима у Београду разположити, и да се нити онди держати могу нити одпустити, а у време нужде побити се немогу — явлѣно им како смо писали Г. кнезу Сими, да одма са свом воиском и преправомъ изађе на границу и разположенія против Турака да чини, и како смо писали Владики Черногорскому, да забуни мало Арнауте, да неби сва Арнаутіа на насъ пођи могла, и како смо и Гаврилу Шибалій Ерцеговачком писали, да се мало противан опет Колашинцима покаже, да неби на насъ пошли; и явлѣно им како им шалѣмо едно писмо од Челеби-Ефендіе, из кога ћеду разумѣти шта нам пише, на кое му ми нисмо ништа одписали, а они ако за добро нађу, нека одговор какав знаду начине, да му пошлѣмо — и што су заповѣдили Чупићу, да начини шанац код Немачке Раче, и един топ да мете и Зеку булюкбашу, да чува воду да нико непроће, то су весма добро учинили, и тако како за добро нађу, да пишу и Іови Поречкоме и Вулу, како ћеду са иманѣм Рецеповим поступати, и како ћеду му штету чинити, а ми како смо знали писали смо им —

28-га №. 1680. Писато Г. Илій Барякторовичу, да пошлѣ писмо Емин-паши у Ништъ, кое му ми шалѣмо. —

ЮЛІЯ.

12-га №. 1681. Писато Г: Милошу Обреновичу, да пошлѣ пола резерве, свое воиске доле у помоћ Г. Проти —

12-га №. 1682. Писато Господару кнезу Сими Марковичу, како идемо ми са нашом воиском к нѣму у помоћ и са топовима, будући да су

се Турци осилили на ономе краю, и препоручено му да се добро од Турака чуваю, док и ми тамо к њима дођемо, и после ћемо се у име Бога одма са Турцима побити, пак како Богъ даде.

12-га №. 1683. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, како ми са 14,, хиляда воиске и са 12,, топова к њима у помоћ идемо против умложене силе Турске, и препоручено му да се добро чува сваке преваре Турске и пакости, и шанчеве добро да чуваю док и ми к њима дођемо, и како се састанемо да ћемо одма у име Бога на Турке ударити, пак како Бог даде; и явлѣно му како смо и ми писали Г: Милошу Обреновићу, да пошлѣ пола резерве нѣгове воиске доле у помоћ к нѣму —

12-га №. 1684. Писато Г. Луки Лазаревичу, како смо разумѣли за новине што намъ пише, прочем писато му како год и под №. 1683-ћом.

12-га №. 1685. Писато воеводи Радовану Грбовичу, како шалѣмо маисторе, кои су овди град градили, и препоручено му како тамо дођу, да их одма истера на воиску како се спреме. —

12-га №. 1686. Писато воеводи Антонію Плякићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли све по реду како за новине тако и за учинѣне наредбе по плану прѣђе даному, кое е све добро уређено и разположено, и препоручено му тако у напредак непрестано да држи и са резервама да сматра и на лево и на десно, и явлѣно му како е воиска наша отишла на Дрину у помоћ, а Господар остао у Тополи.

12-га №. 1687. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, како шалѣмо Г. Янићіа Димитріевича секретара са воиском на Дрину, да се са

ньиме соедини, а Господаръ овди у Тополи остае. —

13-га №. 1688. Писато воеводй Антонію Плякићу, да разбира за новине и да нами явля, и писма у Тополу да шалѣ, и они 6„ маистора, кои су из Турске прибѣгли, Цинцари, да их при себи на раду задержи или како зна наиболѣ, онако са њима и да уреди. —

14-га №. 1689. Писато воеводи Милошу Маринковичу, кнезу Ђуки, капетану Димитрію, капетану Милисаву, воеводи Арсенію Ломи, воеводи Илій Чарапићу, воеводи Лазару Мутапу, да како приме писмо, одма незадержано да пошлю сандуке од цебане, кои се нађу празни, а пуне к себи да принесу, и цебана приликом да се раздае, и да-е чуваю као очи свое у глави, тако, да неби ниедна пушка узалуд потрошена била, и преваре сваке Турске да се чуваю, особито страже крѣпке да держе, ер Турци ће наипре на страже ударити, да штету какову учину; и явлѣно им како е Г. Янићіе са воиском на Дрину отишао, и ми се находимо у Тополи иоко Воляваче бићемо, тако ако би што писати имали, да овамо у Тополу писма шалю. —

16-га №. 1690. Писато воеводи Милошу Обреновичу, како смо разумѣли како за новине тако и за обстоятелства тамошня, и какове е наредбе учиніо, све е лепо уређено, особито добро -е учиніо што-е Кара-Марко са 100„ люди у Босну претуріо, да штету и пакост Турскои страни чини — и препоручено му да остави 4„ или 5 стотина воиника у резерви, да онуда по граници сматраю и чуваю се, а онъ да се доле к Дрини приближава, и да се соедини са оним нашим силама, кое су против Босне одређене, и явлѣно му како-е отишао тамо на Дрину и Янићіе

секретар са момцима, и кнежина кнеза Марка, и кнеза Вићентіа, тако када се састану, да чине нуждна расположенія за побѣдити непріятелску силу, и да се договараю едан съ другим. —

16-га №. 1691. Писато воеводи Милошу Обреновичу, да остави четири или 5,, стотина люди у резерви, а он да иде доле к Г: Проти у помоћ на Дрину, а што е наредбу учиніо за шанчеве и за границу, све е добро уредіо. —

17-га №. 1692. Писато попу Арсенію у Брезовцу, да како прими наше писмо и разумѣ, одма да се спреми и на воиску своему капетану да иде, и са собом воене кньиге да понесе. —

17-га №. 1693. Писато попа Петру из Стоиника како год и под №. 1692-ром.

18-га №. 1694. Писато капетану Михаилу Радовичу и булюкбашама Алекси, Панти, и свим осталим кнезовима и кметовима, како смо примили ньиово писмо и молбу ньиову, како смо разумѣли како су се нѣки ребеліяшй появили, и оружіе на воеводу Николу подиглй; на кое одговорено имъ и ирепоручено, да се постараю умирити и утишати учинѣну ребелію, ако ли найпосле виде да се они ребеліяшй оканити и умирити неће, и ако поћу да се бію, а они са воиском да их окруже, и кои год у оном колу буде; да их побію. —

18-га №. 1695. Писато ребеліящима, Сими Мировичу, Глиши, Сими Ковачу, Михаилу Кепићу и цѣлом нѣговом друству, како су се они чрез неколико година по аидучини скиталй, куражи никакове противъ непріятеля нису нигде показали, но све се еднако по пустиняма скиталй, наипосле ми смо им послали едно писмо, да слободно

к нама дођу, и они су неки дошли, и ми им толике кабаете опростисмо, и писмо дадосмо, да имъ старешине малъ и новце поврате, што им е од њиове собствености одузето, и тако они се нама обѣщаше вѣрност и храброст у сваком случаю против наши непріятеля показивати, кое сад нечине, него су братъ на брата, другъ на друга устали, и оружіе еданъ против другога подигли, и тако ребелію учинилй, и воиску разгрдили и у оваком смутном времену, кад су насъ непріятельи са свию страна окружили, траже некакове дугове да наплаћую и процесе тераю — и явлѣно им како смо ми разумѣли кое су воеводе њима наплатили, а кои се противе и неће да наплате, и шта нека сиротиня од неки старешина терпи, али тому време ніе да сада терамо, као што и сами виде, и тако препоручено им, да се одма умире, ребеліе да се окане, воиску да неразгрћую, нити оружіе еданъ против другога да подижу, но старіему покорни да буду, под когъ командом буду, и храброст и вѣрност свою сада е време да сваки христянинъ за закон и вѣру християнску против неприятеля покаже, као што су се и обећали, а када се еданпут умири, и на скупщини када сви старій у присудствію буду, онда ће сваки неволю свою показати, и свакоме ће се свое дати, кои имаду право што примати, а крив ће кацигу терпити, као што е и до сада било, ако пре бити неможе, и тако да се неби више за њи херћав гласъ у напредак чуо, а наше ће старанѣ за њиову правицу бити —

18-га №. 1696. Писато воеводи Николи Карамарковичу, како ово неколико година люди досадише нам и главу разбише тужећи се на нѣга и на нѣгово херћаво са њима поступанѣ, а сада се учинила некакова ребеліа, и воиску разгрдіо, и своим херћавим владанѣм дотлее люде довео, да су морали оружіе против нѣга подигнути; и како

нам е за велико чудо и удивленіе, да се он од толикога нашега пређашнѣга наставленіа и поученіа неможе еданпут узсовѣтовати и научити се са дюдма управляти, и у оваковом смутном времену воиску разгрдіо, люде против себе на оружіе подигао без неволѣ, да нам се душмани свете, и слободніе на насъ да наступаю, кад такове разгрде и неслоге међу нама чую. — И тако препоручено, да како писмо прими, одма ту ребелію да утиша и люде да умири: што е од кога узео неправедно, одма свакому колико год да даде, да би се сами люди умирилй, и воиску сву да уедини й да уреди како ћеду се од непріятеля одбранити, и побѣду одержати кад ударе, и тако да више у напредак неби на нѣга тужбе доходиле, и да се неби за њим херђави гласови разносили.

18-га №. 1697. Писато Совѣту, како смо примили два њиова пређашня писма, и разумѣли шта су нам писали, и како смо сада ово последнѣ писмо под числом 17. примили, с коим и превод Комманде Земунске примили смо, и разумѣли што нам они пишу, и што њима Команда Земунска пише за Живка, и како ишту да им се она похара поврати, и они како су им одговорили, добро -е све — и тако явлѣно имъ, како и ми до данасъ за овай случай извѣщени нисмо били, а данасъ дође нам писмо од воеводе Живка, у коему насъ обширно извѣщава, како се случай догодіо, да су морали ону похару учинити, и тако знаюћи ми, да они за ову похару извѣщени нису, шалѣмо им писмо воеводе Живка, да разумѣду из кога е узрока он то учиніо, по коему и наредбу да учине како наиболѣ знаду, и добро да мотре да се неби штогод за овакове грабеже замерили. — За ђулеціе из цаикауза, кои су били побѣгли што нам пишу, да би добро било да се освободе из гвожђа, будући да онаи посао иначе радити немогу, и како су

предложили прошеніе, тако препоручено им да и за ово уреде како знаду, и да поуче оне бѣгунце, да неби више у напредак усудили се бѣгати. —

19-га №. 1698. Писато капетану Димитрію, како смо примили 130, чепова кумбарски, и явлѣно му како овди код насъ кумбускіе кеса нема, но е све одніо Павле топчибаша у карама. —

20-га №. 1699. Писато Г. Младену Миловановичу, како смо разумѣли за новине што нам явля, и како му шалѣмо 5„ товара цебане за Левачку резерву, коя се код нѣга находи. —

22-га №. 1700. Писато Господару Младену Миловановичу, како му шалѣмо едно писмо Г. Янићіа, да разумѣ обширно за онамошня обстоятелства, и да види шта-е нуждно на онай край послати, и тако препоручено му да како прими наше писмо, онога минута незадржано да оправи малу кумбару и од нѣ ђулади, да се носи куда слѣдуе. —

22-га №. 1701. Писато воеводи Милићу Дринчићу, да како прими ово наше писмо, онога часа да искупи све люде нѣгове, кои су му се са воиске повратили и са ньима незадержано да иде на назначено мѣсто, и другоячіе да неучини него, да онолико воиника скупи колико-е на нѣга назначено, и явлѣно му, како му нема више люди на воиски, но само 200„ а прочи сви вратили су се. —

22-га №. 1702. Писато Г: Вуици Вулићевићу, како му шалѣмо 4„ товара крупне, а 5„ товара ситне цебане, и препоручено му да чува цебану као очи свое у глави, и да се неби еден фишек у залуду потрошіо. —

22-га №. 1703. Писато Г. Младену Миловановичу, како му шаљмо едно писмо Г: Іове из Пореча, и копію писма Хаџи-Николе из Острова, кое е писао Г. Іовй, из коих ће разумѣти шта пише Г: Іова, и шта нѣму пише Хаџи-Никола; и тако препоручено му, будући да су се Турци на оному краю усилили на Неготини и на Острову, тако да гледа да облакша што може Неготини и Острову, и потребне ствари да се шалю незадржано, и како зна наиболѣ да учини расположеніе на онай край —

23-га №. 1704. Писато воеводй Антонію Пляковичу, да се крене незадржано са воиском нѣговом на страну Деліградску, и да се нађе око Крушевца, како ће моћи одма и на оне Турке наступити, кои из Ниша к Деліграду прођу, а овамо да остави само тверде страже, да неби могли Арнаутй под крадом пакост какову учинити. —

24-га №. 1705. Писато Г. Секретару Янікію Димитріевићу, како му шаљмо 8„ бураги гола барута, и 2„ сандука маліе Фишека, и препоручено му да нам обяви за обстоятелства од онога края, како се съ Турцима находе, и у напредак често за свашто да нам явля. —

24-га №. 1706. Писато воеводй Іови Поречком за старца, кога е ухватіо на планинй са Турскіем књигама шпіюнити и људе и збегове предавати, да га обеси или сажеже пред народом, да с' народ угледи, и препоручено му да се добро од свію страна од Турака чува.

24-га №. 1707. Писато Г. Младену Миловановићу, како му шаљмо едно писмо из Совѣта, из коега ће разумѣти шта Немцй за оне товаре говоре, што е воевода Живко из Влашке отео, и тако препоручено му да учинй наред-

бу за оне товаре како наиболѣ зна, и добро да мотри да се неби штогод са Немцима замерили за онакове грабеже — и явлѣно му како му шалѣмо едно писмо воеводе Іове Поречкога, из кога ће разумѣтй за некога старца, кога су Турци из Видина са писмама у збегове послали, да људе предае, коя писма послата му, да разумѣ за Турска намѣренія, куда су наумни преко планина прићи (прећи) и у роблѣ ударити, и народ предавати; тако препоручено му да учинй расположеніе и наредбе, да неби Турци могли преко планина у нутра проћи и у роблѣ ударити, и тако пакост какову да неби могли учинитй —

27-га №. 1708. Писато Господару Яникію Димитріевичу секретару, како му шалѣмо 32„ пуна Фишека од великога кумбуза, и 20„ кутія празни од манѣга кумбуза, и 800„ картача, и 74„ ђулета коняничкіе топова, и 33 кутіе пуне картача коняничкіе топова и 60 ђулади од топа Гушанца, и препоручено му да добро ђулад и цебану чуваю, као свое очи у глави, и да нетроше у ветар, и да нам являю за обстоятелства како се са Турцима находе, и хоћемо ли ми тамо доћи. —

27-га №. 1709. Писато кнезу Вићентію Петровичу, како му шалѣмо 40„ ђулади од топа Гушанца по нѣговима комерціама, и препоручено му да добро чува ђулад и цебану, и добро да мотри на што ће бацати. —

27-га №. 1710. Писато Г. Живку Константиновичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо за новине что нам пише за Г: Велка, како е Турке дочекао и побіо, и за све друго разумѣли смо што нам пише, и явлѣно му, ако би пошла Турска сила од Ниша к Видину, да ће

се и наша сва воиска од Делиграда кренути на ону страну и пред Турке изаћи, или ако би се ови Турци при Нишу разбили и растерали опет ће снажно число воиске на ону страну к Неготини у помоћ доћи, а за сада да се чуваю и бране како знаду, и едан другом да помажу у чему год могу. —

27-га №. 1711. Писато Стояну Миро-вичу *) у Коштуниће, како е дошло до знања нашега, како не само он неиде на воиску, него и све Кощунићане одговара и подбуное да на воиску неиду, и тако почео воиску разгрћивати у оваковом смутном времену, кое ако буде истинито, да зна да ће главом платити, и препоручено му у напредак на воиску да иде као и остала браћа, старіега свога да слуша, и мимо нѣгову заповѣст ни стопу да ніе корачіо, и да се неусуди за живот кога подговарати да на воиску неиде, ер ће он за све платити.

28-га №. 1712. Писато Іовй Добрачанину, капцу (да небуде кущу) како смо разумѣли што нам за олово пише, и препоручено му да преда сво олово у Совѣт у Београд. —

30-га №. 1713. Писато Господару Луки Лазаревичу, како смо примили нѣгово писмо, и разумѣли смо како е доходіо генерал Лаитнер из Варадина на скелу Кленачку, и како-е позвао Писара нѣговога, те се са ньиме разговара за нашу живину, коя е по Савским адама била, и како му е Писар одговорао да нам од Турака никакова нужда ни тегота ніе; то е све добро говорио; и разумѣли смо како е генерал Лаитнер говоріо, да му е дошла заповѣст од Двора, нашу живину и мужко и женско до 12„ година да приме у ньиову землю на два сата у дубину, ако нам тешко буде; тако явлѣно му, да -е то само една по-

*) Ако небуде Мирковиһу?

литика Немачка, и да они то чине само за дочепати народ у руке, као што-е и до сада бивало, а не за наше добро, и што нам помоћи желе — и тако препоручено му, да се неби нико усудіо, ни под кой начинъ едну кућу у Немачку страну претурити, но роблѣ нека се закланя по нашой земльи по сакривеним мѣстима, ер ако би се тамо почело таково радити, онда ће и са свію другй страна живина навалити и у Немачку прећи. —

30-га №. 1714. Писато кнезу Васй у Рипанъ, да неби Петра Вуіовича на воиску терао, ер он е сина свога на воиску опреміо, и тако кад све нѣгове пріятелѣ на воиску истера, онда може и Петра терати. —

30-га №. 1715. Писато Совѣту, како смо примили писмо од Комманде Земунске, коее на насъ написано, и кое су нам они из Београда опремили, и разумѣли смо што нам генерал Червенка пише за товаре, кое е воевода Живко из Влашке отео; и тако явлѣно им, како смо ми преће разумѣли из еднога њиовога писма, како су они писали Г. Младену, да за оне товаре уреди, и он како е за добро нашао, разумећеду из писма Г. Младеновог, кое е њима послао, и да би се и они извѣстили, шта су нам Немцй писали како за Живка тако и за Іову Поречкога, шалѣмо им ово Немачко писмо, и препоручено им, или онако да уреде као што Г. Младен за добро находи, или како они наиболѣ знаду, онако и да соверше. —

АВГУСТА.

1-га №. 1716. Писато Г. Младену Миловановичу, како смо примили сва писма, коя нам (є) у коперти завіена послао, и како смо у едномъ первом нѣговом писму разумѣли да су Турци на

нѣга ударали, и како их е лепо дочекао, то -е нама врло мило било, и тако препоручено му и у напредак, кад Турци наступе, да се постара добро их опаприти, да неби смели слободно и силно наступати — и явлѣно му како смо ми из писма Г: Велковога, кое е нѣму послао разумѣли, како се Велко у великои нужди находи, и како су га Турци од свію страна затворили и обтекли, и како неотложно помоћи иште, и ви говорите да му сами са отом вашом воиском у помоћ отидете, и то би врло добро било, али ко ће у отим шанчевима остати, што сте сада поградилй, а воивода Антоніе (Плякиħъ) неможе са нѣговом воиском све те шанчеве подпунитй, ер шта он има воиске и коекакве муниціе, пяк бояти се да Турци шанце непоотимлю и на свою файду готове шанце да неупотребе; и тако явлѣно му како ће воивода Антоніе доħи са нѣговом воиском, ер смо му и ми писали, и тако препоручено му, да учини само наредбу да шанци празни неостану, да их неби Турци отели, пак онда помоħ Велку да учинй, кое све оставлямо опет на ваше разположеніе, и ви како наиболѣ знате, онако и да уредите за сваки случай —

1-га №. 1717. Писато воеводй Петку Голубачкоме, войводи Томи Градйшкоме, и воеводи Живку Шльивичу, како смо примили ньіово писмо, и разумѣли смо за ньиову нужду како су их Турци обколили од свію страна и друмове све пресекли, и како ищу скорого индата, на кое препоручено им, да се у напредак держе у шанчевима како год могу, и свою храброст сада да покажу за вѣру христіянску, и да неби ніедан са мѣста попузно, док им индат стигне; и тако явлѣно им, како е Г: Младен послао веħ 3000„ коняника доле к ньима у помоħ, и до дан до два доħи ħе са свом нѣговом воиском — и препоручено им да признаду Милутина за воиводу на Г: Велково мѣсто, брата нѣговога, и да имаду свако поразуміе и договор са ньиме против неприятеля, и момци сви Г: Велкови да буду код Милутина. —

1-га №. 1718 Писато Милутину, брату воеводе Велка, како смо разумѣли изъ нѣговога писма за смерт нѣговога брата воеводе Велка, да е погинуо, и тако явлѣно му, како ми нѣга сада воеводом на мѣсто нѣговога брата поставлямо, да буде старешина над свом воиском и момцима и бећарима воеводе Велка, и свима он да заповѣда, а они сви нѣму покорни и послушни да буду, и како е год Г: Велко управля*о* и держао, онако исто и он сада на ону руку да држи, и да буде у договору са прочйм тамошньим воеводама, и да чине наредбе како наиболѣ зна противу непріятеля, и добро у шанцу да се држи и шанац да чува; и явлѣно му како е Г: Младен 3000„ коняника на онай край к ньима послао у помоћ, и да ће са свом воиском нѣговом онамо к ньима у индат иѣи. —

2-га №. 1719. Писато воеводи Благою Маринковичу, како смо ми нѣму пріе оштро писали, да све люде до последнѣга човека под командом нѣговом на воиску истера, и воиску свагда подпуно да держи, и заире за воиском доволно да се шалѣ, а сада разумѣвамо да му се е многа воиска натраг повратила, а све ніе ни истерао, колико му е числом назначено било, а и више изаћи му може, и тако сада нема му ни пола войске на граници — Зато препоручено му одма сву воиску под командом нѣговом да испуни, и люде све до последнѣга и оне, кои су се исповраћали на воиску да истера, и на минут пріе воиску послату да подпуни, а кое су остале унутра и по нуждним мѣстима разположиле се, оне онако и да стое, као што су наређене, и заире за воиском доволно да шалѣ, да люди негладую, и са воиске од глади да небегаю; и явлѣно му како ћемо и ми скоро на границу изаћи, пак код кога воеводе воиску подпуно ненаћемо, онаи ће свакы за таково животом платитй. —

2-га №. 1720. Писато Макси Крстичу воеводи како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1721. Писато Марку Костичу воеводи како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1722. Писато воеводи Радовану Грбовичу како год и под №. 1819-том.

2-га №. 1723. Писато воеводи Миливою Тадићу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1724. Писато воеводи Шишй Петронію како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1725. Писато воеводи Милићу Дринчићу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1726. Писато воеводи Сими Прекодринскому како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1727. Писато кнезу Аксентію Миладиновичу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1728. Писато Стояну Чупићу воеводи како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1729. Писато воеводй Николи Карамарковичу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1730. Писато воеводи Єврему Ненадовичу, како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1731. Писато Господару Милошу Обреновичу, како смо ми нѣму већ неколико пута писали, да воиску под командом нѣговом свагда подпуно држи, и последнѣга човека на воиску да истера, и како смо послали и план, да зна како ће противу непріятеля поступати, и колико ће сваки воевода воиске числом истерати, и онолико да мо-

ра бити; а сада разумѣвамо, како су се млоги људи са воиске повратилй, а све нису били ни истерали колико е числом на кога опредѣлено, а и више изаћи може, и како заире за воиском нешалю, но люди са воиске од гладй бегаю, и тако наложено му острѣише, да како писмо прими и разумѣ, све люде до последнѣга човека на воиску да истера, и на минут пріе воиске да подпуни, кое су послате, а кое су у внутрености по нуждним мѣстима разположене, оне онако и да стое, као што су наређене, и тако за воиском заире доволно да шалѣ, да люди неби гладовали и са воиске од гладй бегалй, ер гладан воевати неможе, и она воиска, коя гладна воюе, слабо какову кураж показати може, и тако у свако доба у подне у поноћи да му е воиска под командом подпуна, ер сада-е време да сви мало и велико на воиску изаћу, од непріятеля да се браше, и да му се недаду погазити, и явлѣно му, како ћемо и ми скоро на границу к њима изаћи, пак код кога воеводе воиску подпуно ненаћемо, онаи ће сваки за таково главом одговарати —

2-га №. 1732. Писато Г: Проти Мати Алексићу како год и под №. 1731-вом.

2-га №. 1733. Писато Г. Луки Лазаревичу како год и под №. 1731-вом.

2-га №. 1734. Писато Г. кнезу Сими Главнокомандующему како год и под №. 1731-вом.

5-га №. 1735. Писато капетану Ђорђу Симићу, *) слѣдующим начином. —

*) Овде іош стои, но превучено пером: како су нама дошли коньй

Ключъ (Регистеръ).

А

Аврамъ изъ Остружнице, № 830. — Ср. *Великій Судъ.*

Аврамъ Лукићъ войвода, № 1194. да спреми заире (ране) одъ десетка, а у войни, свакій войникъ да себи заиру одъ куће носи; и пр. — 1229. 1397. (в. 1376.) — 1430. да преда кн. Максима собственость нѣг. момцима, и овима помогне да дугъ кн. Максимовъ изваде; — 1506. „у књизи да напише 4. кесе и 300. гр., што є вилаєтъ дао за мезулске конѣ“ и опетъ за собственостъ и дугъ к. *Максима;* — 1557: „шалѣмо копію (концептъ) како ће одговорити *Ашин-бегу* на нѣг. писмо.“ — Ср. *Аџи-Продан*ъ.

Агентъ Рускій, в. *Недоба.*

Адакале, тврдиня изм. Србіе и Баната у Дунаву лежећегъ острова, кои се налази у окр. Крајнск., срезу Ключкомъ; № 626. и др.

Айдуци изъ Лунѣвице, № 1466: да се тераю, докъ се неповатаю или непобію.

Айдуци: Милойко, Райко, Младенъ, Іонъ, Стойко, Паунъ, № 1123. — Ср. *Тоша* булюкбаша.

Айдуци: Петаръ и Груица. № 1503. да се извешаю. Ср. *Єврем*ъ *Непадовић*ъ.

Айдуци: Радовца, Чамџія, Муша и Лека, № 1052: да се побію. — Ср. *Миаило Радовић*ъ.

Айдуци Рецепови, № 1120. — Ср. Живко Константиновићъ.

Айдуци: Єздимиръ и Божа Ђоковићи, № 1111: примлѣни одъ войв. *Шише Петронія.* — (Ср. № 1132.)

Аксентіе Миладиновићъ, кнезъ у Чибутковици, № 608: удовицу *Пантелеев Јанковића*, да нетера у войску и на кулукъ докле деца нѣна подрасту“ и пр. — 632: писмо: да є некій у Дудовици дете одъ 10 год. силовао; 670. 886: тужи се на нѣга *Антоніе* изъ Латковића, (ср. —) 1132: за злочинія *Ивана Томовића*; — 1133:

да пошлѣ 20 тов. кукуруза, и 10 тов. пшенице одъ десетка на барутане; — 1240. *Радованъ* изъ Латковића, да однесе кући свога брата *Ивана Томовића*, кои є остао на смрти одъ казни; — 1320: да є съ войскомъ готовъ и на екзерцыру; — 1449 (в. № 1446) 1467: да є *Цукићу* и *Молеру* опроштено; — 1505: да скупи войску да екзерцыра; — 1517: да пошлѣ 20 кола и люде у Тополу, да вуку каменъ; — 1540: да коньици науче найпре пешачкій екзерцыръ; — 1614: „да буде у послушанію Г. кн. *Сими*“ — и да ће быту предъ *Петровъ* данъ (1813) *полазка*; — 1720. (в. 1719.)

Алекса, булюкбаша, № 1694: за ребеліяше (ср.) кои су се подигли на *Ник. Карамарковића*, — Ср. *Милило Радовићъ*.

Алекса Дукићъ, Ђумрукція, № 901. и 902: шилѣ се съ наставленіемъ, да трговину отвори са обе стране до Параћина; — 912: да држи *Ћату* Ягодинскогъ за време и да уређуе по наставленію: ако кои иде остати на векъ у поданство кодъ насъ и са своіомъ фамиліомъ, онай да се пусти, и пр. — 946: „примилисмо писмо и рачунъ и паре одъ *Павла* мом. нашегъ“ и пр. — (963: како се обходи„ да ћемо тайно дознати“) — 971. 979: Турски трговци да нашимъ некрчме „ на ситно рубу, но на топтань“ — и да се своєвольно неразговараю и немешаю, иначе „да му се узме шей (еспапъ) у беглукъ“ — 990: „ако се коньи добри и лоши млого продаю у Турску — да се устави, и да кажу тайно сиротиньи да не бегаю за сада изъ Турске“ — 1054: одговара „да є Ђумрукъ наплаћивао по тарифи одъ Бечки трговаца, а за транзито ніе ни знао“ — 1072: да дође на заповесть; 1096: како ће се преселити изъ Параћина у Делиград, да држи Ђумрукъ у ану И. Б. — 1102: исто; 1191: да увати *Дмитра Іовановића*, ако дође да претера три вола у Т. страну, и пр. — 1207: „како смо примили рачунъ одъ 1-га Марта до 15-га истога (1813 г.) што є послао по *Павлу* мои. нашему — и два Чи-

футска писма,“ и пр. — 1228: „да претеслими (преда) анъ нашъ у Параћину Г. *Ил. Баряктаровићу* за 524. гроша“ — 1232: исто; — 1306: налогъ военый.

Алекса Поповићъ, господаръ, № 607: „шанацъ на Брановой главици у Кремнима да начини и войске у шанацъ да пошлѣ,“ и пр. — 625: да се замени; — 659: *Рака Леваяцъ* на место *Алексе*, докъ овай оздрави; — 678. 715. 716. 749: купованѣ жита; — 823: исто и депутатъ войв. *Николи* одъ десетка; — 937. глоба: — 940: „да (се) недира оно беглучко, што е *Алекси* сеяно“ и пр. — 947. и 950: исто.

Алексинацъ, варошь у окруж. ист. имена, ср. Алесиначко-Ражаньскомъ, № 918. и др.

Алимпіе Петровићъ, изъ Брезне, № 614: тужи се за некій казанъ; — 754 и 755: казанъ остае нѣговъ. Ср. *Мат. Рудничкій.*

Али-Паша Нишкій, № 957: „да пише нов. *Мухур-сайбіи*: ако иду по 13 гр. дукати по своме ньіовомъ царству, тако и мы да примамо и да даемо“ — 1012. 1014. 1028. 1143: писао за *Фортуну* (ср. *Живко Константиновићъ.*)

Анъ Караћорћевъ у Параћину продань (И. Б.) за 524 гроша: № 1228 и 1232. — Ср. *Алекса Дукићъ.*

Анбаръ преко Лима, № 1252. — Ср. *Петроніе Шиша.*

Андрея Живадиновићъ, в. *Ребеліяши Ражаньски.*

Андрея Іоковићъ, (*Іокићъ*) — № 1497: да може продати у Турску 120 волова.

Андрея неимаръ, № 1463; съ целимъ друштвомъ и съ алатомъ да доће у Тополу.

Андрія Крушевачкій, № 911: „да му извиде за ради воденице“ — 930: како е Совѣтъ нашао за право (за воденице) онако да буде; — 942: исто. — Ср. *Ђорђе Симићъ.*

Анђелко, № 1288: да му *Атан. Раићъ* поврати одузете 92 главе оваца.

Анђелъ Трифуновићъ изъ Орида, № 699. — Ср. *Четиръ човека.*

Анна, супруга *Лазе* почившегъ, № 1484: да за ню Совѣтъ уреди како за добро нађе.

Анта Симоновићъ (*Симуновићъ*, *Чолакъ Анта*) војвода Крушевачкій, № 675. 741: глоба на забрањену трговину, и пр. — 826: за иштиру; — 837: *Риста* и *Нешко* да се окану сиротињски ливада; — 1060: да врати *Луки* и *Милисаву* што имъ є узео за делбу „будући да є оделѣнога шибао, а другима по 50 и 150 бат. ударіо“ — 1116. 1117. 1118: помоћи *Здравку* за оправлянѣ Тополяка; — 1142: исто 1153: люди изъ Пазар. нахіе, изъ Ибра и Іошанице, да иду своимъ старешинама и тамо да слушаю; — 1223: шалѣ се капетанъ *Коста*, да солдате екзерцира; — 1259; оной двоици, кои су конѣ у Турску водили да предаду, ударити по 100 батина и пр. — 1325: да се претера савъ народъ преко Мораве „у нашу страну“ и пр. — 1388. 1403: за айдуке; — 1404: за *Цукића* и *Молера*, да се поватаю; — 1453: овима опроштено; — 1486: смртна пресуда айдуку *Вучи* и нѣг. другару; — 1489: за кућу *Мил. Сарановца*; — 1492: онъ и кап. *Симићъ*, „да намъ обяве имали какве *киселе воде* гдигодъ у Баньи?“ — 1495: за айдуке; — 1503: извешани айдуци; — тужба за неке пиштолѣ; — (ср. *Стреля*) 1573: ободренѣ Арнаутима; — 1582: за војв. *Ант. Плякића*. (Ср.)

Антоніе Богићевићъ, војвода Лозничкій, № 673. 1123: да преселява Србе прекодрнице изъ Босне, кои дођу съ кућама: — 1124 и 1126: нѣгово писмо; — 1164: да призна г. *Луку* за свогъ старешину; — 1268: тужбе; — 1344 и 1346: умъро — сынъ *Боя* да буде старешина на нѣгово место, поредъ єдногъ булюкбаше г. Луке; — 1521: исто.

Антоніе (Томићъ) изъ Латковића, № 886: тужи се съ *Радованомъ Томићемъ* на кн. *Аксентія* и војв. *Радов. Грбовића*.

Антоніе Плякићъ (Пляковићъ) војвода, комендантъ Карановачкій и Драгачевскій, № 640: да незадева у Турску, и пр. — 641. 650. и 651: да се неграде шанацъ

на Гор. Ибру ако ніе почетъ; — 654: да пише *владики* Пазарскомъ, „да овамо дође;“ 677. 723. и 746: да увати *Петра Паіовића* и пошлѣ у Тополу; — 758: исто; — 793: нѣг. процесъ съ войводама; — 820: войску у логоре и на екзерциръ; шанце потврдити и путове прокрчити; — 917: *Горњо-Ибрани* да дођу у Београдъ и своју нужду појве; — 955: за тербу съ *Петромъ Ђукићемъ*; — 988: примлѣнъ *Деспотъ* арештанацъ; — 1094: да ємчи момке за *Цукићеву* похару и пр. — 1116: да одреди людій изъ кнеж. Трстеничке да помогну Тополякъ оправляти; — 1140: *Іованъ* и *Іоксимъ* да помажу майст. *Симеону* правити мерице за добоше; — 1149: ніе Цукићеву похару нашо и пр. — 1273: само медъ, масло и коже могу се у Турску давати, друго ништа; и да посавѣтуе *Марка Здравковића* булюк., и попа *Радос. Ботунскога*, да у напредакъ нечине буне у народу, као што су были почели у кнежини войв. *Петра Ђукића*. — 1305: да буде съ войскомъ готовъ противъ Турака; — 1314: (2-га) да уклони съ пута народъ ,и пр. — 1333: гди опази да Турци ударе, да трчи предъ ньи и да се біе, и пр. — 1368: да држи подъ заптомъ войводе Драгачевске, *Ђоку Протића* и *Новака Бошковића*: — 1375: за поватане злочинце; — 1376: „надамо се да ћемо миръ заключити“ — тако да съ Турцима у миру и споразумію буде, и пр. — 1404 и 1411: да увати и доведе *Цукића* и *Молера*; — 1427: поставлѣнъ командантомъ Драгачевскимъ, како и Карановачкимъ, и да буду подъ нѣг. власћу войводе *Ђока*, *Новакъ* и *Милићъ Радовићъ*; — 1450: да пошлѣ кн. *Момира* у Тополу, и да обяви, ако има какве нѣгове кривице осимъ оне што є войв. *Среля* являо; — 1452. 1496: „майстори да намъ одсеку за цркву іошъ 600 плоча, да се патошѐ“ и пр. — 1535: два момка, кои су дошли изъ Сереза да задржи кодъ себе; и за *Цукићеву* собственость — 1545: да ће быти война и пр. — 1571; *Планъ*; — 1580: послано му наставленіе „за главнокомандующега“ и пр. — 1582. 1600: нѣгово распо-

ложеніе одъ Моравице до Тополяка; — 1628: „аберъ, да є война — прокламаціе — и да нареди войске и на Янкову клисуру;“ — 1686: „војска наша отишла на Дрину у помоћь, а *Господаръ* остао у Тополи“ и пр. — 1688: за 6 майстора, кои су изъ Турске пребегли, и пр. — 1704: да се нађе съ војскомъ око Крушевца — „а овамо да остави само тврде страже“ ради Арнаута; — (Ср. подъ * № 1716. II.) — 1716.

Антунъ у Контумацу Земунскомъ, № 1436: да оправи писмо послато г. ген. *Червенки*.

Апостолъ, № 1340: украо одъ нћга коня (*Милића* изъ Богданя,) *Яничіе* изъ Годачице (ср.)

Апсеници: Богданъ Вукотићъ, Иванъ Томовићъ, № 1130: примлћни одъ *Радована Грбовића*.

Арнаути, № 826: звали на предаю и явили за иштиру, да се носи у Куршумлію и у Нишъ; — 1074: да покажу имаю ли бесу (веру) тврду и обећаваю ли да ће мирни быти; — 1403: да гоне айдуке у њіовой страни и побію, кои были да были; — 1525: да слободно долазе до Срб. страже са стокомъ; — 1573: да се ништа одъ Срба несумняю; — 1677 и 1679: да ій заплаши *Владика* Црногорскій „да небы могла сва Арнаутія на насъ поћи, и да бы мы могли наше дћло лакше окончати;“ — 1704.

Арнаути, изъ Бранетића, № 838. 869. и 870: ливада да є њиова, кою имъ отима Трнавацъ *Милисавъ* и *Марко*.

Арсеніе, № 1063: испросіо девойку за сына *Живана*. Ср. *Цвета*.

Арсеніе неимаръ, № 1460: да дође, съ пописанымъ майсторима и алатомъ у Тополу.

Арсеніе Ломо, войвода Качерскій, № 598: да доведе *Николу* булюкбашу што є люде біо на одговоръ у Тополу; — 766: „одавде топъ и цебану примиће, само да є готовъ у свако доба поћи съ војскомъ;“ 791. да повата убице изъ Стргара (*Глигорія* и сынове) кои су отишли у Штавице кодъ њиова таста Миянла

и родбине; — 1044: да пошлѣ 20 момака за капларе на екзерциръ; — 1198 (2-га) „примили смо айдучку главу, што намъ є послао“ и пр. — 1221. „опростисмо за кабаєтъ“ *Веселину* изъ Живковаца, и пр. — 1312: да му буде войска уписна спремна и на екзерциру; — 1440: да побіє *Цукића* и *Молера*; — 1572: да буде готовъ, а сада да нешалѣ волове за топове; 1644: да дође съ войскомъ „и са своимъ згодомъ овамо къ нама у четвртакъ на конакъ;“ — 1689: за цебану да пошлѣ сандуке.

Арсеніе попъ у Брезовцу, № 1692:„ на войску своєму капетану да иде, и са собомъ воене књиге да понесе.“

Артія за фишеке, №. 1670.

Архимандритъ (бы'ће *Филиповићъ*) — № 606: посланъ одъ Главнокомандующегъ — да се честно превати и препрати преко *Таре* (у Црну-Гору.)

Асиз-бегъ (*Азизъ-бегъ*) № 1323 и 1351: да му се преда 500 коє овнова, коє ярчева. — Ср. *Илія Баряктаровићъ*.

Атанасіе калуђеръ Любостинскій, № 961: тужи се на пряяворце, да нити га слушаю, ни десетка даю, ни воюю; — 962: рѣшеніе. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій* и *Никола* изъ Медвеђе.

Атанасіе Раићъ, баряктаръ Кара-Ђорђа, №. 1190: шилѣ се съ писмомъ у Милутовацъ; — 1244: за *Раку Левайца*; — 1288: да поврати 92 гл. оваца *Анђелку*.

Аћимъ, войвода Іошаничкій, №. 1314. 1333.

Ашинъ-бегъ, №. 1557: да се (Ав. Лукићъ) съ њимъ ласкаво обходи — одговоръ на нѣг. писмо.

Аџи-Абдина лнвада, №. 830. — Ср. *Стоянъ* изъ Бершића.

Аџи-Арсеніе. № 937: да иде у Боговађу.

Аџи-бегъ у Сребрници, №. 841: за *Пешкир-агу*; — 916: писмо; — 919: за отваранѣ трговине; — 921: да му иде на разговоръ Г. *Прота*; — 949 (погрешно 949.) за Соколяне; — 998. 999: да му се врати шешана; —

1025: писмо; одговоръ и разговоръ; — 1201: одписати „да се никакве преваре одъ насъ неплаше, єрбо мы противъ царске волѣ поступити нећемо“ — 1224: исто. — Ср. *Матея Ненадовићъ.*

Аџи-Ибишъ-ага, №. 985: писмо; — 989: одговоръ.

Аџи Мелентіе, архимандритъ монаст. Раче №. 1167: да намири попове *Яика* и *Ристу*; — 1217: да се съ овима суочи; — 1592: да распише по епархіи (Шабач.) за бденіе и находи по граници, народъ и войводе да храбри.

Аџи-Никола Мияиловићъ изъ Острова; № 1703. Ср. *Младенъ Миловановићъ.*

Аџи-Продань (*Броданъ*), войвода, №. 642: примљена говеда беглучка, и пр. — 668. 823 и 829 (погрешно 729) да се несваћа съ кн. *Максимомъ*; — 924 и 925: да за време управля на кн. *Максима* месту; — 954: писмо за кнеза *Милорада*; — 957: за ћумрукъ; — 992: да допусти момку кнеза Максима дугъ нѣговъ купити — и да му даде све домаће кнежево; — 1229. предао воєне потребе на он. краю войв. *Авр. Лукићу*; по писмену даномъ о скупштини у Крагуєвцу: похара гди се пронађе, онде и да се наплати — 1385 (в. 1376.)

Б.

Баба Милица, №. 983: да нетражи ништа за виноградъ одъ *Чоче* (ср.)

Баба Єка изъ Ужичке нахіе, №. 1254: шиљѣ се у Совѣтъ да бы се извидила дѣла *Стояна*, уапшеногъ сына нѣногъ.

Бадњєвацъ, село у окр. Крагуєвач. ср. Лепенич., № 736.

Базрђанбаша (главный експедиторъ еспапа) — №. 951: писмо за подизанѣ (цене) новаца.

Базрђанбаша Видинскій, №. 952: писмо; — 957: одговоръ; — 984 и 985: писмо; — 987: одговоръ; — 989: копія.

Бакшишъ (даръ) вернымъ пріятельима, № 1536. — Ср. *Матея Ненадовићъ.*

Бакшишъ Томи Милиновићу, (ср.) №. 1406.

Банка в. *Обшта касса трговачка.*

Баня, варошь у окр. Алексинач., ср. Баньскомъ №. 679 и др.

Баня, село (*близу Тополе*) у окр. Крач., ср. Ясенич., №. 709. и др.

Баряктарь Карамарковъ. №. 1007: тео погинути; — 1011: талиръ у кеси одржао му животъ; — 1031: онъ и конь му онда ранѣнъ.

Барутане, №. 602. 707. 1079. 1183.

Бауричь (Бауриће) шанацъ у окр. Подринск., ср. Асбуковач., №. 333. и др.

Баевацъ, село у окр. Валѣвск., ср. Посавск., №. 634.

Белеяша да небуде *Белеуши*, село у окр. Ужич., ср. Руянскомъ, №. 663.

Белоградчички люди №. 1147. — Ср. *Милое Тодоровичъ.*

Белосавци, село у окр. Крагуев., ср. Ясенич., №. 681. и др.

Белошевчани, жители *Белошевца*, села у окр. Крагуевач., ср. Гружанскомъ, №. 1327. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій.*

Београдъ, главна и столична варошь Србіе на утоку Саве у Дунаво. №. 605. и др.

Берза (Брза) *Паланка*, село у окр. Краинск., ср. истогъ имена, №. 604 и др.

Бершићи, село у окр. Руднич., ср. Црногор., №. 830 и др.

Беса (вера) одъ Срба Арнаутима тврда: №. 1075. — Ср. *Арнаути.*

Бећари (безкућни войници) — №. 659. 1070. 1085.

Бећари, *Миленко Цветко* и *Мита*, кои су пратили казаке у Ужице, — иду у Београдъ и где бы дошли на конакъ, да имъ се да коньма зобь, а њима леба и мрса што се трефи.

Бећаръ, кои е умъро у Крагуевцу. №. 1158. Ср. *Магистратъ Крагуевачкій.*

Биволѣ, село у окр. Крушевач,, ср. истогъ имена, №. 837.

Бискупъ, вальда *Бискупль*, село у окр. Пожаревач., ср. Рамско-Пекскомъ, №. 686.

„*Благодареніе Творцу* за побѣду надъ врагами вѣре православне“ № 1057. — Ср. *Недоба*.

Благодарити Немцима „што намъ дозволяваю да можемо сваке ствари њиновомъ страномъ проносити на лађама узъ воду“ № 1490, — Ср. *Іова Стефановићъ*.

Благое Петровићъ (*Маринковићъ*) војвода №. 1398 и 1399. постављенъ за војводу на место *К. Марка Васића*; — 1413: да му *К. М. Васићъ* преда ствари народне; — 1484. 1493: да се повратаю они лопови, кои су се одметули у айдуке — и у любави да е съ *К. М. Васићемъ*; — 1586: да слуша г. *Проту* Валѣв. кои е њима главнокомандующій; — 1646: његова тужба на *К. Марка* извиди ће се, и пр. — 1719: да подпуни војску на граници.

Богданъ вальда *Богданъ*, село у окр. Ягодинск. ср. Левачк., №. 1042.

Богданъ и (*Єздимиръ*) *Вукелићъ*, и *Божа Ђоковићъ*, коньокрадице, №. 1055. — ср. *коньокрадице*.

Богданъ Вукетићъ (*Вукотићъ*) у Поповићу, — №. 1107: да се увати и пошлѣ у Тополу; — 1130: примљенъ. Ср. *Радованъ Грбовићъ*.

Богданъ изъ Крнѣва, №. 658: да се на муке удари, докъ изкаже шта е зла починіо и ко е іошт' съ њиме, и пр. — 1049. и 1050: да се обеси у Паланци — Ср. *Вуица Вулићевићъ*.

Богићъ, №. 1481 и 1482: да наплати дугъ одъ *Спасоя* касапина.

Боговађа монастиръ у епархіи Шабач., окр. Валѣвск., ср. Колубарскомъ, № 937.

Борисављевићъ, в. *Тимотія Борисављевићъ*.

Борчани, жители *Борча*, села у окр. Крагуевач., ср, Гружанскомъ, № 1511: да неапсе стоку кметовима (жительима) *Лазара Мутава*, и пр. — 1527: „на есенъ кои не загради, онога ће быти ливада баталъ.“

Борчанска планина, № 1527. Ср. *Лазаръ Мутавъ*.

Босна, область Тур. царства, између Србіе, Славоніе Рватске, Далмаціе, Ерцеговине, Црне Горе и Албаніе, № 640. и др.

Боца Прокупчанинъ, №. 740. — Ср, *Стев. Здравковићъ*.

Боя Антоніевићъ, сынъ Анте Богићевића, војвода у Лозници, №. 1344 и 1346: долази после смрти оца, на овога место; — 1387 (1376.) — 1521: повтора-ва се Совѣту нѣг. постављнѣ за војводу на очино место; — 1603 (1604.) — Ср. *Лука Лазаревићъ*.

Бранетићи, село у окр. Руднич., ср. Црногорск., № 833.

Бранова главица, №. 607.

Братъ Кара-Марка Васића (ср. —) №. 1251.

Братъ Милића Радовића изъ Каоне, убіенъ одъ *Николе* изъ Каоне: №. 618. — Ср. *Совѣтъ*.

Брезна, село у окр. Рудн., ср. Црногорскомъ, №. 614 и др.

Брезовацъ, село у окр. Крагуев., ср. Ясеничкомъ, №. 1692.

Брезѣ, село у окр. Валѣвск., ср. Колубарскомъ, № 868. 870.

Брестовацъ, село у окр. Црнорѣчк., ср. Вражогрискомъ, №. 1016.

Брза в. *Брза (Берза) паланка*, — № 975.

Брлогъ, село у окр. Краинск., ср. Ключкомъ, №. 1424.

Брусница, варошь у окр. Рудничк., ср. Црногорск., №. 735.

Бугари у Тополи: Савва и Велько, №. 1177. — Ср. *Дмитаръ Ивановићъ*.

Буковикъ, село у окр. Крагуевач., ср. Ясеничкомъ, (где се налазе киселе воде) №. 872.

Букорештъ, глав. и столич. варошь у Влашкой № 1020.

Бунташи, № 1334: казън. — Ср. *Совѣтъ*.

В.

Валѣвски (и *Соколски кметоеи*,) №. 745: туже се на *Проту* и *Молера*.

Васа булюкбаша, *№* 640 (1-ва) Ср. *Матеи Ненадовиħъ.*

Васа и *Сима*, трговци, *№* 1342. — Ср. *Лазаръ Мутавъ.*

Васа катанче изъ Киħевца в. *Ребелияши Ражањски.*

Васа Кнезъ у Рипню, *№*. 1714: да нетера на войску *Петра Вуiосиħа*, єръ онъ є сына свога на войску опремiо, и пр.

Васа Меяновиħъ, и *Лаза Iованoвиħъ* у Београду, *№* 760: да кукурузъ, у магази покваренъ, употребе свињама — и народу све свињ исплате, да неузимаю на вересiю.

Василiє изъ Полома, *№*. 898: за ливаде. — Ср. *Радов. Грбовиħъ.*

Василiє кнезъ, *№*. 1170: „да є неку ребелiю чиниo и кметове подбунює, да даю тужбу на войводе“ — 1206: на испиту у Совħту; — 1244: „не само да се дигне изъ Магистрата, него на ономъ краю выше да небуде.“ — Ср. *Совħтъ.*

Василiє председатель, *№*. 967: да пресуди *Iоксиму Попадиħу* и *Симеуну Иванишевиħу*, и овай више у воденицу да се немеша.

Василiє Радойчиħъ Г. *№*. 624: да заповеди *Сħчанима*, да одступе одъ Глога (в. 623.) — Ср. Сħчани.

Василь (*Василiє*) булюкбаша Молеровъ, *№*. 707 и 708: на суду. — Ср. *Совħтъ.*

Везиръ Нишкiй (незнамъ єли ово *Али-паша*? или ħе быти *Рушит-паша*?) *№*. 770: писмо; — 792: да му одпише *Илiя Баряктаровиħъ* (ср.) за 30. чивта волова, што су айдуци отели; — 895: допустiо трговину, па є заустављена; — 1172: повħрително говорiо кодъ *Ђоке*, шурака *Илiє Баряктаровиħа*, — „али мы нипошто нећемо нашу речь покварити и Султана увредити — и ако се нашъ посао оконча као што смо прOсили, нħму ħе одъ насъ ябука непрестано иħи“ и пр. — 1206: одговоръ.

Велика плана, село у окр. Смедерев., ср Ясеничк., *№*. 1336.

Великій везиръ, №. 1429. — Ср. *Кирикъ*.

Великій Судъ (народный, вилаетскій) у Београду, №. 599: потврђено писмо кн. *Сети*, да врати што е оплячкао; 706: да суди *Новици* изъ Стойника, кои е неотице дрветомъ убіо сна'у свою; 708. 857: пресуда смртна за *Глигорія* и сынове; — 880: да намири *Глишу* изъ Маслошева и *Аврама* изъ Оструженице; — 958: смртна пресуда одъ нѣга и Совѣта за *Іакова* изъ Вировача; — 1040 (у дневн. 1041) *Обрадъ* трговацъ да плати дугъ *Живку* Шабчанину; — 1050: да састави сиртну пресуду *Богдану* изъ Крнѣва; — 1138: тужба предата за момке *Раке Левайца*; — 1157: рѣшенів; — 1238: испитъ надъ *Ракомъ Левайцемъ* и нѣг. момцима; — 1347.

Велисавъ Станойловићъ, членъ великога суда, №. 1347: да нагна Старобарце, да дошляцима прекодринскимъ наплате штету учињену, и пр. — 1426: да измири *Капића* аранбашу и нѣг. 8 друга, — и закаже *Іов. Мићића* булюкбаши войв, *Мих. Радовића*, да поврати айдуке, кое е послао у Турску да продаю конѣ — 1427: онъ, *Петаръ* булюкбаша и *Паита* писаръ, као комесари да одузму одъ войв. *Ђоке* и *Новака*, што годъ су имали Турски добара и сиротиньи да раздаду, и пр. — 1434: онъ и два нѣг. именована друга, вратили се съ комисів и донели протоколъ свои дѣла.

Веса кнезъ у Крагуевцу, №. 855: постае варошкій кнезъ. Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

Веселинъ изъ Живковаца, № 1221: опроштено му. — Ср. *Арсеніе Ломо*.

Вељковъ суруџія (писмоноша) № 726: да му се даю коньи до Неготине.

Вељко, кнезъ Параћинскій, №. 645: да онъ и селяци плате кобилу кн. *Марку* Ћуприскомъ, што е ньіовомъ кривицомъ липсала.

Вељко Петровићъ, войвода, Г. у Неготину №. 626: да изсече поватане и Србе и Турке, кои су изъ Адакале изашли да по Краини араю, и да пошлѣ у Совѣтъ

Косту аранбашу и айдуке, кои су у Виднинской арали, а све поарано да врати *Мула-паши*, и пр. — 683, 724: да се обходи пристойно съ народомъ — повинує Магистрату — и незамери кодъ Руск. началства; — 763: да пореже и скупи 50 говедій и пр. — 780: да се увати *Глигорів* и сынови нѣгови, и пр. — 851: да увати *Дилу* и нѣг. 4 друга; — 944: узео пасоше одъ непозн. официра; — 948: зашто чини насилія по нахіи Кладовской; и да обраћа путемъ старимъ (на Аду) трговину, и пр. — 949: исто; — 965: писмо и новине — писати му, да небы онъ пріе у Турке дирнуо; — 973 975: да одреди 100 мом. у потеру за Рецепов. айдуцима, и пр. — 976: 50 мом. у помоћъ *Свети Савићу*. — 977. 984: да друмъ чува одъ Тимока до Текіе, и пр. — 985: писмо; — 987: да отправи писма Базрћанбаши и Ћумрукціи Видинскомъ, и пр. — 997: писмо — одговоръ за трговину; — 1006: да нѣг. момке небіе *Пресулъ* (Прулъ) булюкбаша; — 1009: да займа невраћа *Живку Константиновићу* за булюк. *Прула*, но да се претрпи до сабора, и пр. — 1012 и 1015; исто; — 1046: рукопомоћь *Тоши* булюкбаши, да наплати 1500 гр. — 1085: бећара да купи што выше може, и пр. — 1090 и 1148: писмо; — 1150: да очита копію „кою му шалѣмо“ предъ *Мула-паши-нимъ* чевекомъ у Неготини, и да яви лепо за све што в писато; — 1169. 1226: да иште одъ Совћта наставленіе, како ће бећаре издржавати — и да яви *Мула-паши* „да смо мы нѣгови истинити пріятельи како што смо и были“ и пр. — 1250: да се што болѣ може у свему приуготови — у шанцу да начини згоде, где бы могао цебану одъ кумбаре сакрити и Радуєвацъ добро да укрепи: ако бы Турци на нѣга напали да іи юначки дочека и опапри првый путъ, како после небы смели слободно наступати; и ако бы се *Мула-паша* тео извадити изъ Видина, да му одговори, да градъ неупушта, и пр. — 1267: писмо — „да на Турке, преко наше заповести за животъ и честь свою неудара — *Мула-паши* ласкавимъ начиномъ помоћи да

да обећава, ал неда“ — за шпіоне Турске поватане, да каже, ако бы іи ко поискао, да ніє знао зашто су дошли — и пр. — 1263. 1298: „да се добро одъ Турака чува, зашто смо чули да ће сада на Воскресеніє на насъ ударити“ и пр. — 1338: писмо — „да извршує све оно, што ће му Г. *Младенъ* наложити, и да яви *Мула-паши* да градъ неупушта, а мы ћемо нѣму сигурну помоћь послати“ — 1339: да му се пошлѣ єданъ малій калупъ (за танета топовска?) изъ Делиграда; — 1350 и 1352: да одпусти невредимо Турке, коє є поватао — и закаже Турцима, да нашомъ страномъ непролазе, него ньіовомъ одъ Влашке и то даню, а ноћу не, и да имъ се зна гди ће свраћати; — 1395 (в. 1376.) — 1423: да се пріятельски обходи како съ Турск. тако и съ Влашк. страномъ, и пр. — 1458: да се чува одъ оны лађа, за коє пише да ће изъ Видина у аду поћи къ *Рецепу*; 1470: да ове лађе визитира — и како да се зато изговара? и пр. — 1473. 1518: писмо — „и да свеже контрактъ трговачкій съ *Рецепомъ* како найболѣ зна“ — 1541 (в. 1538 и) за *Гицу*; — 1558: да увати *Ташу* аранбашу „и нама яви“ и пр. 1578 и 1595: писмо; — 1597: да скелу затвори и ради по устменомъ наставленію *Панте* „нашега Секретара“ и пр. 1599: намиренѣ неки трговаца; — 1668: писмо: да се кренуо на Флорентинъ; одговоръ: „ако неудари на Турке пріє нашега писма, да после нипошто неудара, єръ време сасвимъ іоштъ ніє почело да се война обяви“ — 1710: како є Турке дочекао и побіо —; 1716: како се у великой нужди находи и како су га Турци одъ свію страна затворили и обтекли — немогућность дати му брзу помоћь *) — 1717 и 1718: да є поги-

*) Да бы испытатель Србске исторіє лакше и болѣ могао разумети садржай овога важногъ числа (1716.) нашао самь за добро приложити овде верне преписе два писма Младена Миловановића, и єдногъ Карађорђева.

I.

ВАШЕ ВИСОКОБЛАГОРОДІЄ, ВЕРХОВНИ ВОЖД И КАВАЛЕР!

Ето вам шалѣмо писмо войводе Велька у коєму ће те све разумѣти, али будући да иште индата, тако ми ову войску раздвоити неможемо, ербо можемо овде ослабити, а доле ништа неће малина моћи учинити, а овде шанчеве, коє смо

нуо — *Милутинъ* (ср. —) братъ нѣговъ поставля се на место.

Видинъ, градъ и варошь у Бугарской на Дунаву, № 725. и др.

Видинска (область) — № 626.

Видов изъ Горобиля, № 1047., 1048 и 1052: да се уваги и пошлѣ *Милошу Обреновиħу;* — 1056: исто. — Ср. *Миаило Радовиħъ* и *Милошъ Обреновиħъ*.

оградили неможемо опразнявати, а овай Турчин из Ниша изишо у Топовницу, и данас су излазили на Алексинац, и тако надамо се, да ће сутра ударити — а све ће вам Алекса Дукић устмено казати за свашто, ми смо се са свим војводама совѣтовали, и за добро нашли, да војвода Антонія са свом војском доће амо наибрже, пак ако би ови Турци мало поразбили се, ми би са свом овом нашом војском ишли к Неготину у помоћ Велку и занста би му помогли добро, а да в. Антоніе Плакић чува ове наше шанчеве ков смо оградили, и да непроће Турчин у вилает, но ви остро наложите Плакићу нека найбрже сву свою војску овамо води, ербо озго никака ниодкуд Турчина неима, а за свашто ће вам Дукић устмено показати о свему. Ако што ново од Дрине имате изволите нам обзнанити, а у будуще што се амо случи све ћу вам обзнанити. С тим остаем ваш.

покорни

У Делиграду. 21-гъ Юліи 1813

Младен Милованович.

Из Делиграда
Єго Високопревозходителству Верховному Вожду и Кавалеру Господару Георгію Петровичу с високопоч. у Тополу.

II.

БЛАГОРОДНЫЙ ГОСПОДАРУ АНТОНІЄ ПЛЯКИЋУ

Здравствуйте!

Даємо вама на знанѣ, како вам шалѣмо єдно писмо Г. Младена Миловановича, из кога ћете разумѣти что нам пише, и како говорй да су Турци у Топовницу дошли, и ондй се улогорили, и хоће скоро на ньй да ударе, и пише да би

Видое изъ Рупелѣва, №. 1113., 1115.. 1121., 1189: да се увати я живъ я мртавъ; — 1209. — Ср. *Миаило Радовићъ и Милошъ Обреновићъ.*

Вилипъ, булюкбаша Загорскій, в. *Вилипъ.*

Вировци, село у окр. Валѣвск., ср. Колубарскомъ, № 958.

Вићентіе (Вића) *Петровићъ*, князъ у Кораћици, № 669. 733: по двоя кола да му буду на ординанцу у свако доба и да испрати Г. *Полковника*; — 1195: на радъ

добро било да ви са воискомъ на онай краи похитите, да би се они Турци разбили, и да би се воеводи Велку помоћ могла послати, ер се он у великои опасности находи; зато вам препоручуем да како ово наше писмо примите и разумете одма незадржано са войском вашом на онай край похитите и наћите се тамо око Крушевца, како ћете моћи на оне Турке наступати, кои од Ниша на нас поћу, а отуда одотога вашега края и тако никакове силе Турске нема, и ви находећи се туда по тим брдима више тек Арнауте подбуњуете, да се више подижу, а сами знате какова песрећа може бити кад Турци продру од Делиграда и низ Мораву мѣста увате и проћу, онда већ нема Фаиде; зато похитите што скоріе на онай край, а учините наредбу како ће се и ту чувати по граници да неби Турци преваром какову штету учинили, то ест страже поставите — остаио вами свако добро желећи

У Тополи 23: Юліа 1813-те

Верховни Вожд народа Србскога и кавалер
ГЕОРГІЕ ПЕТРОВИЧЪ.

Г: воввода Антоніе, примите и од мене любезно поздравле, съ коим желећи вам свако добро од Бога, и поздравляюћи све ваше домашнѣ, — такоћер и Алексіе васъ любезно поздравля, кои е ономаде из Београда, есам вашъ

покорни брат

Стоян Ненадовић писаръ.

Благородному Господару воеводи Антонію Пиваћу
Главнокомандующему да надлежитъ съ почитаніемъ

№ 1704 у Карановцу,

незадржано часъ пріе или гди буде.

у Белосавце; — 1200: да пошлѣ везане *Саву* изъ Иванче, кои є убіо *Воденичара* — и да пошлѣ *Максима* топчію, ако се кметови неподємче да ніе біо у овомъ дѣлу са Савомъ; — 1213: *Сава* примлѣнъ, — 1236: да дође съ три четиръ кмета изъ Иванче у Тополу; — 1274: да пошлѣ сѣяче у Белосавце и 20 людій съ будацима да крче око' њива; — 1318: да буде съ войскомъ готовъ и на екзерциру; — 1335: да искрчи кладе по лугу Марковачкомъ; — 1359: да обяви *Цукићу* и *Молеру* да слободно могу доћи у Тополу; — 1438: да ји нађе и побіе; — 1471: за грађенѣ конака у Ропочеву — „мы ярамъ топовскій не-

---

III.

БЛАГОРОДНОМУ ГОСПОДАРУ ВОЄВОДИ АНТОНІЮ ПЛЯКИЋУ!

Поздравляюћи вас препоручувєм вам да дођете амо, и да поведете воиске што више можете, и да се договоримо „ свашто ербо су Турци на Велка врло навалили, и баш є страшно да га неуничтоже, ербо већ има неделя дана од како су га са свим затворили, и весма га утѣснили пак непрестано бію кумбарама и топовима даню и ноћу, и занисти єст са свим страшно да не провале, зато ви што брже амо с воиском да поитате доћи, да гледамо, како ћемо уредити, ербо овай Турчин овде дошо є на Алексинац, пак неће да се біе но се укопо и утврдіо, зато ви дођите амо с воиском, да гледамо, да едни овде чувамо ове Турке, да неучине штету, и да подпуннмо шанчеве, а едни да идемо Велку доле у помоћ док ніе човек са свим пропао, а боже сачувай, кад єдан пропадне сасвим, сви се краеви могу збркати, а ви тамо уредите добре страже, пак с воиском амо што брже да пођете. То вам препоручујући и вас любезно поздравляюћи остаєм ваш доброжелатель

У Делиграду 27 Юлія 1813

Попечител воєнних дѣл и кавалер
Младен Миловановичъ.

из Делиграда

Благородному Господару войводи Антонію Плякићу — Комендату Карановачком незадржано час преу Карановце или гди буде.

мамо, него самъ да начини“ и пр. — 1513 да люди свуку заоставшу янко за конакъ у Ропочево и пріе на єданъ данъ „да намъ яви, да пошлѣмо (людма) єданъ товаръ вина напойнице“ и пр. — 1663: да дође съ войскомъ у Тополу; — 1709: „како му шалѣмо 40. ђулади одъ топа Гушанца по нѣг. коморцияма.“

Владика (за владику наименованый *Аџи-Мелентіе* —) *Владичина Мирія*, №. 1039 и 1040 (у дневн. 1041.)

Владика Пазарскій, №. 654. — Ср. *Антоніе Плакићъ*.

Владика Црногорскій (Митрополитъ Черногорскій) в. *Петаръ Петровићъ*.

Владике Црногорскогъ сыновацъ, в. *Станко*.

Влайко, момакъ у Магистрату Ягодинск., №. 1289: може у Ягодини седити и нико га задевати неће: — 1290: исто. — Ср. *Здравко* войвода.

Воденичаръ в. *Миаило Пешчиновићъ*.

Войвода Єличкій (Єлечкій) в. *Радосавъ*.

Войводе Алексиначке, № 672.

— *Гуреусовачке* да у напредакъ незадржаваю Тур. посланике: №. 696.

— *Драгачевске* (Ђока Протићъ, Новакъ Бошковићъ и Милићъ Радовићъ) №. 1427. 1428. 1474.

— *Крушевачке*, №. 730: да непуштаю никогъ у Турску, и што увате да ко носи, да узму у беглукъ „и говеда да ударе на целу нахію 40 гов. и то одъ кнежина кое имаю, а кое немаю, да неузимаю.“

— *пограничне* да нетргую са стокомъ одъ десетка: №. 1428.

— *Пожаревачке*, №. 696.

— *Старовлашке*, №. 821 (в. 820.)

Война ће скоримъ быти: №. 1545.

Воинъ Єлашничкій убилацъ и крадљивацъ №. 737: да се увати. — Ср. *Тоша* войвода Тимочкій.

Войска кап. Димитр. Парезана, войв. Милоша Маринковића, кн. Петра Оташевића и кап. Милосава, да дође часъ пріе у Тополу: №. 1313., 1314 и 1316.

Войска Руска. в. *Руска войска*.

Войску на границу истурити: *№*. 1314. и др.
Воене књиге, *№* 1692. 1693.
Волявца горня, *Волявче*, село у окр. Ягодин., ср. Левачкомъ, *№*. 1176.
Волявча, монастиръ у епарх. Ужич., ср. Моравск., *№*.1529. и др.
Враново, село у окр. Смедерев., ср. Подунавск., *№*. 896. и др.
Враћевшчица (*Враћевшница*) монаст. у епарх. Београдск., окр. Крагуев.. ср. Гружанск., *№* 888 и др.
Врачъ, *№*. 762. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.
Врело, село у окр. Валѣвск., ср. Тамнавск., *№*. 610 и др.
Врбица, село у окр. Крагуев., ср. Ясеничк., *№*. 790.
Вржогрици, *Вражогрнацъ*, село у окр. Црноречк., ср. Вражогрначк, *№*. 789 и др.
Врховный Вождъ, *Врховна власть*, *Господаръ* в. *Кара-Ђорђе Петроевићъ*.
Вуица Вулићевићъ, господаръ, *№*. 658: за *Богдана* изъ Крнѣва (ср.) 665. 798: да наплати 60 гр. дуга попа *Живку* одъ *Іована Бабадайче*; — 822: войску да спрема — и да заповеди мензулима, да писма у сели неоставляю и князъ селскій да ии неприма; — 848: да пошлѣ 8 кметова; — 860: за екзерциръ: нѣг. братъ *Никола* и сынов. *Илія* да га уче, и пр. — 887: за *Кусатчане*, коима є заповедіо, да доћу у Тополу, да имъ ништа неговори, само да ии зна кои су — и како да се казни *Петко*, кои є слепце поарао? — 897: да пошлѣ *кмета* изъ Вранова да осведоче како су *Яковъ* и *Никола* отели *Стойшину* девойку? — 1035: да се ниушта немеша съ оне стране Раля; — 1049 и 1050: кадъ доће пресуда одъ вел. суда, да обеси *Богдана* изъ Крнѣва; — 1097: „допустилисмо *Ливадичанима* да прећу у Орашѣ“ — 1196: да пошлѣ плугове и 5 кола у Белосавце на радъ; — 1214 и 1216: за *Радивоя* члена и за *писара* Магистратскогъ (ср. *Вуле Илићъ*) — 1303: да скупи войску по воскресенію, и да однесе топъ и кару и предъ войскомъ

покаже; — 1329: шилѣ му се топъ и кара — войску да држи у гомили и на екзерциру; — 1336: да да умори *Вучу* Бугарина изъ *Вел. Плане* као што є онъ убіо *Ђор. Євту* изъ ист. села, и пр. — 1343; да поизменце по полакъ войске пушта кући на радъ, и екзерцира; — 1371 и 1509. да сву разпусти и 10-тый данъ скупля на тридневный екзерциръ; — 1547: да буде са своимъ войскомъ и згодама готовъ како ће одма поћи на другу заповесть куда буде потребно; — 1555: да войску за садъ разпусти кући на радъ, осимъ уписника; — 1574: да яви кудъ є пређ. џебану изъ Немачке потрошіо? — 1639: да съ войскомъ иде узъ Ресаву къ Делиграду, и пр. — 1656: да се састави съ Г. *Вуломъ;* — 1702: шилѣ му се 4 тов. круп., а 5 сит. џебане, и да се небы єданъ фишекъ узалудъ потрошіо.

Вукашинъ изъ Красоєвића, №: 656. и 698. — Ср. *Ятаци айдучки.*

Вукъ Стефановићъ (*Караџићъ*) — № 1367: да му *Євта Савићъ* покаже „како ће се владати, и съ Влашкомъ страномъ да се добро што болѣ може обходи“. —

Вуле Илићъ, войвода и комендантъ Смедерева — Г. — №. 609: брату да неда ништа „кромѣ одъ своє волѣ ако му што да“ — 665. 864: неке кодъ нѣіа жене и децу изъ Страгара, да дотера у Тополу; — 896: да пошлѣ *Якова* и *Николу* изъ Вранова съ девойкомъ, кою су отели; — 1035 и 1036: сва села и землѣ съ оне стране Раля да нѣму припадну; — 1058: „недаду *Кубрешчани* нѣг. людма да секу њиову планину за свою потребу.“ — 1129: да не баца плотоне съ людма, кои се екзерцираю„ до наше заповести“ — 1180: да яви за човека, што држи кантаръ Г. *Яковъ* у Смедереву, ко є? и пр. — 1214 и 1215 да дигне *Радивоя* члена, и *писара* Магистр., а на њіово место постави друге съ договоромъ Г. *Вуиће;* — 1357: да поизменце пола войске пушта кући на радъ а пола да држи на езерциру; — 1362: да конѣ топч. набавля; — 1510: да войску за 3 — 4 дана екзерцира и

и разпушта; — 1576. (в. 1575) — 1622 (погреш. 1922.) да одреди за градъ войске а прочу да састави съ Г. *Вуицомъ*; — 1640 и 1656; да се састави съ Г. *Вуицомъ* у Ресави; — 1660: да отме Рецеп. лађе.

Вулићевићъ, №. 1411: за *Цукића* и *Молера* да се увате.

Вуча айдукъ, № 1486. (и 1503) — Ср. *Ђорђе Симићъ*.

Вуча Бугаринъ изъ велике Плане, убилацъ, №, 1336. Ср. *Вуица Вулићевићъ*.

Вуя Павосавићъ, №. 333: да га войв. *Ник. Карамарковићъ* съ писмама оправи у Црну гору.

Вѣрность Господару и Отечеству, №. 1665. — Ср. *Стоянъ Чупићъ*.

Г.

Гавра (Гаврило) *Шибалія*, войв. Црногорскій, №. 1673: „да заплаши мало *Колашинце*, да небы они на насъ поћи могли, и да бы на нами маня сила была“

Гая, №. 693: да сведочи на *Живана Милићевића* (ср.)

Гая изъ Хржанице, №. 893: за ливаде. — Ср. *Радованъ Грбовићъ*.

Гая, капетанъ, изъ Штипля, № 1219: да плати *Павлу Радовановићу* казанъ, што му е изгубіо.

Гая, (*Гавра*) *Николаевићъ*, секретаръ велик. Суда №. 1419 и 1431: посланикъ. — (Ср. 1434.)

Гаговићъ (Єремія Гагићъ? —) №. 1034.

Гарашанинъ, капетанъ, №. 1265. (в. 1260.) — 1409. (в. 1407.)

Георгіе Петровићъ, учитель у Баньи кодъ Тополе, №. 709, и 710: да му се изнађу све ствари у Кличевцу и даду.

Генералъ-Команда, *Оберъ-Команда* (Варадинска?) — №. 1169: да се на ню пише због човека, кога су Немач. солдати ранили „зашто они намъ толика безчестія чине и нападенія, када ми тому никакавъ узрокъ дали нисмо“ — 1206.

Герлиште, *Грљиште*, село у окр. Црнореч., ср. Зайчарскогъ., № 713.

Герляна, Грлянъ, село у окр. Црнореч., ср. Зайчарск., №. 713.

Гица, аранбаша Рецеповъ, №. 1083. 1156. 1174. 1175. 1541. — Ср: *Живко Константиновићъ.*

Главнокомандующій в. *Чичаговъ.*

Глигорје изъ Тополе, №. 668: нде за со' у Смедерево.

Глигорје и сынови: Рака и Никола, кои су убили *Марка Тодоровића*, каплара, №. 780 и 791: да се увате; 342: „на ономъ месту, де су каплара убили, да они одмасте“ — 357: примаю казън по овой пресуди.

Глиша булюкбаша, № 1479 (2-га) да преда алатъ *Стеви* туфекціи, а овай да њему дугъ плати.

Глиша изъ Маслошева, № 880. — Ср. *Великій Судъ.*

Глогъ алія (полѣ) на међи Ужич. и Соколске, №. 623. 624. — Ср. *Сѣчани.*

Глоговчани, жительи Глоговца, села у окр. Ћупр., ср. Ресав., №. 1417. — Ср. *Станое Главашъ.*

Годачица, село у окр. Крагуевач:, ср. Гружанек., №. 1340.

Голій барутъ, №. 1705. — Ср. *Янићје Димитрјевићъ.*

Голубъ, Голубовъ братъ *Ђорђе*, №. 717. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій.*

Голубацъ, село у окр. Пожарев., ср. Рѣчко-Жвиждск., № 1657.

Горњій Ибаръ (предѣлъ) — №. 650 и др.

Горић-Ибрани, №. 917. — Ср. *Антоніе Плакићъ.*

Горняни, ако небуде *Горяне*, село у окр. Крайнск., ср. Поречк,, № 1372.

Горнякъ, монастиръ у епарх. Београдск., окр. Пожарев., ср. Моравскомъ, №. 1198.

Горобилѣ, село у окр. Ужичк., ср. Руянскомъ, №. 1048.

Горчаковъ, маіоръ Рускій, №. 695: писмо за куповањ жита; — 771: уговорено съ њимъ да се купи брашна єданъ миліонъ (ока?) одъ нахія; — 756: да се одъ њега узме новаца за жито; — 900: примљено одъ њега 1000 дуката.

Господаръ, в. *Кара-Ђорђе Петровићъ.*

Грамада, састанакъ у окр. Гургусовач., близу Ниша №. 1351:
Графъ Оруркъ, в. *Оруркъ*.
Графъ Салтиковъ, в. *Николай Ивановиħъ*.
Грбице, *Грбица долня* (?) село у окр. Краг,, ср. Груж., №. 700.
Грбовиħъ, в. *Радованъ Грбовиħъ*.
Гребенъ, стена на горнѣмъ Ђердапу Дунава, №. 1490.
Грлянъ, №. 737. — в. *Герляна*.
Гружани, жит. ср. Гружанск. у окр. Крагуев., №. 1356. Ср. *Милошъ Обреновиħъ*.
Груєвиħъ, в. *Мияило Груєвиħъ*.
Гургусовацъ, варошь у окр. истогъ имена, ср. Тимочко-Заглавскомъ, №. 839. и др.
Гуча, село у окр. Чачанск., ср. Драгачев., №. 614 и др.

Д.

Давуџія (тужитель) *Паіовиħа*, №. 782: шилѣ се Совѣту. — Ср. *Совѣтъ*.
Дати позоръ да *Реџепъ* неврати заямъ, №. 1270 и др.
Два Казака и *два Молдована*, №. 884: иду у Поляницу
Два момка „наша" (К. Ђ.) *Мина* и *Яниħіє*, №. 1330. Ср. *Момци Кара-Ђорђеви*..
Дворъ (Австрискій) №. 1713. — Ср. *Лайтнеръ*.
Дезертирци, (тезентирци) и жене, №. 941 (погр. 841) да ħе се вратити Ген. *Червенки* (ср.) у Земунъ; — 960: да се дезертирци ватаю.
Декларація (Дикларація) *Руска*, №. 1206: примлѣна.
Делиградъ, вел. шанацъ Срб. према Нишу, у окр: Алексинач., ср. Алексиначко-Ражаньск.. №. 647. и др.
Депутатъ (данакъ у рани и огреву) №. 960.
„*Депутати*" (депутирци, посланици) Србски
а. за Руссію: Сима Марковиħъ, Яковъ Ненадовиħъ и Мияило Груєвиħъ (1812 г. Маія) №. 612. „да дођу к нама у Тополу на разговоръ."
б. за Цариградъ (Станболъ) Стева Євтиħъ, Ива Протиħъ, и Кн. Ражаньскій Милиħъ (1812 г. Авг.) №. 889: дато наставленіє; — 890: дато пол-

помоћіе; 894: Г. *Италискій* Єлчія Рускій, да имъ позайми новаца колико они узишту; — 895. в. за Ниш, в. *Посланици Србски.*

Дермоня (Дрмоня) №. 1007: примљенъ: — 1101: наоди се у апсу; 1102: (предъ №. 1105.) да га *Совѣтъ* нипошто изъ апса непушта; — 1135: *Петроніе Шиша* оће да наплати дугъ одъ нѣга.

Десетакъ (управо 20-такъ на више места) №. 602. и др. — Ср. *издржаванѣ одъ десетка.*

Десетакъ Тимочкій да се свуче у Гургусовацъ, Црноречкій у Неготинъ и Вражогрнце: №. 1126. 1146. 1169

Деспотъ, арештанацъ, №. 988: примљенъ и послатъ у Совѣтъ съ момцима Ант. *Плакића.*

Дете Милисављево изъ Рековца, неотице убієно, №. 1136. — Ср. *Магистартъ Ягодинскій.*

Дила, и нѣгова четиръ друга, убилци, №. 851: да се увате.

Димитрієвъ (вальда Дим. Пазарца?) *сынъ*, №. 997: — Ср, *Совѣтъ.*

Димитріе, моперъ у Земуну, №. 1561. — Ср. *Стева Євтићъ.*

Димитріе, *Пазарацъ* (*кующія*) войвода, №. 650: да се одъ нѣга неодузимлю села; — 651: исто; и шалю му се 135 гроша за ствари, и пр. — 677. 731: „кадъ пође у Београдъ, да дође кодъ насъ на разговоръ“ и пр. — 746: срезови нѣгови и войв. Єличкогъ *Радосава* остаю како су, до друге скупштине; — 747: да приправи 400 тов. жита и толико зоби; — 773: „да дође у Тополу и да држи Іошаницу, у горньій Ибаръ да се немеша“ — 820: за войску, да се истера у логоре и екзерцира, и пр. — 853: тужи се на войв. *Радосава*, што му ніе дао копати 4 товара земљ за цркву; — 854: *Радосавъ* 6 тов. земљ да изкопа и да му пошљ; — 943: шилю се Совѣту кметови горњегъ Ибра да покажу свою нужду на нѣга (Димитрія) — 956: за исто шилю се Совѣту люди изъ Іошанице Пазарске; — 957: „ни онъ ни сынови

нѣгови да небуду выше народнѣ старешине, за преступленія нѣгова, а братъ нѣговъ *Коста* да буде, еръ на Косту никакве даве (тужбе) нема.“

Димитріе Парезанъ (Парезановићъ) капетанъ, №. 727: да донесе изъ Ћупріе ратне ствари, што су за *Оруркомъ* дошле, у Тополу; 1264. (в. 1260.) — 1313: што скоріе да дође съ войскомъ у Тополу; — 1408. (в. 1407.) — 1447. (в. 1446.) — 1499: „све нѣгове топціе да пошлѣ къ нама у Тополу на поученіе“ и пр. — 1531: да екзерцира войску до петка, па разпусти како да буде на другу заповесть готова свимъ; — 1544. (в. 1543.) — 1689: за цебану; и како е Г. *Янићіе* са войскомъ на Дрину отишао, и пр. — 1698: „примили смо 130 чепова кумбарски — кумбуски кеса кодъ насъ нема, све е однео *Павле Топчибаша* у карама.“

Дмитаръ Ивановићъ изъ Сталаћа, №. 1177: дошао у Тополу къ роћацима, бугарима: *Савви* и *Вельку*, да купи 3 вола; — 1191: да га увати *Алекса Дукићъ*, ако дође да протера 3 вола у Турску.

Дмитаръ неимаръ, №. 1459. — Ср. *Илія Чарапићъ*.

Дмитаръ Старовлашанинъ, №. 927 и 928: да се у Магистрату Каранован., намири съ *Милићемъ Радоичићемъ* (ср. —)

Добошари, №. 1161: да *Совѣтъ* начини за њи мундиръ „и да намъ пошлю два добошара.“

Добошаръ (тобошаръ) *Немачкій*, №. 1256. да се за бѣгство казни. — Ср. *Янко Поповићъ*.

Добоши, №. 1097. 1140.

Добра изъ Звездана, №. 1016. 1030. — Ср. *Ребелияши Црноречки*.

Добрићъ, №. 1104: „сада време недозволява држати обшту кассу, трговачку, и да се веће тога окани“ — 1120. 1175: да му Совѣтъ суди „што е у Турску на трговце слао (писма) безъ нашега знања“ — 1206: *Недоба* ште да се онъ — Добрићъ — явно казни.

Дозволѣный и Совѣтскій тевтеръ, в. *Тевтеръ* — (964)

Дозволѣно магазаціяма продавати трогодиш. црну со' у Немачку за гвожђе, шалитру и сумпоръ, №. 1268.
Дозволѣно нек. трговцима продати известно число волова преко Делиграда у Турску, №. 1475 — 1479.
Дошљаци, №. 830. 1023 и 1024: (ср. *Кара-Марко.*) 1162. 1163, 1165. и 1169: „гди се кои нашао онди и пека седи, и чине савъ кулукъ народный као и староседиоци, а када буде война, да воюю свакій кодъ свога войводе“ — 1528. — Ср. *Старинци.*
Драганъ булюкбаша Загорскій, №. 737: кои шалѣ айдуке и люде воде за новце по планини, да се увати.
Драгачево, срезъ у окр. Чачанскомъ, №. 616 и др.
Драгачевци, жит. среза Драгачевскогъ, №. 1474 (1-ва) Ср. *Совѣтъ.*
Дренова, село у окр; Рудничк., ср. Црногорск., №. 656.
Дрина, рѣка, коя дели Србію одъ Босне №, 842. и др.
Дринчићъ в. *Милићъ Дринчићъ.*
Дробнякъ, предѣлъ у Ерцеговини, №. 1125.
Дубля, по дневнику село у нах. Пожеревачк. №. 712.
Дудовица, село у окр. Београдск., ср. Турнск., №. 632.
Дужникъ Недельковъ изъ Липовца, №. 1061. Ср. *Милошъ Маринковићъ.*
Дукићъ в. *Алекса Дукићъ.*
Дунавъ (Дунай, Дунаво) рѣка, коя дели Србію одъ Баната и Влашке, №. 845: и др.

Ђ.

Ђерасимъ, (Ђеросимъ) *Ковачевићъ* изъ Теочина (дошлякъ) №. 1225; за годину дана да држи њиве *Стевана Бркића* и *Јована Плачића*, па онда да се немеша и да се изсели на друго место; — 1249: намирити га съ *Јованомъ Плачићемъ*, старивцемъ.
Ђиласъ, в. *Никола Ђиласъ.*
Ђока, майсторъ изъ Бершића, №. 832.
Ђока Протићъ, войвода Драгачевскій у Гучи, №. 622: да се окане неки њива; — 677. 856: ако невата айдуке и не стеже ятаке, бы'ће лишенъ свога старешства; — 1062: примљенъ *Петаръ Милосављевићъ* ай-

дукъ; — 1183: за люде Ерцеговце — (ср. *Ђоло* војвода) — 1279: онъ и *Новакъ Бошковићъ* одма у Совѣтъ на одговоръ да иду, и пр. — 1368; Совѣтъ да ји суочи и што тко давати има одъ старогъ пореза одма наплати, и пр. — 1427: да буде онъ, *Новакъ* и *Милићъ Радовићъ* подъ власћу *Ант. Пљакића*, и пр. — 1461: да пошлѣ нѣг. майсторе и неимара њіовогъ са алатомъ у Тополу; — 1474 (1-ва) „скоро ће изменити Драгачевце, кои су у Београду на стражи застали“ — 1483: поизменце ће съ *Новаком* долазити у Београдъ съ 300 мом. на стражу и на екзерциръ.

Ђока, старацъ изъ Турске прешавшій, №. 1651: пада у сумню да е шпіонъ. — Ср. *Совѣтъ*.

Ђока шуракъ *Иліе Баряктаровића*, №. 1172. — Ср. *Везиръ Ишкій*.

Ђорђе, булюкбаша, №. 1143. Ср. *Жиеко Константиновићъ*.

Ђорђе Голубовъ братъ, №. 717. — Ср. *Магистратъ Крагусевачкій*.

Ђорђе Ђурковићъ, №. 932. Тр. *Магистратъ Гуреусовачкій*.

Ђорђе Іовановићъ изъ Орида, №. 699. — Ср. *четиръ човека* —

Ђорђе Кажокаръ, казакъ Срб. полка, №. 819.

Ђорђе не'отичный убилацъ, №. 1136. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

Ђорђе Симићъ, капетанъ (на мести у смыслу војводе) у Крушевцу, №. 675. 741 и 742: оглобити трговце, кои су протурили на нѣг. стражу 60 оваца са ягањци, 12 овнова, 3 коня и 2 тов. соли, и пр. — 805: да *Риста* (ср.) војв. Прокупач. *Радовану* ливаду даде, и ортаку своме пола пара нађени у лопова одъ њіновогъ мала — „и да намъ онъ — *Ђ. Симићъ* — све повѣре казуе, како е на граници и шта раде војводе друге“ — 818: да се сабере војску у гомилу, и пр. — 826: за *Арнауте*, кои су војв. Крушевачке звали на предаю, и пр. — 837: *Риста* и *Нешко* да-

се окану сиротиньски ливада; — 930: ако буде како в *Андрія* Крушевлянинъ показао за воденице, нехъ остане како в Совѣтъ нашао за право; — 942: исто, и да недозволява трговцима купити стоку безъ изуна (допуштеня) Совѣтскогъ; — 1116 1117 и 1118: да и онъ пошлѣ помоћи *Здравку*, да се Тополякъ оправля; 1142: да онъ самъ тамо съ людма иде; — 1153: люди изъ Пазарске нахіе и Іошанице да иду своимъ старешинама и тамо да слушаю; — 1177. 1223: шилѣ се капет. *Коста* да солдате екзерцира; — 1259: казнити оне, кои су конѣ у Турску водили да предаду; — 1287: да удари стражарима по 100 битина, кои су ове изъ апса испустили; и да узме исе (део) *Радосаву Матеићу* одъ движимогъ и недвижимогъ добра; (имања) — 1325: „да претераю савъ народъ преко Мораве у нашу страну“ и пр. 1388 (в. 1376.) — 1403 „да се постараю поватати или побити айдуке, кои су се на њиовой страни появили“ и пр. — 1453: за *Пав. Цукића*, да му є опроштено; 1486: да се обеси айдукъ Вуча и нѣговъ другаръ; 1489: дозв. *Мил. Сарапосцу* да начини кућу у Кожетину. — 1492: има ли какве *киселе воде* у Баньи? — писмо *Стрельино*, и пр. — 1495. 1503: извешани они айдуци (в. 1486.) — 1525: „да слободно *Арнаутима* дозволи да долазе до наше страже са стокомъ“ — 1582: да слуша войв. *Ант. Плакића*, и пр. — 1735.

Ђука изъ Пшелица, №. 693: да сведочи на *Живана Милићевића* (ср. —)

Ђука изъ Ягњила, кнезъ Лепеничкій №. 602: *Радивоя* айд. изъ Петровца казнити мртв. шибомъ, и пр. — 1266. (в. 1260) — 1639: за цебану и пр. —

Ђука кнезъ (невиди ми се да є предходећій) — №. 1118: за оправу Тополяка; — 1152: „да се войв. *Милисавъ* Црнореч. поврати у Баню на свою команду“ — 1157: исто: — 1227: за шанацъ у Зайчарима.

Ђукићъ, в. *Петаръ Ђукићъ*.

Ђулади одъ топа Гушанца, №. 1708. 1709.

„*Ђулеціе* изъ цайкауза“ №. 1679. — Ср. *Совѣтъ*.

„*Ђумрукъ* да се само на єдномъ месту у држави нашой држи у Делиграду“ — №. 1102. (предъ №. 1005.)

Ћумрукъ премештенъ изъ Параћина у Деligрадъ: *№.* 1096. — Ср. *Илія Баряктаровићъ.*

Ћумрукція Видинскій (*Ибишъ-ага?* —) *№.* 987. — Ср. *Велько Петровићъ.*

Ћумрукція Карановачкій, №. 964: „да може безъ изуна (допуштеня) пропуштати стоку“ и пр. —

Ћумрукція (Юмрукція) на Моравици, *№.* 955.

Ћура Гога, майсторъ, *№.* 1216: да се пошлѣ са свимъ алатомъ у Тополу.

Ћура, кои є превозіо айдуке, *№.* 1007: примљенъ. — Ср. *Кара-Марко Васићъ.*

Ћура, предсѣдатель магистр. Ћуприскогъ, *№.* 761: „да се немеша, и да врати ливаду, или сено ако буде посіо, старцу (*Милетку* жит. Ћупр.) и сына изъ апса да пусти старчевога, ако є за ту ливаду у апсу“ — 765.

Ћура, тувекчія, *№.* 636.

Ћурица изъ Грбица *№.* 700: приміо каштигу, што є ишао са *Свирачевићемъ* (*Маћомъ.*)

Ћурковићъ, капетанъ (екзерциръ-мајсторъ) — *№.* 1044: екзерцира-ће момке за капларе у Чачку; — 1234 и 1235: да иде у Београдъ да се вида, будући да му се є рава отворила, а капетани наши и каплари, ков є онъ учіо, нека сами прочу войску обучаваю, будући да сами већь добро знаду.“ *)

Е.

Екзерциръ (езекциръ) — *№.* 1093. 1223. 1234. 1235.

Екзерцирати се по Руски (Московски) — *№.* 858. 859. 861. 882.

Екзерциръ и радъ №. 1343. 1353. 1354. 1355. 1357. 1369. 1370. 1371.

Ексикъ (неподпуни, штрби) *дукати, №.* 1291: „могу по народу свуда ићи, само да люди непримаю одъ трговаца“

---

* Изъ Дневника види се, да ови нису ни два месеца екзерциръ учили, па опетъ су толико успѣли да могу у ч и т е л ь и быти —. И. С.

Елчія Рускій, в. *Италискій*.

Еминъ-паша у Нишу, №. 1323. и 1351: даму се предаду 10 чивта (парій) волова; — 1434: писати му „да и они ньіове люде пошлю да наше посланике дочекаю и да іи прате у Нишъ“ — 1487: да му се поуздано волови други предаду, єръ прве ніє приміо; — 1550: човекъ да донесе одъ нѣга одговоръ „єли приміо наша писма коя имъ шалѣмо“ — 1680: да му се пошлѣ писмо.

Ерготина, *Рготина*, село у окр. Црноререч., ср. Вражогрнскомъ, №. 1030.

Ж.

Жабари, село у окр. Крагуєв., ср. Лепенич., №. 649.

Жена и деца войв. Молера, №. 1596. — Ср. *Матея Ненадовићъ*.

Жена покойнога *Пантелеє Янковића*, №. 608; ср. *Аксентіє Миладиновићъ*.

Жена почившега *Янка*, коя се тера съ братомъ Янковимъ, №. 1158: да се испитаю и по правици намире.

Жене Милошеве изъ Земуна писмо, №. 1169. — Ср *Совѣтъ*.

Живанъ Милићевићъ изъ Ратковића, што є тео убити *Милутина Брблу* №. 693. 700. Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

Живанъ попъ изъ Вражогрнаца, №. 1617. 1633. — Ср. *Леонтіє Ламбровићъ*.

Живанъ, сынъ Арсенія, №. 1063. Ср. *Цвета*.

Живанъ Цукићъ, братъ *Павла Цукића*, войводе, №. 1075. 1328. 1360. — Ср. *Милошъ Сарановацъ*.

Живина Текіянска: Власи, №. 1667: де се уклони иза Пореча. — Ср. *Іова Стефановићъ*.

Живко Бошковићъ изъ Радошевца, в. *Ребеліяши Ражаньски*.

Живковићъ (у Букурешту) и

Живковићъ Стеванъ в. *Стеванъ Живковићъ*.

Живковци, село у окр. Руднич., ср. Качерск., №. 1221.

Живко Константиновићъ, војвода у Кладову, *№*. 697, 702 и 704: да пошлѣ у Совѣтъ ове, кои су били Цигане, и пр. — 731. 858: да нема трговине на стражи — и да се момци екзерцираю по Московски, и пр. 949: да му више неће Велькови люди досаћивати, и пр. — 973: да ће му доћи *Илія Стошићъ* у помоћь за Рец. айдуке и пр. — 976., 977., 984. и 996: исто; 997: одговоръ; — 1006: „да запрети нѣговомъ булюкбаши *Пресулу* (*Прулу*) да не біе момке Велькове, а када се на скупштину дозову, да и Пресула доведе да имъ онда судимо, шта є међу њимъ и Велькомъ помешано, а донде да се претрпе“ — 1009. (1012.) и 1015: исто; — 1020. и 1021: за контумацъ у Влашкой, „и да покупи све каике по сели око Дунава на єдно место и да пошлѣ и онъ айдуке, да чине Рецепу штету, како и Рецепови нама“ 1022: ово исто за *Рецепа*; — 1028: „да непушта чету у ону страну Влашку, де тера айдуке, но на нашой страни да їи чека“ — 1083: „да се одъ *Господара* и одъ *Совѣта* писмо послати неможе *Гици* аранбаши, но онъ да се завѣри (за њи) да му нећемо ништа учинити, ако своєвольио дође и да му покаже ово, што му пишемо“ — 1084: да се стара премамити *Гицу* на вѣру, и пр. 1112 и 1114: да завру одъ 10-ка у градъ снесе и пр. — 1120: да се чува како айдука *Рецепови*, тако и друге какове преваре; — 1141: да му *Совѣтъ* пошлѣ цебане; — 1143: за *Фортуну* — „да оно дѣло у напредъ подъ каменъ закопа, да се далѣ не чуе и писмо одъ *Ђорђа* булюкбаше да узме, што є узео и дѣло совршіо, и да га пошлѣ у Тополу“ — 1156 и 1157: да се стара *Гицу* предати, и да пошлѣ она ђулета, коя се на оне топове ударити немогу, и парчета топовска — да се прелію и маня начине: — 1174 и 1175: *Гица* се предао — да прочита *опроштено писмо* за нѣга предъ народомъ, па да га преда Гици; 1270; да лађе Тур. неисходе подъ градъ или варошь и да не иду по две узъ Адакале, зашто ће *Рецепъ* вратити заямъ, и пр. 1272: писмо нѣму писа-

но; 1364 и 1365: да преда команду Г. *Пав. Поповићу*, и да дође у Тополу — 1593: трговци да се чуваю *Рецепа* — и што му є писано, да пише Боярима у Влашку; — 1641: у нужди да измакне войску изъ шанца на Сипу, и пр. — 1659: Рецепови Турци отели Срб. робље — да пошље момке у село Рец. Шавранъ, да га попале и у нѣму све потуку, и пр. — 1697. и 1707: за товаре, што є изъ Влашке отео, и пр. — 1710: пише за *Велька* „како є Турке дочекао и побіо“ и пр. — 1715: за отете товаре изъ Влашке.

Живко попъ изъ Медошевца, №. 793. — Ср. *Вуица Вуличевићъ*.

Живко Шабчанинъ, №. 1040 (у днев. 1041) да му плати дугъ *Обрадъ* трговацъ.

Живко Шљивићъ, войвода у Текій, №. 973., 974., 977., и 984: момке у потеру за айдуцима *Рецеповимъ*, и пр. 1456: да чува свое место одъ лађа, кое ће изъ Видина у Адакале поћи у име со да носе; — 1662: да се добро чува одъ *Рецепа* и што годъ нѣгово нађе, да отме; — 1717: одъ Турака обколѣнъ, иште помоћь (ср. *Петко* войв. Голубачкій)

Жирови, жировина, №. 947: одъ свои по 4. паре на свинче, а одъ ябане (изъ другогъ места) по маряшъ (10 пара) — 950.

Жито за градъ Ужичкій, №. 749: купити 40,000 ока, пола у брашну.

Жупанци, жители Жупанѣвца, села у окр. Ягодин., ср. Левач., №. 1092: да одступе одъ старине *Іована Левчанина*, и да се да *Іовану* съ колико може живити, а друго дошляцима.

З.

Забрана трговине на граници, съ Турскомъ, №. 1184 — 1186.

Загрaцко, ако не буде *Загрaђе*, село у окр. Гургусовач., ср. Тимочко-Заглавскомъ, №. 713.

Заира (рана) за шанацъ да се намелѣ, №. 1090.

Заира одъ десетка да се снесе у Кладово: № 1114.

Заира Немачка, №. 1490. — Ср. *Іова Стефановићъ*.
Заиру, кадъ буде война, свакій войникъ да себи одъ куће носи: №. 1194.
Заповестъ войводама, да войску на граници свагда подпуну и раномъ снабдѣвену држе: №. 1719 — 1735.
Запретити свакомъ старешини, да непуштаю никога у Турску безъ дозволеня Рускогъ началства: №. 603.
Запћенѣ сиротиньи (христіянима) да небега изъ Турске у Србію: №. 986. 989. 990. 991.
Заточенія место, №. 750. — Ср. *Москва*.
Звезданъ, село у окр. Црноречк., ср. Вражогрнск., №. 1016.
Здравко, булюкбаша изъ Ерготине, №. 1016. 1030. Ср. *Ребеліяши Црноречки*.
Здравко, войвода Крушевачкій, №. 630: да пошлѣ сеиза за коня, кои е изъ Прокупля утекао, и да пошлѣ *Стевана Поповче* и *Милоша Булюру*, да се суоче съ *Петромъ Цигерчићомъ* и да се наплате; — 631: послао 6 дук. у 71 гр. као дугъ *Петру Цигерчићу*, одъ оне двонце. — 675. 1065 и 1067: да оправля Тополякъ, и набави занре у шанацъ што више може одъ десетка; — 1087: исто, и пр. — 1116. 1117 и 1118: люди одъ кнеж. Трстеничке, кап. *Ђорђа Симића* и войв. *Ант. Симоновића* да му помажу Тополякъ оправляти, и ако бы нуждно было, да му помогну и *Илія Барактаровићъ* и кн. *Ђука*; — 1142: исто; — 1154. да шалѣ люде у Турску страну, да разбираю за новине; — 1290: да нетражи *Влайка* човека и да га незадева, нека седи у Ягодини; — 1392. (1376.) — 1619: шилѣ му се 4 сандука вишека и два бурета барута.
Зека булюкбаша, №. 1679: да чува воду на шанцу кодъ Немачке Раче, кадъ се овай начини. — Ср. *Стоянъ Чупићъ*.
Земунъ, варошь у Срему на Дунаву према Срб. Београду, №. 941 (погрешно 841.) и др.
Земунска команда, в. *Червенка*.

Зимовници, №. 918: да ін гради *Стоянъ* войв. Алексиначкій око' Алексинца и пр.

И.

Ибаръ горньій в. *Горньій Ибаръ*.

Ива Момировићъ, №. 831: жито што є у Лучици посеяо, да му ово село пожнѣ.

Иванъ (изъ Тополе?) №. 688.

Иванъ войвода Баньскій №. 679. 787: да войску истера у Баню; 843: за Руску войску (ср.) — 1277: да туђа писма неодпечаћава и незабацує; — 1808: гди чує да су Турци ударили, онога часа (съ войв. *Крстомъ* и кнезовима *Стойкомъ и Крстомъ*?) да тамо потрчи и да се біе; — 1324: за укрепленѣ Банѣ.

Иванъ, дужникъ Милисава капетана, №. 1208. — Ср. *Лука Лазаревићъ*.

Иванъ кнезъ, 1165. 1169. (ср. Прекодринци) — 1607. (в. 1604.)

Иванъ Томовићъ у Латковићима, №. 1240 — Ср. *Аксентіе*.

Иванча (велика,) село у окр. Београд., срезу Космай., №. 1200.

Иванъ (Іованъ) *Юговићъ* (Савићъ) попечитель Просвештенія, №. 908: отправля се съ писмомъ *Италиском*; — 1120: побегао у Немачку (*Австрію*) — 1134: писано му 28-гъ Фебруара 1813. г., да яви, за што в отишао тайно ноћу изъ Београда у Земунъ?

Ива Протићъ, Срб. депутирацъ за Цариградъ одъ 1812 м. Авг. №. 390: — ср. *Депутати*.

Ивелићъ, Рускій генералъ, графъ, №. 953. 954. (ср. *Совѣтъ*.)

Игуманъ Морачкій, №. 653. 659: испраћенъ съ писмомъ *Митрополиту* Црногор.

Изворъ, по свой прилици *малій*, село у окр. Црнорѣч., ср. Зайчарскомъ, №. 713.

Издржаванѣ бећара, №. 1270.

Издржаванѣ одъ десетка, №. 1241. 1242. 1243. 1255. 1256. 1433. 1434.

Изправникъ (Судія) изъ Чернеца, №. 1020: за контуманацъ съ Влашке стране. — Ср. *Совѣтъ*.
Изунъ-Изунско, №. 964. — Ср. *Ђумрукџија Карановачкій*.
Илія Барјактаровићъ, Господаръ, комендантъ у Делиграду, №. 615: да преда диплому Ражањск., војводи, и пр. — 633: да пошљѣ Ражањске ребеліяне (ср.) заедно съ кн. Милићемъ; — 646: рапортъ за ђулад и вишеке одъ кумфуза Московски; — 672. 691: за *Ражањске ребеліяне* (ср.) — 720: „задовољни смо, што су (ове) помирили онъ и князъ *Милићъ*;“ — 770: нѣг. писмо; — 785: одговоръ Рушит-паши, и пр. — 792: „да одговори Везиру за 30 чивта волова, што су айдуци отели на друму, да ће му се вратити, само ако нѣгова војска не буде страже наше попалила и два човека уватила у Сврљичкой“ — 809 и 810: за писмо Рушит-паше, и да скупља војску у Делиградъ и рану, и пр. — 895. 901: „послаћемо *Дукића* да трговину отворе съ обе стране до Параћина“ — 912 и 913: да дав таинъ одъ стоке беглучке Дукићу и момцима, и пр. — 945: за новце, да се немогу примати како у Нишу, но како у Србіи иду; — писмо на Грчк. језику трговцима у Серезъ — 977: нѣг. писмо; — 978: за укрепленѣ Делиграда; и за стоку, коя иде на даръ у Нишъ, да стане кодъ нѣга, до далѣгъ провиђења; — 986: да запти сиротињу, да не бега у Србію, докъ се уговори съ Турцима, како ће быти; — 989. 995: планину, коју отима одъ *Кривовираца* — ако стари люди неосведоче да с нѣгова, да имъ неодузима; — 1012: нѣг. писмо; — 1014: да се договара съ *Паульомъ* и съ *Јякомъ*, да војске подпуно држе, и да врате Туркомъ паре одъ робинѣ; — 1063 за *Цвету* (ср.) девойку: — 1065: да оправи и утврди шанацъ (Делиградъ) (1066) — 1067: за оправљанѣ Тополяка; — 1071. 1075: нѣг. писмо; — 1089: да заповеди војводама Гургусовач. да незадржаваю Тур. посланике; — (1090.) — 1096: да ће *Дукићъ* држати ђумрукъ у нѣг. (Ил. Бар.) хану у Делиграду; —

1118: за оправлянѣ и утврѣенѣ *Тополяка* и *Делигерада*; — 1144: исто; — 1151: да опреми писмо у Нишъ; — 1172: за везира Ниш., што є говоріо кодъ *Ђоке* Илина шурака; — 1202: да опомене на миръ кнезове Баньске: *Стойка* и *Іована*; — 1222: да пошлѣ вскус. топчію у Крушевацъ, да учи друге; — 1228: за анъ у Параћину; — (1231.) — 1332: да прими одъ *Дукића* анъ у Параћину за 524 гроша; — 1242: да одъ десетка издржава себе, свое момке и топчіе, а друго да стои у шапчевима; — 1245; нѣг. писмо у согласію съ *Паульомъ* за *Николу* Грка (ср) — 1257: шилю му се писма Турска да ій опреми куда надлежи; — 1281: нѣг. писмо; — 1285: за прошеніе Турака, да имъ се продае стока; — 1293: да пази на Турке; — (1304.) — 1306: да се одъ Турака са своимъ войводама добро чува и ако ударе, да ій біе; — (1307.) — 1317: нѣг. писмо; — 1323: да преда *Єминъ*-паши 20 волова, и *Асизъ-бегу* 500 ков. овнова ков ярчева — (1325.) — 1339: да пошлѣ єданъ малій калупъ *Вельку Петровићу*; — 1351: опетъ за стоку *Єминъ-паши* и *Асизъ-бегу*; — и како ће по човеку Турцима одговорити, ако упитаю, зашто су Срби войску скупили? — 1394: (в. 1376.) 1401: за айдуке; — 1421: да опреми послата му писма Турска у Нишъ „и да намъ обяви єли предао ону стоку у Нишъ Турск. началницима“ — 1434: за посланике, кадъ къ нѣму доћу, да пише *Єминъ-паши*, да оправи люде, кои ће Срб. посланике дочекати и одвести; — 1487: за айдуке; и за волове, да поуздано преда *Єминъ-паши* и пр. — 1516: да дозволи прелазити Турцима мимо Срб. стражу, да секу дрва, само не далеко у Срб. страну; — 1523: за њиве, да одузме полу одъ старинаца и преда дошљацима; — 1538. 1550: да оправи писмо Єминъ-пашино и Челеби-ефендіе у Нишъ по нѣг. човеку, и овай да донесе одъ Єминъ-паше одговоръ „єли приміо наша писма, коя имъ шиљемо, и да се пріяви нашимъ пріятельима, да му покажу што знаду за Турску страну; и да се добро спрема“ —

1577: да казни смртио човека, кои є хтео стоку у Турску продати; — 1578: нѣг. писмо; — 1579: да нешалѣ Турск. курира, ако ніе Турчинъ, у Тополу; и да ће доћи къ нѣму Г. *Младенъ* да се договара за све наредбе, и пр. — 1598: да шпіюна, пре него га обеси, испита, да покаже за оне кнезове, кои су се предавали Турцима у Ћупріи 1808 г. — 1635. да преджи човека везирова изъ Ниша „докъ дође одъ насъ одговоръ да носи.“ — 1643: да буде сасвимъ готовъ и да ће се Срб. войска кренути у идућій четвртакъ; и да оправи писмо везиру у Нишъ, како къ нѣму дође; — 1648: да заустави єданъ вел. топъ у Делиграду, и да оправи шанацъ на брду иза Делиграда; — 1664: да оправи писма у Нишъ „коя му шалѣмо“ — 1680: да пошлѣ писмо *Ємин-паши* у Нишъ.

Илія, Бугаринъ изъ Врела, № 692. — Ср. *Стоша.*

Илія Дукатлія, № 875. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій.*

Илія, изъ Струганика, айдукъ, № 1199. 1239. 1246. — Ср. *Радованъ Грбовићъ.*

Илія, капларъ топчискій, № 648.

Илія, сыновацъ Г. Вуице Вулићевића (ср.) № 860.

Илія Стошићъ, войвода, № 789 и 812: да съ войскомъ иде у Вржогрнце, и пр. — 973. 1004: да се за кнеза Омольскогъ *Іована* претрпи до скупштине; — 1075: писмо; — 1093: да екзерц. солдате; и за кн. Омоль. *Іована*, и пр. — 1126 и 1157. (Ср. *Совѣтъ.*) — 1168: за кн. *Іована*; и да є спреманъ на заповесть съ войскомъ ићи у Кладово; — 1198: да недира у добра мон. *Горняка*; — 1372: да разсели село Ясиково и да поврати землю *Горнянима*: — 1469. 1472. и 1473: да иде с пола свои люди у Кладово, да градъ чува; 1484: писати му одъ Совѣта, да се кн. Омольскій *Іованъ*, на ємце пуштенъ, више у народ. послове немеша, а другога кнеза да изабере и постави у вилаєту; — 1519: да иде са своимъ войскомъ у Кладово, или да одговори оће ли неће ли?

Илія Стояновићъ, Жигерчићъ изъ Врела, № 610.
Илія Чарапићъ, войвода Грочанскій, № 669. 1319: да буде съ войскомъ готовъ и на екзерциру; — 1437: да побіе *Павла Цикића* и *Петра Молера*, где ін увати; — 1459: да пошлѣ неимара *Дмитра* съ друштвомъ и алатомъ у Тополу; — 1654: да одреди 15 людій изъ Вишньице на четокайцима за патролу; — 1655. 1689: за цебану.
Иванковачки кметови, № 608: за *жену* покойн. Пантелеев Янковића (ср.)
Исмаилъ, сынъ *Севинъ*, № 635.
Италиский, елчія Рускій у Цариграду, № 893. 894: да депутирцима Срб. позаими новаца, колико они узишту; — 908.
Иштира, (ищира, некій данакъ) — № 826. — Ср. *Арнаути*.
Иштирціе, (ищирціе) — № 794. Ср. *Магистратъ Гургусовачкій*.

I (согласно)

Іова Влашићъ, изъ Свилаинца, № 1542.
Іова Добрачанинъ, трговацъ, № 1478: да му е слободно у Турску продати 110 волова.
Іова (Іованъ) изъ Брестовца, № 1016. 1030. 1073. — Ср. *Ребеліяши Црноречки*.
Іова (Іованъ) *Илићъ*, писаръ Маг. Крагуевач., (ср.) — № 855 и 866. 885: пасошъ за Београдъ.
Іованъ Бабадайче, № 798. Ср. *Вуица Вулићевићъ*.
Іованъ Баруџія, № 1269. — Ср. *Совѣтъ*.
Іованъ Бугаринъ, изъ Сипића, № 739: иде съ *Милосавомъ Вуковићемъ* по *Янка* (ср.)
Іована Дрмонѣ братъ, № 1337.
Іованъ Ђогатъ, № 962. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.
Іованъ изъ Лепоевића, изъ Левча, № 652: иде у Совѣтъ, да тужи *Стева*, и *Іована Яковлѣвића*, кои неће да му врате по'ару.

Іованъ, изъ Милутовца, № 1233: да се пошлѣ подъ стражомъ у Тополу. — Ср. *Радисавъ Вучитрскій.*
Іованъ и *Іоксимъ*, № 1140. Ср. *Антон. Плакићъ.*
Іованъ, кнезъ Омольскій, № 1004. 1163. 1206. 1484. — Ср. *Илія Стошићъ, и Совѣтъ.*
Іованъ Левчанинъ, № 1092. — Ср. *Жупанци.*
Іованъ Маринковићъ, кнезъ, № 1055. 1060. 1177. (наређуе или самъ или у согласію съ другима —)
Іованъ Мићићъ, булюкбаша Михаила Радовића, № 1426. Ср. *Велисавъ Станойловићъ.*
Іованъ Пашайлія, изъ Жабара, № 649.
Іованъ Плачићъ, старинацъ, № 1225. 1249. Ср. *Ђерасимъ Ковачевићъ.*
Іова Стефановѣћъ, войвода (Господаръ) Поречкій № 697. 702. 721: истражити неке момке; 859 уапшеногъ *Іосифа Бошняка* да пошлѣ у Совѣтъ, и одреди момке да се уче екзерцирати по Руски; — 1157. 1295: да пошлѣ кумбарацію, и да се съ воѣнимъ потребама спреми; — 1358: шилѣ му се *Никола* кумбарација у Поречъ, да узме што потребуе око кумбара, и то да му преда и одма пошалѣ овамо; — 1373: за село Горняни и Ясиково (ср. *Илія Стошићъ* № 1372.) 1414: да се добро обходи съ Немачкомъ страномъ, и пр. — 1457 (в. № 1455.) 1490: да благодари Немцима, што Србима дозволяваю ствари њиовомъ страномъ проносити па лађама узъ воду, и да имъ докаже да Срби желе съ њима пріятельи быти; и да разбере за многу Немач. занру, гди ѣ стоваряю, и пр. — 1520: да се политички обходи с Власима, Немцима и Турцима; — 1562: да начини з шанца у острову; — 1575: да пронађе *Николу* кумбарацію, кога ѣ быо послао „къ нама“ — 1594: како ће му за укрепленіѣ Пореча „нашъ посланикъ *Пашта* казати;“ и да ћемо Совѣту писати за брашно да му даду; и да ѣ дошао *Кумбарација*“ — 1663: за Рецепа, да ѣ послао лађе у Варадинъ по цебану; (1655. и) 1657: да отме Рецепове лађе; — 1661: исто; — 1667: за живину Текіянску, Власе, кои су пошли на лађама, пакъ неће нигде да изиђу — да лађе отме и глоту сву уклони иза Пореча и пр. —

1703: нѣг. писмо; — 1706: да нек. старца „кога є уватіо са Турскимъ кньигама шпіонити и люде и збегове предавати, обеси или сажеже предъ народомъ“ — 1707: нѣг. писмо о томъ. —

Іованъ Ћоловъ изъ Драгачева, № 754. — Ср. *Радоица* изъ Коиħа.

Іованъ Цвея, № 1024. — Ср. *Кара-Марко Васиħъ.*

Іовица Поточанацъ, № 1002: за примлѣны одъ нѣга 700 гр., што є узѐто одъ *Євте Дробњаковиħа* (ср.)

Іовча, изъ Банѣ, № 836: убіо два човека. — Ср. *Совѣтъ.*

Іоксимъ Карамарковиħъ, № 1561: (1-ва) да 30,000 гроша дуга одъ скеле однесе у (народну) кассу.

Іоксимъ Попадиħъ, № 967. Ср. *Василе* председатель.

Іосифъ Бошњакъ, № 859. Ср: *Іова Стефановиħъ.*

Іоца Петровиħъ, членъ (кнезъ) Магистрата Кладовскога, № 1271. 1272. — Ср. *Младенъ Миловановиħъ*, и *Совѣтъ.*

Іошаница, Іошаничкій срезъ у окруж. Крушев., № 773. Ср. *Димитріе Пазарацъ.*

Іошаница Пазарска, № 956. — Ср. *Совѣтъ.*

К.

Кадйна лука, село у окруж. Валѣв., ср. Колубарск., № 1596.

Казаци, „Сербскаго полка“, № 819.

Казаци у Ужицу, № 814. Ср. — *Милошъ Обреновиħъ.*

Калуђеръ изъ мон. Горњака, № (1198. Ср. *Илія Стошиħъ* — и) 1206.

Калупъ малый, № 1339, — Ср. *Илія Баряктаровиħъ.*

Капларъ, г. Янковъ у Смедереву, № 1180. — № 1180. — Ср. *Вуле Илиħъ.*

Капа, село у окр. Чачанск., ср. Драгачевскомъ, № 618.

Капище, село, № 759.

Капларъ, в. *Марко*, народный уредникъ.

Кара, (цебана за топомъ на двоколицама) № 1303. 1698.

Карадаглія, село, № 622.

Кара-Ђорђе, Господаръ, врховный вождъ Србскій (врховна власть) № 709. 717. 958: шилѣ му се смртна пресуда суда велик. и Совѣта за *Якова* изъ Вировача; — 1063. 1083. 1515. (Ср. *Совѣтъ*) 1529. 1553. 1554. 1683: да са 14,000 войске и са 12 топова у помоћь (на Дрину) иде противъ умножене силе Турске; — 1686: да є остао у Тополи; — 1687: исто; 1689: да се находи у Тополи и око Волявче; — 1719 и 1731: да ће скоро на границу изићи, и кодъ когъ войводе войску подпуно не нађе, тай ће животомъ платити.

Кара-Марко Васићъ, войвода у Рачи, № 623: за *Глогъ* алію (ср. *Сѣчани*) — 674. 999. 1007. „примили смо *Дермонію* и *Ђуру*, што є превозіо айдуке у Турску и скелу крао и за новце превозіо; — за *баряктара* нѣгова (ср. —) 1012. 1023 и 1024: да старинацъ недржи Турску землю, него да се ова дошляцима подели; и да увати *Нешка Янковића*, кои є *Іов. Цвеи* кућу запаліо, па дупло кућу да наплати и удари му 50. бат. — 1081. (в. 1080.) 1186: да забрани мешати се и трговати съ Турскомъ страномъ; — 1251: за нѣгова брата „мы ћемо призвати люде, што су га тели убити, и свакоме ће се по дѣлу судити,“ и пр. — 1281 (ср.*Совѣтъ*) 1284: да иде у Београдъ и поведе люде, кои су буну дизали, и булюкб. *Петра* и *Янка* изъ Магистрата — и Турчина да преда, кои се кодъ нѣга находи „а што има наше кодъ ньи, да ште да му предаду“ — 1398: да преда воене ствари нов. войв. *Благою*, и да иде живити у Валѣву; — 1399. 1413: за *Мила*, нѣгова момка, како є долазіо, и кои ће му све показати — у осталомъ као № 1398-ма; — 1484- (ср. *Совѣтъ.)* 1498. 1504. 1647: да се влада по наредби комесіе; — 1690: како є са 100 людій у Босну претуріо (ср. *Милошъ Обреновићъ*) — ср. *Благов Маринковићъ.*

Карамарковићъ, в. *Никола Карамарковићъ*, войвода.

Карановацъ, варошь у окруж. Чачанск., срез. Каранов. № 641 и др.

Карвани, № 987.

Картачи, № 1708. — Ср. *Янићіе Димитрієвићъ.*

Каса народна у Совѣту, № 950 (ср. Совѣтъ) — 1074 (ср. *Милошъ Сарановацъ*) — 1561 (1-ва и 2-га, ср. *Іоксимъ Кара-Марковићъ* и *Новакъ Бошковићъ.*)

Катићъ в. *Стеванъ Катићъ*, войвода.

Катићеви момци, № 603 (ср. *Совѣтъ*) — 1059 (ср. *Совѣтници.*)

Кедићъ (*Милићъ*) войвода, № 664. 841: за попа *Янка* (ср. *Магистратъ Валѣвскій*)

Кепићъ, в. *Михаило Кепићъ.*

Кирикъ, конзулъ (Рускій) у Букаресту, № 1020. 1374. 1429: да моли *кнеза* Букарестког, „да настои за наше дѣло кодъ *Султана* и *вел. Везира.*“ —

Киселе воде, № 1492. — Ср. *Анта Симоновићъ.*

Кићевацъ, село у окр. Алекс. ср. Ал.-Ражаньск. № 633 и др.

Кладово, варошь у окр. Крајинск. ср. Ключкомъ, № 949 и др.

Кленачка скела, № 1712 — Ср. *Лајтнеръ*, *генералъ.*

Кличевацъ, село у окр. Пожаревач. ср. Рамско-Пекскомъ № 709.

Кметови горњегъ Ибра, № 943. Ср. *Совѣтъ.*

Кметови Мрчоевачки, № 852. — Ср. *Лазаръ Мутавъ.*

Кнежина Трстеничка, № 1116. — Ср. *Антоніе Пљакићъ.*

Кнезъ изъ Брлога, № 1424. — Ср. *Павле Поповићъ.*

Кнезъ Мишарскій, № 1346. 1347. — Ср. *Милошъ* изъ Мишара.

Кнезови, кои су се предавали Турцыма у Ћупріи 1808: № 1593. — Ср. *Илія Барактаровићъ.*

Кнезови и Кметови Лесковачки, № 1488., 1493. и 1494: „да ће мо се мы старати да имъ више кн. *Момиръ* не досађује.

Кнезъ Сима Марковићъ, в. *Сима Марковићъ.*

Књигоноше за Црну Гору, № 767 и 768: дато имъ 12 дуката.

Князъ Букарестскій (Караца), № 1429. — Ср. *Кирикъ.*

Кожетинъ, село у окр. Крушевач. ср. Козничкомъ, № 1489.

Команда Земунска, в. *Червенка* генералъ.

Кои иде у Србію да остане на векъ у поданство и са своіомъ фамиліомъ, онай да се пусти: № 912 — ср. *Алекса Дукићъ*.

Комессія, № 935. 1212. 1227. 1484, 1646. 1647.

Коммесія: Велис. Станойловићъ, Петаръ Іоковићъ и Панта Радовановићъ, № 1484.

Коморџіе, (што носе рану за войску) — № 1709. — Ср. *Вићентіе Петровићъ*.

Конакъ у Ропочеву, № 1471· 1513. — Ср. *Вићентіе Петровићъ*.

Конда, бинбаша, № 659. 715. 750. 816. на'оди се у Соколской н. поради айдука и пр. — 825. 856. — Ср. *Рака Леваяцъ*.

Конзулъ (Рускій) изъ Букарешта. В. *Кирикъ*.

Коњикъ свакій себи седло и друге потребе да набавля: № 1363. — Ср. *Милія Здравковићъ*.

Коњици да науче найпре пешач. екзерциръ: № 1540.

Коњокрадице: Єздимиръ и Божа Ђоковићъ и Богданъ Вукелићъ, № 1055: да ій в. *Петроніе Шиша* пошлъ у Тополу.

Константинъ, Митрополитовъ човекъ, № 931 (ср *Магистратъ Београдскій*) — 932: пасошъ му датъ до Брзе Паланке.

Константинъ Роста, комесіонеръ у Букаресту при конзулу Рускомъ; № 1032.

Контрактъ трговачкій съ Рецепомъ; № 1518. — Ср. *Велько Петровићъ*.

Контуманацъ (контроманацъ) у Влашкой, № 1020, 1021.

Копія, концептъ у № 1102., 1206. и 1557., иначе преписъ.

Кораћица, село у окр. Београдск. ср. Космайск. № 648. и др.

Коста, аранбаша, № 626. Ср. *Велько Петровићъ*.

Коста, войвода *Куриловачкій*, братъ Димитрія Пазарца, Войводе, № 926. 957. — Ср. *Димитріе Пазарацъ*.

Коста, капетанъ (екзерциръ-майсторъ) № 1223. — Ср. *Анта Симоновићъ*.

Коштуњани, жители *Коштуњка*, села у окр. Руднич. ср. Црногорскомъ, № 1711. — Ср. *Стоянъ Мировићъ*.

Крагуевацъ, (Крагоевацъ) варошь у окр. Крагуевачк. ср. Гружанск. № 602 и др.

Краина, окружіе Краинско, састављено изъ четиръ среза: Порѣчко-Рѣчкогъ, Брзо-Паланачкогъ, Ключкогъ и Краинскогъ; № 626 и др.

Краина изъ Пораде, сынъ *Петра Павловића*, изъ Пораде, № 1197: да се одпусти изъ добошарлука, ал' да иде на войску и кулукъ.

Крапавицкій, маіоръ (Рускій) № 845: одъ Тополе походи до Дуная и обратно — власти Срб. конѣ и потребна да му даю.

Красоевићи, ако небуде село у окр. Руднич. № 656.

Кременъ, № 607.

Кремни, *Кремна* (?) село у окр. Ужичк. ср. Руянскомъ, № 607.

Кривовирци, жители *Кривогъ Вира*, (?) села у окр. Црнорѣч. ср. Зайчарскомъ, № 995. — Ср. *Илія Баряктаровићъ*.

Кривошина кћерь (*Цвета*) и сынъ, № 1063 и 1064. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

Крњево, село у окр. Смедерев. ср. Ясеничкомъ, № 658.

Крсманова жена, изъ Поникве, № 923: да іой се врати пушка. Ср. *Петроніе Шиша*.

Крста, войвода Сврљичкій, № 679. 787: войску истерати у Баню у логоръ; — 843: за Руску войску (ср.) — 1253: за села, коя се близу Турака находе, да буду као што су и была; — 1277. 1303. 1324. 1539. (в. 1583.) — Ср. *Иванъ*, войвода Баньскій.

Крста, кнезъ Баньскій № 1277. 1303. 1324. — Ср. *Иванъ* войвода.

Крста Трифуновъ братъ, № 907. — Ср. *Магистратъ Валѣвскій*.

Крушевацъ, варошь у окр. Крушавач. ср. истогъ имена, № 675. и др.
Кубрешчани, № 1058: недаду сећи планину людма войв. *Вула Илића* (ср.)
Кула у Ужицу пала одъ воде: № 603: да се огради. — Ср. *Совѣтъ*.
Кулукъ, робота, № 1195. 1196. 1274. и др.
Кумбара мала, №1700. — Ср. *Младенъ Миловановићъ*.
Кумбарација, в. *Никола Кумбарација*.
Кумбарски чепови, № 1698.
Кумбусъ (кумфузъ) *Московскій*, № 646.
Кубузске кесе, № 1698.
Куршумлія, у ст. Србіи на граници према Крушевцу, № 326.
Кусатчани, жительи *Кусатка*, села у окр. Смедерев. ср. Ясенич. № 387. — Ср. *Вуица Вулићевићъ*.

Л.

Лаза, булюкбаша изъ Врбице, № 790 — Ср. *Чоча*.
Лаза Іовановићъ, в. *Васа Меяновићъ*.
Лазаръ Мутавъ, войвода (Рудничкій) № 667. 852: да Мрчоевачке кметове пусти, и съ *Павломъ* булюкб., кои ім є поапсіо пошлѣ у Совѣтъ; — 1044: да пошлѣ 50 момака за капларе у Чачакъ, да ім екзерцира капет. *Ђурковићъ*: — 1178: за шиндру (ср. *Милошъ Обреновићъ*) — 1234: за капет. *Ђурковића*, (ср.) да се одпусти у Београдъ; — 1309: да буде съ войскомъ уписномъ готовъ; — 1342: да пошлѣ она два трговца, *Васу и Симу* „да се съ њима разговоримо“ — да садъ већъ неможе стоку продавати; — 1353: да поизменце пола войске на екзерциру држи, а пола кући пушта; — 1370: за войску, да се по три дана екзерцира и потомъ кодъ куће ради; — 1412: *Раки* (Левайцу) да остави єдно село да га у ков чему послужи, и одвои єданъ салашъ жита да се прерани; — 1446: да побіє *Пав. Цукића*, и *Пет. Молера* кадъ ім увати; — 1465 и 1466: за *Раку Левайца* (ср.) — 1302. 1511. 1524: да увати *Саву* оцеубилца или му

главу пошлѣ; — 1527: за Борчанску планину, да села, коя граниче око нѣ и око *Борчана* пречуваю стоку докъ Барчани ливаде покосе, пакъ после могу в по планини пуштати, и пр. 1669: да се састане съ *Милош. Маринковићемъ* и са своимъ войскомъ, да буде заедно съ Гружомъ на едномъ месту; — 1689: за цебану. — Ср. *Милошъ Обреновићъ* войвода.

Лаза Тодоровићъ, писаръ, № 847: пасошъ до у Шабацъ — конѣ на свакой мензулани да му даду.

Лажный одговоръ у писму Немачкомъ: № 1227. — Ср. *Совѣтъ*.

Лазина ташта, покрштеница, № 649.

Лайтнеръ, генералъ Австрискій, у Варадину, № 1713: говоріо на Кленачкой скели писару г. *Луке*, да му в дошла заповесть одъ двора, Србску живину и мушко и женско до 12 година да прими у Австрію на два сата у дубину, ако Србима тешко буде. — Ср. *Лука Лазаревићъ*.

Лане за пешкешъ (даръ), № 1543. 1544. — Ср. *Милисавъ* капетанъ — и *Димитріе Парезановићъ*.

Латковићъ, село у окр. Валѣв. срезу Колубарскомъ, № 886.

Левачъ, Левачкій срезъ у окр. Ягодинск. № 652. и др.

Левачка резерва, в. *Резерва Левачка*.

Леонтіе Ламбровићъ, Митрополитъ Србскій у Крагуевцу, № 867. 915: да распише по епархіи да се држе бденія по манастырима и по црквама за побѣду непріятеля рода Славянскога; — 934: да по закону управля са свешт. и монаш. чиномъ, да му нико нестане на путъ; — 931: за ствари попа Петра (ср.) 1588: да распише, да чине попови и калуђери бденія за побѣду надъ непріятелѣмъ; — 1617: за попа *Живана*, кои в буніо народъ „нама да яви када га доведу.“

Лепосавићъ, село у окр. Ягодинск., ср. Левачк., № 652.

Ливадичани, жители *Ливадице*, села у окр. Пожаревач., ср. Моравскомъ, 1097. и 1098: могу прећи у Орашѣ. Ср. *Вуица Вулићевићъ* и *Янко Поповићъ*.

Лимъ, рѣка, извире у Ерцег. и дележи Србію одъ Босне утиче у Дрину № 1209.

Липовацъ, село у окр. Крагуевач. ср. Гружанск., № 1061.

Лисовскій, поручикъ Уланскій, № 795: да оправи 40 козака и улана са *Петромъ* булюкбашомъ до Гургусовца: и сутра до подне да су готови.

Ловци, село у окр. Крагуевач., ср. Лепеничкомъ № 701. и др.

Лозница, варошь у окр. Подринск., ср. Ядранскомъ № 1344. и др.

Лопашъ, засеокъ у Пилатовићима, селу окр. Чачанскогъ, ср. Драгачевскогъ, № 777.

Лопови Старовлашки и Валѣвски, № 1132. — Ср. *Совѣтъ*.

Лочевци, село у окр. Рудничк., ср. Црногорскомъ, № 830.

Лугъ Марковачкій искрчити: № 1335. — Ср. *Вићентіе Петровићъ*.

Лужница, село у окр. Крагуевач., ср. Лепенич., № 620. и др.

Лука, № 1463: да му войв, *Мил. Обреновићъ*, ако се съ ньимъ непогоди, преда ливаду, коју е овай съ *Трифуномъ* купіо одъ Турака.

Лука и *Милисавъ*, № 1060: да имъ се врати глоба. — Ср. *Анта Симоновићъ*.

Лука Лазаревићъ, господаръ, комендантъ у Шабцу, № 676. 1041. (у дневн. 1040.) за попа *Николу Смиляшића*, да се остави протопопски дѣла и све новце, што е узео одъ владичине мирів да врати владики; — 1162: да надгледа границу одъ Саве узъ Дриву до Лознице и Лозницу; и да е поставлѣнъ *комендантомъ* надъ свима войводама на нѣг. краю; — 1163., 1164., 1165., 1169: препоручено овимъ войводама, да га признаю за своегъ коменданта и старешину; — 1208: да одъ *Ивана* наплати дугъ капет. *Милисаву*, ако ли онай неузима готовы новаца, да плати онъ, — *Лука* — и *Стоянъ Чупићъ*, а после да узму одъ Ивана у чему могу; — 1344 и 1345: смрть войв. *Ант. Богићевића* — да

едногъ своегъ булюкбашу постави у Лозници, да заедно управля са сыномъ Ант. Богићевића; — 1346: исто — 1378. (в. 1376.) 1500. 1511: повторава се Совѣту учинѣна наредба у Лозници за старешину; — 1570: планъ; — 1584: наставленіе за *глав. началника* одъ Саве до Лознице; — 1602: да се спрема за войну по послатомъ плану; — и да ће се писати войводама подъ нѣг. командомъ, да га слушаю; — 1623- (погрешно 1923.) шиљѣ му се прокламація, да є чита предъ народомъ; — 1629 1676: да ће кн. *Сима* изићи на границу са своимъ войскомъ, и пр. — 1684. 1713: за генерала *Лајтнера*, (ср. —) 1733 (в. 1731) *Лучићъ* в. *Милованъ Лучићъ*.

Лучица, село у окр. Пожаревач. ср. Моравскомъ, № 831.

Лѣшница, село у окр. Шабач. ср. Мачванскомъ, № 1347.

Люди изъ Пазарске нахіе, изъ Ибра и Іошанице, да иду своимъ господарима и тамо да слушаю: № 1153. — Ср. *Анта Симоновића*.

Люди одъ кнежине Трстеничке да помажу оправляти. *Тополякъ* (шанацъ), № 1116. Ср. *Ант. Илякићъ*.

М.

Магистратъ (Рудничкій? или Чачанскій?) — № 870: за ливаду у Бранетићима, да є Арнаута', кои су се тамо населили; а за ливаду у Брезама, да є *Марка* и *Милосава изъ* Бранетића.

Магистратъ Београдскій, № 631: ствари *попа-Петрове* да преда *Константину*, Митрополитову; — 1651: за писмо, кое показуе ликъ павшегъ у сумню старца *Ђоке*. — *Валѣвскій*, № 841: за попа *Јанка*, да га у апсу држе и решеніе одъ Совѣта чекаю; — 886: за тужбу на кн. *Аксентія* и *Радована Грбовића*; — 907: да пошлю *Крсту* Трифунова брата, овамо на судъ и да даде *ћата* магистратскій писма, коя є узео одъ *Трифуна* и сада му неда; — 1132: за лопове: Єздим. и

Божу Ђоковића и Ивана Томовића; — 1203: да преда људе, кое одъ њи прота *Мат. Алексићъ* поиште.

Магистратъ Гургусовачкій, № 601: за кн. *Свту* Темнићскогъ, да врати *Стевану*, што му є оплячкао; — 738: да увате *Янка*, кои є учиніо поару, и пошлю у Тополу; — 794: „да яве *Маринку*, *Мити* Пиротскомъ и кн. *Милою*, да волове, кое су отели одъ иштирція неразтурую — до мое далѣ заповести“ — 797: за *Петра булюкбашу*, кои ће неку штету извидити; и убилце поватати и довести; — 801: за исте злочинце и за крадљивца *Янка*; — 834: „за *Маринка и Миту* разумели смо што пишу — послатъ є *Петаръ* булюкбаша живе яли мртве да ім повата и проче злочинце“ — 932: за *Ђорђа Ђурковића*, — „како су га правога на вратъ примили онако и я пристаемъ и безвредно га оправлямъ натрагъ съ кметовима.“

— *Карановачкій*, № 722: да извиди дѣло кнеза *Петра Паіовића* изъ Каоне; 758: да доведе у Тополу истогъ *Паіовића*; — 782. 927. 928: за *Милића Радовића* и *Дмитра Старовлашанина*.

— *Кладовскій*, № 1271.

— *Крагуевачкій*, № 687: да извиди ели *Равапла* изъ Драче конь у *Янка* изъ Ресаве? — 717: да *Ђорђу* Голубовомъ брату даде 63½ гр., што є Голубъ дао кирів „а после га врховна власть вратила натрагъ у Тополу.“ — 762: да пошлѣ врача на судъ Совѣту у Београдъ; — 804: за *Милоя Ђурђевића*, кои є насиліе детету учиніо, да буде у апсу докъ дође одговоръ изъ Совета; — 808: (ср. *Совѣтъ*) — 839: будући є *Мил.* окуміо оца детинѣгъ, зато му се опраша животъ, но да му ударе 100 бат. — 849: да пошлѣ тужителѣ кнеза *Савине*; — 855: да буде кнезъ *Сава* членъ Магистрата, кнезъ *Веса*, кнезъ варошкій, а *Іова* писаръ, да се истера; — 866: да се пошлѣ руба и новци писара *Іована* у Београдъ; — 899: дугъ *Раки Левайцу*, ако има облигаціе, да мораю платити дужници изъ Баднѣвца и Шљивовца; — 1158: да задржи у каси

175 гроша *бећара*, кои є умъро у Крагуєвцу, докъ се ко непояви одъ сродника; — за *жену* почившега Янка (ср. —) 1327: „да изтраже наша 4 вола одъ Белошевчана, и пошлю у Тополу;“ — 1340: да се казни *Янићіє* изъ Годачице (ср.) за некогъ коня; — 1348: да пошлѣ трговце, кои су место себе слали слуге на войску; и за таксу наднице; — 1420: да пошлѣ цигляре у Тополу; — 1474: за неке айдуке, да іи задрже у апсу; — 1591: да шиба момка, кои є овце изъ Драче покрао; — 1620: да у Пайсієвићима раздели *Янково* иманѣ.

Магистратъ Параћинскій, № 875 (в. Ягодинскій) — 980: за *Дукића*, єли пресекао да Турци продаю на ситно шей (еспапъ); — 1095: за дугъ *Стоянке* (ср.) сестре *Стойча* папуціє изъ Беодграда; — 1482: за дугъ *Богића*; — 1553: да се коньи безъ пасоша некупую.

— *Пожаревачкій*, № 831: за посеяно жито у Лучици *Иве Момировића*; — 1206.

— *Рудничкій*, № 614 и 755; казанъ, кои є Митаръ братъ *Алимпія Петровића* купіо одъ Радоице изъ Коића, остає Алимпієвъ, и сыновци Радоичини (Ћолови) да га немаю тражити; — 838: да каже *Милосаву Трнавцу* (и Марку) да се окане ливаде, кою є войв. *Милићъ Дринчићъ* дао Арнаутима изъ Бранетића; — 1220: за *Милоя* изъ Врбице и *Марка* изъ Бранетића, да призове кметове и да іи испита за баштине ньіове и пресуди.

— *Соколскій*, № 881: да се прими *Марко Костићъ*, цинцаринъ за войводу на место *Молерово*; 1204.

— *Ћупрійскій*, № 761: за старца *Миленка*, одъ когъ *Ђура* председателъ одузима ливаду; — 875. (в. Ягодинскій) — 1542: за *Станойку* удовицу, да се наплати одъ *Іове Влашића*. —

— *Ужичкій*, № 749: да се купи 40,000 ока жита; — 823: за нахиске новце да се купи жита 400 товара, и даде войв. *Николи* одъ десетка 6000 ока

за нѣговъ трошакъ; — 929: да попъ *Сима* исплати дугъ калуђеру *Паисію Доволскомъ* у 40 дук. и 40 гр. — 1000: исто; — 1001: за айдуке, да се ватаю; — 1002: за 700 гроша удавлѣвога *Максима* изъ Крагуевна, кои се даю нѣговой жени; — 1099: да се сви неимари сазову и дођу у Тополу: — 1109: да се извиди баштина *Радована* изъ Раче; — 1205. 1332: да по писму *Стеве Катића* наплате одъ *Павла* и *Радоя* украдену кобилу, *Петру* изъ нах. Београдске; — 1460: да пошлю майсторе съ неимаромъ у Тополу; — 1479 (2-га): да одъ *Глише* булюкбаше одузму алатъ *Стеве* туфекціе.

Магистратъ (у Чачку) — № 369: за ливаду Арнаута изъ Бранетића.

— *Шабачкій*, № 1215: да нѣговъ членъ *Станко* поврати коня *Петру Назлобрзу*; — 1526: да призове дужнике.

— *Ягодинскій*, № 631: за примлѣнъ дугъ войв. *Здравка* (ср.) у 6 дуката, кои чине 71 грошъ; — 652. 693: да се пошлѣ везанъ *Живанъ Милићевићъ* изъ Ратковића, кои є тео убити *Милутина Брблу* — и кн. *Милутина* и *Гаю* и *Марка* и *Чолака* и *Ђоку* изъ Пшеница да сведоче; — 728: да се узме 700 гроша одъ Живана и нѣг. брата изъ Раткова и да пошлю *Милутину* за 7 година по 100 гр. ака: — 863: за пасоше; — 875: да се пошлѣ у Тополу *Илія Дукатлія* съ фамиліомъ, и да се наплати дугъ *Цветку Лесковчанину*; — 914: да за време писара *Петра Бошковића* даду *Дукићу*, да овоме устрои протоколе; — 962: да се дае десетакъ монастыру Любостинскомъ, и каже приворцыма да монастыръ служе, или да воюю, и да *Іов. Ђогатъ* да' калуђеру (*Атанасію*) воденицу, а узме што є потрошіо градећи на месту монастырскомъ; — 1026: да огради џамію за магацинъ у Ягодини и купуе ечма што више може; — 1045: за ечамъ и пасуль; — 1063: да пошлю девойку *Цвету*, трипутъ прошену, у Тополу; — 1064: исто; — 1092: да Жупанци одступе одъ старине *Іована Левчанина*; — 1119: за ечамъ

и пасуль; — 1136: да *Ђорђе*, кои неотице убіо дете *Милисављево*, наплати онимъ начиномъ, како Милисавъ закгева; па да се пусти изъ апса; — 1176: да намире *Пав.* изъ горнѣ Волявце и *Филипа* изъ Стойника; — 1219: да се наплати одъ капет. *Гае*; *Павлу Радовановићу* казанъ; — 1289: да се наплате майстори, кадъ свршс магазу, по 30 пара на данъ „и да намъ яве, колико има свега надница, и доносили се и има ли ечма и другога жита на продаю“ — ньіовъ мом. *Влайко* — 1291: исплаћуе се ечамъ, и явля за ексикъ дукате, да могу ићи по народу, само да се одъ трговаца не примаю; — 1330: за ечамъ и рачунъ о ечму; — 1651: за подозрителногъ старца *Ђоку*, кои е скоро изъ Турске прешао.

Маде (вальда младе) *Молерове*; — № 836.

Майданъ, село у окр. Руднич., ср. Црногорск. № 656. и др.

Майстори, кои уму шаторе градити, № 638. — Ср. *Шефъ*.

Майсторъ Симеонъ, што е правіо мерице за добошс: № 1140. — Ср. *Антоніе Пляшићъ*.

Макса калуђеръ изъ Драче, № 687: да позна *Раваилова* коня. — Ср. *Магистррть Крагуевачкій*.

Макса Крстићъ, войвода, № 673. 1377. (в. 1376.) 1621: да чини наредбе, како ће му *Прота* (Ненадовићъ) казати, и народъ съ пута да уклони; — 1720. (1719.)

Максимъ, кнезъ (войвода) Старовлашкій, № 657: да безъ заповести ненапада на Турке, но да се брани ако бы они напали; — 668. 828: да съ *Аџи-Продаиомъ* лепо живи, макаръ 5 села да му е отео, — *Аџи Продань* доћи ће подъ одговоръ што заповести преступа — 829. (погрешно 729.) — 909: да съ ньимъ *Совѣтъ* (ср.) учини по договору у Врањевшници и да га уапси; — 910: шиљѣ се Совѣту; — 924: да се више на границу непушта; — 954: да може у *Рипню* живити; — 963: да ће му се фамилія саселити изъ Старога Влаа у Рипань; — 992: момакъ мѣговъ може

купити дугъ и све што в кнеза Максима, да му се даде; — 1149, 1430: да се нѣговимъ момцыма преда нѣгова (К. М.) собственость; — 1506; да се покупи дугъ, кои в к. Максимъ коме изъ руке дао, и што буде покућства или стоке, да му се преда, алъ ништа народно.

Максимъ Поповићъ, изъ Драгачева изъ села Лопаша, № 777: иде у Београдъ своегъ оца видити.

Максимъ, топчія, № 1200: да се яви гди в быо у оно време кадъ в *воденичаръ* у Иванчи погинуо? — Ср. *Вићентіе Петровићъ*.

Максимъ, трговацъ изъ Крагуевца (удавлѣнъ) № 1002. — *Максимова жена* и деца — ср. *Свта Дробняковићъ*.

Мала кумбара, в. *кумбара мала*.

Малій Шанъ, село по свой прилици у Гружи, окр. Крагуевач., № 620.

Маринко, войвода (кнезъ) Пиротскій, № 682. 779: недирати у Турке; — 794. (Ср. *Маг. Гургусовачкій*) 797: да се доведе на одговоръ; — 834: (ср. *Маг. Гургусовачкій*) 835: да се съ *Митомъ* Пиротскимъ доведе или живъ или мртавъ; — 846 и 850: (ср. *Петаръ* булюкбаша) 1070: да скупи бећаре изъ Влашке и изъ Турске, а изъ Србіе не; — 1110: да му *Милисавъ* Црнорѣчкій даде вданъ салашъ кукуруза; — 1114 (Ср. Совѣтъ) 1275: да се извади съ нѣговимъ момцима негди у резерву; — 1278: да войв. *Мита* за ньимъ зле речи не говори; — 1280: негди у резерви да буде старешина.

Марко, № 693: да сведочи на *Живана Миликевића*. — Ср. *Маг. Ягодинскій*.

Марко Здравковићъ, булюкбаша, № 1273: да нечини буни. — Ср. *Ант. Плакићъ*.

Марко изъ Бранетића, в. *Милов* изъ Врбице.

Марко и Милосавъ, изъ Бранетића, № 868. и 870: да в ньиова ливада у Брезама, кою имъ отима *Миляйло Марићъ* (ср.)

Марко, кнезъ Ћуприскій, № 645. Ср. *Велько* кн. Параћинскій.

Марко, кнезъ у Крагуевцу, №602. 1690. — Ср. *Ђука* изъ Ягньила.

Марко Костићъ, (цинцаринъ) войвода Соколскій, Бауришскій, № 379: шилѣ му се диплома; — 881: да га маг. Сокол., кнезови и кметови приме за войводу; — 883: да иде у Бауриће на место Молерово за войводу; — 1007 и 1011: да онъ и *Янко* Магистратацъ, *Ђиласа* и *Янка*, айдуке увате и пошлю; — 1012: 1031: да ће съ *Янкомъ* Магистратцемъ на скупштини одговарати, што су узимали ове айдуке подъ заштиту; — 1131: да савъ десетакъ у шанацъ свуче, и да шанацъ утврди; — 1132. и 1133: нѣг. писмо; — 1187: да се преваре одъ Турака чува, и пр. — 1380: (в. 1376). 1491: да увати и пошлѣ трговца, котъ е стоку уватіо и послао у Тополу; — 1587: да слуша Г. *Проту*, ньіовогъ *главнокомандующегъ*; — 1721. (в. 1719.)

Марко Тодоровићъ, изъ Страгара, народный уредникъ, капларъ (убіенъ у Штавицама) № 780. 842. 357. — Ср. *Глигоріе и сынови.*

Матея Ненадовићъ, (Алексићъ) прота, войвода Валѣвскій, № 611: да у Турке осимъ шпіона никога непушта; шилю му се дипломе; да пошлѣ баруцію за време; — 640: (1-ва): да пошлѣ *Васу* булюкб. съ описанымъ дѣломъ у Совѣтъ; — Турчина, кои е у крађу пошао, да обеси; — 664. 708: за булюкбашу *Василія* и за друге бунташе; — 719: да прими пріятеля (извѣстителя - шпіона) Турчина изъ Босне съ фамиліомъ; — 745. 841: да пропусти *Пешкиръ-агу*, кои е дошао съ Аџи - бегомъ, до Тополе; — 919: да ће се послати на разговоръ Аџи - бегу за трговину; — 921: да иде тамо на разговоръ; — 999: да се врати шишана Аџи-бегу, а Турчинъ робъ за Срб. роба; — 1025- 1051: да намири трговце, кои су на Сикирићъ скели трговину водили; — 1181: да изиђе съ нешто войске на границу у шанчеве; — 1193. 1201: да не-

терув войску на границу, и да намири дугове и Тур. и Срб. стране; да пише *Аџи-бегу* да се Срби царской милости надаю; — 1224: исто; — 1227. 1400: шилю се къ нѣму люди, кои ће му за све наредбе устмено показати; — 1410: за *Цукића* и *Молера*, да ін повата или побіе; — 1422: исто; — 1443: исто строжіе; — 1451: да в опроштено *Цукићу* и *Молеру*; — 1507: да помогне войв. *Ефрему* за неке хрсузе, и да скупи войску на екзерциръ; — 1536: да се постара наћи вѣрне пріятелѣ, кои ће му истинито показати за Турска намѣренія, и таковима да дав добаръ бакшишъ (даръ), кое ће одъ врховн. вожда получити; — 1569: шилѣ му се планъ военый; — 1583: поставлѣнъ за *главно-началника* одъ Лознице до Раче; — 1596: да даде заире и стоке неколико жени и деци Молеровой, кою буде преместіо у Кадину луку кодъ стрыца; — 1601: да ће се писати подручн. войводама, да га признаду за своегъ управителя; — 1609: да съ войв. *Ефремомъ* народъ што брже у дубину уклони; — 1631: за Аџи-бега; — 1633: како му иде войска одъ 14,000 и 12 топова у помоћь; — 1732 (1733.) *Матія*, стрицъ айдука *Илиѣ* изъ Струганика, № 1247: Ср. *Совѣтъ*.

Маћа Свирачевићъ и нѣговъ *стрыцъ* № 620. — Ср. *Милошъ Маринковинъ*; — (700)

Мачвани, жителы Мачв. среза у окр. Шабачкомъ, у неслоги съ войв. *Стоян. Чупићемъ* (ср.) № 1038.

Маюръ, село у окр. Ягодин., ср. Темнићскомъ, № 599.

Медошевци, (Медошевацъ) село у окр, Београд., ср. Колубар. № 798.

Мелентіе, архимандритъ Студеничкій, № 762.

Мензулане (поште) № 625. 726. 847. 960 1485.

Мензули (писмоноше) писма у селима да неоставляю и кнезови селски да ін непримаю: № 822.

Мерице за добоше, в. *добоши*.

Миланъ Обреновићъ, Господаръ, (†) № 614.

Миле, момакъ Кара-Марка Васића войводе, № 1413.

Миленко, житель Ћуприскій № 761. Ср. *Ћура* председатель.

Миленко бећаръ, в. *Бећари*:

Милета булюкбаша, № 607. 625: да се увати живъ или мртавъ.

Милета изъ Ћупріе, № 765.

Миливой и *Миованъ* изъ Рамаће, № 784.

Миливой Тадићъ, војвода, № 1612. (1610). 1723. (1719.)

Милисавъ Дробњакъ, изъ Рековца, № 1433.

Милисавъ, капетанъ изъ нах. Крагуевач., № 660. 1208: да му Г. *Лука* (ср.) наплати дугъ одъ *Ивана*; — 1263. (1260.) 1314. (1-ва) — 1316. 1543: да люди подъ нѣгов. кумпаніомъ увате єдну срну лане за пешкешъ (поклонъ); — 1689: за цебану. — Ср. *Милошъ Маринковићъ* војвода.

Милисавъ Милићъ, *) кнезъ, војвода Црнорѣчкій, № 679. 713: да небрани людма Вилипа булюкб. Загорск. съ овимъ ићи на стражу; — 737: да увати *Тошу* булюкб. изъ Грляна и пошлѣ; — 787: да съ војв. *Иваномъ* Баньскимъ и *Крстомъ* Сврљичкимъ потонѣга човека истера у Баню у логоръ; — 844: да Руской войски, кадъ ова у Поляницу дође, место каже, где ће конѣ пасти; 1046: за Тошу булюкбашу; — 1108: да увати убилца *Стояна* и обеси, ако ли га уватити неможе, да га убіе, и мртва обеси предъ народомъ, комъ пріе да прочита „писмо наше“ — 1110: да даде *Марину* Пиротскомъ єданъ салашъ кукуруза; — 1128: да наплати *Тоши* булюкб. (ср.) за неке айдуке; — 1152: да се поврати у Баню на свою прећаш. команду; — 1157: исто; — 1206. 1227. 1301: явлѣно му да ће шанацъ у Зайчарима онай старый остати; — 1383. 1552: за айдуке; и да градъ (шанацъ?) спрема и угврђуе; — 1559: за Ташу (Тошу л') аранбашу; — 1636.

*) Само на єдномъ месту, подъ № 1552. изложено є ово презиме, и будући да ту нема обычногъ прилога „Црнорѣчкій“, то се може сумнати, да ніе ово кои другій? —

Милисавъ Мићићъ, № 1475: да му є слободно продати 120 волова у Турску.

Милисавъ Трнавацъ и *Марко*, № 838: да ливаде неотимаю одъ *Арнаута* изъ Бранетића.

Милићъ Дринчићъ, војвода Рудничкій, № 667. 830: за ливаду *Аџи-абдину*; — 838. 869: за ливаду више пута препродавану; — 871: за исту ливаду да врати *Миловану Лучићу* 50 гроша; — 1044: да пошлѣ 20 момака за капларе у Чачакъ на екзерциръ; — 1225: послата му пресуда за неку њиву; — 1249: разположеніе за исту њиву; — 1311: да му буде војска у гомили и на екзерциру; — 1415: враћаю му се топчіе натрагъ; — 1441: да се постара побити *Молера* и *Цукића*; — 1501: да војску екзерцира а топџіе пошлѣ у Тополу на поученіе; — 1548: да свакій војникъ себи заире спреми и по єдне опанке и кошулѣ; — 1563: кадъ му војв. *Милошъ Обреновићъ* пише, одма къ нѣму съ војскомъ да иде; — 1655: да се састави съ кн. *Симомъ* и на Дрини да воюе; — 1701: да скупе људе, кои су сес' војске вратили; — 1725.

Милићъ изъ Богданя, в. *Милићъ Марковићъ*.

Милићъ, кнезъ Ражањскій, № 633. 634. 672. 691: да се пошлѣ съ Ражан. ребелияшима у Тополу; — 720. 890: дато му пуномоћіе као депутирцу за Станболъ; — 1066: за утврђиванѣ шанца.

Милићъ Марковићъ изъ Богданя, № 1042: опроштено му, што є продавао крадене конѣ; — 1340: да плати 20 гр. дуга *Јанићію* изъ Годачице (ср. —)

Милићъ Радовићъ в. *Миаило Радовићъ*, војвода.

Милића Радовића изъ Каоне *братъ* (убіенъ) № 618: в. *братъ* Милића.

Милія Здравковићъ, војвода (Господаръ) Ресавскій, № 647: за ћуладъ; — 666. 727: за капет. *Димитрія*, кои ће изъ ћупріе узети све ствари што су за *Орурком*ъ дошле и остале; — 815: да никогъ безъ пасоша непропушта на скелу; — 861: да пошлѣ сына *Милосава* и 50 момака у Поляницу, да се уче екзерцирати по Руски; — 955. 1065: да помогне Ресавцима извуђи грађу за Делиградъ; — 1071: 1071: да опре-

ми 20 кола и 50 людій да помажу *Илій Барякта-ровићу* опремати шанацъ; — 1300. 1363: да му се знаде кои ће коньикъ быти, и овай себи све потребне ствари да набави; — 1497: да може поћи къ *светоме кралю*; — 1649: за некій великій топъ; да се управо у Делиградъ тера; — 1673: да овай топъ одпусти у Неготинъ.

Мил'ко Бошковићъ изъ Белосаваца, № 681.

Ми'лко и *Милошъ*, № 707.

Мил'ко Щрбићъ изъ Смилове (Смиловца) в. *ребеліяши Ражањски.*

Милованъ Вуковићъ, изъ Сипића, № 738: поарао га *Янко* и однео 150 дук. — 801: да му Магистр. Гургусовач., Тоша и Нина войводе, даду 150 дук., а злочинца увате и одъ нѣга наплате.

Милованъ Лучићъ, № 869: препродао му войв. *Милићъ Дринчићъ* ливаду у Бранетићима за 5 дук. — 871: да му овай врати новце у 50 гроша (дакле є было дукатъ 10 гроша.)

Милованъ Милутиновићъ, № 613. — Ср. *Никола Ракићъ.*

Милованъ, попъ изъ Драгачева, № 616: да се окане пресуђиваня коєкоме.

Милованъ Станойчићъ, изъ Бруснице, № 735: да се увати и пошлѣ у Тополу.

Милорадъ кнезъ, № 954.

Милосавъ Вуковићъ (и *Іованъ* Бугаринъ) изъ Сипића, № 738. и 739: иде у Гургусовацъ да доведе *Янка*, кои є кодъ нѣга служіо и по'арао *Милована* Вуковића.

Милосавъ Ресаваць, сынъ *Миліє Здравковића* войводе, № 851: да се учи у Поляници екзерцирати по Руски.

Милошъ Булюра, № 630. 631: дужникъ; — Ср. *Здравко* войвода.

Милошъ изъ Мишара, № 1346. 1347: да га Совѣтъ уапси и суочи *съ кн. Мишарскимъ*, да се извиди какову распру међу собомъ имаду, па да пресуди.

Милошъ изъ Порадє, сынъ *Петра Михаиловића*, № 1137: да се не тера ни на войску ни на кулукъ.

Милошъ Маринковићъ (Каменичанинъ) войвода Гружанскій, № 620: да доведе *Ђурицу* изъ мал. Шаня и Маћу Свирачевића и нѣгова *стрица* и *Радоя* изъ Лужнице у Тополу и да дође *Сава* булюкбаша; — 660: да съ кап. *Милисав.* и кн. *Петромъ* дође на Тровцу съ войскомъ на Чумићско брдо; — 700. 729: за топчіе и муницію; — 867: да недопусти одпуштеници *Станики* венчати се докъ недође Г. Митрополитъ; — 1061: да намири *Неделька* изъ Липовца дугъ; — 1260. да обяви таксу за майсторе и надничаре; — 1296: примлѣне паре за винске десетке; — 1314: да съ *Петромъ Оташевићемъ* и капет. *Милисавомъ* скупи войску уписну и неуписну и дође одма у Тополу; — 1316: онъ и речена двоица да нетераю за садъ волове за топове; — 1341: да даде едн. вола баруџіяма одъ беглучки говеда; — 1407: шилю му се нѣгове топчіе и коньи топовски; — 1445: да нађе и побіе *Цукића* и *Молера*; — 1511: да Борчани стоку неапсе кметовима *Лаз. Мутава*; — 1546: да онъ (и кап. *Милисавъ*) войску разпусти да се сореми, па у идућу неделю дође съ њомъ у Тополу; — 1689: за цебану — наставленіе воѣно — Г. *Янићіе* съ войскомъ на Дрину полази, а *Господаръ* се налази у Тополи и око' Волявче.

Милошъ Милишевићъ, № 1484: да е био бунтовникъ. — Ср. *Совѣтъ*.

Милошъ Обреновићъ, войвода (Господаръ) Рудничкій, № 643: примлѣна беглуч. говеда, да су оправлѣна; — 656: за *ятаке айдучке*; — 667, 668: казнѣни куѣи одлазе; — 735: да увати *Милов. Станойчића* и пошлѣ у Тополу; — 814: шилѣ му се писмо поручику казака у Ужицу; — 830: да се не меша у ливаду у Лочевци „а себе другу да тражи“; — 1044: да пошлѣ 50 момака за капларе у Чачакъ на екзерциръ; — 1047 и 1048: да *Видоя* изъ Горобиля кадъ се увати, пошлѣ у Тополу; — 1056: да се стара уватити *Ви-*

доя согласно съ в. *Милил. Радовићемъ*; — 1113. (и 1115:) да пошлѣ свога момка *Милилу Радовићу*, да увате *Видоя* изъ Рупелѣва; — 1139: да се ништо чемъ судити неможе, што є было за Турака; — 1178: да онъ и *Лаз. Мутавъ* пошлю у Ягодину, 10 майстора да простругую шиндру за магазинъ џамію; — 1234: кап. *Ђурковићъ* да се одпусти у Београдъ; — 1237: да се премести у градъ Ужичкій и да држи градъ и кнежину *Раке Левайца*, а на нѣгову команду да дође *Ник. Карамарковићъ*, — на ков да одговори оће ли неће ли; — 1253: да иде у нах. Ужичку и тамо уреди по валогу; — 1292: известіе за люде кнежине *Раке Левайца;* — 1310: да дође на заповесть: — 1334: дочи ће Совѣту, да га извести за люде одъ Ужичкога края, кои су у Београдъ дошли; — 1356: да пошлѣ 10 волова, што є одъ Гружана узео; — 1369: да десетый данъ скупля войску и држи три дана на екзерциру, па да се ова учи и ради; — 1442: да нађе и побіе *Молера* и *Цукића*; — 1468: за неку ливаду, да преда *Луки* или да одъ нѣга купи; — 1502: да онъ и *Лаз. Мутавъ* войску екзерцираю узъ белу недељу, а предъ покладе да разпусте; — 1563. 1566: да съ нешто войске изиђе у Ужицу и на границу, а у осталой у нахіи да остави *брата*, заповедника; — 1589: за *Ћепића*; — 1624: прокламація; — 1630: да є већъ война и да є дошао последныій одговоръ; — 1638: да обяви за кои узрокъ *Карамарковићъ* ište 1000 гроша; — 1658: за 4 кмета, кои се емче за 3 апсеника; — 1672: да ће му се донети џебана изъ Београда, єръ у Тополи готове нема; — 1674: шилю му се писма, да оправи *Влад. Црногорскомъ* и *Гавр. Шибаліи*; — 1681. и 1683: да пошлѣ пола резерве, свое войске у помоћь Г. *Проти*; — 1690: да є добро учиніо, што є *Кара-Марка* са 100 людій у Босну претуріо; — 1691: да остави 4 — 500 людій у резерви, а онъ да иде на Дрину *Проти* у помоћь; — 1731: да войску сасвимъ подпуну држи и да ова више негладуе.

Милошъ Савинъ сынъ изъ Трнаве, № 855: да се прими за писара у Магистрату Крагуевачкоме.

Милошъ Сарановацъ, воивода, № 993: да се на нѣгово место у цайгхаузу (у Београду) другій нађе; — 1034: да ће се после скупштине послати на войводство; — 1037: да Цукићу све да, што в нѣгово; — 1074: за сувишій десетакъ винскій *Цукића* — новце у касу народну да пошлѣ, и да *Арнаутима* каже, да в одъ Срба беса тврда; — 1075. 1231: за примлѣно сирѣе и вино; — 1307: воено наставленіе; — 1328; да се наплати Цукића дугъ, връ и онъ има Совѣту давати; и да одвои Цукићеве овце одъ народны и преда нѣг. брату *Живану*; — 1360: исто, и ако бы се появили *Павле Цукићъ и Молеръ*, да имъ каже да слободно дођу у Тополу; — 1386. 1404: за *Цукића* и *Молера*, да се доведу или побію; — 1486: за неке айдуке, да се обесе; — 1489: дозволява му се начинити кућу у *Кожетину* на команди или гди за найболѣ нађе; — 1495. 1503: известіе, да су они айдуци извешани; — 1525: да гради кућу у Кожетину; — 1535: што има собствени Цукићевы оваца да *Цукићу* преда.

Милое Ђурђевићъ изъ Лужнице, кои е детету насиліе учиніо: № 804. 808. 839. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій.*

Милое изъ Врбице и *Марко* изъ Бранетића, № 1220. Ср. *Магистратъ Рудничкій.*

Милое Капиџія, № 784.

Милое Тодоровићъ, кнезъ, войвода, господаръ, изъ Црнче, № 616, 652. 671. 728: онъ и Магистратъ Ягодин. да узму 700 гроша одъ *Живана* изъ Раткова и пошлю *Милутину*; — 779: налогъ воены; — 794: за воловe отете одъ иштирџія; — 817: да онъ и кн. *Свта* иду съ войскомъ у Гургусовацъ; — 961: за калуђ. *Атанасія* Любостинскогъ (ср.) — 991: да яви сиротиньи у Турской да за ово време ненавалюе у Србію; — 1027 да доће изъ Гургусовца кући „и да намъ готови потребна по Левчу, за проћи и провидити несогласіе жителя Левачки;“ — 1068. (погрешно 1608)

да иде у Гургусовацъ и да се тамо тврди; — 1077: да одъ *Филипа Дмитровића* наплати трошакъ и штету *Павлу;* — 1088: да иде у Гургусовацъ и да се тамо тврди; — 1103: исто; — 1126: 1147: да люде Белоградчичке добро чува, да се небы никомъ штета учинила ; и *Стояну* стрицу *Мите* Пиротскогъ, ако не седи у Тур. страни, да да пасошъ до Београда да тражи свою по'ару; — 1275. 1276: за шанацъ у Зайчарима; — 1280. 1281. 1283: да старешине нѣгова края народъ у планине уклоне и да се добро чуваю — и шанацъ у Зайчарима да неградн докъ неизиђе тамо Г. *Младенъ*; — 1297: налогъ воѣный; — 1317. 1326: налогъ воѣный; — 1393. 1402: за айдуке; — 1433: за обдржаванѣ страже, топчія и добошара — и Милисава Дробняка; — 1485. 1534: да разбира за Турска намѣренія; — 1554: да се япія за шанацъ у Ягодину одсече, па ће доћи или *Господаръ* или *Янићів*, да виде на кою ће руку шанацъ градити; — 1606: да задржи 60 овнова и трговце, кои су ій у Турску потерали; — за таванъ у џаміи и шанацъ у Ягодини; — 1645: да иде съ войскомъ у Гургусовацъ и сву да незатвора у градъ.

Милое Петровићъ, народный комесаръ (†) № 983. — Ср. *Чоча*.

Милутинъ Брбла, № 693. 728. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

Милутинъ изъ Паязитова, № 661.

Милутинъ Илићъ, прота, № 759: да се окане продавания туђи ньива, и *Спасою Яковлѣвићу* да врати што е одузео.

Милутинъ, князъ, № 693. Ср. *Магистр. Ягодинскій*.

Милутинъ, *князъ*, № 771. — Ср. *Совѣтъ*.

Милутинъ Петровићъ, войвода, братъ войводе Велька, № 1717: да се призна за войводу на место *Велька*, брата нѣгова, и момци сви Велькови да буду кодъ нѣга; — 1718: то исто, и да е Г. *Младенъ* 3000 коняника на онай край къ ньима у помоћь послао, и да ће са своимъ войскомъ къ ньима у индатъ иѣи.

Милутинъ Савићъ изъ Гараша, № 764: датъ му пасошъ за 10 дана, да оде до Степоєваца са своимъ свињама.
Милутовацъ, село у окр. Ягодин- ср. Левач., № 616: и др.
Мина, и Янићіе, момци Карађорђеви, в. *момци Карађорђеви.*
Мита бећаръ, в. *бећари.*
Мита, войвода Пиротскій, № 682. 779: недирати пре у Турке докъ неударе; — 794: за волове, отете одъ иштирція; — 797., 834., 835., 846., и 850: да се доведе на одговоръ; — 1147: за нѣгова стрыца *Стояна* (ср. *Милоє Тодоровићъ*) — 1278: да неговори зле речи за войв. *Маринкомъ*; 1280. — Ср. *Магистратъ Гургусовачкій.*
Митаръ, братъ Алимпія изъ Брезне, № 614. Ср. *Маг. Рудничкій.*
Митаръ Крстићъ , изъ Орида, № 699. Ср. *Четиръ човека.* —
Митрополитъ (владика) в. *Леонтіе Ламбровићъ.*
Миялло (Михаило) *Грувевићъ*, секретаръ Совѣта, № 612. 718. 734: за преводъ пис. копію да чува; — 756. 769. 770. 786. 800. 827: да дође (у Тополу); — 1157: копія одъ нѣга тражена. — Ср. *Младенъ Миловановићъ*, *Іаковъ Ненадовићъ*, *Сима Марковићъ.*
Миялло Пешчиновићъ, воденичаръ войв. *Милоша Обреновића*, № 656. 698. — Ср. *ятаци айдучки.*
Миялло (Михаило) *Кепићъ*, аранбаша, № 1426. (ср. *Велисавъ*) 1428. 1590: да є слободанъ са своіомъ дружиномъ одъ досаданѣгъ преступленія.
Милило Марићъ, № 868. и 870: да неотима ливаду у Брезама одъ *Марка и Милосава* (ср.)
Миялло (Милићъ) Радовићъ, войвода, (капетанъ) — № 618. 677. 678. 749. 757: да доведе два дошљака, кои се туже на *Паіовића*, у Тополу; — 782 823: за купованѣ жита, и депутатъ войв. *Никола* одъ десетка; — 927: да съ *Дмит. Старовлашанином*ъ отиде у Магистр. Каранович., да се тамо посуле; — 928. исто; — 1010: за айдуке; — 1044: да пошлѣ 25 мом.

за капларе у Чачакъ на екзерциръ; — 1047. 1048. да *Видоя* изъ Горобиля увати и пошлѣ *Милошу Обреновиќу*; — 1052: исто — и да побіе айдуке *Радоицу*, *Чамџію*, *Мушу и Леку*; — 1056. 1113. и 1115: да увати *Видоя* изъ Рупелѣва; — 1125. 1127: опомена; и да истогъ *Видоя* увати; — 1183: да онъ и войв. *Ђока* неузимаю одъ люди Ерцеговаца, кои нису подъ ньиовомъ командомъ, десетке и порезе, и да іи нетераю на войску, но све то да чини ньіовъ войвода *Ђоло*; — 1189: да увати *Видоя*; — 1209: опомена; — 1254. 1389. 1426. 1427: долази подъ власть *Ант. Плякиќа*; — 1428. 1694: „капет. *Михаилу Радовиќу*“ и булюкбашама *Алекси и Пайти* и пр. за неке *ребеліяше*, кои су се подигли на войв. *Николу Карамарковиќа*, ако се неумире, да іи побію. — Ср. *ребеліяши*.

Миятъ № 627.

Младенъ (Г.) в. *Младенъ Миловановиќъ*.

Младенъ булюкбаша, *№* 737: да се увати. — Ср. *Тоша* войвода.

Младенъ Миловановиќъ, (попечитель военны дѣла) господаръ, кавалеръ, *№* 711: (ср. Совѣтъ) — 718. и 734: (ср. *Яковъ Ненадовиќъ*) 756: да се съ Г. *Яковомъ* Г. *Симомъ* и Г. *Миаиломъ Грувиќемъ* договори за жито, и да призову *Горчакова* и новаца да узму и разпошлю на Магистрате, да купую за у градъ; — 769: разположеніе, где ће се войска екзерцирати; (ср. Шефъ) — 770: писма Нишкога везира; — 786: писмо подполков. *Полева* и што му на то валя одговорити да сачине „а намъ на потврђеніе пошлю“ — 800: за брашно; — 1122: да наплати коня *Теодоровиќу*; — 1230: мнѣніе за премештанѣ войв. *Џоде* изъ Вржогрнаца кодъ войв. *Милосава*; — 1271: да опомене *Іоцу*, чл. Магистр. Кладовскога да се болѣ влада; — 1272. 1282: датъ му *планъ*, како ће по граници разположити войску; — 1283. 1294. и 1317: (ср. *Совѣтъ*) — 1338. (ср, *Велько П.*) 1350: да одпусти Турке, кое в *Велько* поватао и да имъ небы една копча фалила; — 1352. 1432: писмо *Ичко-*

гліе базрђанбаше — и да овай неизлази на екзерциръ, него момакъ нѣговъ, и да истражи они 20 трговаца, за кое *Ичкоглія* каже да неизлазе на екзерциръ; — 1564: шилѣ му се воєный планъ; — 1579. 1581: да пешаке устави у Ягодини, а съ коняницима да иде по граници и чини наредбе по плану; и послато му наставленіе за *главно началство* одъ Делиграда до Дунава; — 1613: исто; — 1634: како є отишао граничомъ; — 1642: Турчина къ нѣму дошавша да непушта къ нѣму у шанчеве; 1650: *да се шанци по граници сасвимъ разоре и да се узме позиція преко планина*; — 1699: шилѣ му се 5 товара џебане за Левачку резерву, коя се кодъ нѣга находи; — 1700: да оправи малу кумбару и одъ нѣ ђуладе; — 1703: да облакша *Неготини* и *Острову*; — 1707: за похару *Живкову* и за старца шпіона; — 1716: да є лепо дочекао Турке; и како се *Велько* у великой нуждн находи: да му помогне.

Мокрый лугъ, село у окр. Београд. ср. Подунавскомъ № 692.

Моларъ войвода, в. *Петаръ Моларъ*.

Момиръ Стояновићъ, кнезъ Лесковачкій, № 743: за десетакъ; — 1149. 1159: да се болѣ влада; — 1450: да се пошлѣ у Тополу (ср. *А. Плякићъ*) — 1488: 1493. 1494. — Ср. *Совѣтъ* и *кнезови и кметови Лесковачки*.

Момци Кара-Ђорђеви, Мина и *Янићіе* № 1330: шилю се у Магистр. Ягодинскій да премере єчамъ и донесу на 150 коня заєдно съ рачуномъ. —

Момци, одређени за капларе да екзерциръ уче, № 1044.

Момци Раке Левайца № 1138. 1238: да трпе апсъ годину дана и врате людма узето; — 1244. 1504: да се пусте изъ апса; — 1537: да іи прими у момаштво войв. *Ник. Карамарковићъ* и да имъ обрія браде.

Моравица, Морава одъ Голіе до Гуглярске скеле, № 951: да се скела на ньой отвори; — 955: кньига за ђумрукцію на Моравици; — 1600-

Моска (Русія) № 750: заточеніе — вальда што су тамо 1811 г. изъ землѣ изгнани, съ фамиліяма живили *Миленко Стойковићъ* и *Пет. Добрнјацъ*

Мудава скела, у окр. Пожарев. ср. Рамско-Пећскомъ № 1660.

Мула-Паша, Видинскій, № 626: да му се све поарано врати; — 952. 955. 957. 1148. 1150: да се предъ нѣговимъ човекомъ очита послано писмо (копія); — 1169: да му се ласкаво обећава пріятельство, а до другогъ обстоятелства недае войска у помоћь; — 1226. 1250. 1267: да му се помоћь обећава, али неда; — 1338: да градъ (Видинъ) добро држи и неупушта. — Срав. *Велько Петровићъ*.

Мундиръ на добошаре, № 1161. — Ср. *Совѣтъ*.

Муниција, (цебана) № 729.

Мутавъ войвода, в *Лазаръ Мутавъ*.

Мухуръ-Сайбія (великій везиръ), № 955. 957. Ср. *Совѣтъ*.

Н.

Намириванѣ дугова и Турске и Срб. стране, № 1201. 1203. 1224.

Наплаћиванѣ ћумрука по тарифи Бечкой, № 1054. Ср. *Совѣтъ*.

Напойница, № 1513. — Ср. *Вићентіе Петровићъ*.

Наредба, да войводе, *Ћока*, *Новакъ* и *Милићъ* поизменце буду на стражи у Београду: № 1427. 1428. 1483.

Наредба, да се лађе на Дунаву подъ *Гребеномъ* заустављаю и визитираю, а кое Немач. страномъ иду, випошто: № 1490.

Наредба, учињена на сабору, да войводе сами мензулане (поште) држе: № 1485. — Ср. *Совѣтъ*.

Народъ изъ Жупе, да се претера преко Мораве: № 1314. 1333.

Народъ изъ Крушевачке, да се претера преко Мораве у нашу страну: № 1325.

Народный (вилаетскій) судъ, в. *Великій судъ*.

Настойникъ, у конаку кн. Симиномъ у Борку: № 1416; шилѣ му се 28 брава свиня да прода за 300 гроша, а што више узме да є нѣгово.

„На Турке полазити неможемо, докъ они найпре на насъ неударе“ № 1294. — Ср. *Совѣтъ*.

Наунъ (Наумъ) *Ичкоглія*, базрѣанбаша у Београду, № 920. — Ср. *Совѣтъ*; — Ср. *Младенъ Миловановићъ*.

Неготинъ, (Неготина) варошь у окр. Крайнскомъ, ср. истогъ имена. № 726: и др.

Недељко, воденичаръ изъ Иванче, (убієнъ) № 1248. — Ср. *Сава Гавриловићъ*.

Недоба, Колешкій Совѣтникъ, господинъ, агентъ Рускій у Београду № 695: за купованѣ жита; — 770: да му се сприобште писма *Ниш. Везира* и *Ил. Баряктаровића*; — 809: саобштенѣ писама и одговора писаногъ *Рушитъ-Паши*; — 941. (погрешно 841) — 972: да явля шта се одъ Руске стране разумева, и да незаборавля насъ (врхов. вожда) — 994. 1019. 1020. 1028. 1029: да се Турци нескланяю на миръ, и да яви Рус. началству — а Србима неостає далѣ ништа, но да траже *покровителя* и да се бію съ Турцима; — 1033. 1054: да му се писма *Чичагова* и Архим. *Филиповића* даду на прочитанѣ; — 1057: исто; и благодари му се, што є известіо за срећне поступке воинства Рускогъ; — 1121: за *Теодоровића;* — 1122: да присуствуе при извршеню рачунна међу *Теодоровићемъ* и *Релићемъ*; — 1124: шилѣ му се писмо войв. *Антонія* Лозничкогъ за новине одъ Босне, и препоручуе „да насъ у заборавности неостави, но да пише кому знаде“ — 1126: исто; — 1132: послато му писмо вой. *Марка Костића*; — 1133; исто; — 1143: да му се яви, што пишу *Велько* и *Мула-паша;* — 1169: о истомъ, и нѣговъ на то савѣтъ; — 1206: више, да се явно каштигуе *Добрићъ;* — 1568: препоручено му „да пише кому знаде за наша саданя овакова обстоятелства,“

Неимари и њихови майстори са своимъ преправомъ позиваю се у Теполу: № 1099. 1459 — 1465.

Немачка, Австриско царство, № 695. и др,

Немачка заира, № 1490. да се разбере где се отоварава, или у Адакале, или у Оршаву, или у Видинъ? — Ср. *Іов а Стефановићъ*.

Немачка намѣренія, № 1618. — Ср. *Сима Марковићъ*.

„*Немачки солдати* ранили нашегъ човека на води у чамцу.“ № 1169. — Ср *Совѣтъ*.

Немци (власти Австриске) — 1490. 1707. 1715.

Не'отични убилацъ, в. *Ђорђе*.

Непознати официри, № 944. — Ср. *Совѣтъ*.

Несогласіе жителя Левачки; № 1027. — Ср. *Милов Теодоровићъ*.

Несудити што е было за Турака (пре 1804 г.) № 1139. — Ср. *Мил. Обреновићъ*.

„Нећемо нашу речь покварити и Султана увредити“ № 1172. — Ср. *Ил. Баряктаровићъ*.

Неша (*Нешко*) кнезъ Прокупачкій, № 837. (?) 1149. 1160. (в. 1159.)

Нешко Јанковићъ, № 1024: да се казни, што е *Іовану Цвеи* кућу запаліо. — Ср. *Кара-Марко Васићъ*.

Никола, братъ *Вуице Вулићевића* (ср.) № 860: да се учи екзерцирати.

Никола булюкбаша, № 598: на одговоръ у Тополу. — Ср. *Арсеніе Ломо*.

Никола Гркъ, № 1245: у апсу. — Ср. *Совѣтъ*.

Никола Ђиласъ, № 1007. 1011: да се увати и у Тополу пошлѣ, заедно съ айдукомъ *Јанкомъ*, што су тели убити *баряктара Карамаркова* (ср. —)

Николай Ивановићъ, *Салтиковъ* (Солтиковъ) Фелдмаршалъ, графъ Рускій, № 904. 906.

Никола изъ Вранова, в. *Јковъ и Никола*. — Ср. *Вуле Илићъ*.

Никола изъ Каоне, № 618: убіо *брата* Милића Радовића изъ Каоне. — Ср. *Совѣтъ*.

Никола изъ Медвеђе, № 961. 962: да изстави руку изъ воћа монастырска, и што е обрао да врати и да се каштигує. — Ср. *Атанасіе* калуђеръ.

Никола Карамарковићъ, војвода, № 606: да привати *Архимандрита* и препрати преке Таре; — 678. 749: за купованѣ 40,000 ока жита; — 751: да пошлѣ нека писма у *Црну Гору*; — 767: исто; — 768: послато му за писмо у Црну Гору 12 дуката, да да књигоношама; — 823: да му се даде одъ десетка 6000 ока жита за нѣговъ трошакъ; — 824: исто; — 833: *Вую Павосавића* са писмама да оправи у Црну Гору; — 931: да се преко заповести недаѳ Турцима стока; — 960: депутатъ (данакъ у рани и огреву) — 1003: да пошлѣ у Тополу айдуке, и оставу *Симе* ковача; — 1005: исто; — 1008: исто; — 1010: исто; — 1013: исто: — 1044: да пошлѣ 12 мом. за капларе на екзер. циръ; — 1069: ако другогъ наћи неможе, да нареди *Симу* ковача и да провиди може ли се у Црну Гору проћи; — 1080: да пошлѣ майсторе Осаћане у Тополу; — 1100: иде къ нѣму *Станко*, сыновацъ влад. Црногорскогъ, и да наѣе кои ће га испратити у Цр. Гору, и пр. — 1125: да човека кои ѳ къ нѣму отишао опреми да иде кудъ надлежи и писма по истомъ, коя іошъ ніѳ послао да опреми; — 1170. 1182: да забрани мешанѣ и трговину съ Турскомъ; — и да одъ люди Ерцеговаца узима данакъ војв. ньіовъ *Ђоло*, а не онъ; — 1237. 1337: да люде Ужичк. края *Раке Левајца* добримъ начиномъ себи склања; и па допусти брату *Іов. Дрмонѣ* изъ Турске узети крадомъ роблѣ; — 1390. 1512: за десетакъ; — 1523: да увати и пошлѣ *Саву*, кои ѳ убіо оца у нахіи Рудничкой; — 1532: люде да шилѣ у Турску да разбираю Тур. намерења; — 1537: за попуштане изъ апса момке *Раке Левајца*; — 1549: шилѣ му се цебане 6 бурадій; — 1616: да се немеша у люде војв. *Ђола* и неузима одъ ньи десетакъ; — 1637: да му се неможе 1000 гроша послати; за баталъ (и друге) топове на граду; — 1694: неки ребелияши се на нѣга подигли; — 1696: укоръ и савѣтъ ради тога; — 1729.

Никола Катићъ, војвода, № 1448. (в. 1446.)

Никола кумбарација, № (1295.) 1358. (1414.) 1575. 1594. — Ср. *Іова Стефановићъ.*

Никола Нишлія, № 672.

Никола (*Смиляницъ*) попъ у Шабцу, да остави протопопска дѣла и новце одъ мирје да врати *владики* (Мелетію); — № 1039. 1041. (у дневн. 1040.) — Ср. *Лука Лазаревићъ.*

Никола Ракићъ, у Руднику, № 613: да дође у Тополу и доведе *Ристу Гавриловића* и *Милована Милутиновића*, и конѣ, кое су у Ягодину повели да продаю.

Никола Теодоровићъ, № 1076: за нѣгово отпустно свидѣтелство; — 1078: исто; — 1120. 1121. (ср. *Недоба*) — 1122: да *Совѣтъ* извиди рачунъ међу ньимъ и *Релићемъ* — и за свидѣтелство. — Ср. *Совѣтъ.*

Никола, трговацъ, № 1476: да му є слободно продати 120 волова преко Делиграда у Турску.

Никола, цинцаръ, № 636.

Нина, кнезъ, војвода Тимочкій, № 682. 714: да небрани *Вилипу* булюкбаши чувати стражу на Шашки; — 737. 738. 801. 850. — Срав. *Тоша* војвода Тимочкій.

Ишић, градъ на источно-южной граници Србіе у Бугарской, № 744. и др.

Нова варошь, у Тур. Стар. влау према Срб. Иваньици № 1464.

Новакъ Бошковићъ, војвода Драгачевскій, № 677. 926: да више никомъ недає пасоша да иде у Турску; — 1279: онъ и војв. *Ђока Протићъ* да се у напредакъ болѣ владаю; — 1368: съ војв, Ђокомъ Протићемъ на испиту у Совѣту; — 1427: онъ и војв. *Ђока* и војв. *Милићъ* да буду подъ власћу *Ант. Плакића.* — и по измевце чуваю стражу у Београду; — 1428: исто; — 1483: исто; — 1561. (2-га) да пошлѣ у касу народну 4000 гроша дуга.

Новине одъ Руске и Француске стране, № 1405. — Ср. *Совѣтъ.*

Новица изъ Стойника, № 706: убіо снау свою неотце. — Ср. *Великій Судъ.*

Новци немогу се примати како у Турской, но како у Србіи иду. № 945. — Ср. *Илія Барякгаровићъ.*

О.

Обверъ - команда, в. *Генерал - каманда.*

Обешены 16 людій Срба (у Турской) за єдногъ айдука: № 969. Ср. *Рака Леваяцъ.*

Облигаціе, № 899. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій.*

Обрадъ трговацъ, № 1040: (у дневн: 1041:) да плати дугъ *Живку* Шабчанину. — Ср. *Великій Судъ.*

Обрадъ Шаданъ изъ Лужница, айдукъ, № 969. разбіо карванъ у Турской. — Ср. *Рака Леваяцъ.*

Обріяти браде, № 1537. — Ср. *Никола Карамарковићъ.*

Обучаванѣ за капларе одређены момака екзерциру, № 1044.

Обучаванѣ топчія, № 1222. 1232.

Обшта касса трговачка, № 1104. — Ср. *Добрићъ-*

„*Општій Совѣтъ*“ № 786: на писмо Г. *Полева* одговорити.

Одговорити Турцима, зашто є войска на границу изтурена: № 1351.

Одгода цене за рану: № 695. — Ср *Совѣтъ.*

Одело за топчіе, № 774. — Ср. *Совѣтъ.*

Оправлянѣ Делиграда и Тополяка, № 1144. и др.

Опремянѣ за скорій полазакъ на войску: № 1303 до 1312.

Опроштай Павлу Цукићу и Петру Молеру 1451 — 1454. 1466. 1467.

Опроштено (ублажително) *писмо,* № 1174. 1175. — Ср. *Жив. Константиновићъ;* — *Совѣтъ.*

Оршѣ, село у окр. Смедерев., ср. Ясеничкомъ, № 1097.

Ордонанцъ. (ординанцъ) № 733. — Ср. *Вићентіе Петровићъ.*

Ореовица, село у окр. Шабачкомъ, ср. Посавскомъ. № 699.

Орловићъ, № 1120. — Ср. *Совѣтъ.*

*Орурк*ъ, графъ, генерал - маіоръ Руссій, № 727. 827. — (1-ва и 2-га) 900: за примлѣны одъ маіора *Горчакова* 1000 дуката; — 905.

Осаћани, майстори, № 1080. 1081. — Ср. *Никоа Карамарковиħ*ъ.

Освета Рецепу, № 1021. 1022. 1659 — 1663.

Остава Симе ковача, № 1003. — Ср. *Никола Карамарковиħ*ъ.

Оструженица, село у окр. Београдскомъ, ср. Посавскомъ, № 880.

Отацъ и браћа, (убієногъ) *Симе* изъ Стргара, в. *Глигоріе* и сынови: *Рака* и *Никола*.

Отмичари, № 896. и 897. — Ср. *Вуле Илиħ*ъ.

Официръ топчиски, № 796: да му се даде потребно за грађенѣ ракетла. — Ср. *Совѣт*ъ.

П.

Павле, бієнъ и оштећенъ одъ *Филипа Дмитровиħа*; № 1077. — Ср. *Милое Тодоровиħ*ъ.

*Павле Ериħ*ъ, булюкбаша, № 852. — Ср. *Лазаръ Мутавъ*.

Павле изъ Горнѣ Волявце № 1176. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

Павле изъ Паязитова, № 661.

Павле и *Петаръ Ризниħ*ъ изъ Банѣ, № 748: пасошъ да у Смедеревской нах. траже конѣ погубљене.

Павле и *Радое* изъ Чаетине, № 1332. — Ср. *Маг. Ужичкій*.

Павле, майсторъ, № 680.

Павле, момакъ К. Ђорђеръ, № 946 1207. — Ср. *Алекса Дукиħ*ъ.

*Павле Поповиħ*ъ, членъ великогъ Суда, № 1347: да уреди стварь са Старобарцима и дошљацима прекодринскимъ; — 1364: да замени за време войв. *Живка Константиновиħа*; — 1365: о томе; — 1423. и 1424: да испита *кнеза* изъ Брлога за айдуке, кои су се являли у Брлогу, па да га у апси, а айдуке повата и побіе; — 1455: да мотри на 70 лађій, кое ће изъ Види-

на у Адакале у име соли поћи, да преваромъ Кладово узму; — 1469: исто, и наставленіе, како ће да се чува, и одговара *Рецепу;* — 1470. 1473. 1514: да чува добро градъ; — 1522: да непише *Рецепу.*

Павле Радовановићъ, № 1219. — Ср. *Гаја* капетанъ.

Павле топчибаша, № 1218: да пошлѣ цигляре (циглеціе) у Тополу; — 1651. 1698. — Ср. *Димитріе Паре-занъ.*

Павле Цукићъ, войвода, № 675. 689: да доведе у Тополу оне люде, што су давали со и конѣ у Турску; — 793. 826: за Арнауте, звавше на предаю; — 837. 1037: да войв. *Милошъ Сарановацъ* ништо нѣгово недирне, но да извиди, шта е тео сакрити одъ своѳ власти; — 1074: да се испита, шта е народно шта ли е нѣгово; — 1359: као бегунацъ, да слободно може доћи у Тополу; — 1360: исто, и да се наплате дугови Цукићеви и предаду нѣг. брату *Живану*; — 1404: да се увати; — 1410. и 1411: исто; — 1437. до 1449: да се увати и убіе; — 1451: опроштено му; — 1452. до 1454: исто; — 1466. и 1467: исто.

Пајсіе Доволскій, калуђеръ, № 929: дугъ монастырскій (40 дук. и 40 гроша) да му се плати; — 1000: исто — Ср. *Магистратъ Ужичкій.*

Пајсиевићи, село у окр. Крагуевач., ср. Гружан., № 1620.

Паіовића давуџія в. *Давуџія Паіовића.*

Паланка, варошь у окр. Смедерев., ср. Ясенич., № 1049: и др

Палићакъ, № 662: датъ му пасошъ на два друга, кои носе на 2 коня кременѣ у Београдъ.

Панта, булюкбаша, № 1694. за ребеліяше; — Ср. *Миаило Радовићъ.*

Панта Радовановићъ, писаръ (секретаръ) Кара - Ђорђа, № 625. 1055. 1427: као комисаръ, за войводе Драгачев. *Ђоку Протића* и *Новака Бошковића*; — 1484. 1594: као посланикъ, наређенъ да иде одъ Пореча редомъ границомъ до Заѣчара; — 1595: исто; —

1597: за *Велька Петровића;* — 1641: за *Жив. Константиновића.*

Пантелея Янковића, удовица. в. *жена* покойногъ *Пант.*

Параћинъ, варошь у окр. Ћуприск., ср.. Параћинск.; № 901. и др.

Паре за винске десетке, № 1296. — Ср. *Милошъ Маринковићъ.*

Пасошъ айдучкій, № 1007.

Пасоши, кое в войв. Велько узео одъ непознати официра, № 944.

Пауль (Павуль, Павле) *Матеићъ*, войвода, № 778: да съ войв. *Янкомъ Поповићемъ*, иде на границу Дели-граду и помоћь даде Гургусовцу; — 783: исто; — 811: исто; — 862: за два топчіе, кои су утекли, да дотера сву браћу ньіову на топчилукъ; — 1014. 1066: за оправлянѣ и утврђенѣ места у шанцу; — 1171: да се спреми са свима потребама на войну и войску да екзерцира; — 1206: да иде у Совѣтъ на извиђенѣ; — 1243: да одъ десетка издржава себе и свое момке и топчіе, (и добошаре) и яви на кою в руку до сада десетакъ трошіо; — 1255: исто.

Паязитово, село у окр. Крагуев., ср. Гружанск., № 661.

Петаръ Бошковићъ, писаръ (ћата) у Маг. Ягодинскомъ, № 912. и 914: да буде за време кодъ ћумрукціе *Алексе Дукића*, да му устрои протоколе; — 1190: да у селу Милутовцу прочита писмо кметовима, кое се шаље по баряктару *Раићу.*

Патаръ булюкбаша, № 1284. — Ср. *Кара-Марко Васићъ.*

Петаръ булюкбаша, в. *Петаръ Іокићъ.*

Петаръ Вересія, № 865.

Петаръ, войвода Ражаньскій, в. *Петаръ Ђорђевићъ.*

Петаръ Вуіовићъ, № 1714. — Ср. *Васа* кнезъ у Рипню.

Петаръ Ђорђевићъ (Цода) войвода Ражаньскій, № 679. 725. 788. 812. 1016: за петъ ребеліяша; — 1017: исто; — 1030. 1066: за поправлянѣ и утврђенѣ места у шанцу; — 1073: за *Іована* изъ *Брестовца*; — и да се добро съ людма обходи, и да ім непсуе онако грубо; — 1075. 1086. 1230: да се премести изъ Вр-

жогрнаца кодъ войв. *Милосава;* — 1299: да се нѣговъ шанацъ у Вржогрнцыма кварити неће; — 1382. 1617: попа Живана, кои є народъ буніо, да пошлѣ *Митрополиту*; — 1636: да му Совѣтъ огради кои топъ.

Петаръ Ђукићъ, войвода у Жупи Крушевачкой, № 675. 690: да дође съ людма, што су давали со у Турску и конѣ продавали, у Тополу; — 955. 1273. 1307: да онъ и войв. *Милошъ Сарановацъ* иде съ пола войске у Крушевацъ и буде готовъ на позывъ Г. *Иліе Барјактаровића;* — 1386. 1411: за *Цукића и Молера*, да се поватаю.

„*Петаръ* изъ нахіе Београдске“ — № 1332: да му се наплати кобила. — Ср. *Магистратъ Ужичкій.*

Петаръ Іокићъ (Іоковићъ) булюкбаша Кара-Ђорђа, № 795: иде съ 40 казака и улана у Гургусовацъ; — 797: да повата и доведе у Тополу убилце, злочинце, айдуке ; — 801: да му Магистратъ Гургусовачкій и войводе, *Тоша* и *Нина* злочинце предаду, и *Янка*, што є украо 150 дук.; — 834: исто; — 835: да увати *Маринка* и *Миту Пиротскоєъ* и доведе; — 846: исто; — 850: исто, и да запечати соли 2000 ока; порезке новце што є узео одъ *Маринка*, *Мите*, *Нине и Филипа*, да остави у Магистрату и да имъ заповеди, одъ кога узели нису, да покупе и свакій своє однесе у Совѣтъ; — 874: како дѣла ова сврши, да се врати; — 1016: да одъ войв. *Петра Цоде* доведе петъ ребеліяша; — 1017: исто; — 1055. 1427: за войводе Драгачевске, *Ђоку Протића* и *Новака Бошковића;* — 1484: вратіо се съ комисіе, коя є ишла да разсмотри границу и учини разне наредбе; — 1620: да магистр. Крагуевач. раздели съ ньимъ у Пайсіевићима *Янково* имѣніе.

Петаръ кнезъ, в. *Петаръ Оташевићъ.*

Петаръ Милосављевићъ, айдукъ изъ Церове, № 1062: послатъ и примљенъ у Тополи. — Ср. *Ђока Протићъ.*

Петаръ Михаиловићъ, № 1197: да се нетера ни на кулукъ ни на войску, будући є сакатъ: одъ пушке се раніо на Баньи. — Ср. *Янко Поповићъ.*

Петаръ (Николаевићъ) Молеръ, войвода, № 674 745. 752: да злочинце, кое є поватао одведе у Совѣтъ и

да се тамо суочи съ онима, кои се на нѣга жале; — 753. 771. 772: да дође у Београдъ; — 783. 836: да Совѣтъ нѣму и ребеліяшима Соколянима пресуди, ал' да нетражи нѣгове погрешке до скупштине, но само одъ скупштине (последнѣ); — 881. 1359: да, као бегунацъ, слободно може доћи у Тополу; — 1360: исто; — 1404: да се заедно съ *Пав. Цукићемъ* увати и пошлѣ у Тополу; — 1410 и 1411: исто; — 1437 до 1450: да се увати и убіе; — 1454: опроштено; — 1453 и 1454: исто; — 1466 и 1467: исто.

Петаръ Назлобрзъ, № 1215. — Ср. *Магистратъ Шабачкій.*

Петаръ Оташевићъ, кнезъ, № 602: за *Радивоя* айдука изъ Петровца, како ће се казнити; — 660: да дође съ войскомъ на Чумићско брдо; — 1261. 1314 (1-ва) да дође съ войскомъ у Тополу; — 1316: исто.

Петаръ Павловићъ, № 1197: да му се сынъ *Краина* одпусти изъ добошарлука, но да се тера на стражу, войску и кулукъ са селомъ. — Ср. *Янко Поповићъ.*

Петаръ Паіовићъ, кнезъ изъ Каоне изъ Драгачева, № 722: да му се дѣло извиди у Маг. Карановачкомъ; (ср.) — 723: да се увати и пошлѣ у Тополу съ тужительима; — 746: исто; — 757. 758: да се доведе у Тополу безъ свакогъ изговора; — 782: шилѣ се у Совѣтъ на судъ. — Ср. *Антоніе Плакићъ*; — *Совѣтъ*; — *Милићъ Радовићъ.*

Петаръ Петровићъ, владика (митрополитъ) Црногорскій № 655. 659. испраћенъ до нѣга съ писмомъ *Игуманъ Морачкій*; — 833: да се одъ нѣга донесе одговоръ; — 1106: явлѣно, да му иде сыновацъ, войв. *Станко*, и препоручено, ако Турци на Србію пођу, а онъ да се покаже Арнаутима противанъ, да небы могли сви на Србію ударити; — 1677: да заплаши Арнауте, да небы могли сви на Србе ударити, и явлѣно му, да Срби оно што Турци захтеваю, неће предати до каплѣ крви; — 1679: исто.

Петаръ попъ, № 981. — Ср. *Магистр. Београдскій.*

Петаръ, попъ изъ Стойника, № 1693: да понесе са собомъ на войску воєне кньиге.

Петаръ Русъ, казакъ Србскогъ полка, № 819.

Петаръ Спасовєићъ, № 1095: за облигацію. — Ср. *Стоянка.*

Петаръ Џигерчићъ, № 630. 631: плаћа му се дугъ у 6. дук. — Ср. *Здраєко* войвода.

Петко № 887: што є слепце поарао „я налазимъ за добро, да (*Вушца Вулићевићъ* — ср.) сазове вилаєтъ, па да му очи извадите“ — но нека му буде како *Совѣтъ* пресуди. —

Петко, братъ (или сынъ) *Рашце* войводе, № 1018: да се призна за старешину, као што є было *Рашца*; — 1025. — Ср. *Совѣтъ*.

Петко, войвода Голубачкій, № 1025: Голубачки кметови нећє га за старешину, но Кара-Ђорђе не находи, „да се изключи садъ одма“; — 1717: обколѣнъ одъ Турака, заєдно съ войв. Градишк. *Томомъ* и *Живкомъ Шљивићемъ*, иште съ ньима скору помоћь.

Петко Дулканъ, № 1016. — Ср. *ребеліяши Црноречки.*

Петко Нешовићъ, изъ Дублѣ, № 712: одлазе изъ робства куће.

Петъ ребеліяша, (№ 1016. 1017.) в. *ребеліяши Црноречки.*

Петрићъ Сава, неимаръ, гога (1464) в. *Сава Петрићъ.*

Петровацъ, село у окр. Крагуєвач., ср. Лепенич., (єдно кодъ Крагуєвца, а друго кодъ Жабара, у комъ другомъ кажу родіо Кара-Ђорђе.) № 602. и др.

Петроніе Шиша, войвода Старовлашкій, № 668. 775: ако бы Турци пошли, на бусія да чека и біе, — 922: за нек. вола; — 923: да врати пушку *жени Крсманоєой*; — 970: да яви за айдуке, кои у Турску преходе, одакле є кои? — 1013: за айдуке; — 1055: за коньокрадице; — 1101: за *Дрмоно;* — 1111: за айдуке; 1132: исто; — 1135: дугъ одъ *Дрмонѣ*; — 1184: да се забрани састанакъ и трговина съ Турскомъ; — 1552: да повата айдуке и трговце, кои су односили рану преко *Лима* у анбаръ Турцыма; —

1384. 1551: да садъ коня неможе одъ Турака извадити; — 1615. 1724.

Пешкешъ (даръ) у стоки, № 978. 1323. 1351. 1487. — у срни ланету, № 1543. и 1544.

Пешкиръ-ага, № 841: да се пропусти, да дође у Тополу. — Ср. *Матея Непадовићъ*.

Писма, одъ 20 година, № 886. — Ср. *Магистр. Валѣвскій*.

Писаръ Г. Луке Лазаревића, (ср.) № 1713: одговарао генералу *Лайтнеру* (ср.) да Србима одъ Турака никакова нужда ни тегота ніе.

Писаръ у Магистрату Смедерев., № 1214. 1216: — Ср. *Радивой*, Членъ Магистр. Смедеревскогъ.

„Писато у согласію кнеза *Іована*, *Петра* булюкбаше, *Пайте* цисара“ № 1055.

„Писато у согласію съ кнезомъ *Іованомъ Маринковићемъ*“ № 1060.

Писма туђа неодпечаћавати и незабацивати, № 1277: Ср. *Иванъ* войвода.

Писма, коя иду у Црну Гору, № 751. 767. 768.

Писмо везира изъ Ниша, № 1244. — Ср. *Совѣтъ*.

— войводе *Єфрема* № 1504. Ср. *Совѣтъ*.

— *жене Милошеве*, изъ Земуна, № 1169.

— Грчко, писато на трговце у Серезъ, № 945.

— *Живка Константиновића*, № 1020. 1697: за похару.

— *Иліе Баряктаровића*, у согласію съ *Паульомъ Матеићемъ*, № 1245: за *Николу* Грка. — Ср. *Совѣтъ*

— *Ичкоеліе*, базрђанбаше, № 1432. — Ср. *Младенъ Миловановићъ*.

— *Кара-Марка Васића*, № 1484. — Ср. *Совѣтъ*.

— кнезовима и кметовима кнежине Ядранске, № 1344.

— Г. *Луке* за смрть *Анг. Богићевића*, № 1346.

— Магистр. Београдск., кое показуе обликъ старца *Ђоке*, № 1651. Ср. *Магистр. Ягодинскій*.

— *Милете* булюкбаше, да порезъ небуде више одъ 4 гроша, № 607. — Ср. *Алекса Поповићъ*.

Писмо на Грчкомъ езыку трговцыма у Серезъ, № 945. Ср. *Илія Баряктаровићъ.*

— „Недобино што му е Конзулъ изъ Букареста послао“ № 1374. Ср. *Совѣтъ.*

— Немачко, № 1227. — *Совѣтъ.*

— одъ пріятеля изъ Турске, № 998,

— *Полева*, подполковника, № 786. — Ср. *Младенъ Миловановићъ.*

— посланика Србски изъ Ниша, № 1487.

— Прекодринаца у Срб. страни, № 1347.

— *Рушитъ-паше*, № 809. 810.

— *Стрельи* войводи, № 1492.

— *Челеби-ефендіе*, № 1349: да Срби опетъ пошлю посланике у Турску. — Ср. *Совѣтъ.*

Планъ Младену Миловановићу, за расположенѣ войске, № 1282. — Проти Матеи: № 1569. — Луки Лазаревићу: 1570. — Антонію Плакићу: № 1571. *)

---

*) Будући да ми е при руци овай планъ, то га ради болѣгъ обяснења ствари овде прилажемъ. И. С.

Планъ четврти

Овай четврти планъ и разположеніе уредити ваља овако: да буде да се одреди воевода Антоніе Плакић главнокомадующим над нахіом Пожешком, Пазарскомъ, Крушевачком и Аципродановом едномъ кнежином од Старовлашке, и тако к нѣму неопредѣлюе се никакве главнокомандующи изнутра како што ће быти на Дрини или Делиграду, но ће он вишеречени воивода Антоніе од свое поручене му од нас команде морати одваяти сам и гарнизоне у шанце и резерве на полѣ, роблѣ защищават и народи кои се у нутра претера, и помоћ сваком приликом шанцима давати и на Турке нападати, кои би шанце наше обсадили, и одъ исте резерве да мора се помоћи одваяти на лево и на десно крило, куда нуждніе буде, и све ово ће завити на лево крило, и свою позицію чувати од куда врховна власт опредѣли кога да пође одма, и тако сада му воиводи Антонію назначуемо воиводе кое ће бити подъ командомъ воеводе Антонія Плакића.

1. Хаџи Проданъ од краи Старовлашкога
2. Ђока Протичъ

Повѣре, № 805. — Ср. *Ђорђе Симићъ.*
Позываю се Совѣтници, да дођу за малый Божићъ (1813) на скупштину у Врањевшницу. № 1034.
Пожега, варошь у окр. Ужич., ср. Црногор., № 1427.
Покровитель, № 1029.
Покровитель (*Србскій*) № 1082.
Полазка на войну предъ Петровъ данъ (1813): № 1614. — Ср. *Аксентіе Миладиновићъ.*
Полевъ, (Поливъ) полковникъ (подполковникъ) Рускій, № 770. 786: нѣгово писмо; — 799. 800: одговоръ вѣму; — 809: да му се саобшти писмо *Рушитъ*-пашино.
Политика Немачка, № 1713. — Ср. *Лука Лазаревићъ.*
Полковникъ, (*Полевъ* или *Бала?*) Рускій, № 733: да се испрати у Београдъ; — 734: да се што скоріе отправи, свуда честно дочека и да му се даду разумни проводници.
Поломъ, село у окр. Руднич., ср. Црногорск., № 398.
Полянца бы'ће *Поляна*, село у окр. Пожаревачкомъ, ср. Моравскомъ, № 827. и др.

---

3. Новак Бошковичъ
4. Милић Радовичъ
5. Радосав Єлечки
6. Попъ Филипъ Студеничкй
7. Аћим Іошаничкй
8. Коста Куриловачкй
9. Милошъ и Петар Ђукић Крушевачкй
10. Ђорђе Симић, Анта Симоновичъ, Здравко и Стреля, Риста и Нешко.

Сада назначуем у овіе Воивода. и нахіяма кои ће бити под командом Антоніевом, колико (ће) кой число воиске имати —

1.	Пожешка	—	4000	воинника
2.	Пазарска	—	2000	—
3.	Крушевачка и съ проче стране онога края саединѣне Лесковачке Прокупачке Вучит.	—	3000	—
4.	Кнежина Анипроданова	—	600	—
		свега	8600	—

Поникве, да ніе *Пониква*, село у окр. Пожарев., срезу Рѣчко-Жвиждскомъ, № 923.

Попадія попа *Павла*, изъ Буковика, № 872. — Ср. *Стеванъ Катићъ*,

Попъ-Мика, у Нишу, № 955: за дизанѣ (теченія) новаца; — 957: исто; — 977. 1102; копія (концептъ) преписана и послана му; — 1206; исто; — Ср. *Совѣтъ*.

Попъ-Никола, в. *Никола* попъ.

Поповићи, село у окр. Рудничкомъ, ср. Моравскомъ, № 1107.

Попъ-Радосавъ, в. *Радосавъ*, попъ Ботунскій.

Попъ-Сима, Плѣвлякъ, № 929. 1000: да плати дугъ (40 дук. и 40 гр.) — Ср. *Магистр. Ужичкій*.

Сад именуем шанце, кои су под командом воиводе Антонія Плакића —

1.	Шанац на Студеници, гарнизон	300	воинника
2.	Шанац у горним Ибру, гарнизон	300	—
3.	Шанац Карановац, гарнизон	200	—
	а кад би нуждно било, и граница бранила (бранила) онда валя сву нѣгову воиску употребити на шанацъ — и прочу одбрану резерву онога края одбранява (?)		
4.	Шанац Ацинпродавов, гарнизон	300	—
5.	Кожетин, гарнизон — —	300	—
6.	Крушевац, гарнизон — —	600	—
7.	Тополяк, гарнизон — —	300	—
	сва сума гарнизона	2300	—
	остае резерва да буде —	6300	—

и то да буде та резерва на два мѣста по 3150 воинника, кое ће се моћи соединявати, и ако би прошли Турци у нутра са силом да се обе ове резерве састану и разбію, и шанце и народ да одбрањяваю, и ако би нуждно било да се подпуня главна резерва, верховнога вожда, тако да се може пола ове резерве к нѣму саединити и главну Баталію чинити, а после свани на своя мѣста да иду, а то ће бити у разположенію верховнога вожда, и таким начином може се дѣло срећно окончати, само народ сав унутра склонити валя. —

Попъ - Филипъ, војвода Студеничкій, № 677. 820; војску у логоре и екзерциръ — шанце потврдити и путове прокрчити: — 1591: (в. № 1376,) — 1585: шиљ му се 6 тов. цебане — „и да слуша воєводу *Антонія Плакића*.“

Попъ - Янко, в. *Янко* попъ.

Пораде, да ніе *Породинъ*, село у окр. Пожарев., ср. Морав., № 1197.

Порадинци, № 1417. — Ср. *Станов Главашъ*.

Порезъ, № 602. 608. 730. 743. 763. 803. 1368.

Порезски новци, № 850. — Ср. *Петаръ Јокићъ*.

Поречъ, (Порече) садъ *Милановацъ*, варошь у окр. Крајинскомъ, ср. Поречко-рѣчкомъ, № 1358. и др.

Поречка река, утиче у Дунавъ ниже Милановца, № 975.

Поручикъ казака у Ужицу, № 314: да прибави іошъ 100 солдатій къ онимъ другимъ, да обучава. — Ср. *Милошъ Обреновићъ*.

Посланици Српски, кои ће ићи у Софію: Гавра Николаевићъ и Ефта Савићъ № 1419: да дођу часъ пре у Тополу; — 1431: да понесу са собомъ сва писма и наставленія; — 1434: шилю се у Нишъ; — (ср. *Ил. Барактаров.*) 1529: да сврате изъ Крагуевца у Волявчу, где ће быти и *Господаръ*; — Ср. *Депутирци*.

Посланици Турски, № 1075.

Последњій одговоръ, (ултиматъ) — № 1630.

Потера за побегшимъ војводама: *Петромъ Молеромъ* и *Павломъ Цукићемъ*, № 1404. 1410. 1411. 1422. 1437. 1438. 1440 до 1450.

„Похара гди се пронађе, онди и да се наплати,“ № 1229. — Ср. *Аџи - Продан*ъ.

Похара Живка Константиновића, војводе, № 1697. 1707. 1715. — Ср. *Совѣтъ* — и *Младенъ Миловановићъ*.

Превалацъ, у окр. Гургусовач., ср. Бањскомъ, № 843.

Прекодринци, № 1165: да пребуду, гди се кои и застао; — 1169: исто; — 1212: да војв. *Чупићъ* (ср.) съ њима поступи по препоруки комесіе; — 1347. да имъ се штета одъ *Црнобараца* учињена, наплати.

Пресуда карактеристична, (особита) № 339.
Пресуда надъ Дим. Пазарцемъ, войводомъ, № 957. — Ср. *Совѣтъ*.
Пресулъ (*Прулъ*) булюкбаша войв. *Живка Константиновића* (ср.) № 1006, 1009., и 1015; да небіе момке Велькове.
Пріятельи изъ Турске, № 998. — Ср. *Совѣтъ*.
Пряворъ (село) монастыра Горняка, да се нетера ни на кулукъ ни на войску, № 1198. — *Пряворци* или да слушаю монастыръ и даю му десетакъ, или да воюю, № 961. и 962.
Провіянтъ в. *ужитакъ военый*.
Проводници, № 604. 734. 884.
Продая на крчму (ситно) и на топтанъ (комадъ, квантумъ), № 677. 979. 980.
Прокламаціе да се читаю предъ народомъ, № 1623. (погрешно 1923.) 1624. 1625. 1652. (в. у *Голубици* ч. V. стр. 264.)
Прокупље, село у ст. Србіи према Алексинцу, № 630.
Прота (Валѣвскій) в. *Матея Ненадовића*.
Прота Милутинъ Илићъ, в. *Милутинъ Илићъ*.
Протоколъ комесіе, № 1484.
Путъ трговине, № 948: да пође на аду; — 949: исто. Ср. *Велько Петровићъ*.
Пшелице, Пчелице, село у окр. Ягодин., ср. Левач., № 693.

Р.

Раваило изъ Драче, № 687: познао свога коня у *Янка* у Ресави. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.
Радивой, айдукъ изъ Петровца, № 602: да се казни мртвомъ шибомъ. — Ср, *Ђука* изъ Ягньила.
Радивой изъ Каоне, № 618. — Ср. *Совѣтъ*.
Радивой изъ Ловаца № 701.
Радивой изъ Ужица, № 703.
Радивой, членъ Магистрата Смедерев. (и писаръ) № 1214. и 1216. — Ср. *Вуле Илићъ*.
Радисавъ Вучитрнскій, № 1233: да пошлѣ *Іована*, изъ

Милутовца подъ стражомъ у Тополу — [illegible]увати и пошлѣ *Тодора* изъ Милутовца, кои є побегао изъ Крагуєвач. апса, подъ стражомъ у Тополу, (ср. 616.?) *Радисавъ Сроза*, изъ Дренове № 656. 698. — Ср. *ятаци айдучки.*

Радованъ, № 627.

Радованъ Грбовићъ, войвода Валѣвскій № 664. 841: за попа *Янка*; — 873: да войску екзерцира и да му є сва готова; — 886: тужба на нѣга; — 898: да доведе у Врањевшницу на суоченѣ люде, кои се тераю за ливаде на међи Руднич. и Валѣв., кое *Василіе* изъ Полома држи 100 година; — 1107: да увати *Богдана Вукетића* и пошлѣ у Тополу; — 1130: за примлѣне апсенике: *Богдана Вукотића*, и *Ивана Томовића*; — 1132. 1199: да увати айдука *Илію* изъ Струганика — и да ће онъ еданпутъ платити за све айдуке нѣгове кнежине, кадъ се нестара да ій вата; — 1239: за истогъ айдука; — 1246: да є примлѣнъ овай айдукъ, *Илія*; — 1418: за майсторе и неимаре, кое є послао; — 1444: да увати и побіе *Молера* и *Цукића*; — 1462: да пошлѣ 25 майстора и неимара съ алатомъ у Тополу; — 1530: *Сава* старинацъ да извади руке изъ крчевине майстора „кои су се кодъ насъ тужили“ и да дигне кућу што є почео правити на той крчевини; — 1610: да буде у послушанію Г. проти *Матеи* — 1652: исто, и за прокламацію, да су сви радо слушали и благодарили; — 1685: шилю се майстори, кои су Тополскій градъ градили, и како се спреме, да ій истера на войску; — 1722.

Радованъ и *Антоніе Томићи*, изъ Латковића, № 886: (ср. *Антоніе* изъ Латковића)

Радованъ изъ Раче, № 1109: да му се извиди баштина. — Ср. *Магистратъ Ужичкій.*

Радованъ изъ Ясике, № 805. и 807: за ливаду. — Ср. *Ђорђе Симићъ.*

Радованъ, момакъ Кара-Ђорђа, № 1500: „походи до Г. *Луке* (Лазаревића) нашимъ посломъ.“

Радованъ Симићъ, изъ Цесарiѣ, № 771. — Ср. *Совѣтъ*.

Радованъ Томовићъ, изъ Латковића, № 1240: да однесе кући брата *Ивана*. — Ср. *Аксентіе Миладиновићъ*.

Радовићъ в. *Миялло* (Милићъ) *Радовићъ*.

Радоица изъ Конћа, № 614: за казанъ; — 754. и 755: на ово пресуда. — Ср. *Алимпіе Петровићъ*.

Радосавъ, войвода Єличкій (Єлечкій), № 650: да за ово време не гради шанацъ у горњемъ Ибру, ако нiе почео; — 677. 764: за срезове; — 820: налогъ воєный; — 853: недао копати землю за цркву 4. товара; — 854: зато 6. товара да ископа и поплѣ; — 1314. 1333. 1381. 1411: за *Цукића* и *Молера*,

Радосавъ Матеићъ, № 1287: за деобу. — Ср. *Ђорђе Симићъ*.

Радосавъ, попъ Ботунскій, № 1273: да нечини буне у народу. — Ср. *Ант. Плакићъ*.

Радошевацъ, село у окр. Алексинач., ср. Алексиначко-Ражањскомъ. № 633. и др.

Радоє изъ Лужнице, № 620. — Ср. *Милошъ Маринковићъ*,

Радоє изъ Майдана, № 656: послатъ да доведе *ятаке айдучке* (ср. —)

Радувацъ, село у окр. Крањиск., ср. истогъ имена, № 1250: да се добро укрепи.

Ражањскій войвода, (нiе ли кнезъ *Милићъ?*) № 615: да му се преда диплома. — Ср. *Илія Баряктаровићъ*.

Ражањски ребеліяши, в. *Ребеліяши Ражањски*.

Раићъ баряктаръ, в. *Атанасіе Раићъ*.

Раиће войводе (†) братъ (Петко) и сынъ, № 1018. — Ср. *Совѣтъ*.

Рака и *Никола*, Глигорини сынови, в. *Глигорiе и сынови*.

Рака Левајацъ, войвода, № 659: да буде у нах. Ужичкой на место *Алексе*, докъ овай оздрави; — 715: пуномоћіе и наставленія за то; — 716: да иде тамо; — 750: да онъ и Конда ласкаюћи неке убилце поватаю; —

813. како є поватао и суду предао — и да разтера айдуке; — 816. 825: да онъ и *Конда* пошлю у Тополу айдуч. ятаке, сву њину фамилію и стоку; — 856: да поватане позатвора; преда писмо *Тучу* айдуку, да слободно дође на веру де му драго; и да тури бабу и кћерь у апсъ, коя є напустила айдука, те убила свога човека; — 882: разни налози; — 895. 899: за дугъ, ако има облигаціе, да се мора платити; — 931: онъ и *Ник. Карамарковићъ* Турцима да враћаю, што се штете учини; — 940: разни налози; — 947: да се у судейске послове немеша; — 950: за плячку Алексе и нћгови булюкбаша; — 969: да увати *Обрада Шадана*, због кога є у Турской 16. Срба обешено; — 970. 1008: за айдуке; — 1044: да пошлѣ 25. момака за капларе на екзерциръ; — 1137. и 1138: да иде у Београдъ у судъ съ момцима своима; — 1170: да се суочи съ кметовима и кн. *Василіомъ*; — 1185. 1206. 1237. 1238: да се лиши старешства и наплати што є одъ кога преко заповести одузео; — 1244: да се суочи съ кн. Василіомъ, кои є за Раку казао, да є побіо неке Французе и отео имъ благо; — 1292. 1337. 1412: за нћг. обдржанѣ; — 1465. и 1466: ако му више людій на послугу треба, да му даде войв. *Мутавъ* изъ другогъ села; — 1504: да се нћгови момци пусте изъ апса; — 1537.

Рака Ружићъ, изъ Белеяше Ужич. нахіе, № 663.

Раль, *Раля*, село у окр. Смедерев., ср. Подунав., № 1035. и др.

Рамаћа, село у окр. Крагуевач., ср. Гружанск., № 784.

Ранко Марковићъ, (кнезъ) — № 670.

Разписка, да се купи еданъ миліонъ (ока?) брашна одъ нахія (у Србіи) — № 711. — Ср. *Совѣтъ*.

Ратковићи (Ратково) село у окр. Ягодин., ср. Левач., № 693. и др.

Рача, у нахіи Соколской, по рѣчнику Г. С. С. село у окр. Ужичкомъ, ср. Рачанскомъ, № 1007. 1109.

Рачунъ одъ ћумрука, (одъ 1 — 15 Марта 1813. г.) № 1207. — Ср. *Алекса Дукићъ*.

Раякъ, село у Єлици, по рѣчнику Г. С. С. Раяцъ, засеокъ Премеће, села у окр. Чачанск., ср. Трнавскомъ, № 681.

Ребеліяши, противъ войв. *Ник. Карамарковића*: Сима Мировићъ, Глиша, Сима Ковачъ, Мияило Кепићъ и пр. — № 1694: ако се умирити неће, да се побію; — 1695: њима савѣтъ одъ Кара-Ђорђа; — 1696.

Ребеліяши Ражањски: Андрея Живадиновићъ, Васа Катанче изъ Кићевца, Мил'ко Штрбићъ изъ Смилове и Живко Бошковићъ изъ Радошевца, № 633: да имъ *Ил. Баряктаровићъ* прочита писмо, да дођу овамо заедно са кн. *Милићемъ* на одговоръ — ако нехтене кои доћи, везане да пошлѣ; — 634: писато имъ да дођу заедно съ кн. *Милићемъ* на одговоръ; ако нехтену, нека иду изъ ове землѣ; — 691: да ји *Ил. Баряктаровићъ* пошлѣ; — 720: „задовольни смо што су (ји) помирили *(Ил. Баряктаровићъ)* и кн. *Милићъ*.“

Ребеліяши Црноречки: оборъ кнезъ Петко Дулканъ, Іова изъ Брестовца, (Стоянъ изъ Нов. села) Здравко булюкбаша изъ Ерготине и Добра изъ Звездана, № 1016: да ји доведе у Тополу *Петаръ булюкбаша*; — 1017; исто; — 1030: да се придрже до скупштине у Београду у апсу; — 1073: заустављѣнъ само *Іованъ* изъ Брестовца, а други сви послани кући.

Резерва № 1275. 1281 1675. 1681. 1683.

Резерва Левачка, кодъ Г. *Младена Миловановића*, № 1699.

Рековацъ, село у окр. Ягодин., ср. Левачкомъ, № 736: и др.

Релићъ, № 1122: да се нѣму и *Теодоровићу* пресуди. — Ср. *Совѣтъ*.

Репортъ (рапортъ) № 646. — Ср. *Илія Баряктаровићъ*.

Ресава, Ресавскій срезъ у окр. Ћуприскомъ, № 687. и др.

Рецепъ, № 924. 952. 955. 957. 971 973. до 977: потера на нѣгове айдуке; — 987: да чете, одъ нѣгови ай-

дука карване чуваю; — 996: исто; — 1021. и 1022. да *Живко Констактиновићъ* пошлѣ айдуке, да му чине штету, како и нѣгови Србима; — 1120. 1156: за *Гицу*, нѣгова аранбашу; — 1270: чувати се, да неврати заямъ; — 1458. 1469 и 1470: шта ће му се одговорити, ако упита за што се визитираю лађе? — да войвода *Велько Петровићъ* съ њимъ свеже трговачкій контрактъ; — 1522: да му Г. *Павле Поповићъ*, ако ніе писао, непише; — 1593: да ће воду затворити, и треба се чувати одъ нѣга преваре; — 1599. за неке трговце, да се намире; — 1653: послао своѳ лађе у Варадинъ, да му се цебана и ћулета донесу; — 1655: да му се врати учинѣна срамота — како ѳ *Рецепъ* кодъ *Живка Константиновића* превару учиніо; — 1657: да Г. *Іова Стефановићъ* мотри на нѣгове — *Рецепове* — лађе, па гди буду одъ Голубца до Пореча на конаку, да іи отме; — 1659: како су Турци нѣгови Срб. роблѣ и Сипъ шанацъ отели и т. д. — но да войвода *Ж. Константиновићъ* пошлѣ 40 — 50 момака у село Рецепово Цавранъ, да га попале оплячкаю и све у нѣму побію; — 1661. и 1662: да войв. *Іова Стефановићъ и Живко Шљивићъ*, гди спазе ствари Рецепове, отму, или у баталъ учине.

Рипань, село у окр. Београдск,; ср. Подунавскомъ № 733. и др.

Риста Атанасковићъ, изъ Орида, № 699. — Ср. *четиръ човека* —

Риста Бояшићъ, изъ Смедерева № 1053: шилѣ се у *Совѣтъ* (ср.) на испытъ.

Риста Гавриловићъ, № 613. — Ср. *Никола Ракићъ*.

Риста, другъ *Стевана Брзака*, № 621.

Риста Петровићъ, куриръ, № 603. 1059: дата му квита за 1300 гроша (ср. *Совѣтници*) — 1405: датъ му пасошъ да иде у Трієстъ своме стрыцу.

Риста Исаиловићъ, войвода Прокупачкій, № 793: за ортачке паре, са *Савиним*ъ *братом*ъ, и за ливаде; — 805: да *Радовану* ливаду даде, и ортаку своѳмъ пола

пара; — 807: исто; — 837; да се онъ и *Нешко* окану сиротински ливада.

Риста, попъ, № 1167: да нѣга и попъ *Янка* намири Г. Архимандр. *Хаџи-Мелентіе*. — Ср. *Совѣтъ*.

Риста Прокупачкій в. *Риста Исаиловићъ*.

Ропочево, село у окр. Београдск., ср. Космајскомъ, № 733.

Рудникъ, село у окр. Руднич., ср. Качерскомъ, № 613.

Рудничка нахія, Рудничко окружѣ, састављено изъ три среза: Моравскогъ, Црногорскогъ и Качерскогъ; № 783.

Рупељво, село у окр. Ужич., ср. Руянскомъ, № 1113.

Русія, царство Руско, № 1034: да се тамо пошлѣ Архим. *Спирид. Филиповићъ*.

Руска войска, № 843: кадъ дође у Баню у логоръ на Превалацъ, да войводе Баньске разпусте войску изъ Банѣ кућама, само одъ сва 3. войводе 150 людій да оставе, прочи да чине изметъ (послугу) Руской войски; — 844: *Милисавъ* Црноречкій да каже место, де ће конѣ пасти и да чини што потребно буде.

Рускій екзерциръ, в. *Екзерцирати* се по Руски.

Рушитъ-А'мет-паша, № 785. 809. 810. 891.

С.

Сава, булюкбаша, № 620. — Ср. *Милошъ Маринковићъ*; — 639. да доведе айдучкога *ятака* изъ Лужница.

Сава Гавриловићъ, изъ Иванче, № 1200: да се пошлѣ везанъ у Тополу, што е убіо *Неделька*, воденичара у Иванчи; — 1213: примлѣнъ; — 1248: да буде обешенъ на месту убиства. — Ср. *Вићентіе Петровићъ*.

Сава изъ Иванче, в. *Сава Гавриловићъ*.

Сава изъ Рековца, № 636: тражи дугъ одъ *Станоя Роксића* изъ Баднѣвца.

Сава кнезъ, № 849: да се пошлю у Тополу нѣгови тужительи; — 855: постав членъ Магистрата Крагуевачкогъ (ср.)

Сава оцеубица, № 1523. и 1524: да се увати или убіе. Ср. *Никола Карамарковићъ*, и *Лазаръ Мутавъ*.

Сава старинацъ, № 1530: да извади руке изъ крчевине неки майстора. — Ср. *Радов. Грбовићъ*.

Сава Петрићъ, неимаръ, Гога, № 1464.

Савићъ (Югговићъ) в. *Иванъ* (Іованъ) *Југговићъ*.

Савинъ братъ, № 793. 805. 807. — Ср. *Риста Исаиловићъ*, войвода.

Савске аде, № 1713 — Ср. *Лайтнеръ* генералъ.

Салашъ кукуруза, № 1110. — жита: 1412.

Салтиковъ графъ, в. *Николай Ивановићъ*.

Светый краль, (Стефанъ првовѣнчаный) у Враћевшници, № 888. 1497. (Ср. *Милія Здравковићъ*.)

Свилайнацъ, варошь у окр. Ћуприск., ср. Ресавскомъ № 1542.

Свирачевићъ, в. *Маћа Свирачевићъ*.

Сврљичка, Сврљичкій срезъ у окр. Гургусовач., № 792.

Сева и нѣговъ сынъ *Исмаилъ*, № 685.

Села, коя се близу Турака находе, да за садъ буду као што су и была, № 1253. — Ср. *Крста* войвода.

Серезъ, варошь у Македоніи, № 945.

Сикирићъ, скела исподъ Баурића, у окр. Подринскомъ, ср. Азбуковач., № 1007. (? —) — 1051.

Сима (Г. в. *Сима Марковићъ*.

Сима Глишићъ, изъ Стргара, момакъ Кара-Ђорђа, № 842: погинуо „што є побуніо войску, те ніе на заповесть дошла, у Окт. месецу (1811?) кадъ смо пошли на Дрину.“ — Ср. *Совѣтъ*.

Сима ковачъ, № 1069: да провиди, може ли се у Црну Гору проћи? — Ср. *Никола Карамарковићъ*.

Сима Марковићъ, кнезъ, господаръ, совѣтникъ (попечитель финансіе) „Главнокомандующій“ № 612: да онъ съ Г. *Яковомъ Ненадовићемъ*, и Г. *Миаиломъ Грувићемъ* (бывши депутирци у Руссіи) дође *Кара-Ђорђу* у Тополу на разговоръ; — 718: да дође у Тополу за важно дѣло; — 734: да се одправи Г. Полковникъ

756. за жито; — 769: за екзерцираиѣ войске (Ср *Шефъ*) 770: писмо Ниш. *Везира* и *Иліе Баряктаровиќа*: — 786: писмо Г. *Полева*; — 800: одговоръ истомъ; — 879: да дође у Београдъ; — 1322: да буде съ војскомъ готовъ и на екзерциру; — 1354: да војнике градске у граду држи да стражу чуваю, а одъ војске у кнежини поизменце полу да разпушта куѣи да ради; — 1416: за *настојника* у нѣговомъ конаку у Борку; — 1595: да Совѣтъ наставленіе за нѣга пошлѣ; — 1614: да му буде у послушанію кн. *Аксентіе*; — 1618: да одведе 1000 војника у Београдъ и прочу војску да купи, и явлѣно му за Немачка намѣренія; — 1625: шалѣ му се прокламація и налаже до 4. дана да пође на Дрину; — 1655: да се съ њимъ састави војвода *Милиќъ Дринчиќъ* с' војскомъ; — 1671: како е протеранъ градскій писаръ, кои е изъ Немачке прешао, а на нѣгово место поставлѣнъ овдашњій; — 1675: да изиђе съ војскомъ на назначену му границу и да мотри куда већа Турска сила пође, да и нѣгове резерве могу предъ ню изиѣи, и пр. по плану; — 1676. 1682: явля му *Кара-Ђорђе*, како иде съ војскомъ къ къ нѣму у помоћь, будући су се Турци осилили на ономъ краю; — 1687: шилѣ се Г. *Яниќе Димитріевиќъ*, секретаръ съ војскомъ на Дрину, да се съ њиме соедини, а *Господаръ* (К. Ђ.) у Тополи остае; — 1734: „Главнокомандующій.“

Сима попъ, в. *Попъ Сима* Плѣвлякъ.

Сима Прекодринацъ, војвода, кнезъ № 676. 1165: наредба за дошљаке Прекодринце; — 1169: исто; — 1607. 1666: да истреби и побіе лопове, кои харају Мачване; — 1726.

Сима суруција, № 627.

Симеунъ Иванишевиќъ, № 967. — Ср. *Василіе* председатель.

Сипиќъ, село у окр. Крагуев., ср. Лепеничкомъ № 739.

Скела Кленачка, в. *Кленачка скела.*

Скела Мудава, в. *Мудава.*

Скела на Моравици да се отвори: № 951. — Ср. *Совѣтъ.*

Скупљањѣ бећара, изъ Влашке и Турске, № 1070. 1085.
Скупштина, (*Соборъ*) № 618. 836. 888: одређена за 15 Августа 1812- г. у Врањевшници; — 935. 957. 1006. 1009. 1011. 1015. 1030. 1031. 1034. 1229: (држана у Крагуевцу о маломъ Божићу 1813. г.) — 1485.
Славковацъ, Славковица, село у окр. Валѣвскомъ, срез. Колубарскогъ, № 898.
Смедерево, варошь у окр. Смедерев., ср. Подунавск., № 688. и др.
Смилова, Смиловацъ, село у окр. Алексинач. ср. Алексиначко - ражањскомъ, № 633. 634.
Смртна пресуда (сентенція) айдуку *Вучи* и нѣг. другару № 1486. — извршена 1503. — за айдуке *Петка* и *Грушцу* 1508.
Сна'а Іове Влашића, в. *Станойка* удовица.
Собственость кнеза *Максима*, № 1430. — Ср. *Аврамъ Лукићъ*.
Совѣтъ, „Высокославный“ „народный“ („Правителствующій“)
№ 603: снети жито одъ десетка у градове и шанце граничне; оградити павшу кулу у Ужицу; одредити колико ће кои старешина дати у градъ жита и стоке; запретити свакомъ старешини да непуштаю у Турску безъ дозволенія Рускогъ началства; — примљени 1200 гроша за момке Катићеве одъ *Ристе* курира.
— 616: *попу* изъ Драгачева судъ за воденицу извидити и писати попу *Миловану*, да се окани пресуђиваня коекомъ — извидити ономъ изъ Милутовца нужду за бабу, кою е похарао *Яковљевићъ* и кн. *Милое*.
— 618: испитъ *Николе* изъ Каоне, убице *брата* Милића Радовића и испитъ *Радивоя* изъ Каоне, бывшегъ на месту убиства; и пр.
— 625: дѣла, коя е *Панта* писаръ пописао, кадъ е ишао у Ужице; одредити єдногъ старешиу да управля съ народомъ у Ужичкой за време на место *Алексино*; *Милету* булюкб. и проче у писму — поватати; магистратъ уредити и мензулану; страже границомъ по-

(*Совѣтъ*)

ставити и шанце оградити, и у Турску никогъ непуштати „безъ заповести наше.“

№ 628: за казаке — *Тодоръ Николаввићъ.*

— 632: насиліе учинѣно 10-лѣтномъ детету, да се казни.

— 644: (у копіи)

— 652: похара.

— 659: испраћенъ съ писмомъ *Игуманъ* Морачкій *Митрополиту* Црногорскомъ; одређенъ *Рака Леваяцъ* у Ужичку на место *Алексе*, докъ овай оздрави; — послати *Конду* съ бећарима, да иде съ Ракомъ у Ужичку; спремати за войску потребно.

— 695: „писмо примили писмо Г. *Горчакова* и Г. *Недобе* поради одобренія и наредбе за купити жито по Србіи“ — предложити овима „писмо наше, и да се цена одгоди прилична и рана купуе изъ Немачке.“

— 699: испитати четиръ човека, изъ Орида.

— 704: за бівне и оглоблѣне Цигане; — „копію смо за добро нашли, кою су писали старешинама.“

— 707: *Василь*, булюкб. Молеровъ и они бунташи, кои су отишли у Судъ, да се непусте, докъ се неизвиди све — и пр.

— 711 „согласни смо на расписку за брашно, да се купи єданъ миліонъ одъ нахія — како су Г. Яковъ и Младенъ уговорили съ Г. *Горчаковомъ*.“

— 744: послати Гоге, што іи є довео *Шунда* изъ Ниша; — примлѣна шалитра 874., сумпора 220., соли 100 ока, 500 ексера и 3 топа артіе.

— 745: призвати Соколске и Валѣвске кметове, кои се туже на *Проту* и *Молера*, испитати іи и суочити съ овима и пресудити.

— 767: примлѣна су писма Г. *Главнокомандующегъ* и отправлѣна, и примлѣно 12 дуката кньигоношама за у Црну Гору.

— 771: уапсити Соколске кметове, кадъ дођу тужити войв. *Молера*; уапсити кн. *Милутина* што буну диже; и судити Радована Симића, иностранца, што иде безъ знања Совѣта по народу.

(*Совѣтъ*)

№ 774: артію за вишеке; одело за топчіе

— 782: *Милића Радовића*, и *Петра Паіовића* и пр. судити и казнити.

— 783: екзерциръ — *Шефъ* — олакшанѣ Рудничкой н. у издаваню говедій — правосудіе *Молеру* — писати войводама да су войске готове и пр.

— 793: извидити парницу *Ристе Исаиловића* са Савиним *братомъ* и што Риста одъ сиротинѣ отима — и парницу *Анте* (*Плякића*) съ войводама „да ми недосаћую.“

— 796: ракетле.

— 803. (и 802:) отправити писмо *Чупићу*, да одсече 30 каика япіе и пошлѣ порезъ, што на нѣму има, Совѣту.

— 808: за *Милоя Ђурђевића* изъ Лужнице, да одговоре Магистрату (Крагуев.) како ће га казнити, што е дете силовао.

— 809: писмо *Иліе Баряктаровића* и *Рушитъ-паше* саобштити, Г. *Недоби* и Г. *Подполковнику*, кои „да одпишу и нама и своему началству за све, како ћемо се владати“ и пр.

— 827: графъ *Орурк* — Поляница — болѣ разположеніе на нахіе за брашно; да доће *Миаило* (*Грувићъ*); явити кадъ ће *Орурк* изъ Шабца у Тополу доћи.

— 836: *Молеръ* и Соколяни ребеліяши — *Іовчу* изъ Банѣ, кои е два човека убіо, уватити ако е пуштенъ, или онай, кои га е пустіо на нѣгово место.

— 842: узрокъ зашто е *Сима Глишићъ* погинуо — послати сентенцию за нѣгова оца и браћу, кои су изъ пизме убили *Марка Тодоровића*, каплара.

— 857: смртна пресуда за истогъ *Глигорія* и нѣгове сынове.

— 879: писмо *Главнокомандующемъ*; да иде къ нѣму Г. *Яковъ* и да ради по наставленію; — кн. *Сима* да доће у Београдъ; диплома *Марку* войв. Соколске нахіе.

— 895: одговорити, коимъ ће се начиномъ трговина у Турску допустити или не, до повратка Србски депу-

(*Совѣтъ*)

тираца; — писати *Чупићу*, да дође на суоченѣ у Врањевшницу и пр.

№ 908: „отправлямо *Савића* съ писмомъ *Италиско-му*, и нашимъ по овому ништа непишемо.“

— 909. и 910: съ кн. *Максимомъ* учинити по догово-ру у Врањевшници и уапсити га за преступленія „ и да намъ одговоре све шта су совершили, и одъ насъ рѣшеніе чекаю. “

— 911: извидити за воденице *Андріе Крушевачкогъ* (ср. —)

— 916: на писмо *Аџи-бегово* и генерала *Червенке* до-говорити се за одговоръ.

— 919: „писали смо *Аџи - бегу* за трговину и послаће мо *Проту* къ нѣму на разговоръ, да є отворе и стоку да допусте и у Ћесарію и у Турску.“

— 920: да се одговори *Науму Ичкогліи*, колико ће узимати одъ денькова за ђумрукъ „и дали смо му да є онъ са *Стевонъ Свтићемъ* ортакъ у томъ базрђанлуку.

— 924: кн. *Максиму* недопушта се выше на команду нигде изодити на границе; но онъ и *Тимотія Бори-савлѣвићъ* (ср.) да се съ фамиліяма доселе у нутра у землю; и *Аџи-Проданъ* за време тамо да управля. — „ Писали смо *Рецепу*, да се со' за сада непушта у Турску. “

— 935: „ потврдили смо диплому Кости “ (брату Ди-митрія Пазарца? —) и пр.

— 937: отправлѣне комисіе — *Рака Леваяцъ* шта ће учи-нити съ беглучкимъ брашномъ и пр. — писмо Земун. *генералу* за дезентирце — за *Толмача* (ср.) — *Аџи-Арсеніе* да иде у Боговађу. — Ср. № 941. (по-грешно 841.)

— 938: *Тимотіе Борисавлѣвићъ* (ср.) да седи гди є и седіо.

— 943: шалю се кметови изъ Гор. Ибра, да покажу нужду свою на войв. *Димитрія Пазарца* и пр.

— 944: пасоши, кое є войв, *Велько* узео одъ непозна-ти официра.

(*Совѣтъ*)

№ 950: „писали смо *Раки Левайцу* да *Алекси* недира у жита и неузима одъ Ал. и нѣговы булюкбаша плячку людма, одъ кои су они отели, но нека люди то одъ суда траже; и да паре одъ жирова донесе у народну касу у Совѣтъ.

— 951: „оћемо ли подићи паре пошто су у Турской?“ и да се отвори скела на Моравицы.

— 952: копіе одъ разны писама.

— 954: кн. *Максимъ* неможе седити у Крагуевцу, но у Рипню — кн. *Милорадъ* — писмо графу *Ивелићу* да се не шиљѣ, зашто е друго юче по куриру послато.

— 955: новци да се не дижу, докъ одговоръ одъ *Мухур-сайбіе* недоће — кньига за ћумрукцію на Моравици — писмо Г. *Червенке* да се преведе на Србски и овамо пошлѣ и пр.

— 956: шалю се люди изъ Іошанице Пазарске да покажу шта су трпили одъ войв. *Димитрія*.

— 957: између другогъ „*Али-паша* да пише новомъ *Мухур-сайбіи*, ако иду по 13 гроша дукати по своемъ ньіовомъ царству, тако и мы да примамо и даемо“ — пресуда за войв. *Димитрія* Пазарца.

— 960: да ватаю дезентирце — *Єфта* да узме паре изъ Совѣта и плати народу жито, у градъ снешено — депутатъ изъ Ужичке, Драгачавске и Старовлашке, войв. *Николи Карамарковићу*.

— 963: „учинићемо наредбу, да се сасели кн. *Максима* фамилія изъ Старога Влаа у Рипань; и тайнимъ образомъ разумети ћемо за *Дукићево* обхожденіе.“

— 965: послати у Кладово войске — и войв. *Вельку* писати, да небы онъ пріе у Турке дирнуо.

— 968. (у копіи).

— 971: писмо *Рецепово и Дукићево*.

— 977: „писали смо *Дукићу*, да непродаю Турски трґци рубу на ситно, но на товтань,“ и пр.

— 985: писмо Видинск. *базрђанбаше* и Аџи-Ибиша и пр.

— 989: „писаћемо *Дукићу и Ил. Баряктаровићу* да выш недаю конѣ у Турску, а што е транзито ден-

(*Совѣтъ*)

кова изъ Немачке да се пропушта у Турску, а ћумрукъ неузима, еръ се дае у Београду — и каза'ћемо тайно сиротиньи, за сада да небега к' нама.“

№ 993: развидити писма Главнокомандующегъ и одговоръ написати „по нашему послатомъ мнѣнію“ — нађи другогъ на место *Милоша Сарановца* на цайгханъзъ — и одписати *Живковићу* у Букарестъ на писмо Яниѣево за цебану.

— 997: између другогъ „да дозволе сыну войв. *Димитрія* свести жену у Београдъ.“

— 998: за *Аџи-бега*.

— 1012: писмо *Али-паше* Нишкогъ и *Челеби-ефендіе* на провиђенѣ, и пр.

— 1018: за брата и сына покойн. войв. *Рашце*.

— 1020: писмо *Конзула* изъ Букарешта — *Изправникъ* изъ Чернеца пише, да ће да се двгне скела одъ Кладова ниже и да буде контуманацъ с Влашке стране и пр.

— 1022: *Живко* у Кладову да пусти айдуке у ону страну, да затвори путъ *Решепу*, и до самога града да ара и біе.

— 1025: *Проти* наставленіе сачинити, како ће у разговоръ ступати одъ садъ съ *Аџи-бегомъ* — кметови одъ Голубачке нахіе неће войв. *Петка* за старешину.

— 1028: „писали смо *Живку* у Кладово, да нетера айдуке на Влашкой но на нашой страни“ — и „да намъ одма одговоре, како ће мо съ Турцыма поступати у разговору; или с писмама, или да се пошлю опетъ депутирци?“ —

— 1030: шилю се ребеліяши Црноречки, да іи придрж до скупштуне у апсу, и пр.

— 1034: благодарно писмо Главнокоманд. *Чичагову* — по Г. *Филиповићу* послаћемо писма у Русію, а о *Гаговићу* ништа нешилѣмо; — да дођу на уречно место (у Крагуевацъ) о мал. Божићу, и доведу *Милоша Сарановца*, „кога ћемо послати на войводство“

— 1053: испытати (подозрителногъ) *Ристу Бојића*, кои е казао да га войв. *Вуле Илићъ* добро позв.

(*Совѣтъ*)

№ 1054: писма *Чичагова* и Архим. *Филиповића* и *Недоби* дати на прочитанѣ — *Алек. Дукићъ* одговара да е ћумрукъ наплаћивао по тарифи одъ Бечки трговаца, а за транзито ніе ни знао.

— 1075: између други, писмо Г. *Янићія*, што су му Турски посланици послали, кои су у Деліградъ доходили — испытати войв. *Цукића* по писму *Милоша Сарановца*, да покаже речунъ одъ беглучке стоке; и пр.

— 1076: треба ли *Николи Теодоровићу* дати атестатъ, и на кою руку?

— 1078: шиљѣ се атестатъ Ник. Т—ћа, о комъ како благоразсуде, да уреде.

— 1079: мерице за добоше — шалитра на барутане да се донесе и пр.

— 1082: „неодобравамо да се пошлѣ писмо Г. *Стефану Живковићу*, и нећемо выше Турцыма писати, но нашему *Покровителю*.“

— 1090: за Турчина и новце, како су за добро нашли, да буде; и пр.

— 1091: послата писма Турска изъ Ниша на провиђенѣ, и да начине одговоръ.

— 1102: „наредили смо, да се само на єдномъ месту у држави нашой, у Деліграду ћумрукъ држи;“ и пр.

— 1114: да пошлю цебане войв. *Живку* у Кладово и препоруче, да заиру одъ десетка у градъ свуче и войске прилично да држи; и пр.

— 1120: (26. Фебр. 1813.) „разумели смо да є *Јоговићъ* побегао у Немачку“ — *Тодоровићъ* — айдуци Рецепови — *Добрићъ* и *Орловићъ*, и пр.

— 1122: да извиде рачунъ међу *Теодоровићемъ* и *Релићемъ* и да имъ пресуде предъ *Недобомъ*, и Г. *Младенъ* да наплати коня *Теодоровићу*, што су му узели; — атестатъ *Теодоровићу*.

— 1126: да иде кн. *Свта* и Г. *Милое Теодоровићъ* съ войскомъ у Гургусовацъ — тужба на *Милоя* — да се десетакъ Тимочкій свуче у Гургусовацъ, Црнорѣчкій у Неготинъ и у Вражогрнце — и Г. *Недоди* послали

смо оно писмо войв. *Ант. Богићевића*, за новине изъ Босне, да и онъ разуме и пише коме зна.

№ 1132; шиљу се попови, *Сздимиръ* и *Божа Ђоковићъ* изъ Старовлашке и *Иванъ Томовићъ* изъ Латковића, за кога ће имъ злочинія показати войв. *Рад. Грбовићъ* и кн. *Аксентіе*.

— 1135: иде къ њима *Петроніе Шиша*, да наплати дугъ одъ *Дрмонѣ*, кои се у апсу находи, и пр.

— 1137: „писаћемо войв. *Раки Левайцу*, да дође у Београдъ на судъ и поведе момке свое, на кое е тужба предата; “ и пр.

— 1141: да пошлю войв. *Живку* у Кладово цебане и пр.

— 1146: расположеніе, да се по 100 ока заире на војника самелѣ — да се снесе десетакъ Црнореч. у Неготинъ, и да извуку два велика топа изъ Пореча на сувo, и ако буде нуждно да пошлю на њіово место два мала.

— 1148: писмо войв. *Вељка* и *Мула-Паше* Видинскогъ да и Недоби саобште; и пр.

— 1157: за *Илію Стошића* — кнезъ *Ђука* да поврати *Милисава* у Баню — Живко изъ Кладова да пошлѣ ђулета, коя се на оне топове ударити немогу, и парчета топовска, преко войв- *Іове Стефановића* у Совѣтъ, да се преліе и маня ђулета начине; и пр.

— 1161: да начине мундиръ на добошаре и пошлю два добошара.

— 1167: Архим. *Х. Мелентіе* да намири попове, *Јанка* и *Ристу*.

— 1169: расположеніе десетка на три еднаке части — на писмо *жене Милоша* изъ Земуна да се ништа не одговара — топови ако се извући немогу, некъ стое у Поречу — Немачки солдати нашега човека ранили на води у чамцу: протестація Оберкоманди за то — одговоръ *Недобе* за *Мула-пашу* — Г. Лука да надгледа границу одъ Саве узъ Дрину до Лознице и управля са војводама оногъ краја — за *дошљаке*, где се кои застао, нека седи — *Стоянъ Чупићъ* да хра-

(*Совѣтъ*)

ни лађе и чунове, као што є комесія наредила, да небы люди ишли у Турску и ковшта Турцыма доказывали; и пр.

№ 1170: кн. *Василіє*, кои є кметове буніо, да тужбе предаю на войводе — да се суочи съ войв. Ракомъ и съ кметовима.

— 1175: да суде *Добрићу*, што є безъ нашегъ знања писма у Турску на трговце слао — *Гица* се предао *Живку Константиновићу* на веру — опроштено *Гици* и нѣговомъ друштву; и пр.

— 1179: да купе 6000 екс. шиндрали, да се покрива у Ягодини џамія за магазинъ; и пр.

— 1193: да прота *Матея Алексићъ* и войв. *Єфремъ Ненадовићъ* изиђу на границу съ неколико войске и пр.

— 1206: за *Добрића* ищте *Недоба* да се явно казни — *декларація Руска* — два Чивутска писма на провиђенѣ; *Іованъ* кн. Омольскій остао у апсу, и пр.

— 1214: войв. *Вуле Илићъ* да дигне *Радивоя* члена, и (?) *писара* Магистратскогъ, и на ньово место да постави друге съ договоромъ Г. *Вуице*.

— 1217: да се суочи Г. *Хаџи-Мелентіє* съ поповима, *Јакомъ* и *Ристомъ* изъ Шабца, и да имъ се пресуди.

— 1227: лажный одговоръ *писма Немачкогъ* — „писати у Немачку да у напредакъ намъ таково нечине“— за комесію — Г. *Прота и Єфремъ* да истуре войску на границу к' Ядру, и пр.

— 1238: „разумели смо свирѣпо и безбожно поступанѣ войв. *Раке Левайца* и нѣг. момака съ людма — да ови момци трпе апсъ по годину дана — *Рака* да се лиши старешинства и да наплати све“ и пр.

— 1244: „изъ писма *Р. Левайца* види се, да є кн. *Василіє* вел. узрокъ ньіова кабаета — суочити овога съ *Ракомъ*, да покаже што є у Крагуевцу кодъ *Рашћа* баряктара казао, да є *Рака* побіо неке Французе“ и пр.

— 1245: за *Николу* Грка, кои є быо конѣ изъ Београда у Турску потерао, како за право нађу да сврше.

(*Совѣтъ.*)

№ 1247: да пошлю *Матію*, стрица айд. *Иліе* изъ Струганика, да га суочимо съ овымъ.

— 1254: извидити дѣла упшеногъ *Стояна*, сына бабе *Ске*, коя се шалѣ у Београдъ.

— 1268: настояти, да магазаціе само ону трогодишню со продаю у Немачку за гвожђе, шалитру и сумпоръ, и мотрити колико ће предати; и пр.

— 1269: *Іованъ баруџија*, походи к' њима у Београдъ, да ковшта погради — и да му у свему помогну.

— 1172: да изврше за кн. *Іоцу Петровића*, као што смо писали Г. *Младену*, и пр.

— 1275: изиђи до границе, да се шанчеви свуда прегледаю, и расположеніе съ войскомъ учини, и пр.

— 1280: да одговоре на писмо Г. *Милоя Теодоровића* како за право нађу (ср. № 1275. и 1276:) и войв. *Маринко* Пиротскій ма негди у резерви да буде старешина, и пр.

— 1281: ако за добро нађу, да се шанацъ у Радуевцу заравни и войска у нутра измакне; и да задрже люде у апсу, кои су до'одили тужбу предавати; и пишу *Кара-Марку* да и онъ дође.

— 1292: писмо войв. *Милоша Обреновића* за люде изъ кнежине *Раке Левајца*.

— 1294: „на Турке полазити и наступати неможемо, докъ они найпре на насъ неударе„ — Г. *Младенъ* садъ по воскресенію да изађе, и да учини расположеніе са шанчевима и войскомъ пограничномъ.

— 1317: исто, и пр.

— 1331: да призову Магистрате, кои су пасоше за продаю стоке у Турску давали и да ін пытаю, ко имъ е дао ту власть — и да се ови непротиве войводама кадъ войнике за воену кривицу каштигую — начинити и послати свакомъ войводи наставленіе, како ће войнике држати и каштиговати, и пр.

— 1334: показа' ће войв. *Милошъ Обреновићъ* люде Ужичкогъ краја, кои су буну чинили — онима, кои су

(*Совѣтъ.*)

на буну навраћали, по 100 батина ударити и у апсъ метути, а навраћене посовѣтовати и одпустити.

№ 1346: смрть войв. *Антон. Богићевића* — *Боя* сынъ да бѫде на нѣгово место старешина покрай єдногъ поузданогъ булюкбаше Г. *Луке* и пр.

— 1347: Г. *Велисавъ Станойловићъ* или *Павле Поповићъ*, членови вел. суда, да изађе и нагна Старобарце, да дошљацыма Прекодринскымъ наплате сву штету, кою су имъ учинили, и пр.

— 1349: *Челеби - ефендія* зактева, да Срби опетъ пошлю посланике, и пр.

— 1368: да се єданъ човекъ главный пошлѣ да седи у Драгачеву, а войводе Драгачевске: *Ђока Протићъ и Новакъ Бошковићъ* да му буду покорни съ народомъ, и пр.

— 1374: „Примили смо Недобино писмо што му є конзулъ изъ Букареста послао; — мысмо повторително острѣйшу заповѣсть на войводе граничне издали, да съ Турцима у миру и добромъ поразумію буду.“

— 1405: пасошъ *Ристи* куриру за Трієстъ — „разумѣли смо за новине одъ Російске и Француске стране.“

— 1419: „да опреме посланике, кои ће ићи у Софію, да дођу овамо к' нама часъ прів.“

— 1428: войв. *Антоніе Плякићъ* поставлѣнъ комендантомъ Драгачевскимъ како годъ и Карановачкимъ; и пр. (в. № 1427.)

— 1431: да пошлю све „што ће посланици са собомъ носити и Г. *Гаю* и Г. *Свту* што скорів.“ —

— 1454: „кодъ насъ є дошао *Павле Цукићъ и Петаръ Молеръ*, и мы смо имъ опростили ньіове досаданѣ кабавте, и шалѣмо свакогъ своіой кући“ (в. № 1451.)

— 1464: *Петрићъ Сава*, неимаръ, Гога, да дође съ нѣговимъ изъ Нове вароши друштвомъ, у Тополу съ алатомъ.

— 1473: „и *мы* смо писали войв. *Иліи Стошићу*, да вде съ войскомъ у Кладово да градъ чува:“ и пр.

(Совѣтъ.)

№ 1474. наредба съ войводама Драгачевскимъ за стражењ у Београду (в. № 1427.) — *Ђока Протићъ* скоро ће изменити Драгачевце —

— 1483: како ће *Ђока Протићъ и Новакъ Бошковићъ* поизменце градъ Београдскій съ 300 момака чувати?

— 1484: повративша се комисія: (Велисављ Станојловићъ, Петаръ Јокићъ и Панта Радовановићъ) шта є свршила: „лажны дава (тужбій) предавати на *Кара-Марка* быо є првый буитовчикъ и виновникъ *Милошъ Милишевићъ*, кои заслужує велику каштигу“ — „и да намъ пошлю писмо *Кара-Марка*, што є оставіо, да више войвода быти неће, када є изъ Београда побегао, да само разумемо како є написато“ — *Іованъ* кн. Омольскій да се пусти на ємце и да се више у народне послове немеша —

— 1485: да кнезови, *Свта и Милое* плате трошакъ *Стояну Константиновићу* изъ Ягодине, што є овай на ньовъ рачунъ лани и ове године држао мезулану, и у напредакъ сами да држе, као што є и наредба учињена на сабору.

— 1493: кметови Лесковачки туже се на кн. ньова *Момира.*

— 1504: „како смо расположили съ *Кара-Марком*ъ *Васићемъ* (в. № 1498.) — и да одпусте момке *Раке Левайца* изъ апса; и пр.

— 1515: „да начине іоштъ єдне чакшире и капу *Господару*, и тако да се састави цѣлій катъ альина“ — и пр.

— 1521: (повторава се № 1346.)

— 1565: „сва є внутреня войска готова и находи се у логорима са свима потребама, и мы за болѣ налазимо да се войска іошъ на границу некреће — „за цебану не находимо за добро, да се у Београдъ шалѣ, него кои дође у Београдъ за цебану, а они да га овамо къ нама пошлю, изъ узрока што є овди цебана, и место на средоточію.“

(Совѣтъ)

№ 1578: „да чине све наредбе по граници и гди буде нужно“ — и пр.

— 1595: „да пошлю наставленіе за Г. *Симу Марковића*, коиће съ войскомъ поћи на Дрину — проча наставленія послата су съ плановима на *главне началнике* — и Г. *Младенъ* да устави войску гди га наше писмо затече — и како є посланъ *Панта* писаръ по наредби нашой одъ Пореча редомъ границомъ до Заечара“ — и пр.

— 1599: за трговца, кои є однео изъ Видина благо у Неготину — войв. *Велько* да ни у Турско ни у Влашко ништа недира — и пр.

— 1603: „нашли смо за добро ньово учрежденіе ради наши трговаца доле у Кладову“ и пр.

— 1632: „распослали смо прокламаціе — намѣрени смо оне Турке између насъ дићи изъ Београда у Адакале — и да сочине одговоръ Везиру за то и за последньій одговоръ уедно, да оправимо у Нишъ“ —

— 1636: „де се стараю оградити кои топъ *Цоди, Милисаву и Стоику.*“

— 1651: „и *мы* находимо за добро да се Турцы изъ Београда никудъ некрећу“ — великій топъ — старацъ *Ђока*, кои є скоро изъ Турске прешао, да є и далѣ у апсу — и пр.

— 1655: за случай, кои се кодъ *Живка Константиновића* догодіо; и како є *Рецепъ* превару учиніо — Рецепу вратити срамоту — *Милићъ Дринчићъ* да иде съ войсномъ и да се састави съ кн *Симомъ* — и пр.

— 1670; кн. *Янка и Іована Милишевића* на ємце да одпусте — и да пошлю на два коня артіе за фишеке —

— 1679: „да разсуде како ћемо са онима Турцима у Београду расположити — кн. *Сима* да одма са своимъ войскомъ изиће на границу — *Владика* Црногорскій да забуни мало Арнауте, а *Гавра Шибаліа* Колашинце — писмо одъ *Челеби-ефендіе* — Стоянъ Чупићъ (ср.) да начини шанацъ кодъ Немач. Раче.

(*Совѣтъ*)

№ 1697: Команда Земунска пише за *Живка Константиновића* и ште да имъ се она — похара, поврати — „шалѣмо писмо войв. *Живка*, да разумѣду изъ кога е узрока онъ то учиніо“ — за *ћулеџи* изъ цайгхауза, кои су побегли были, „да бы добро было да се ослободе изъ гвожђа, будући да *онай* посао иначе радити немогу,“ и пр. нека *Совѣтъ* уреди како зна — — 1715: „разумѣли смо што намъ генералъ *Червенка* пише за товаре, ков е войв. *Живку* изъ Влашке отео — и пр.

Совѣтници, № 1059: послали по *Ристи Петровићу*, куриру 1300 гроша, на мѣсто они новаца, „кои су овди дати *момцима Катићевимъ*.“

Со да се непушта у Турску, № 924.

Соколъ, тврдиня Турска у окр. Подринск.. ср. Азбуковачкомъ, № 959. (погрешно 949.)

Соколска нахія, у окр. Подринскомъ, № 623.

Сокодски и (Валѣвски) *кметови*, № 745. 771.

Соколяни № 959. (погрешно 949.)

Соколяни, ребеліяши, № 836.

Солдати, № 314. 372. 1223.

Софія, варошь у Бугарской, № 892. и др.

Со црна трогодишня, № 1268.

Спасое Ивковићъ и *Стефанъ Веселиновићъ* изъ Славковаца (и *Гая* изъ *Хржанице*) № 898: да се доведу и суоче због неки ливада у Врањевшници. — Ср. *Радованъ Грбовићъ*.

Спасое касапинъ, № 1481. и 1482: наплатити одъ нѣга 110 гроша *Богићу*.

Спасое Яковлѣвићъ изъ Капица, № 759: да му врати ньиву и пр. *Милутинъ Илићъ* (ср.)

Спиридонъ Филиповићъ, архимандритъ Рускій, (Србинъ) № 606: (?) 1034: „разумели смо да ће доћи Г. *Филиповићъ*, да га шалѣмо у Руссію — и по нѣму ћемо сва писма послати и прошенія“ — 1054 и 1057: писмо нѣгово. — Ср. *Совѣтъ*.

Срби Прекодринци, № 1123. — Ср. *Антоніе Богићевићъ.*

Срезови, № 746.

Сроза изъ Дренове, в. *Радисавъ Сроза.*

Сталаћъ, село у окр. Крушевач., ср. Алексиначко - Ражањск., № 1177. и др.

Стамболъ, Цариградъ, престолный градъ Турскогъ царства, № 889. и др.

Стана, сестра войв. *Станоя Главаша*, № 1049: похарана. — Ср. *Вуица Вулићевићъ.*

Станика одпуштеница, № 867: недопустити іой венчати се. — Ср. *Милошъ Маринковићъ.*

Станиша майсторъ, № 680.

Станко Бугаринъ, № 649.

Станко, сыновацъ владике Црногорскогъ, (ср.) № 1100. и 1106: враћа се у Црну Гору. — Ср. *Никола Карамарковићъ-*

Станко, членъ Магистрата Шабач., № 1215: да поврати коня. — Ср. *Магистратъ Шабачкій.*

Станойка, удовица, сна'а *Іове Влашића*, № 1542: да іой Магистратъ Ћуприскій наплати одъ *Іове* дугъ, и ако се осведочи да ю є био и да є одъ суда одвраћа, да овога казне боємъ „и одъ милка и баштина што дође на исе (део) Станойкино, да плати *Іова* у новцу“ и пр.

Станов Главашъ, войвода у Паланци, № 1049. 1050: за Богдана изъ Крнћва, да се обеси; 1417: да оре съ нћговимъ плуговима и момцима, а у сиротиню недира и нетера *Глоговчане и Порадинце* себи на кулукъ; — 1463: да пошлћ *Андрею* неимара съ целимъ друштвомъ и алатомъ у Тополу.

Станов Пуцаръ, войвода Старовлашкій, № 668. 1005: да дође *Ник. Карамарковићу* у Ужице на заповесть ради айдука; — 1184: (в. № 1183.) и да забрани свакій састанакъ, мешанћ и трговину съ Турскомъ; — 1396. (в. № 1376.)

Станов Роксићъ изъ Баднћвца, № 736. — Ср. *Сава* изъ Рековца.

Старацъ, кои є, посланъ изъ Видина, съ Турск. књигама, шпіоніо и люде и збегове предавао, № 1706 и 1707: да се обеси или сажеже предъ народомъ. — Ср. *Іова Стефановићъ* — *Младенъ Миловановићъ*.

Старій Вла, южній предѣлъ у Србіи до Расіе, № 963.

Старинци да уступе дошљацима бывше Турске землѣ: № 1023. 1024. — Ср. *Кара-Марко Васићъ*.

Старобарци (вальда старинци у Црной бари) № 1347: да дошљацима Прекодринскима наплате и поврате сву штету, што су имъ изгорели у баштама. — Ср. *Совѣтъ*.

Стеванъ (изъ Маюра) — № 601. — Ср. *Магистратъ Гургусовачкій*.

Стеванъ Брзакъ изъ Врела, № 621: води дете сакато у Крагуевацъ видару.

Стеванъ Брковићъ № 1225. — Ср. *Ђерасимъ Ковачевићъ*.

Стеванъ Веселиновићъ изъ Славковаца, № 898: за ливаде. — Ср. *Радованъ Грбовићъ*.

Стеванъ Живковићъ, № 993: да му одпишу у Букарестъ на писмо Янићіево за цебану; — 1082: „мы неодобравамо (Совѣту) да се пошлѣ писмо Г. *Стеф. Живковићу* — и нећемо выше Турцыма писати, но нашему Покровителю, кому смо и досада писали.“ — Ср. *Совѣтъ*.

Стеванъ Здравковићъ изъ Врела, № 740: дугъ тражи одъ *Боце* —

Стеванъ изъ Маюра, № 599. — 601: да му врати кн. Євта, што му є оплячкао.

Стеванъ изъ Ужица, № 922: да му войв. *Шиша* даде вола, ако се осведочи да є нѣговъ. — Ср. *Магистратъ Ужичкій*.

Стеванъ и Іованъ Яковлѣвићъ, № 652. — Ср. *Іованъ* изъ Лепоевића.

Стеванъ (Стева) *Катићъ*. войвода, № 603., 619. и 635: дато изъ Совѣта 1200 гроша на стари 12 момака нѣгови да поделе „и то капетанъ дванаести“ — и пр. 670. 872: попадію попа Павлову изъ Буковика, за ко-

га в пошла своєвольно, да в слободно венчаю, и пр. — 1321: да буде съ войскомъ готовъ и на екзерциру; — 1332: писмо нѣгово за украдену кобилу — (Ср. *Павле и Радое.*)

Стеванъ Поповче, № 630. и 631: дужникъ. — Ср. *Здравко* войвода.

Стеванъ тувекція, (пушкаръ) кои в съ Игумн. Морачкимъ дошао до Тополе, № 653: иде натрагъ у Београдъ; — 1479: нѣговъ алатъ (ср. *Глиша* булюкбаша) — 1480: иде за то до Магистр. Ужичкогъ.

Стеванъ Яковлѣвиħъ, войвода, № 616: за бабу кою в поарао; — 652: за по'ару — (ср. *Іованъ* изъ *Леповиħа*) — 997: нѣг. писмо — и да учини Совѣтъ за нѣга наредбу.

Стева Євтиħъ, секретаръ („писаръ“) Кара-Ђорђа, № 890: дато му (и другима) пуномоћів као депутирцу за Цариградъ; — 920: (ср. *Совѣтъ*) — 1211: да пошлѣ 1. сандукъ ексера и 5- полуга гвожђа, и пр- — 1567: да купи различне, назначене фарбе „кое су намъ за цркву потребне“ преко молера Димитрія у Земуну.

Степоєвци, Степоєвацъ, село у окр: Београдск., ср. Посавск., № 764.

Стойко и Іованъ, (да небуде *Иванъ?)* кнезови Баньски, № 1202: „да се у напредакъ небы усудили онако распру међу собомъ имати, и єданъ надъ другимъ старіи показывати“ и пр, — 1308: налогъ воєный (ср. *Иванъ* войвода) — 1324: да добро укрепе Баню, и да се тврдо одъ Турака чуваю.

Стойко Поповиħъ изъ Стергара, № 705.

Стойникъ, село (незнамъ ков) или у окр. Београ., ср. Туриск., или у окр. Крагуєв., ср. Ясеничк., № 706.

Стойшина девойка, № 896: отета — ср. *Вуле Илиħъ* —

Стоиħъ, № 1636: писмо — да му *Совѣтъ* (ср.) огради кои топъ и пошлѣ.

Стоша и Илія Бугаринъ, № 692: иду на кумство у Мокрій лугъ.

Стошиħъ в. *Илія Стошиħъ.*

Стоянъ, войвода Алексиначкій, № 918: „да ограде зимовнике око' Алексинца и сена да косе, али да се не сее іоште докъ наши депутати (депутирци) доћу изъ Стамбола,“

Стоянъ изъ Бершића, № 330: одузета му Аџи-Абдина ливада у Майдану и дата дошљацыма; а ливада друга дата му у Лочевци, кою є држао *Милошъ Обреновићъ* (ср.)

Стоянъ изъ Новога села, № 1016. — Ср: *Ребеліяши Црноречки.*

Стоянка, сестра *Стойча* папуџіе изъ Београда, № 1095: да іой Маг. Параћинскій даде облигацію, што ће *Петаръ Спасоевићъ* показати, и да око Ђурђ. дана дође у Тополу, да іой се дугъ наплати.

Стоянъ Мировићъ изъ Коштуница, № 1711: „у напредакъ на войску да иде као и остала браћа, старіега свога да слуша — и да се неусуди за животъ кога подговарати да на войску неиде“ (као што є *Коштуничане* подбуњивао)

Стоянъ Константиновићъ изъ Ягодине, № 1485: да му кн. *Свта и Милое* плате трошакъ, што є њи ради држао лане и ове год. мезулане. — Ср *Совѣтъ.*

Стоянъ, сынъ бабе *Єке* — в. *Баба Єка.*

Стоянъ, стрицъ войв. *Мите* Пиротскога, № 1147. — Ср. *Милое Теодоровићъ.*

Стоянъ, убилацъ, № 1108: да се ма убіенъ, обеси. — Ср. *Милисавъ* кнезъ.

Стоянъ Чупићъ, войвода Мачванскій, № 676. 802. и 803: да одсече 30 каика (чамаца) япіе и да пошлѣ Совѣту, и пр. — 895: да дође съ онимъ, одъ кога му є тешко, у Враћевшницу, да се суоче; — 1038: да се окани зла умышленія и влада „како смо му писали, и да ћемо послати комесію, да имъ извидимо распре и несогласія, коя имаю међу њимъ и Мачванима;“ — 1105: да се у напредакъ болѣ влада, и мотри, да се небы люди по граници съ Турцыма састаяли и што у Турску давали, или примали; — 1163: да призна

Г. *Луку* за свога команданта и да га слуша — за *дошляке* — 1169: „да све оне лађе и чунове на ономъ месту сохранява, као што є комессія наредила, да небы Прекодрински люди, ишли у Турску — и ковшта Турцыма доказивали“ — 1208: да се наплати дугъ кап. *Милисаву* (ср. *Лука Лазаревићъ*) — 1212: да забрани дошляцыма, да се несастаю съ Турцыма, — и да поступи съ Прекодринцыма као што му є комессія препоручила и пр. — 1379. (в. 1376.) — 1604: „да буде у послушанію Г. Луки — и ако бы се по-чео противити, неможе се после одговорити.“ — 1665: „и у напредакъ вѣрность и храбрость свою Господару и Отечеству“ — и да истреби лопове, кои араю сиротиню; — 1679: „да начини шанацъ кодъ Немач. Раче, и єданъ топъ да мете и *Зеку* булюкбашу, да чува воду да нико непрође“ (одъ Совѣта) — 1728. (в. 1719).

Стрегари, (Стргари, Стергари) — село у окр. Руднич., ср. Качер. № 636. 791. и др.

Стреля, войвода Лесковачкій, № 776: „примлѣни трое коня, кои су были у Турску на продаю потерати — да пошлѣ и люде, кои су водили“ — 1450. 1492: да му се прочита писмо; — 1495: да небы што забраньивао капет. *Ђор. Симићу* и войводама *Мил. Сарановцу и Ант. Симоноеићу* да извешаю оне айдуке, кои су по Турской айдуковали; — 1556: како є човекъ съ нѣг. писмомъ доходіо и предао тужбу на войв. *Анту* за неке пиштолѣ — „докъ мы изађемо тамо ко Крушевцу, онда ћемо учинити наредбу, а сада се неможе ништа свршити безъ Анте.“

Струганикъ, село у окр. Валѣв., ср. Колубар., № 1199.

Съ Турцыма быти у миру и добромъ поразумію: № 1374. — 1376.

Судъ народный, вилаетскій, в. *великій судъ*.

Султанъ „честитый“ царъ Турскій, № 1172. 1470.

Сѣчани, да небуду то жители *Сѣче-рѣке*, села у окр: Ужич., ср. Црногор., № 623: войв. *Кара-Марко Ва-*

сићъ да заповеди Єловичкимъ кметовима, да се нетераю са Сѣчанима око єдне алів, *Глога*, но да на овомъ полю пасе стока, да ніе ни Ужичко ни Соколско; — 624: Г. *Василіе Радойчићъ* то исто да заповеди Сѣчанима.

Т.

Такса за майсторе и надничаре, № 1260. до 1267: майстору, кои ради о своіой рани, да се плаћа по 50 пара надница, ако подъ рану ради, само 30 пара, надничарима пакъ польскимъ да се плаћа 25 пара; — 1348: кои бы выше платіо, или выше поискао или приміо, да се одузме све оно, што выше узме, и да му се удари 100 батина.

Тара, (єданъ ми каза, да є) рѣка, коя утиче у Дрину, (а другій, да є) планина, № 606.

Таша (ако небуде *Тоша*) аранбаша, № 1558. и 1559: да се увати или ласкавымъ начиномъ премами, свеже и у апсъ мете.

Тевтеръ дозволѣный Совѣтскій, № 964.

Тезентирци, в. *дезертирци*.

Текія, село у окр. Краинскомъ, ср. Ключкомъ, № 974.

Теочинъ, село у окр. Рудничк., ср. Црногорск., № 1225.

Теша Обрадовићъ, № 611: иде у Ягодину за пушку.

Теодоровићъ, в. *Никола Теодоровићъ*.

Теченіе (курсъ) *новаца*, № 951: паре оће ли се подићи пошто су у Турской? — 955: да се недижу докъ одговоръ одъ Мухур-сайбіе недоће; — 957: „ако иду по 13 гроша дукати по своимъ ньіовомъ (Турскомъ) царству, тако и мы да примамо и даємо.“ — Ср. *Милованъ Лучићъ*, или № 869. и 871.

Тимокъ, рѣка, коя тече крозъ окружіе Црнорѣчко и покрай Краинскогъ, и слива се у Дунавъ ниже Радуевца, № 626.

Тимотія Борисављевићъ, № 924: да се (заєдно съ кн. *Максимомъ*) съ фамиліяма доселе „у внутрь землѣ наше“ — 938: остає да седи гди є и седіо, єръ доказателства нема да є имао съ кимъ тайне разговоре (ни съ Турцыма ни са Старовлашанима.)

Тодоръ изъ Милутовца, № 1233: да га *Радис. Вучитрискій* (ср.) пошлѣ подъ стражомъ у Тополу. — (ср. 616?)

Тодоръ Николаевићъ, казакъ, № 628. и 629: да му се да путемъ леба и мрса, што се трефи ручакъ и вечера, и пошто се у Београду покрпи, да се пошлѣ у Ужице. — Ср. *Совѣтъ*.

Толмачъ (Австрискій) — № 937: како є Совѣтъ за добро нашао за толмача, онако да буде; — 941 (погр. 841.) „да може иѣи самъ (ради дезертираца? —) безъ наше страже до Совѣта и Агенту Рускомъ и у Магистратъ, а далѣ по вароши да неиде самъ по кућама, но шта оће, све Совѣтъ да му оно изнађе.“

Тома Іовановићъ, войвода Градиштскій, № 709: „да изнађе све ствари учит. *Георгія*, кои є био у Кличевцу, а сада се находи у Баньи код верховнога вождa: и све ствари по нѣму (кои тога ради тамо иде) да пошлѣ;“ 1717: обколѣнъ одъ Турака иште помоћь — (ср. *Петко* войв. Голубач.)

Тома Милиновићъ, пушколей (тополивацъ) № 1155: да начини єданъ кунбусъ као у Г. *Якова*, само съ чеперка дужій; — 1406: да салів єданъ кунбусъ, како и овай последныій, само три прста дужій, на ков добиће 10. дук. бакшиша.

Томићи (быће то презиме обоице) № 386. Ср. *Антоніе* изъ Латковића.

Топъ врло великій, № 1648. — 1651: да се неистура на границу, но негде унутра намести; — 1673: да иде у Неготинъ.

Топъ-Гушанацъ, № 1708. 1709.

Топови и таблѣ, № 1637. 1638.

Топови коњанички, № 1708.

Топови Поречки, № 1146: да се извуку два велика топа изъ Пореча овамо на суво; — 1169: ако се извући немогу, нека стоє у Поречу. — Ср. *Совѣтъ*.

Топола, село у окр. Крагуевач., ср. Ясеничкомъ, врховногъ вождa и Господара Србскогъ *Кара-Ђорђа Пе-*

тровића столично место, у комъ є овай дневникъ вођенъ: стр. 1-ва — № 593. и др.

Тополякъ, споредный шанацъ на обрану Делиграда, № 1065., 1116., 1117., 1118., 1142., 1144: да се оправля.

Топчіє у Тополу на поученіє: № 1499. 1501.

Топчію искусногъ послати изъ Делиграда у Крушевацъ, да учи друге топчіє: № 1222. 1231.

Тортура, в. *ударанѣ на муке.*

Тоша, булюкбаша изъ Грляна, № 737: што є послао 40. айдука, те араю сиротиню, да га кн. *Милисавъ* увати и пошлѣ; — 1046: узето одъ нѣга 1000. гр., а онъ да наплати 1500. гр. одъ свога друштва „што су по'арали трговце Турске“ и пр. — 1128: да му войв. *Милисавъ* плати 240. гр. за айд. *Милойка и Райка*, кое є онъ пріє оплячкао; и 480 гр. за айд. *Младена Іона*, *Стойка и Пауна*, кои се садъ кодъ нѣга находе.

Тоша, войвода Тимочкій, № 682. 737: онъ и войв. *Ина* да увате *Воина* Єлашничкогъ, кои є украо 5. коня и убіо човека и жену; — и *Младена* булюкбашу, кои є отишао у айдуке — и *Драгана* булюкбашу — и да яве кн. *Милисаву* за нѣг. булюк. *Тошу* изъ Грляна; — 738: да се увати и везанъ пошлѣ *Янко*, кои є поарао *Милована Вуковића* изъ Сипића и однео 150 дук. — 779: у Турке недирати, ако пре пођу, добро ін дочекати и бити; — 801: предати злочинце „мојему *Петру* булюкбаши“ и онога *Янка* што є украо одъ Милована 150. дук., кое да се да ономъ човеку, а одъ оногъ — Янка — кадъ се увати, наплати.

Травникъ, главный градъ у Босни, столица Везира Босанскогъ, № 1123.

Транзито, (транцито) — № 989: што є транзито денькова изъ Немачке, да се пропушта изъ Делиграда у Турску безъ ћумрука „еръ они даю у Београду“ — 1054.

Трговина да се отвори съ обе стране до Параћина и да се онде уставляю и продаю: № 901. 902.

Треовцы, кои су наимали слуге и слали место себе на войску: № 1348: да се пошлю у Тополу. — Ср. *Маг. Крагуевачкій.*

Трговци (њи 20-рица) кои неизлазе на вкзерциръ: № 1432. — Ср. *Младенъ Миловановићъ.*

Трифунъ, № 907. — Ср. *Магистратъ Валѣвскій.*

Трифунъ, № 1468: за ливаду. — Ср. *Лука.*

Трнава, село у окр. Крагуев, ср. Лепеничк., № 855.

Тужба на Магистрате, што даю пасоше за продаванѣ стоке у Турску: № 1331. Ср. *Совѣтъ.*

Турски посланици, (у Делиграду): № 1075. 1089: да ји войв. Гургусовачке у напредакъ незадржаваю.

Турцы нескланяю се на миръ: № 1029. — Ср. *Недоба.*

— обколили войводе, *Петка* Голубачкогъ, (ср.) *Тому* Градишткогъ и *Живка Шљивића* — и Г. *Младенъ* послао овымъ 3000. коњаника у помоћь. № 1717.

— осилили се на Дрини: № 1682. — Ср. *Сима Марковићъ.*

— оће, на воскресенје (1813. г.) „на насъ ударити“ № 1298. — 1302.

Туча, айдукъ, № 356: да слободно дође на веру. — Ср. *Рака Левајацъ.*

Ћ.

Ћата (писаръ) Магистрата Валѣвскогъ (ср.) — № 907.

Ћата Јагодинскій, в. *Петаръ Бошковићъ.*

Ћесарија, в. *Цесарија.*

Ћоло, войвода надъ людма изъ Ерцеговине, № 1182. до 1185: онъ да узима одъ Ерцегов. людій десетакъ, не войводе друге, и да съ њима иде на войску, а народный кулукъ могу и вѣму и овима чинити; — 1616: войв. *Никола Карамарковићъ*, да се немеша у нѣгове люде, и неузима одъ њи десетакъ.

Ћолови, (да небуду сынови *Јована Ћолова*, а сыновци *Радоице* изъ Коња — ср. съ овыма —) № 754. и 755: немаю тражити казанъ.

Ћор - Свта, изъ Велике плане, № 1336: убіенъ одъ *Вуче* Бугарина — (ср. — и *Вуица Вулићевићъ*)

Ћуприја, варошь у окр. истогъ имена, ср. Параћинскомъ № 664. и др.

У.

Убилци изъ Стргара, в. *Глигорів* и сынови.
Ударанъ на муке (тортура) — № 658. — Ср. *Вуица Вулићевићъ.*
Удовици у задрузи да се део исплати у новцу: № 1542. — Ср. *Станойка* удовица.
Узрокъ, зашто в *Сима* изъ Стргара (ср.) погинуо? № 842.
Ужитакъ военый (провіянтъ) — № 747. 749. 960. — Ср. *заира.*
Ужице, тврдиня и варошь, у окр. истогъ имена, ср. Руянскомъ, № 603. и др.
Уланскій карнѣтъ, (корнетъ) — *Уланскій полкъ*, № 604.
Ултиматъ в. последный одговоръ.
Умршегъ масса, да припадне сродству, ако се ово не-појави, онда касси (Магистратской) — № 1158. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій.*

Ф.

Фелдмаршалъ, в. *Николай Ивановићъ.*
Филипъ, № 850: за порезке новце. — Ср. *Петаръ Іокићъ.*
Филипъ (Вилипъ) булюкбаша Загорскій, № 712: одлази кући съ *Петкомъ Нешовићемъ* (ср.) — 712. и 714 да *Милисавъ* Црноречкій и *Нина* кн. Тимочкій незабранюю нѣговимъ людма у Герляни, Герлишту, Изворy и Заграцку ићи съ (Филипомъ) да чуваю свою стражу на Шашки.
Филипъ Дмитровићъ, № 1077: да плати савъ трошакъ и штету *Павлу*, когъ в біо и пребіяо. — Ср. *Милов Тодоровићъ.*
Филипъ изъ Стойника, № 1176. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій.*
Филипъ Студеничанинъ, в. *Поп - Филипъ.*
Филиповићъ, Архимандритъ, в. *Спиридонъ Филиповићъ.*
Фишеци мали, № 1705. — *Янићіе Димитріевићъ.*
Фишеци одъ великогъ и одъ манѣгъ кумбуза № 1708. — Ср. *Янићіе Димитріевићъ.*

Фортуна, (Бояръ) — № 1143. — Ср. *Живко Константиновићъ*.

Французи, № 1244. — Ср. *Рака Леваяцъ*.

X.

Хайдуци, в. *айдуци*.

Хаџи - Мелентіе, в. *Аџи - Мелентіе*.

Хаџи - Никола, в. *Аџи - Никола*.

*Хаџи - Продан*ъ, *Аџи - Продан*ъ.

Хржаница (по томе, што се № 898. односи на войв. *Рад. Грбовића*, неће быти у Речнику Г. Ст- Срб. наодеће се) село *Ржаница* у окр. Крушевач., ср. Козничкомъ (него ће то быти у Даници за 1827. наведено) село *Ржанице* у нах. Валѣвской; — № 898.

Ц.

Цайкаузъ (цайгхаузъ, оружница) — № 993. 1697.

Цвета, девойка, коя се двапутъ просила, и кою в трећій путъ испросіо *Арсеніе* за сына *Живана*: № 1063. што ніе тела за овимъ поћи „послао е *Ил. Баряктаровићъ* Господару у Тополу, она дошла до Ягодине и далѣ нехтѣла ићи“ — 1064: да е Магистр. Ягодин. заедно съ братомъ нѣн. пошлѣ у Тополу.

Цветко бећаръ, в. *бећари*: Миленко и пр.

Цветко изъ Биволя, № 837: за ливаде, кое отима *Раста и Нешко*. — Ср. *Ђорђе Симићъ*.

Цветко Лесковчанинъ, № 875: да му Магистрати Ягод. ћупр. и Параћинскій наплате 160. гроша.

Цена Гога, № 686: да иде до куће у село Бискупъ, Рамску нахію и обратно у Тополу.

Цена свињама, № 1416: 28. брава свиња за 300. гроша (одъ прилике дукатъ цес. бравъ) — Ср. *Настойникъ*.

Червенка генералъ, в. *Червенка*.

Церова, засеокъ у окр. Чачанск., ср. Драгачевск., № 1062.

Цесарія, (ћесарія) Австрійско царство, № 771. 919: за трговину. — Ср. *Немачка* и др. подъ овимъ прилагател. именомъ.

Цигани Велькови, кои су били и глобили друге Цигане, № 702. и 704: да ій войв. *Живко Константиновићъ* пошлѣ у Совѣтъ.

Циглеџіе (цигляри) майстори, № 1218. и 1420: да се пошлю съ алатомъ у Тополу.

Цинцаръ - Марко в. *Марко Костићъ*.

Цинцаръ Янко, в. *Янко Поповићъ*.

Црква Тополска, (кою є, кажу, моловао войв. *Петаръ Молеръ*) № 1498: да се за нѣнъ патосъ одсече іошъ 600. плоча; — 1567: конта (назначеніе) различны фарбій, „кое су намъ за цркву потребне.“

Црна бара, у окр. Шабачк., ср. Мачванск., № 1347.

Црна Гора, самостална држава Србска између Босне, Ерцеговине, приморя и Албаніе, № 751. 768. 833. 1069. 1100. 1125: — Ср. *Петаръ Петровићъ*, владика Црногорскій.

Црнобарци, жителъи Црне баре, № 1347: да поврате дошляцыма Прекодринскимъ штету, и да іи претрпе за ово лето кодъ ньи да буду, „а на есенъ ћемо ій одма преселити, гди су и они други дошляци у Лѣшницу.“

Црногорци, да се покажу противни Арнаутима, ако бы Турци на Србію ударили: № 1106. — Ср. *Петаръ Петровићъ*.

Цукићъ, в. *Павле Цукићъ*.

Цукићева браћа, № 1149.

Цукићева поара, № 1094. 1149. — Ср. *Антоніе Плякићъ*.

Ч.

Чачакъ, варошь у окр. Чачанскомъ, ср. Трнавскомъ № 369. и др.

Чашице за шаторе, (?) — № 762: — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

Частина, село у окр. Ужичк., ср. Руянскомъ, № 1332.

Челеби - ефендія, дипломатъ Турскій, № 892: писаю му; — 1012. и 1014: нѣг. писмо; — 1028: копія одъ нѣгова (или нѣму писаногъ) писма; — 1143: писао за *Форгуну* (ср.) — 1349: нѣгово писмо Турско,

по комъ зактева: „да мы опетъ пошлѣмо наше посланике къ нима да врше нашу послу;“ — 1550: писано нѣму.

Червенка (*Церенка*) генералъ Австрискій у Земуну, № 916: шилѣ се Совѣту нѣгово писмо, да провиде и договоре се за одговоръ; — 937. и 941. (погрешно 841.) одговорено за *дезертирце и жене* и за *толмача* (ср. —) — 955: писмо нѣгово да се на Србски преведе; — 960: да му се одговори — да Совѣтъ дезертирце вата — 1435: писано му: „да намъ пошлѣ єднога майстора цигляра, а єднога — кои зна добро кречомъ помазивати“ — 1436: ово писмо нѣму да оправи *Антунъ* (кои є) у контуманцу; — 1697. и 1715: подъ „*команда Земунска*“ ише да се врате товари, ков є войв. *Живко* изъ Влашке отео.

Чернецъ, варошь у Влашкой на Дунаву, № 1020.

Черногорскій Митрополитъ, в. *Петаръ Петровићъ*.

Чепови кумбарски, № 1698. — Ср. *Димитріе Парезанъ*.

Четиръ човека изъ Орида: Риста Атанасковићъ, Анѣелъ Трифуновићъ, Ђорђе Іовановићъ и Митаръ Крстићъ, № 699: послати у Совѣтъ „да іи испитаю за свашто.„

Чивутска писма, № 1206. и 1207: послата Совѣту (ср.) два писма Чивутска, примлѣна одъ *Алексе Дукића*, комъ є препоручено, да унапредакъ мотри да увати такова писма.

Чичаговъ (*Чичаковъ*) „главнокомандующій“ — Адмиралъ Рускій, № 606: послао Архимандрита (Филиповића? — Ср. —) 637. и 732: писано му; — 767: примлѣна одъ нѣга писма и одправлѣна у Црну Гору; — 840. и 876: писано му; — 879: да му што скоріе иде Г. *Яковъ Ненадовићъ* „да ради и говори како му у наставлѣнію гласи“ — 903. и 905: писано му; — 993: нѣгова писма шалю се Совѣту „да развиде и да одговоръ напишу по мнѣнію нашему, како смо имъ послали, и намъ да пошлю на разсмотреніе“ — 1034: изявлѣна му у писму благодарность; — 1054: шилю се Совѣту нѣгова писма, да и Недоби предаду на прочитаніе, па „да іи пошлю овамо натрагъ“ — 1057:

за ова писма явля се Недоби; — 1157: примѣна одъ Совѣта (натрагъ) ова писма.

Човекъ Мула-пашинъ, № 1150. — Ср. *Велько Петровићъ.*

Чолакъ Анта, в. *Анта Симоновићъ.*

Чоча, № 790: да нареди кола да донесу до Крагуевца жито, ков є купіо *Лаза* булюкбаша изъ Врбице; — 983: баба *Милица* по свидѣтелствама покойн. *Милоя Петровића* комес. народногъ, нема ништа выше за виноградъ одъ нѣга — *Чоче* — тражити.

Чумићско брдо, у Чумићу, селу у окр. Крагуевач., ср. Лепеничк., № 660: да се съ войскомъ тамо изиђе. — Ср, *Милошъ Маринковићъ.*

Чувати се одъ 70. лађа изъ Видина, № 1455. — 1458. 1469. 1470, — Ср. *Павле Поповићъ.*

Ш.

Шабацъ, тврдиня и варошь у окр. истогъ имена, ср. Поцерскомъ, № 827. (2-га) и др.

Шанацъ кодъ Немачке Раче, № 1679. — Ср. *Стоянъ Чупићъ.*

— на брду иза Делиграда, № 1648: да се оправи и утврди. — Ср. *Илія Барјактаровићъ.*

— на Сипу, № 1641: да се изъ нѣга, ако буде нужде, войска измакне. — Ср. *Живко Константиновићъ.*

— у горнѣмъ Ибру, № 650. и 651: да се негради, ако ли су га започели, некъ граде. — Ср. *Ант. Плякићъ.*

— у Заечарима, № 1227. 1230: да буде главный а у Вржогрнцыма само стража; — 1276.

— у Заечарима и у Вржогрнцыма да остане као што є и быо, и да се и болѣ утврде: № 1297. 1299. 1302. — 1326.

— у Радуевцу да се заравни; № 1281. — Ср. *Совѣтъ.*

— у Ягодини, № 1554: да се япія за нѣга одсече, „пакъ ћемо мы єданъ доћи — да уштудирамо

како ћемо и на кою руку шанацъ градити“ — 1564: да се добро начини и укрепи; — 1606. и 1613: да се што скорiе начини.

Шанцева поправлянѣ и укрепляванѣ, № 1065. — 1068. (погреш. 1608.) — 1071. 1075. 1087. — 1089. 1103. 1112. 1116. — 1118.

Шанци по граници да се покваре и да се узме позиція преко планина: № 1650. — Ср. *Младенъ Миловановићъ*.

Шалитра за барутане, № 1079. — Ср. *Совѣтъ*.

Шашка, № 714: стража на њой. — Ср. *Нина* кнезъ.

Шефъ Руске войске у Србiи, (*Бала*) № 638: да пошлѣ оне майсторе, кои уму шаторе градити; — 769: на писмо нѣгово, да се разпише на войводе „где прилику нађу за екзерцирати войску, и кадъ одговоръ дође — онда Г. Шефъ да оправи своѳ официре войску екзерцирати.“ — 783.

Шиндра, № 1178: да се простругуѳ за магазинъ-цамiю у Ягодини. — Ср. *Лазаръ Мутавъ*.

Шиша войвода, в. *Петроніѳ Шиша*.

Шљивићъ войвода, в. *Живко Шљивићъ*.

Шљивовацъ, село у окр. Крагуѳв., ср. Гружанск., № 899.

Шпіоне (Чпіюне) шиляти у Турску да разбираю: № 810. — Ср. *Илія Баряктаровићъ*.

Шпіони Турски, № 1267. — Ср. *Велько Петровићъ*.

Штавице, село у окр. Рудничк., ср. Качерскомъ, № 791.

Штиплѣ, (горнѣ или долнѣ?) село у окр. Ягодинскомъ, ср. Левачкомъ, № 1219.

Шунда, № 744: довео Гоге изъ Ниша. — Ср. *Совѣтъ*.

Ц.

Цавранъ, село Рецепово, № 1659: да се попали и све у нѣму побiѳ. — Ср. *Живко Константиновићъ*.

Цамiя-магазинъ, у Ягодини, № 1178: да се за ню простругуѳ шиндра; — 1179: купити 6000 ексера шиндрали и 20 ока гвожђа за скеле, и послати у Ягодину ради цамiѳ за магазинъ.

Цебана, (муниција) — № 993. 1037. 1094. 1112. 1114. и др.

Цебана изъ Немачке, № 1574. — Ср. *Вушца Вулићевићъ*.

Цебану одъ кумбаре сакрити, № 1250. — Ср. *Велько Петровићъ*.

Цода войвода, в. *Петаръ Ђорђевићъ*.

Є.

Еврем Ненадовићъ, (Яковлѣвићъ) войвода Валѣвскій, № 664. 694: да границу подкрепи съ войскомъ и шанце потврди, и нр. — 841: за попа *Янка* да се у апсу држи и решеніе одъ Совѣта очекује; — 1173: „да екзерцируъ неправи съ ватромъ безъ наше заповести“ — 1193: (као 694.) — 1227: да се истури ойска на границу къ Ядру; — 1286: да распусти солдате на 10. дана о Воскресенію кући, па некъ се опетъ скупе; — 1451: да є опроштено *Цукићу и Молеру*; — 1504: нѣг. писмо за неке хрсузе; — 1507. и 1508: да извеша айдуке Петка и Груицу, и да пошлѣ момке предъ оне Турке, да ии побію, кои ће доћи по уговору овы хрсуза у планине, да приме одъ њи конѣ; — 1609: да се народъ са границе у дубину уклони; — 1611. (в. 1610.) — 1636: нѣг. писмо; — 1730. (в. 1719.)

Євта (Єфта) *Дробињковићъ*, № 1002: 700. гроша, кое є онъ узео одъ удављнога *Максима*, трговца изъ Крагуевца „даємо жени и деци Максимовой, а одъ Євте да нема нико више Максимовъ тражити“ — Ср. *Магистратъ Ужичкій*.

Євта, кнезъ Темнићскій, № 599. — 601: да врати *Стевану* изъ Маюра, што му є оплячкао; — 671. 779. и 817: онъ и кн. *Милое Левачкій*, да часъ пре войску истераю, потонѣга човека у Гургусовацъ, и пр. — 1046: рукопомоћь за наплату 1500. гр. *Тоши* булюкбаши (ср. —) 1126: съ войскомъ у Гургусовацъ! — 1302. (в. 1298.) 1304: съ войскомъ готовъ! — и *Иліи Баряктаровићу* у помоћь ако бы га позвао, и

пр. — 1485: онъ и кн. *Милое* да наплате трошакъ за мензулане *Стояну Константиновићу*; (ср. —)
Євта Савићъ, (Чотрићъ) — № 960: (тиче ли се овогъ *Єфте*, или *Єфте Христића*, полицая?) послатъ „съ писмомъ Магистратскимъ, да узме паре изъ Совѣта, да плате вилаєту жито, што є у градъ (Ужичкій) снешено“ — 976: да се крепи за кои данъ, и чува одъ айд. Рецеповы и да ће му доћи у помоћь 50 мом. одъ *Вељка*, а тако и одъ *Живка* изъ Кладова; — 1367: да остави на свое место, у Брзой Паланки, *Вука Стефановића* (ср. —) и дође у Тополу; — 1431: посланикъ за Нишъ — (ср. 1434.)
Єздимиръ и Божа Ђоковићъ, (и Богданъ Вукелићъ) коньокрадице, № 1055. — Ср. *коньокрадице*.
Єлашница, село у окр. Црноречк., ср. Важоргрнск., — № 737.
Єлица, планина у окр. Чачанскомъ, № 681.
Єличкій војвода, в. *Радосавъ*.
Єловички кметови Соколске нахіе, № 623: да се нетераю са Сѣчанима за Глогъ, полѣ. — Ср. *Сѣчани*.
Єремія молеръ, № 684: дат' му пасошъ да иде „у Баєвацъ по алатъ и обратно овамо.“
Єчамъ, № 1026: да га Магистр. Ягодинскій купуе што више може за паре; — 1330: да се премери и пошлѣ съ рачуномъ на 150. коня. — Ср. *момцы Карађорђеви*.
Єчамъ и пасуљ, № 1119: примљенъ одъ *Маг. Ягодинскогъ* (ср.) и да га овай и у напредакъ купуе!

Ю.

Юговићъ, в. *Иванъ Юговићъ*.

Я.

Ябука, (даръ) — № 1172. — Ср. *Везиръ Нишкій*.
Ягодина, варошь у окр. Ягодинск-, ср. Темнићск., № 611. и др.
Ядаръ, срезъ Ядранскій у окр. Подринск., № 1227. и др.
Яковъ (Г.) в. *Яковъ Ненадовићъ*.

Яковъ, изъ Вировача. № 958: за преступленія да изгуби животъ. — Ср. *Кара-Ђорђе.*

Яковъ и *Никола* изъ Вранова, № 896. — ср. *Вуле Илићъ.*

Яковлѣвићъ, в. *Стеванъ Яковлѣвићъ.*

Яковъ Ненадовићъ, господаръ, попечитель внутреньи дѣла, № 612: да дође съ дружиномъ као депутирацъ у Тополу на разговоръ; — 711. (Ср. *Совѣтъ.*) — 718. онъ, Г. *Сима*, Г. *Младенъ* и Г. *Миаило* „да дођу часъ пріе у Тополу за важнимъ дѣломъ“ — 734: онъ съ именованима, да учине наредбу, што скоріе да отправе Г. *Полковника*, (ср. —) 756: онъ са истима да узме новаца одъ *Горчакова* и распошлѣ на Магистрате, да купую жито за у градъ; — 769: да се нађе згодно место за екзерцираньѣ войске — (ср. *Шефъ*) — 770; писмо *Нишкогъ Везира* и *Ил. Баряктаровића* — 786: на писмо Г. *Полева* одговорити; — 800: да се преда одговоръ Г. *Полеву* и распише на старешине за брашно, по распису првомъ да преуготовляваю; — 877. 878: дато му полномоћіе; — 879: да што скоріе иде „*Главнокомандующему* и да ради и говори, како му у наставленію гласи“ — 959. (погрешно 949.) да границомъ противо Сокола запти да се тайно безъ дозволеня нетргуе, и пр. — 966: да пише у Совѣтъ за убилца, кои е момка убіо, што е репу копао, кадъ су прошће носили за шаранповъ — „па како изъ Совѣта пресужденіе (дође): я ћу потврдити“ — 1155. (ср. *Тома Милиновићъ*) — 1533: да иде што скоріе изъ Валѣва у Београдъ.

Яничіе Димитріевићъ, (Ђурићъ) секретаръ Карађорђевъ — Г. — стр. 1. — № 993: нѣгово писмо за цебану; — 1075: „писмо, што су му Турски посланици послали, кои су у Делиградъ доходили“ — 1554: за шанацъ у Ягодини: — 1687. 1689. и 1690: шилѣ се съ войскомъ на Дрину, да се саедини съ кн. *Симомъ*; — 1700: нѣг. писмо за обстоятелства на Дрини и пр. — 1705: шилѣ му се 8 буради гола барута, и 2 сандука малы фишена — и „да намъ обяви

за обстоятелства одъ онога края, како се съ Турцима находе, и у напредакъ често за свашто да намъ явля.“

Јанићіе изъ Годачице, № 1340: да се казни што е украо коня и да се конь преда своме газди *Милићу* изъ Богданя, кои да плати Јанићію 20 гр. дуга.

Јанићіе Недељковићъ, (бы'ће то *Јанићіе* изъ Годачице?) № 1043. (као 1042.) — Ср. *Милићъ Марковићъ*.

Јанко, (у Ресави) № 687: познао кодъ нѣга свога коня *Раваило* изъ Драче. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

Јанко айдукъ, № 1007. и 1011: да се заедно съ *Николомъ Ђиласомъ* увати и пошлѣ у Тополу, што су тели убити *баряктара Карамаркова* (ср. —)

Јанко, бывшій слуга у Сипићи кодъ *Милосава*, № 738: да се увати и пошлѣ у Тополу, што е украо одъ *Милов. Вуковића* 150. дук. — 739: послати за нѣга у Маг. Гургусовачкій *Милос. Вуковићъ* и *Іованъ Бугаринъ* изъ Сипића: — 801; да се увати, наплати и преда „моему *Петру* булюкбаши“ — Ср. *Тоша* войв. Тимочкій.

Јанко Ђурђевићъ, Десимирацъ, членъ суда Народногъ, в. *Кантаръ* Г. *Јанковъ*.

Јанкова клисура, № 1628. — Ср. *Ант. Плакићъ*.

Јанко и Риста попови у Шабцу, № 1217. — Ср. *Совѣтъ*.

Јанково имѣніе, у Пайсіевићима, № 1620: да се раздели по правици. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

Јанко кнезъ (№ 1284: да га войв. *Кара-Марко* (ср.) одведе у Београдъ са свима кои су буну чинили) и *Іованъ Милишевићъ* изъ Соколске нахіе, № 1670: да ін *Совѣтъ* (ср.) на смце изъ апса одпусти, и кн. *Јанка* изъ Магистрата истера.

Јанко Магистратацъ, № 1007. 1011. 1031. — Ср. *Марко Костићъ* войвода.

Јанко попъ, № 841. — Ср. *Магистратъ Валѣвскій*.

Јанко Поповићъ, (*Цинцаръ Јанко*) войвода Пожаревачкій № 778. и 783: онъ и войв. Пауль да иду съ войскомъ

на границу Делиграду и помоћь даду Гургусовцу, и пр. — 811: ако небуду отишли, да иду часъ пріе; — 831: да му се пожнѣ жито по сели, за нѣгову потребу; — 1014: съ њимъ и съ в. *Паульомъ* да се за войску договара *Ил. Баряктаровићъ*; — 1066: онъ, *Паулъ*, *Цода* и кн. *Милићъ* своя места у Делиграду да поправляю и утврђую, навуку заире што више могу и владаю се по заповестима *Ил. Баряктаровића*; — 1098: да допусти *Ливадичанима*, да прођу у Орашћ; — 1197: да одпусти *Милоша*, сына *Петра Михаиловића* (ср. —) и да га као и оца му, нетера на войску и на кулукъ, и да одпусти *Краину* (ср.) изъ добошарлука; — 1241: да одъ десетка издржава себе и свое момке и топчіе, а друго да стои у шанчевима — войници себи заиру да одъ куће носе, и пр. — 1256: исто; и топчіяма, кои су побегли были да удари по сто бат., тако и добошару Немачкомъ — и да га чува даню докъ обучава наше добошаре, а ноћу подъ апсомъ држи; — 1306: налогъ воѣный; — 1361. пошто за некій данъ екзерцира войску изъ нахіе. да є распусти и иде у Делиградъ и што тамо има войске, да є непрестано екзерцира докъ се неизмени — а дугове свое преко Совѣта да наплати — и войскою распусти, закаже, да буде опетъ готова на заповесть.

Янко Стойчевићъ, Поцерацъ, войвода, № 676. 1166. (1164.) — 1605. (1604.)

Ятакъ айдучкій, изъ Лужница, № 639. — Ср. *Сава* булюкбаша.

Ятаци айдучки, Сроза изъ Дренове, Вукашинъ изъ Красовића, и Миаило Пеичиновићъ, воденичаръ войводе Милоша Обреновића; № 656: да войв. *Мил. Обреновићъ* даде рукопомоћь Радою изъ Майдана, да іи повата и доведе у Тополу; — 698: примили каштигу и одлазе кућама.

Рукописъ № 1.

Секретара Яниħя Димитріевиħа, Ђуриħа:

24	910	писато совѣтъ какко шалѣмо кнѣза макси ма оца снѣмъ совершe попервомъ пѣну

Рукописъ № 2.

Секретара Панте Радовановиħа:

Юнія 2го	637	Писато Господину Главнокомандующему Чичакову Смотри копію

Рукописъ № 3.

Издателю непознатъ:

	700	Писаѣ пасошъ. воиводи Милошъ Каменї Чанинъ: заħурїцъ: изъ трбица щое: ишао сасви рачевїħъ: дазна: дее: онъ прїмїо: кащитїрсвою

Рукописъ № 4.

Секретара Стефана Филиповиħа:

18.	900.	Генерал-маіору Графу Орурку ~~[illegible]~~ приштѣну од Маіора Горчакова 1000. Дукала стоири копію —

Рукописъ № 5.

Писара Стояна Ненадовиħа:

Марта 11	1176	Писато воиводи Еврему Ненадавичу да екзерцирѣ неправи съ ватром сез на ме заиаħвстии,

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

Р 19 Ср III 159.1

